CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2024

Praznicul Naşterii Domnului

Domnul Se descoperă cu tainele Sale cereşti celor cu inima curată. Grăirea Domnului cu poporul român şi cu ţara română. Poveţe pentru port sfânt şi ţinerea sărbătorilor creştineşti strămoşeşti. Domnul va zădărnici lucrarea lui antichrist.

Se naşte pe pământ cuvântul lui Dumnezeu, se naşte din Dumnezeu şi umple lumea de şoapta Mea, de dragostea Mea, care se face cuvânt şi se împarte peste ţară, şi de aici peste tot pământul vestind venirea Mea cu sfinţii, ca să-Mi pregătesc un popor şi să-l aşez întru întâmpinarea Mea şi să lucrez prin credinţa lui împlinirea Scripturilor acestei vremi, că a venit vremea Mea şi a celor ce Mă aleg pe pământ de viaţă a lor, iar Eu vin la ei şi le dau după faptă, şi Mă dau lor cuvânt şi trup, şi cinez cu ei, şi Mă arăt lor şi lucrez cu ei biruinţa împotriva lui satana, potrivnicul Meu, despre care Scripturile spun că trage cu coada lui stelele de pe cer şi le aruncă la pământ, şi iată vremea şi lupta lui din ascuns ca să le ia creştinilor calea de sub picioare şi să cadă aceştia cu tot cu împărăţia Mea din ei, iar Eu vin acum şi-i cer socoteală lui satana şi-l dau de gol cu tot întunericul sub care stă ascuns şi-l scot la lumină ca să-şi piardă puterea şi biruinţa asupra Mea, căci Eu sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl şi am toată puterea în cer şi pe pământ precum Tatăl Mi-a dat să am, iar acum vin pe pământ cuvânt, vin, şi am popor mireasă, şi Duhul şi mireasa Îmi spun: *„Vino!”*, şi de aceea vin.

O, slavă între cei din cer lui Dumnezeu, şi pace pe pământ între oameni! Aşa se cântă în cer şi pe pământ în zi de amintire sfântă a naşterii Mele Prunc din mamă Fecioară acum două mii de ani. Am venit tainic, căci aşa lucrează Dumnezeu pe pământ, şi Se descoperă cu tainele cereşti numai celor care cu inima curată Îl iubesc pe El cu viaţa lor, cu credinţa şi cu faptele lor. Ca şi acum două mii de ani lucrez, căci Tatăl Meu lucrează şi lucrez şi Eu, şi aşa Îl ascult pe El.

O, pace ţie, popor mititel, cules din neamul român la cuvântul Meu care vine cu norii deasupra gliei acestui neam ales de Tatăl acum două mii de ani ca să-l am sălaş de venire a Mea cuvânt pe pământ la sfârşit de timp!

Pace ţie, neam român, pace din mijlocul acestui popor mititel, cu care nuntesc de aproape şaptezeci de ani cu sfinţii la masa lui cu Dumnezeu pe ea! Am cetate de venire în mijlocul tău, popor român, şi am un popor şi stau la masă cu el acum în zi de praznic de naştere a Mea pe pământ.

Am venit acum două mii de ani în taină mare descoperită de Tatăl la o mânuţă de oameni şi au purtat ei taina venirii Mele, întruparea şi naşterea Mea din mamă Fecioară, o, şi cum ar fi putut să creadă cei de atunci acest adevăr tainic? Au crezut însă multe popoare apoi, căci taina a lucrat prin ea însăşi adevărul venirii Mele de la Tatăl, şi care s-a împlinit prin moartea şi învierea Mea prin cruce, căci am stat cu oamenii pe pământ treizeci şi trei de ani şi M-am întors apoi la Tatăl cu toată biruinţa împlinită după planul Său.

O, am venit iarăşi acum, am venit tot tainic, căci Tatăl M-a descoperit la o mânuţă de sufleţele şi au purtat aceştia taina venirii Mele a doua oară de la Tatăl, şi de atunci vin cuvânt pe pământ, vin cu norii şi Mă las auzit şi-Mi este cules cuvântul şi merg cu el peste pământ şi ies de sub taină cuvântând cuvântul Meu peste români şi peste popoare până la margini, şi de la o margine la alta Îmi fac auzite şi vestite venirea şi cuvintele Mele, împlinindu-se ele prin puterea lor.

O, ţara Mea mireasă, regina Mea în mijlocul popoarelor, te pregătesc, iubito, şi te aşez întru întâmpinarea Mea îmbrăcată în veşminte sfinte, regeşti, ca să-ţi întâmpini Mirele, Regele, şi să fii întâia, că eşti aleasă de Tatăl acum două mii de ani ca să fii a Mea la sfârşit de timp, să fii Ierusalimul întoarcerii Mele, Ierusalimul cel nou, cel iubit de Dumnezeu, cel creştin, cel înnoit acum două mii de ani prin ucenicii Mei cei de atunci, care s-au făcut creştini după Hristos, după numele Meu, şi s-au făcut apostoli botezători pentru încreştinarea Noului Israel.

O, ţara Mea de azi, aşează-te în genunchi, aşezaţi-vă înaintea lui Dumnezeu îngenuncheaţi, voi, fii şi creştini români! Voiesc să grăiesc vouă durerea Tatălui şi a Mea şi a sfinţilor Mei şi ai voştri, fiilor. O, ţara Mea, eşti ţară creştină, eşti ortodoxă, dar calci zilele de sărbătoare ale sfinţilor Mei şi ai tăi şi aduci batjocură peste cei din cer. De aproape o sută de ani calci peste zilele sfinte lăsate ţie de sfinţii tăi şi ai Mei, o, şi nu mai sunt la tine pe pământ precum sunt în cer sărbătorile sfinţilor Mei.

O, ţara Mea de azi, România Mea, ai stat mereu cu fruntea aplecată şi lovită de răufăcătorii care au ciugulit din tine şi te-au sfârtecat, dar a venit plata cea dulce pentru răbdarea ta, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, te am întreagă înaintea Mea şi voiesc să te îmbraci iarăşi frumos şi sfânt şi să fii iar frumoasa Mea.

Voi, fiice ale neamului român, daţi de la voi portul păgân şi îmbrăcaţi-vă întru slava cea strămoşească a acestui neam ales, căci este scris în Scripturi blestem peste femeia îmbrăcată în haine bărbăteşti, şi este uriciune în acest neam acest obicei păgân şi bolnav. Voiesc să vă veniţi în fire şi să vă amintiţi de datini şi să vă întoarceţi la izvoare, că am în mijlocul acestui neam un popor mititel şi merge el cu viaţa după legea creştinilor sfinţi aşa cum era ea până ce oamenii lui antichrist au ştiut unde să lovească şi să te despoaie de slava ta cea de la Mine şi să te slăbească, ţara Mea, că iată şi acum loveşte antichrist pe unde poate încă să lovească prin armele sale ascunse şi să dărâme vremea şi puterea sărbă-

torilor sfinților Mei.

O, fii români, nu oamenii întunericului de azi sunt părinții voștri, ci sfinții sunt cei ce v-au lăsat sărbători și datini sfinte și sunt ei în cer mijlocitori pentru voi, pentru țară, pentru neam, dar iată, voi lucrați lucrările voastre în zilele de sărbători sfinte și de aceea nu vă merge bine vouă. O, aprindeți candele în fiecare casă și puneți în ele hârtiuță scrisă cu rugăciune pentru voi și pentru țară ca să fie doborâtă lucrarea lui antichrist și să vină servii Mei la cârmă peste tot pe pământ pe unde sunt românii Mei, iar soarta fiecărui popor și neam să fie pusă sub pază cerească, o, că a venit vremea biruinței prin credință pentru Dumnezeu, pentru creștini, și totul prin cruce, așa cum Eu, Domnul, am biruit acum două mii de ani.

O, dacă n-ar fi fost ținute la locul lor din an sărbătorile sfinților și rugăciune spre cer și veghe cu post și cu strigare la Dumnezeu din mijlocul poporului Meu cel pregătit pe acest meleag, o, nici acum n-ar fi fost calea și mersul Meu puse în libertate, dar a fost scris să lucrez prin neamul român lucrarea Mea cea de la sfârșit de timp și să-l dau în lături pe antichrist, care tot spune: *„Nu este Dumnezeu”*.

O, dați-vă deoparte voi, cei care stați pe scaune de stăpânitori de țări și de popoare, că ați făcut atâta rău vouă și celor cârmuiți de voi după planul cel fără Dumnezeu, oameni ai întunericului acestui veac! Voi, antichriștilor, predați armele voastre la picioarele Domnului, căci voi spuneți că nu este Dummnezeu și că voi sunteți! O, este Dumnezeu, și El vă spune acum: ieșiți din ascunzișurile voastre, căci lumina Mea vine și vă descoperă fără să vă așteptați. Eu sunt lumina lumii și vă scot de la întuneric și vă arăt lumii întregi ca să vă știe că voi sunteți întunericul care acoperă pământul precum este scris în Scripturi despre stăpânitorii acestui veac. O, nu mai merge așa. Vine Domnul, vine lumina, vine Cel despre Care voi spuneți că nu este. Eu însă am putere prin cuvânt, o, și ce faceți voi acum când veți fi arătați de mincinoși care înșeală neamuri și popoare? V-am rugat, v-am tot rugat și v-am trimis cuvânt scris că nu veți mai putea sta împotriva lui Dumnezeu și a oamenilor dărâmați de voi de pe calea lui Hristos. Ați venit cu idolii voștri și ați dezbrăcat pe români de cămașa de creștin ca să le slăbiți puterea cea sfântă, căci cămașa românului are putere mare și stă împotriva lui satana, că e cusută cu cruciulițe pe pânză și îi îmbracă ea în putere nebiruită pe români ca pe strămoșii lor, și vai celor care s-au încumetat sau s-ar mai încumeta să uneltească răul asupra acestor purtători ai Mei! Dau popoare la pierzare pentru lucrul Meu cu ei peste pământ, și nu las vreun dușman să scrâșnească asupra celor binecuvântați și ocrotiți de Dumnezeu în vremea aceasta.

Vine semnul cel de la Dumnezeu, vine capcana cea mare și îi culcă jos pe cei care se înalță ca să-L biruiască pe Dumnezeu. Li se clatină scaunele și vor cădea rușinos, căci lovesc pe Dumnezeu și Mă ridic să-i biruiesc și să așez cu mers sfânt neamul creștinesc, legea creștin-ortodoxă și așezarea la loc a sărbătorilor sfinților. Fac dreptate sfinților Mei, precum este scris, căci ei Îmi tot strigă în cer: *„Doamne, până când ca să răscumperi sângele nostru, a celor uciși pentru numele Tău?”*

Voi, care căutați să umblați la lucrarea lui Dumnezeu, o, nu vă e rușine, oare? Păi dacă stați ascunși ca să nu vă știe nimeni cine sunteți și de unde lucrați și trimiteți peste pământ doar poruncile voastre, iată, mult a fost, puțin mai este, și nu vă veți mai face lucrarea, că a venit vremea să vă pună Dumnezeu oprire și să nu vă mai dea voie. Eu sunt Hristos, pe Care voi Îl prigoniți chiar prin slujitorii bisericii, la care am bătut să-Mi deschidă și să fiu primit la ei cu cuvântul gurii Mele și nu Mi-au deschis, căci sunt necredincioși. O, păi dacă așa sunteți voi, cei de la altare, pe cine dați voi să prigoniți? De cine vă este frică, de tot închideți să nu pot să intru și să lucrez peste voi? Mă voi întâlni în curând cu voi, vă veți întâlni în curând cu Mine, ne vom privi și veți cunoaște pe Cel pe Care voi Îl prigoniți de peste tot și-i dați la moarte pe cei iubiți ai Lui, și vă voi spune că Mi-ați luat căsuța și hăinuța și M-ați dat în lături și domniți voi, dar nu păstoriți turma, și iat-o împrăștiată de oamenii lui antichrist, cărora le-ați deschis larg, și iată turma mușcată de fiare păgâne și străine de Dumnezeu ca și voi! Eu însă am pus început nou pentru biserica Mea, ca nu cumva să piară urma ei de pe pământ, după ce pârjolul lui antichrist a trecut și tot trece peste tot ca să strice peste tot lucrarea Mea cu omul.

Pun început nou și iată-l, prinde muguri, precum este scris, căci am spus în mărturia Mea cea de acum două mii de ani, cea despre Mine, că este piatră pe care zidesc biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui pe ea, și de aceea o păstrez deoparte cu toată taina Mea și a ei și Mi-o păzesc de lupi.

În zi de praznic de naștere strig de la margini la margini cu cuvântul și spun: Treziți-vă, popoarelor! Nu mai stați îngenuncheați și biruiți de sfatul și lucrarea întunericului omului antichrist! Eu sunt lumina lumii, iar el este întunericul. Îngenuncheați, așadar, înaintea lui Dumnezeu, nu înaintea oamenilor păgâni cu viața și cu fapta, antichriștii cei din întuneric, și peste care Eu dau acum poruncă sfântă și cu putere în ea și spun: Să iasă și să se arate la lumină și să se căiască toți cei dintre ei care vor să se umilească, dacă pot aceasta!

Voi scutura de peste tot pământul lucrarea cea potrivnică lui Dumnezeu cu toți oamenii întunericului, și se va vedea această împlinire. Pe neașteptate vine această furtună și toți împărații se vor vești, căci vin Eu, Domnul, vine Împăratul și-Și cercetează via și scutură necredința de peste tot și face cale credinței și împlinirilor ei, precum este scris.

Când am așezat primul rege peste tine acum, la sfârșit de timp, țara Mea, am luat din neam mare un lăstar, un fiu bun pentru tine și l-am adus și a îmbrățișat el legea ta creștină cu toată casa lui apoi prin vreme, prin urmași, căci am voit să fie simbol de împărăție peste tine, ca apoi să-ți dau la sfârșit împărăția cerurilor, peste care Eu sunt Împărat din partea Tatălui Meu. Așadar, strângeți-vă dragoste multă în cer, fii români, căci dragostea de Dumnezeu vă trage la ea, iar Tatăl vă dă vouă împărăția.

Am plătit cu viața Mea dată pe cruce pentru ca să-ți dau împărăția Tatălui, o, biserică a Mea, și Mi-au rămas pe trup ca mărturie urmele cuielor cu care am fost țintuit pe cruce și nu Mi s-au mai închis ranele de la cuie. Aceasta va vedea satana și se va îngrozi pentru un așa greu păcat lucrat de două mii de ani împotriva Celui pus pe cruce și bătut în cuie pe ea, căci acest păcat va umili inima tuturor potrivnicilor Mei vreme de două mii de ani, chiar dacă nu vor putea ei să se aplece și să capete iertarea lor.

E zi de praznic de naștere, fiilor din cetatea cuvântului Meu, iar acum să dăm loc colindelor și mesei de praznic sfânt, că avem oaspeți colindători, iar Eu merg apoi mai departe cu cuvântul și cu mama Mea Fecioara în lucrare de cuvânt, căci Eu și ea suntem în ziua aceasta sărbătoriți de cei din cer și de cei de pe pământ care stau precum în cer în sărbători, și prin această ascultare vin la ei pe pământ binecuvântări și har și pază sfântă peste ei, lumină mare în vreme de atât de mare întuneric și atât norod fără Dumnezeu pe pământ.

Pace vouă acum, celor ce primiți colindători, și pace

vouă, celor ce colindați la ieslea Mea de cuvânt! Binecuvântarea mesei de praznic vă dau, fiilor, iar cuvântul Meu să vă dea puteri sfinte și mângâieri, și vă rog, fiilor, fiți vrednici de aceste daruri sfinte venite din cer la voi, spre mărturie că Eu sunt și că las peste voi cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2023/7 ianuarie 2024

Soborul Maicii Domnului

Dragostea cea din cer. Dragostea este ascultarea de Dumnezeu. Lepădarea de sine este taina vieții. Proorocie pentru năruirea bisericii oficiale. Îndemn la pregătirea pentru întâmpinarea Mirelui.

În ziua a doua a praznicului Nașterii Mele pe pământ merg înainte cu slava cuvântului Meu și Mă așez cu el în carte, și pe cale apoi spre cei care se uită pe fereastră și îl așteaptă, o, și sunt acum în cuvânt cu mama Mea Fecioara, că nu se poate praznic de naștere a Mea fără de ea, căci fără ea n-aș fi putut să vin să Mă arăt oamenilor pe pământ, să fiu cu ei, să petrec cu ei, căci lucrarea Mea cu omul este pe pământ, este lângă om, și n-a fost altfel niciodată, o, fiilor. Chiar și atunci când l-am făcut cu mâna pe om din pământ, tot așa am lucrat, am stat pe pământ, am frământat cu mâna pământ și l-am lucrat pe om, după modelul chipului Meu l-am lucrat, și numai apoi am suflat peste el duh de viață din viața Mea, din trupul Meu, și apoi M-am tras întru cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu și am lăsat omul să stăpânească peste pământ, să lucreze și să nu stea, să facă și el ce fac Eu, căci Eu lucrez și nu stau, și uitându-Mă la Tatăl lucrez, căci de la El iau ceea ce lucrez, și tot așa și omul să lucreze, să se uite la Mine și așa să aibă el lucrarea sa și să poată el spune după adevăr: *„Tată, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ cu noi!”*

O, mama Mea, mult de tot ți-a fost drag să lucrezi și să nu stai. Lucrarea Mea și a ta a fost și este facerea omului, mamă, nașterea lui din cer, din Dumnezeu, ca să fie el vrednic de împărăția cerurilor și să stea în ea pe pământ.

Omul a dat mereu să nu înțeleagă voia lui Dumnezeu și împărăția Lui cu omul, o, și de aceea Eu nu pot să Mă arăt lui și să lucrez alături cu el, să Mă vadă și el precum Eu îl văd pe el clipă de clipă, și stau întru cele nevăzute ale facerii, mamă. O, spune-i tu omului, mama Mea, spune-i despre tine, spune-i despre lucrul tău cu Dumnezeu, o, spune-i tu, mama Mea.

— O, dacă eu îi spun omului, Fiule scump al meu, trebuie mai întâi să-i spun despre dragoste. Cum aș putea să-i spun ca să mă și înțeleagă el când îi spun?

Nu are dragoste omul, că dragostea este de la Dumnezeu coborâtă pe pământ când ea este în om cu lucrarea ei, cu facerea ei cea de sus peste om. Nu poți să fii și să stai lângă cineva fără să-l iubești și să-i asculți povața. Dragostea dintre om și Dumnezeu dacă nu este întreagă nu-l poate face dumnezeu pe om, nu poate omul iubi din Dumnezeu și cade jos porunca iubirii dintre om și Dumnezeu.

Dragostea este ascultarea de Dumnezeu apoi, iar cine nu lucrează așa cu viața lui, o, e rece, e departe de Tine acela, Doamne, și nu Te iubește, fiindcă e rece. Îți va spune omul că nu Te vede. Tu Te uiți la Tatăl și iei de la El tot ce lucrezi iubindu-L pe Tatăl și ascultându-L, dar omul nu se poate uita la Tine ca să lucreze ca Tine așa cum Tu lucrezi uitându-Te la lucrarea Tatălui.

O, omule, dacă tu crezi că a venit Hristos pe pământ, dacă tu vrei apoi să lucrezi ca El lucrul tău pe pământ, poți aceasta, căci El a venit și ți-a spus cu cuvântul tot ce ai de făcut dacă-L iubești pe El. Toată voia Lui El ți-a lăsat-o ca testament scris, iar tu doar să împlinești voia Lui, doar să vrei să-L iubești pe El de pe pământ și până în cer, așa cum eu am lucrat iubind cu toată ființa mea pe Dumnezeu, și am împărțit iubirea Lui în jurul meu ca să mă arăt cu ea celor ce au ochi să vadă, și să meargă și ei iubind pe Dumnezeu cu fapta vieții lor.

O, omule mic cu iubirea, te-a învățat Hristos ascultarea de El, precum ascultă El de Tatăl, de la Care Își ia lucrarea. Ai ascultat tu de ceea ce ți-a dat El să lucrezi? Cei care ascultă sunt cei care iubesc, iar dacă tu nu asculți, de aceea nu iubești, de aceea nu iei de la Domnul lucrarea ta. O, uită-te la El, întoarce-ți privirea să-L vezi murind în locul tău dacă tu nu vrei să mori pentru El ca să-ți dea El viață și înviere apoi.

Lepădarea de sine este taina cea atât de greu înțeleasă de tine, omule rătăcit și rătăcitor. O, ai de unde să înveți aceasta. Domnul a părăsit cerul și pe El Însuși pentru tine ca să înveți și tu lepădarea de sine și să poți porni apoi în urma Sa și să-I ții urma, iar altfel dacă faci, e pentru că nu-L iubești pe El și numai pe El. E plin pământul de cei care nu-L iubesc pe El și-și fac voia lor și trăiesc pentru ei și mor fără să fi trăit, fără să-și fi adunat în cer viața lor. Dacă omul își iubește fratele sau aproapele fără să-L iubească cu toată ființa lui pe Domnul, o, iubirea lui nu este din cer, e omenească și moare odată cu omul sau chiar mai devreme.

O, omule mic și atât de mic, lucrarea mea este ca și a Fiului meu Hristos, Care are ca lucru dat de Tatăl facerea omului, facerea cea de sus, și care vine cuvânt pe pământ, iar cuvântul acesta este Fiul meu, este Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, coborât acum două mii de ani pe pământ ca să Se facă Prunc născut și să crească și să-l învețe pe om nașterea cea din cer și creșterea cea din cer și lucrarea pe care o are de așezat pe pământ, și apoi întoarcerea la Tatăl prin moarte pe cruce și prin înviere, și S-a așezat El de-a dreapta Tatălui după treizeci și trei de ani petrecuți între oameni pe pământ, și este El în cer Mijlocitorul către Tatăl pentru oricine voiește să ia de la El lucrarea Sa și să se asemene Lui pe pământ cu viață de creștin, de fiu al lui Dumnezeu prin Hristos.

Omul a dat mereu să nu înțeleagă voia lui Dumnezeu și împărăția cerurilor ca să stea el în ea pe pământ, și de aceea omul nu-L cunoaște, nu-L vede pe Dumnezeu. O, dacă s-ar citi pe pământ mult și tot mai mult cartea venirii Fiului meu Iisus Hristos acum două mii de ani și toate cuvintele Lui din ea, ar înțelege omul dragostea care a coborât din cer pe pământ între oameni ca să ia oamenii din ea, numai că această carte se citește doar pentru ca să fie știută, dar nu pentru dragostea din ea, o, nu.

O, Doamne, o, Fiule Iisus, dacă omul Te citește, dar dragoste nu are, în zadar citește. Dragostea este lucrarea care-l face dumnezeu pe om, și rămâne omul întru Tine apoi, iar Tu întru el rămâi. Aceasta este taina pe care omul n-o poate pătrunde dacă n-o trăiește așa cum am trăit-o eu, Doamne și Fiule al meu. Maria și Marta închipuie cele două feluri de oameni. Să ia aminte toți cei care dau să caute cărarea vieții veșnice, căci cei cărora li s-a dat mult, mult li se va cere lor. Amin.

E zi de praznic de naștere a Ta, Fiule Iisus, și am pus Noi pe masă în ziua aceasta cuvânt cu putere. O, ce frumos este în cer în zilele sfinte pentru cei de pe pământ! Ne sărbătorește tot cerul pe mine și pe Tine, Doamne, Copil născut pe paie lângă vitele slujitoare ca și Tine pentru Stăpânul lor.

Bisericile de pe pământ îl bucură pe antichrist și se

clatină dintr-o parte în alta după comanda lui. O, ce va fi să facem, Doamne, față de așa păcate numite prin Scripturi uriciunea pustiirii pe loc numit sfânt? O, cum va fi să lucrăm peste această amestecătură, Fiule al meu Iisus?

— O, mama Mea, toate cele stricate azi s-au văzut de mii de ani că vor veni și vor fi, și toate din lipsa dragostei de Dumnezeu a celor ce s-au suit pe loc sfânt fără să merite, și aceștia au spart casa și au adus prigoană pentru cei sfinți, au adus domnia lui antichrist și alungarea Mea. Curând, curând totul se va schimba. Se va nărui cu totul lucrarea potrivnică lui Dumnezeu din loc știut sfânt, iar cei ascunși sub haine de păstori prin biserici vor fi scoși în față de către cetele îngerești care vin să lucreze pe pământ descoperirea celor ascunse și potrivnice lui Dumnezeu, și apoi dreptatea lui Dumnezeu și a sfinților Săi, care așteaptă încă.

O, iată unde stă ascuns acest prigonitor al Meu, antichrist. O, cine să-l cunoască pe cel care Mi-a luat căsuța și hăinuța și cărarea spre Dumnezeu a celor ce Mă caută suspinând după ajutorul lor cel de la Dumnezeu?

Sunt adânc îndurerat, mama Mea. Suspinul Meu prin cuvânt îl fac cunoscut acum peste pământ. Am strigat zadarnic la această ușă încuiată pentru Mine. E târziu. Hai să ocrotim ceea ce mai este de partea noastră, mama Mea! Eu M-am născut pe paie. Nu-Mi trebuie palate și podoabe pământești. Nu pentru Mine s-au zidit acestea, în care stă ascuns antichrist și lucrarea lui potrivnică Mie și creștinilor sfinți pe pământ. Podoaba Mea este cerul și este omul dragostei de Dumnezeu. Îmi pasc turma și n-o las din grija Mea, iar tu, mama Mea, întărește paza ta pentru țara Mea de azi și pentru poporul ei cel binecredincios și neîngrijit pentru ranele lui. Bucuria care Mi-a mai rămas este ea, țara Mea de azi și cetatea cuvântului Meu de pe meleagul ei. Toată facerea Mea din țara Mea este a Mea. Fiecare își ia partea, iar hrana pentru turma Mea n-o poate nimeni lua din mâna Mea, din gura Mea. Eu Însumi Îmi pasc turma, o, și va tânji vrăjmașul după bunătățile cerești de pe masa acestui cuvânt, dar iată, e târziu. Am strigat mult, mult. Acum s-a înserat de-a binelea și fiecare se așează cum și-a așternut.

O, vin zorile, mamă! Noaptea trece și vin zorile. Să iasă întru întâmpinarea Mea cei care veghează venirea Mea! Toți aceștia să aibă grijă de cămășuța de creștin, cămașa neamului român, neamul Meu la sfârșit de timp, mamă.

Și acum pace vouă, fiilor străjeri în cetatea cuvântului Meu când vin cuvânt la voi pe pământ ca să-l dați de hrană celor ce Mă iubesc și Mă doresc, iar voi împărțiți și fiți împărțitori de Dumnezeu!

Spun lumii întregi lucrarea Mea cu voi și masa Mea cu hrană de cuvânt pe ea, iar cei ce Mă doresc pentru ei, o, să-Mi țină ei calea și să-L ia pe Domnul de la voi. Iar vouă iar și iar, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

26 decembrie 2023/8 ianuarie 2024

Sărbătoarea Sfântului Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan

Bucuriile adevărate aduc cerul pe pământ. Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ? Antichrist și-a făcut împărăție în casa care poartă numele lui Dumnezeu. Preoții adevărați să-și caute salvare de sub lucrarea minciunii lui antichrist. Țările ortodoxe, poporul rus, să vegheze asupra credinței cea din strămoși.

Praznicul nașterii Mele este încă în toi între cei slăvitori în cer, căci venirea Mea în cuvânt peste pământ a fost mult așteptată să se ivească și au așteptat-o sfinții și părinții, proorocii toți, și toate puterile cerești, și iată încă, bucuria acestui praznic sfânt mângâie cerul și pe cei ce îl locuiesc, căci Eu sunt între voi cuvânt și strâng cei din cer bucuria aceasta și se mângâie cu ea, iar în ziua sărbătorii de azi a intrării între lăudătorii Domnului a mărturisitorului Meu Ștefan, iată, iarăși stau și azi cu masă de cuvânt între voi. Acest mărturisitor M-a mărturisit cu foc în cuvânt înaintea fariseilor și cărturarilor tari la cerbice și la inimă din pricina Mea că am înviat, după ce M-au bătut în cuie pe cruce ca să nu mai pot, ca să nu mai fiu, o, dar i-am rușinat pe toți cei care au așezat înaintea oamenilor parada vânzării Mele și calea crucii și batjocurile și bătăile și scuipările și toată răutatea asupra Mea a inimilor lor împotrivitoare Fiului lui Dumnezeu, trimisul Tatălui pentru salvarea omului, o, fiilor.

Și acum, hai să așezăm în carte cuvântul sărbătorii de azi și să fiu și azi în cuvânt cu voi, căci s-a sculat țara de dragul vostru și se uită neamul român la slava Mea de peste voi, și cu care lucrez peste inimile multora și de aceea ies cu voi când și când, o, că nu-Mi mai poate răbdarea, măi fiilor, căci odată cu libertatea cea pentru iubitorii de Dumnezeu și pentru mersul lucrării Mele cuvânt peste pământ cu voi, a început și căderea în grele păcate și în mare păgânie a celor ce nu trag cu Dumnezeu și cu împărăția cerurilor pe pământ, de vreme ce gustă aceștia din păcat atât de mult, iar noi mergem cu slava cea din cer peste pământ și petrecem pe pământ ca și în cer, ca să se mărturisească lucrarea cuvântului Meu venit la voi pe pământ.

O, fiilor, ieșirea Mea cu voi împarte bucurii mari, căci bucuriile de pe pământ nu au putere, nu sunt din cer, dar noi aducem cerul pe pământ, fiilor. O, ce frumos este în cer! Voiesc să fie și pe pământ frumos ca și în cer, fiilor. În cer este veșnicia și frumosul ei. Nu este ca pe pământ întru cele cerești, și de aceea nu sunt bucurii trainice pe pământ, o, fiilor. O, niciun fel de bucurie nu mai are putere peste oameni, căci totul este vremelnic pe pământ ca și omul, dar în cer este altfel, și voiesc să punem dor de cer în inimile celor de pe pământ ca să meargă și spre cer oamenii, să-și facă ei vreme și pentru mers spre cer, și chiar să aducă cerul pe pământ, așa cum este la voi venirea Mea cu cei din cer, fiilor.

Acum, mărturisitorul Meu Ștefan are în cartea Mea intrare lângă Mine, iar Eu, Domnul, spun celor ce se aseamănă pe pământ cu cei ce Mi-au tot trimis la moarte acum două mii de ani pe mărturisitorii Mei de atunci și de apoi în fiecare vreme, și le spun și acestora că faptele ucigașe lucrate de ei și acum, în vremea lucrării Mele peste pământ prin acest cuvânt mărturisitor din mijlocul neamului român, aceste fapte rele îi cheamă la pocăință acum. Mai e puțină vreme când poate încă pocăința lor înaintea Mea, numai să-și deschidă inima și mintea ca să intre cerul în ei, să intre la ei cuvântul Meu cel blând, o, că mult le doresc iertarea și izbăvirea de sub plata faptelor rele ale lor, numai să vrea ei să deschidă iubirii din cer, căci bat cu ea la ușa lor încuiată. O, au făcut și ei uciderи și chinuiri peste cei care în vremea aceasta a lucrării cuvântului Meu șaptezeci de ani cuvântător au mărturisit iubirea cerească și au spus adevărul ca să-i trezească pe toți cei care folosesc minciuna ca să-i poată cu ea învinui pe cei care au murit mărturisitori, căci au murit bătuți de moarte ca să-și dea sufletele și au fost chinuiți în temnițe ca să nu mai iasă și să împartă pe Domnul la cei care nu-L au peste viața lor.

O, pocăiți-vă voi, cei care ați lucrat așa păcate asupra nevinovaților pentru vina pe care ați așezat-o peste ei cu

minciună lucrată cu tâlc ca să poată fi dați apoi la chinuri, la tăcere, la întunericul temnițelor și la moarte pentru Hristos!

Iată mucenicul Ștefan, care grăia de la Dumnezeu cu graiul său în mijlocul lui Israel acum două mii de ani, răspândind el venirea Mea la oameni și slava învierii Mele după ce M-au dat la moarte mai-marii templului din Ierusalim, iată-l pe acest fiu hărăzit cu înțelepciunea cea din Scripturi din care cuvânta zi și noapte, de venea spre Dumnezeu mulțime mare de ucenici și de preoți ca să creadă în Hristos, căci Ștefan mărturisea lucrând minuni și semne mari în norod, când s-au apropiat de el niște certăreți cu ceartă de vorbe ca să stea împotriva înțelepciunii lui, o, și dacă n-au putut să-i stingă elanul și adevărul cuvintelor lui, au găsit cu cale să aţâțe niște oameni ai minciunii și să-l învinuiască de hulă asupra lui Dumnezeu și a lui Moise, iar bătrânii și cărturarii au pus mâna pe el și l-au pus înaintea soborului. Eu, Domnul, am văzut aceasta și am pus numaidecât strălucire de îngeri pe fața lui Ștefan, iar când marele preot l-a întrebat asupra celor spuse despre el, el a mărturisit și a istorisit grăind despre poporul Israel, despre Dumnezeul acestui popor și despre Moise și Avraam și Isaac și Iacov și Iosif și ieșirea lor din Egipt, și Canaanul de țară a lor, și toată istoria lui Dumnezeu cu acest popor. Cei tari la cerbice însă au rămas potrivnici Duhului Sfânt Care Se mărturisea pe Sine prin Ștefan și care le-a spus lor că și ei fac ca și părinții lor care i-au ucis pe prooroci și pe sfinți și pe Hristos, iar soborul scrâșnea din dinți împotriva lui și au început cu zgomot și cu astupatul urechilor ca să nu-l audă pe Ștefan care le spunea lor că s-a deschis cerul și că-L vede pe Hristos la dreapta Tatălui, o, și l-au târât afară și l-au ucis cu pietre pe cel îngenuncheat, care striga și spunea spre cer: *«Nu le ține lor în seamă, Doamne, acest păcat!»*, și apoi a adormit și a venit la cer mărturisitorul Meu.

Iată, cei ce Mă mărturisesc pe Mine nu au loc, nu au dreptul să stea pe pământ între oameni, o, că nu-i lasă mai-marii cei fără Dumnezeu peste ei, și de aceea spun acum peste ei:

O, căiți-vă voi, preoți și fii de preoți, care mărturisiți că sunteți fiii celor ce au ucis pe mărturisitorii lui Dumnezeu din vremea aceasta de sfârșit, căci toți cei care au rămas la altare și și-au ridicat și fiii trimițându-i să învețe carte și să se facă preoți pe mai departe, o, toți aceștia au dat mâna cu vrăjmașul antichrist, care și-a făcut împărăție în casa care poartă numele lui Dumnezeu, în biserică, și apoi a venit ordin de la antichrist să se răstoarne serbările sfinților și să nu mai fie ele la locul lor din zilele anului, o, și s-au învoit cei ce slujesc la altare și mai-marii lor, și de atunci jubilează vrăjmașul lui Dumnezeu pe loc știut sfânt, iar armele lui sunt bine ascunse ca să nu se afle ele, și nici cei care le mânuiesc, o, și văd aceasta mulțimile de preoți care cu inimi strânse se uită neputincioși la dărâmarea cărării spre Dumnezeu a creștinilor care nu știu cine cârmuiește peste ei de pe scaun știut sfânt.

Voi, cei care aveți ochi și vedeți cu ei, și aveți inimă și minte ca să pricepeți cu ele lucrarea lui antichrist domnind peste pământ și în biserică, o, nu vă îngrijorați, fiilor. Era scris să se împlinească așa, căci necredința celor ce au ocupat scaune cu nume sfânt, o, e mare această lucrare de necredință, despre care Eu am spus acum două mii de ani când am spus: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»* Iată, n-am mai găsit credință, e încuiată ușa pentru Mine, pentru venirea Mea ca să-i salvez și pe cei potrivnici venirii Mele.

O, nu se putea să nu vin. Precum este scris că vine antichrist și slujitorii lui potrivnici lui Dumnezeu, tot așa este scris în Scripturi și venirea Mea pentru cei ce Mă așteaptă să-i scot de sub lespede și să le dau lor plata răbdării sfinte. Este scris că vine antichrist, iar dacă a venit, vin și Eu. Iar voi, preoți întristați și fără de cuvânt pentru rătăcirea din biserica de azi, o, salvați-vă, căutați o cale de salvare! Cereți Mie să trimit la voi oștiri de îngeri salvatori ca să vă scap de satana, care se luptă împotriva lui Hristos, nu împotriva voastră. Faceți orice pe pământ, dar nu mai stați sub lucrarea minciunii cu față de adevăr, căci minciuna va pedepsi cu multul în zilele ce vin pe cei care s-au ascuns sub haină sfântă, dar și pe cei care stau supuși lucrării lui antichrist cu față de sfânt.

Se deschid și stau deschise cerurile și vine Domnul cu alai din cer, o, și e mare, mare războiul cel împotriva lui Hristos, dar acest război mare se ridică asupra lui antichrist, căci Mielul lui Dumnezeu vine cu biruința Tatălui și are în glas cuvânt cu putere și spune așa vrăjmașilor Lui:

O, aplecați-vă și predați armele și duceți-vă unde vă este locul pregătit de voi cu vârf și îndesat, căci Eu sunt Dumnezeu, iar voi sunteți vrăjmașii Mei și aveți soarta cea pentru vrăjmași, auziți?

Toate popoarele care au de cârmuire peste suflete credința creștin-ortodoxă, o, ridicați-vă spre veghe mare împotriva lui antichrist descoperit de Dumnezeu prin cuvântul Său peste pământ! Toate țările ortodoxe care au rămas nejefuite de credința cea din strămoși, și mai ales poporul rus, să vegheze toți și toate la căpătâiul credinței cea din strămoși, că iată încă oamenii lui antichrist dărâmă sărbătorile sfinților pe unde mai poate, pe unde mai erau lăsate la locul lor din calendar. Cei ce se lasă dărâmați de pe stânca lăsată de sfinți pentru turma lui Hristos, aceia merită această cădere din credință, dar sunt popoare care au fost brâncite cu forța minciunii să-și strâmbe mersul și credincioșia față de Dumnezeu și de sfinți, o, și aceasta s-a petrecut și cu România Mea, țara întoarcerii Mele cuvânt pe pământ după două mii de ani de la învierea și înălțarea Mea la locul Meu de lângă Tatăl.

Poporul rus e popor mult. O, să se întărească veghea cea sfântă peste acest meleag rămas nezdruncinat asupra zilelor sfinte din calendar. Dacă sfinții întreabă în cer: *«Până când, Doamne?»,* iată, în ultima sută de ani de pe pământ e mai cu durere această întrebare a celor din cer, căci toți creștinii care au luat drumul greșit din pricina lui antichrist care a schimbat vremile cerului pe pământ, toți stau încă în nepăsare și-și lucrează lucrul lor în zile sfinte pentru sfinții din cer, care, iată, nu mai sunt serbați ca în cer de către creștini.

O, iar și iar spun: dacă n-aș fi avut acest popor mititel în mijlocul neamului român, și așezat la lucru după datina cea lăsată de sfinți și de părinți, ar fi fost și mai mare stricăciunea și căderea din har și războiul asupra credinței și încercarea răsturnării lui Dumnezeu, Care nu poate fi răsturnat, o, dar ce să le fac celor atât de mulți și fără de minte, căci au uitat aceștia că nici acum două mii de ani n-au putut vrăjmașii să Mă piardă, să Mă țină sub lespede?

Se ajunge la capăt cu războiul asupra credinței sfinte și a creștinilor plăcuți lui Dumnezeu. Iată, vin Eu, vine Domnul, vine cu zecile de mii de sfinți, și nimeni nu bănuiește și nu cunoaște arma Sa.

— O, Doamne, o, Doamne biruitor, Te mărturisesc dintre sfinți și-Ți mulțumesc cu lacrimi calde că ai avut milă mare în ziua mea de serbare între cei din cer și ai arătat adevărul cel atât de așteptat să vină din cer peste pământ, după ce vrăjmașii Tăi și ai creștinilor sfinți au tras perdeaua întunericului stăpânitorului satana pes-

te popoarele de pe pământ și le-au acoperit aproape de tot.

O, Doamne, satana și-a făcut țară mare și s-a întins cu ea și se dă cârmuitor până și peste casa și turma Ta. O, iată țara întunericului gros, de unde se împarte întunericul ei peste țări, căci lucrarea lui antichrist are nevoie de scaun mare și înalt ca să stăpânească peste țări, dar acum să se ridice sus popoarele credinței strămoșești și să se scuture de jugul lui satana, și vor fi ajutate de Dumnezeu, Care vine cu sfinții ca să răstoarne domnia lui antichrist și să ducă efa aceasta la locul ei, precum este scris, și s-o verse peste cei ce au turnat în ea până a dat peste margini din ea.

O, iar și iar slavă Ție pentru darul gurii Tale peste creștinătatea cea dreptcredincioasă pe pământ, numai să audă turma Ta creștină glasul Tău, o, Doamne!

Cei ce sunteți după datina străveche creștini, ridicați-vă spre rugăciune cu post și cu veghe sfântă, căci Domnul îl culcă acum pe satana și îl trimite la locul pe care și l-a agonisit măcar în ultimele două mii de ani, de când tot taie calea celor ce Îl iubesc pe Hristos ca să-și facă el loc și să-I stea potrivnic Domnului.

Toți cei din cer suntem cu Domnul în lupta cea pentru credință. O, fiți și voi cu noi! Toți cei care sunteți creștini pe pământ, fiți cu noi în luptă pentru Domnul ca să-l biruim pe satana, că biruința vine, căci vine Domnul, o, frați iubiți, frați de credință cu frații voștri cei din cer! Amin.

— Eu, Domnul, am cu Mine cerul și vin cu cei din cer, vin și tot vin, și vrăjmașul Mă aude și Mă vede și se înfricoșează dacă a venit împlinirea acestei Scripturi: venirea Mea cu sfinții, căci vin să-l biruiesc pe satana și să-i strivesc împărăția și să-Mi așez împărăția Mea, precum este scris.

O, fiilor primitori de Dumnezeu, toată paza cerească este cu voi tot mai mult, și se împarte ea peste toți cei tari cu credința în venirea Mea de azi cuvânt peste pământ, iar slava venirii Mele umple văzduhul, fiilor. Așadar, voi să stați întru întâmpinarea Mea, căci cuvântul Meu stă armă în războiul asupra vrăjmașului satana, care-și pierde locul și lupta.

Vă întăresc pentru Mine și pentru purtarea Mea cuvânt peste pământ, fiilor. Vă îmbrac în armură sfântă și vă binecuvintez pentru biruința Mea, care vine.

Și pace vouă, o, fiilor, pace de la Dumnezeu peste voi, și prin voi peste pământ! Amin, amin, amin.

27 decembrie 2023/9 ianuarie 2024

Praznicul Tăierii împrejur cea după trup a Domnului și Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare

Descoperirea lucrării lui antichrist. Sfântul Vasile îl ceartă pe satana ascuns sub haină de sfânt, îndemnându-l la pocăință și aplecare înaintea Domnului. Pregătire pentru praznicul Bobotezei.

Venirea Mea cu sfinții are cetate de primire pe pământ, și am străjeri în ea și Îmi deschid ei și intru cuvânt în carte când vin, și păstoresc cu el.

Pace vouă, fiilor străjeri în calea glasului Meu când vin să Mă așez în carte și să-Mi lucrez lucrarea cea de azi prin voi pe pământ! Pace vouă, și putere din Mine las peste voi ca să Mă purtați și să Mă așezați pe cale acolo unde cuvântul Meu Mă duce ca să-și facă lucrarea, fiilor!

E praznic sfânt între cei din cer pentru Mine și pentru mama Mea Fecioara, care Mi-a vegheat apoi creșterea, după ce am fost supus tăierii împrejur cea după trup, și închinat apoi Domnului la templul din Ierusalim.

O, și am în ziua aceasta lângă Mine pe ierarhul Vasile cel mare, care a cules înțelepciunea cea bună de pe pământ și din cer și a slujit cu ea celor din vremea lui, și apoi celor de după el până azi și până mâine, căci purtătorii de Dumnezeu au zestre mare adunată și au putere sfântă și au lucrare minunată și Se slăvește Domnul prin ei și-Și așează lucrările Lui peste pământ, o, și are Domnul odihnă în sfinți și bucurie de la cei care-L poartă cu lucrările Sale pe pământ, și le dau lor lucru și din cer apoi peste pământ, și mare este înaintea Mea lucrarea rugăciunilor sfinților Mei pentru cei de pe pământ, precum este scris, o, și de aceea vin cu ei în cuvânt acum, și Mă port cu ei între cer și pământ și le mărturisesc veșnicia, și iată, ierarhul Vasile mărturisește acum lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, căci el acum lucrează și din cer și ajută pe Dumnezeu și pe oameni, o, fiilor.

— Ajutorul nostru, al sfinților Tăi, Doamne, a fost mereu de la Tine pe pământ, iar acum tot de la Tine îi ajutăm pe oameni, căci oamenii se roagă la sfinți pentru ei ca să fie mijlocitorii lor la Tine pentru durerile lor, și ca să lucreze sfinții Tăi de lângă Tine pentru ei, și iată ce frumoasă este lucrarea Ta prin sfinții Tăi, o, Doamne! O, așa ai lucrat Tu încă de la începutul Tău cu apostolii Tăi acum două mii de ani, iar ei lucrau apoi în numele Tău pentru cei îndurerați de pe pământ, iar după ce au venit ei în cer lângă Tine lucrează dintre sfinți, și mare este oastea cerească, oastea sfinților Tăi, Doamne, și mare este lucrarea ei peste pământ din partea Ta, o, Doamne!

Ne purtăm cu Tine și alinăm dureri și așezăm mângâieri și biruim pe vrăjmași, o, și ce s-ar face atâția îndurerați care strigă la Tine și la sfinți, dacă n-ar fi auziți și sprijiniți prin greu? O, iată câtă credință și câtă iubire de cer trebuie să se suie de pe pământ la noi ca să putem noi coborî ajutor din cer acolo unde se strigă spre noi, Doamne!

În vremea lucrului meu cu Tine pe pământ în mijlocul oamenilor purtam durere multă din pricina durerilor făcute de satana peste atâția neputincioși doborâți de el, și m-am ridicat cu numele Tău pe buze și pe inimă și am stat cu cuvânt tare peste lucrarea cea rea a satanei ca să-i smulg pe mulți din capcana întinsă de el ca să-i smulgă el de partea sa pe oameni. Tot așa și acum lucrez pentru cei îndurerați și robiți de satana, și care mă strigă pentru ei în lupta lor cu acest vrăjmaș bătrân de șapte mii de ani și mai bine asupra vieții veșnice a omului, și iată, Doamne, în numele Tău iar și iar spun peste lucrarea cea rea a lui satana:

Să te certe pe tine Domnul, diavol vechi în relele pe care le trimiți peste oameni, ba și peste fiii lui Dumnezeu te încumeți să-ți întinzi urgia ta ca să-i încerci pe ei!

Te descopăr cu lucrarea ta cea potrivnică lui Iisus Hristos, Dumnezeul nostru, Fiul Tatălui Dumnezeu, Fiul Fecioarei Maria, maica tuturor creştinilor, şi cu numele Lui mare te descopăr și te afurisesc pe numele tău cel nou, antichrist, și-ți spun de lângă Domnul cu poruncă sfântă: Ieși din ascunsul sub care stai pitit și arată-te cine ești și ce faci și unde ești, și apleacă-te vrând-nevrând înaintea lui Iisus Hristos și lasă-te învins, căci ți se sfârșește domnia și puterea cu care înșeli de șapte mii de ani sufletul din om ca să nu-L iubească omul pe Dumnezeu și să-i dai lui nepăsare de suflet și să-i întuneci veghea ca să-l poți doborî de partea ta, iar omul este făptura lui Dumnezeu, și nu dai încă să te temi de aceasta și să te tragi înapoi și să te lași învins, că iată lumina care te descoperă cine ești și unde stai și ce faci în ascuns peste oameni. Iată-L

pe Mielul lui Dumnezeu, împotriva Căruia tu stai lovind în turma Sa, lovind de la mijloc.

Vine Domnul cuvânt pe pământ, iar suflarea gurii Sale stă în luptă cu tine și te scoate la lumină ca să te facă cunoscut pe pământ tuturor credincioșilor și necredincioșilor și să te trimită apoi la adunătura ta, la pedeapsa ta, auzi, satano?

Eu, arhiereul lui Hristos, eu, Vasile, slujitorul Domnului, te chem la înfățișare față în față cu Dumnezeu Cuvântul ca să-I dai socoteală pentru lupta ta împotriva Lui și a omului. Rușinează-te și apleacă-te și mărturisește-te ca să te știe toți cei care au fost și care sunt și care vin, și mărturisește-L apoi pe Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Domnul, Făcătorul cerului și al pământului, împotriva Căruia ai stat de șapte mii de ani și mai bine, de când lupți asupra omului zidit de Dumnezeu ca să-l înveți împotrivirea și neascultarea și toate câte să-l facă să-și uite datoria față de Dumnezeu în toată vremea!

Hai, nu mai zăbovi! Ești descoperit de Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot! Te-ai furișat în grădina raiului ca să-ți începi răutatea asupra omului și asupra lui Dumnezeu, și ai început acolo cu lucrarea minciunii, și tot cu ea ți-ai sfârșit lucrarea care te dovedește sus și tare tatăl minciunii, căci dacă la început te-ai pitit în raiul lui Dumnezeu, iată unde te-ai pitit și mai apoi, dar mai ales acum, la sfârșit, când tot ca la început ți-a fost lucrarea, și ai intrat sub haină de sfânt și te-ai pitit cu ea în casa știută a lui Dumnezeu și-ți joci teatrul tău, dar acum cortina sub care stai nu te mai ajută, o, nu. Vine Domnul și pune degetul Său și te descoperă unde ești pitit. Așadar, sfârșitu-s-a! Te scoate Domnul să fii cunoscut și te supune cu puterea Sa și cu cerul Său de îngeri și de sfinți și-ți rostește numele: antichrist, potrivnicul lui Hristos, pitit sub haină de sfânt.

Se scoală Dumnezeu și se risipește satana cu numele de antichrist, și toți slujitorii lui dau să fugă, dar Domnul îi descoperă fugind și nu-i lasă. Să piară aceștia ca fumul, ca ceara de fața focului, iar cei care iubesc pe Domnul să se însemneze cu semnul sfintei cruci și să se veselească văzând pe Hristos, Care biruiește pe dușmanul cel vechi în rele și să slăvească ei biruința Domnului lor asupra lui satana cu numele de antichrist!

Cei care-L iubesc pe Domnul, să fugă de lucrarea cea ascunsă a lui antichrist, cel cu haină de sfânt pe deasupra! Aceasta spun eu, arhiereul Vasile, iar cei ce au minte de sus, să priceapă ceea ce spun, căci domnia lui satana în loc părut sfânt se clatină și cade, căci așa este scris.

Și acum slavă îndelungii Tale răbdări, Doamne Iisuse Hristoase, biruitorul lui antichrist, vrăjmașul Tău și al numelui Tău, de la care el are nume de potrivnic! Slavă Ție în ziua mea de serbare între sfinți, când am împrospătat grăirea mea cu satana cel din vremea aceasta a întunericului lui ca să nu poată fi văzut cu lucrarea lui potrivnică, dar Tu vii de la Tatăl cu biruința cea asupra lui și a slujitorilor lui cei mincinoși ca și el, și se va face sortarea la dreapta și la stânga și se vor vedea cei de partea Ta, și iarăși, se vor arăta cei de partea vrăjmașului Tău, și fiecare va primi după fapta sa, după lucrarea sa, precum este scris. Amin.

— O, fiilor cu care-Mi scriu cuvântul în zilele acestea, sunteți ocrotiți de toate puterile cerești și de toți sfinții cu care stau în luptă ca să-l descoperim pe satana cu numele de antichrist. Sunteți de partea Mea în această lucrare de biruință a Mea. Fiți cu credință mai tare ca oricând, căci biruința este mare, este frumoasă fiindcă este a Mea, este spre slava Mea și a sfinților Mei și a tuturor celor ce Mă iubesc și Mă aleg de iubire a lor pe pământ.

Acum așezați-vă, fiilor, și gătiți frumos praznicul Bobotezei și veți pune peste apa de Bobotează molitvele certării diavolului și veți împărți peste pământ picături din această aghiasmă, căci țara Mea de azi are ocrotire mare din cer, are pe mama Mea Fecioara deasupra ei cu toată ocrotirea ce i-o poartă, iar voi sunteți așternutul Duhului Meu, Care grăiește peste pământ din țara Mea de azi, peste care Eu stau și cuvintez de deasupra cuvântul Meu, care Mă întoarce de la Tatăl la oameni ca să-Mi lucrez biruința asupra vrăjmașului Meu, antichrist, și să Mă așez cu ea înaintea Tatălui și să zidim apoi împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2024

Praznicul Botezului Domnului

Stropirea cu aghiasmă a drumului creștinului prin lume. Binecuvântarea din cer și de pe pământ a apei de Bobotează. Omul născut din păcat este mereu urmărit de diavolul. Domnul a fost răstignit pentru răscumpărarea omului din păcat. Bucurii sfinte să se înalțe la cer din mijlocul fiilor cuvântului.

Se deschide cerul și rămâne deschis, că e zi de praznic sfânt. E praznic de Bobotează, iar norul slavei Mele este deasupra aici, și Eu stau în el cu sfinții și cu îngerii și Mă așez cuvânt pe masa de Bobotează în cetatea cuvântului Meu și spun:

Eu sunt Cel ce sunt, o, și ce puțină credință găsesc pe pământ pentru venirea Mea, pentru această împlinire mare: venirea Mea cu sfinții ca să nasc din nou lumea, ca să înnoiesc totul, să încep din nou, să le facem din nou pe toate, precum este scris să fac la sfârșit de timp și la început de împărăție a cerurilor pe pământ cu oamenii.

O, pace vouă, celor adunați la masa de praznic de Bobotează! Vă privesc mult, mult. Vă cercetez cu de-amănuntul ca un Dumnezeu, vă cercetez făptura și purtarea, credința și iubirea, dorul de Dumnezeu și neputințele, o, fiilor. E zi de înnoire prin apă de Bobotează, peste care punem cuvânt cu putere de sus acum, ca să lucreze putere apa aceasta și să împartă înnoire peste pământ și peste oameni, iar voi să vă curățiți cu ea cărările și pașii pe cărări, căci duhul lui satana stă peste tot să prindă sub el pe cât mai mulți și tot mereu, dar să-l întâmpinăm peste tot cu apa cea sfințită prin cuvânt, o, că mult se teme el de puterea acestei ape purtătoare de biruință asupra oricărui fel de vrăjmaș și veșmânt sub care el se furișează ca să nu fie descoperit că este vrăjmaș.

Eu însă vă învăț, fiilor, căci din pricina întunericului gros, și nevăzut cât este de gros, nu știu oamenii să înțeleagă primejdia răspândită peste tot pentru ei, și bine pitită ca să nu-i fie cunoscută lucrătura, dar voi știți de la Dumnezeu, și de aceea învățați-vă să nu călcați pe cărare fără să aveți cu voi stropitoarea care face curat de diavol pe cale pentru voi, cei care credeți cuvântului Meu de peste voi.

Și acum, fiilor, cu alaiul Meu de sfinți slujitori din ceruri și cu putere de cuvânt, așez acum peste ape, de lângă voi, cei ce slujiți pe pământ pe Duhul Sfânt prin cuvânt rostit, așez și spunem împreună, Noi și voi: Se binecuvintează și se sfințește aici apa de Bobotează, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin, și întreit cuvânt de sfințire așezăm acum peste această apă, amin, iar puterea de cuvânt a rugăciunilor sfinte care se așează peste apa de Bobotează va lucra în chip văzut, și va fi slăvit Dumnezeu, Care împuternicește

pe slujitorii Săi și-Și face prin ei lucrarea Sa și puterea Sa, de pe pământ și până în cer, căci cei din cer lucrează pe pământ, iar cei de pe pământ lucrează cu cerul, lucrează de pe pământ și până în cer. Amin.

O, așa este lucrarea lui Dumnezeu. De la începutul lumii văzute și până azi și până mâine, așa a lucrat și așa lucrează Dumnezeu, fiilor.

Să nu se creadă nimeni mare și stăpân între pământ și cer! Eu sunt Cel ce sunt, și numai Eu sunt Stăpânul, o, numai Eu, fiindcă Eu sunt Cel ce sunt, iar omul nu poate să spună despre sine așa cum spun Eu despre Mine după adevăr. Eu sunt Cel ce sunt, căci sunt adevărul, și tot timpul și în toate sunt adevărul, căci sunt fără de păcat. Omul însă este născut din păcat și prin păcat, este din pofta cea trupească a părinților lui și se naște din păcat, și așa își începe viața lui de om pe pământ, o, și e urmărit tot timpul de diavolul omul născut din trup de om, și nu știe el aceasta, nu știe să se ascundă în Dumnezeu ca să-l scape diavolul din mână pe cel născut din pofta cea cu păcat, ba mai mult, își ia și el să-și trăiască vremea vieții lui la fel ca și părinții lui, își ia pofta de păcat ca viață a sa, iar sufletul lui este orb din pricina păcatului, și nu mai poate să înțeleagă cu el primejdiile din fiecare clipă care îl urmăresc pentru păcatul din el.

Numai cei ce se sfințesc pentru Domnul, o, numai ei au priceput și pricep din plin primejdia care se naște din păcat, și-și dau aceștia lui Dumnezeu viața lor pentru paza de moartea cea veșnică, o, și au ei strigare la Dumnezeu pentru păcatele lor, ca să aibă Domnul grijă de ei, dacă ei se smeresc și se umilesc.

Omule, o, omule, te strig și te povățuiesc din cer, că tu nu cauți cu pașii tăi după ajutor din cer, și nu știi când te poate lovi plata păcatelor tale și de aceea îți spun așa: O, veghează și tu și caută și tu după ajutorul sfinților și al îngerilor, care să-L roage pe Cel sfânt pentru tine, o, că nu este pe pământ scăpare pentru tine, căci tu ești lucrător al păcatului cel din om în om lăsat și purtat, dar sfinții lui Dumnezeu au ales pe pământ cerul, și l-au tras lângă ei aproape și au stat cu viața lor înaintea lui Dumnezeu ca să aibă Domnul pentru ei scăpare și acoperământ.

Caută om după om, caută după păcat, și se ascunde cu păcatul și pentru păcat, că asta îl învață păcatul să facă. O, cum să-i spun omului că ascunderea este păcat și este pentru păcat?

O, iată de ce a fost să vin Eu trimis din cer pe pământ și să Mă nasc Om fără de păcat și să-i spun omului că păcatul lui M-a pus pe cruce în locul lui, căci satana îl are scris pe om cu păcat! Mi-au rămas urmele cuielor cu care am fost bătut pe cruce și nu s-au mai vindecat de pe trupul Meu, și acestea rămân veșnic mărturie pentru omul cel iertat de păcatele sale, și care au lăsat semn veșnic pe trupul Meu dumnezeiesc, căci l-am iubit pe om, și spun aceasta ranele care nu Mi s-au mai vindecat, ci au rămas ele ca semn al iubirii Mele pentru omul care a pierdut raiul din pricina păcatului din el.

S-a dezvinovățit Adam, și nu s-a umilit pentru greșeala sa, și L-a pierdut pe Dumnezeu de Păstor al său și a pierdut raiul și a căzut pe pământ, de unde a fost luat. Eu însă M-am îmbrăcat în trup văzut acum două mii de ani și am venit după om pe pământ căci Tatăl M-a trimis, o, și de aceea vin acum cuvânt pe pământ, vin căci Tatăl Mă trimite, că omul trebuie dădăcit mult, mult ca să se întoarcă la păreri de rău și să caute după Păstorul său Care să-i poarte pașii spre raiul pierdut pentru păcat.

Iată, încă o dată Mă trimite Tatăl după om, căci este scris să Mă trimită Păstor pe pământ, să hrănesc Eu Însumi turma Mea, căci păstorii au lăsat-o să se împrăștie și stau lupii la pândă s-o sfâșie de tot.

O, am cetatea cuvântului Meu pe meleagul român și vin după om și îl îmbiu să-și caute obârșia lui cea de la Dumnezeu. Am în cetate străjeri care-Mi deschid să intru cuvânt în cetate și să Mă împart prin ei peste pământ.

Toți sfinții au adus lucrarea lor lui Dumnezeu, iar voi, cei ce-Mi așezați glasul în carte și îl puneți pe cale spre oameni, voi, fiilor, aduceți cuvântul gurii Mele pe pământ, și toți cei din cer vă ajută pe voi și lucrează cu voi.

O, cântați Domnului, fiilor, cântați și horiți cu strigăte de bucurie sfântă! Dați slavă Domnului, pentru Care voi trăiți pe pământ între oameni! În dragostea de Dumnezeu să vă fie petrecerea nunții Mele cu voi! Hăuiți și chiuiți de bucurie și sunați din timpane și mărturisiți bucuria aceasta de la margini la margini, ca să învețe și fiii oamenilor bucuria iubirii sfinte pentru Hristos! Numai Lui să-I dați iubirea toată în petrecerea voastră cu El, numai Lui, fiilor! Cu umilință mare să-L bucurați pe El, cu duh blând și smerit să-L purtați spre voi pe Domnul!

Iar acum e praznic de Bobotează și bucurați-vă și bucurați-L pe Domnul între voi, o, că lipsesc cu multul de pe pământ bucuriile sfinte, plata sfinților Mei, fiilor.

Mă așez cu Ioan Botezătorul în carte în duh de Bobotează, și apoi în zi de sărbătoare a sa între sfinți pentru ziua Mea de botez la Iordan acum două mii de ani, și-Mi amintesc cu duh duios cum petreceam de vorbă cu el și câtă taină împărteam acestui mare prooroc al lui Dumnezeu. I-am spus că vine Mielul lui Dumnezeu la Iordan ca să fie botezat de el, iar el a ieșit să-L aștepte, după ce M-a întrebat să știe cum va fi să-L cunoască dacă vine la botez. O, nu numai că i-am spus că vine Duhul Sfânt să Se așeze peste el în chip de porumbel, dar și Tatăl Și-a făcut la Iordan arătarea prin Duhul și prin cuvânt rostit, spunând pentru Mine: *«El este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit».*

Fiiilor, fiilor, și-a trimis Ioan ucencii spre Mine să Mă întrebe să-i spun: *«Tu ești Cel ce va să vină, sau să așteptăm pe altul?»* O, Eu eram, și le-am spus lor: *«Mergeți la Ioan și-i spuneți: orbii văd, ologii merg, și săracilor li se binevestește».* Eram fericit că-L bucur pe Tatăl prin lucrarea cu care M-a trimis și care se tot limpezea cu lumina ei, o, și a venit apoi vremea crucii Mele, când am biruit toată necredința din vremea aceea la vestea învierii Mele, și de atunci lucrez cu sfinții și cu îngerii peste pământ și peste cei iubiți de Dumnezeu, căci le-am spus ucenicilor Mei la despărțirea Mea de ei: *«Sunt cu voi până la sfârșitul timpului!»* Iată, așa am spus atunci, o, și cum să nu se împlinească acest adevăr al cuvântului Meu? Mai degrabă au lipsit cei peste care să fiu și să lucrez, dar câți au fost din aceștia Eu am fost cu ei în toate vremile, ca și azi cu ucenicii Mei de azi, cu care Mă vestesc peste pământ cu slavă de cuvânt și cu nume nou: Cuvântul lui Dumnezeu.

O, botezătorule al Meu, o, ucenic credincios, vom sta în sfat în duh de Bobotează, dar acum privim la ei, la cei care au pregătit bucurii sfinte pentru Noi, și apoi grăim lor și deschidem taine și păstorim pe cei iubiți.

— O, Doamne, o, Mielușul Tatălui, lucrarea Ta cu ei îndulcește duhul celor din cer, Doamne. Suntem ochi și urechi după ei tot timpul, și mare este ocrotirea noastră pentru ei! Petrecem acum praznicul de

Bobotează amintindu-ni-l cu toții, și stăm apoi cu masă de cuvânt de slavă, Doamne. O, slavă Ție, Celui peste Care mâna mea a stat și L-a botezat la Iordan, și am știut atunci pe Cel Care tainic îmi vorbea când ne întâlneam și pregăteam în taină arătarea Ta oamenilor, o, Doamne!

Așadar, botezătorule al Meu, le punem masă de cuvânt, dar acum să-i primim, să-i privim și să primim de la ei și să ascultăm glasul petrecerii lor cu Noi în zi de praznic de Bobotează.

Tot cerul se apleacă și primește de la voi bucuria acestei petreceri sfinte pentru Noi și pentru cei veniți să ia apă de Bobotează, o, fiilor.

Sunt aici cu cei din cer. Pace vouă, fiilor! Deschid larg cerul ca să intre în el petrecerea din ziua aceasta cu toată gătirea ei, cu toată slava ei cea de la voi pentru Noi, pentru cei din cer, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2024

Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

Lucrarea Domnului pentru biruința deplină asupra diavolului. Domnul descoperă slujitorii lui antichrist ascunși sub haină de preoți. Casa lui Dumnezeu are în ea duhul proorociei și lucrarea sfințeniei.

Pace dumnezeiască așez peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român.

O, și a fost în ziua care a trecut praznicul Bobotezei și Ne-am mângâiat Noi, cei din cer, privind și luând de pe masa de serbare bucurii pentru Mine și pentru sfinți prin tot ceea ce s-a ridicat spre Noi de la voi, fiilor străjeri și lucrători cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu în cetate, în cetatea Mea cu voi.

Acum intru în carte cu Ioan Botezătorul și grăim Noi între voi pe cele de atunci și pe cele de acum apoi, iar Tatăl Ne veghează de sus și-Și alină așteptarea, o, că-I este dor Tatălui de împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii, iar Mie Îmi este dor să strălucesc dinăuntrul omului pe pământ și să-i fac pe mulți să iubească așa, și să-Mi urmeze mulți și tot mai mulți cu fericirea în ei, o, că e oastea cerească venită cu Mine la lucru pentru biruința cea deplină asupra diavolului, care are de două mii de ani numele de antichrist, după ce M-a prigonit atunci prin slujitorii care i-au jucat în plac și care aveau scaune înalte ca să fie slăviți de mulți, și ca să nu încapă Domnul pe pământ pe nicăieri cu lucrarea Sa cea din cer, și iată, grăim și în ziua aceasta de lucrarea înnoirii lumii, de sfatul Meu cu Tatăl și cu sfinții, de lucrul Meu cu voi, fiilor purtători de har acum, pentru ca să Mă sprijin pe voi cu așezarea cuvântului Meu pe pământ în vremea aceasta ca să pregătesc cu el lumea cea nouă, nașterea ei din nou, o, fiilor.

Hai să punem pe masă de cuvânt grăirea Noastră, hai, botezătorule al Meu! O, ce frumoasă este acum văzută și înțeleasă lucrarea cea de atunci între oameni a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh! Ce frumoasă și tainic de frumoasă! Le-a spus Tatăl părinților tăi, i-a spus lui Zaharia că te va primi prunc născut și că vei fi mare și că va fi să-Mi netezești și să-Mi pregătești calea și arătarea Mea și vestirea Mea prin duhul proorociei, duh în care Tatăl Dumnezeu te-a îmbrăcat încă mai înainte de zămislire ca să te nești apoi.

O, cine și câți au fost cei care au purtat taina și lucrarea Tatălui pentru venirea ta și a Mea prunci mici prin nașterea Noastră pe pământ? O, câtă împotrivire s-a ridicat din partea mai-marilor templului, cărora Tatăl Nostru nu le-a descoperit venirea Noastră pe pământ, și pe care n-au primit-o, chiar dacă în prooroci era scris să se împlinească și să venim! Ei însă, știind aceasta din proorocii, s-au ridicat potrivnici mari și tari ca să nu lase să se împlinească deplin și să se întindă vestirea aceasta mare și să dăinuie ea peste timp apoi.

O, nu S-a dus Tatăl spre ei, spre mai-marii de atunci ca să le spună lor că Noi vom veni între oameni prunci născuți. O, nici acum n-a bătut Tatăl la nicio ușă ca să întrebe dacă să vină sau nu Dumnezeu și să cuvinteze și să lucreze și să împlinească apoi. Nu s-ar fi învoit ei, după cum s-a și întâmplat împotrivirea lor, căci ei nu-L iubesc pe Dumnezeu, și mai ales nu iubesc să le spună lor Dumnezeu ce să facă. O, nu pentru Dumnezeu și-au făcut ei rost de scaune înalte, ci ca să domnească ei peste oameni și să-și atragă slavă și putere peste mulți. Eu însă am bătut și tot bat la ușa lor ca să intru, și dacă ei nu-Mi deschid, Eu intru și le spun ce am de spus, intru prin ușile închise și arăt împotrivirea lor și le descopăr înaintea oamenilor lucrarea lor potrivnică și străină de Dumnezeu și de oameni, că iată, ei sunt cei potrivnici din vremea aceasta, ca și cei de atunci de pe scaunul lui Moise cârmuitori peste oameni.

Le-am spus și celor de acum două mii de ani, le spun și celor de acum de pe scaune de biserică, le spun că ei au de tată pe diavolul și că de aceea nu-L primesc pe Dumnezeu cu lucrările Sale peste pământ.

O, cine îi așează pe ei mai mari peste oameni? Dacă Eu nu am între ei duhul descoperirilor, duhul proorociei, o, de unde să ia ei să știe voia lui Dumnezeu și cunoașterea omului pus la slujire de preot? Ei înșiși vor aceasta, și unii pe alții se așează, și toate scaunele lor sunt cumpărate cu bani, și unii altora își vând scaune, unii pe alții se aleg, și tot unii altora își fac vânt să cadă și să ia altul locul pentru alți bani plătiți, iar dacă unul dintre ei nu le-ar face placul și dacă acesta ar da să vrea ca Dumnezeu, acela trebuie să piară prin armele lor nevăzute de oameni, și iată-i, stau în palate, trăiesc în lux, petrec pe furiș mai urât ca lumea și își iau timp liber pentru plăceri. O, unde s-a mai pomenit păstori de turmă care-și iau vacanță și lasă oile pe munte ca să le sfâșie lupii?

Iată, nu este pentru Dumnezeu nimeni între ei. Nu poate nimeni să încapă printre ei dacă rămân de partea lui Dumnezeu, iar turma nu știe, nu-și cunoaște soarta cea de azi și cea de mâine, biata de ea, iar dacă îi spune cineva de minciuna cea cu față de biserică, o, nu merge, căci toate sunt bine așezate și toți slujitorii de la altare sunt oameni cu carte învățată, dar merge o vorbă pusă la locul ei și care spune că diavolul este cel mai mare teolog, dar tot diavol rămâne.

O, botezătorule al Meu, o, de unde ai învățat tu carte? Ai fost așa de mare între pământ și cer, așa de mare din partea lui Dumnezeu! Iată, Tatăl Ne-a ridicat pe Noi. N-am încăput între oamenii stăpânirii, și care stau pe scaunele lor, dar nu de aceasta era nevoie de Noi pe pământ și peste lume. Ne trimisese Tatăl, Ne hotărâse mai înainte de a Ne fi născut. Ne-a vestit prin duhul proorociei, dar n-aveau cum să Ne primească mai-marii vremii, căci ei huzureau în păcate și plăceri, și nu le-a mirosit bine să fie deranjați, iar pe Noi Ne-a dat la moarte, numai că Eu M-am arătat înviat, și au aflat ei apoi judecata cu care au fost și sunt judecați pentru nimicirea celor drepți de pe pământ în toate vremile, și iată, nu au ei niciun fel de slujire pentru Dumnezeu prin ceea ce aleg să facă și să fie, și vai celor ce cad cu pașii vieții lor în această amestecătură vopsită pe deasupra cu nume sfânt!

Așadar, nu sunt cei aleși de oameni, nu aceia sunt slujitori pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ. Casa în

care nu este duhul proorociei și lucrarea sfințeniei nu este casa lui Dumnezeu, nu lucrează pentru oameni și pentru Dumnezeu, și se vede bine aceasta, decât numai dacă nu vrei să vezi.

O, e lumea căzută sub neștiință și nu este cine să strige la ea să se deștepte și să-și caute salvarea, să caute pe Dumnezeu și să-L găsească apoi. Eu, Domnul, nu locuiesc decât întru smerenie. Nu este din lumea aceasta partea Mea și lucrarea Mea. Iată-Mă cu cei ce Mă iubesc, ei ies din lume și nu se încântă cu slava cea trecătoare! Am lăsat strigare prin proroci și am spus: *«Ieșiți din lume, poporul Meu! Vinul lumii e fărădelegea și plata ei apoi».*

Așadar, botezătorule al Meu, am venit de la Tatăl trimiși când am venit născuți cu trupul pe pământ, iar lumea nu Ne-a cunoscut, căci lumea are de tată pe diavolul, ca și cei ce o rătăcesc pe ea de pe calea vieții.

Iată, lipsește Cel Care cârmuiește de la Dumnezeu, lipsește de pe pământ duhul proorociei, Duhul lui Dumnezeu lucrător din cer pe pământ pentru cârmuirea oamenilor și a faptelor lor bune sau rele, și de aceea Eu vin pe pământ cuvânt, și de aceea aleg cu cine să-Mi fac lucrarea pentru care Tatăl iarăși, o, iarăși Mă trimite între oameni.

— O, Doamne, o, dulce îmi erai când veneai la mine și-mi vorbeai mult, mult, și nu-mi spuneai cine ești, dar erai Păstorul meu, Doamne, erai trimis de Tatăl.

Eram cel eliberat de orice îndeletnicire de pe pământ. Nu aveam grijă de cele pentru mine, pentru viața trupului. Mâncam ce-mi dădea Dumnezeu, mă îmbrăcam cu ce-mi dădea Dumnezeu, mă hrăneam cu ce îmi dădea Dumnezeu, și de aceea eram liberat de griji, și de aceea aveam vremea toată pentru Tine când mă căutai ca să petrecem împreună clipe sfinte, lucrare cerească, lucrarea Tatălui de peste noi.

Umblai mai mult singur, Doamne, chiar și după ce Ți-ai ales din lume apostolii, pe care îi luai greu dintru ale lor ca să mai stea și cu Tine, ca să nu fii pe pământ singur, atât de singur dacă ai venit din cer la oameni. Mai mult singur stăteai, doar pe ei îi aveai, pe ucenicii aleși dintre oameni, dar ei aveau ale lor, și nu Te puteau ajuta dacă nu-i aveai tot timpul cu Tine.

O, așa și azi ești, Doamne, ești peste tot, și ești singur. Nu stă creștinul în slujba Ta, în multul Tău lucru pe pământ acum, căci el are ale lui, iar Tu suspini după dragoste. O, nu-i place omului cu Dumnezeu tot timpul. Lui îi place să facă Dumnezeu ca el, iar altfel el nu Te iubește mai mult, Doamne.

Acum Ți-ai făcut loc pus deoparte și ai așezat cetate de piatră în mijlocul oamenilor și adăpostești în ea pe cei care-Ți fac primirea în vremea aceasta când vii pe pământ cuvânt și-Ți pregătești cu el calea și ziua biruinței depline peste lume, peste duhul lumii și peste stăpânitorul acestui veac, Doamne.

Stau sfinții cerului privind cu nădejde mare lucrarea Ta pe pământ și puterea cuvântului cu care lucrezi, și rodul care crește odată cu mersul Tău, Doamne. Vii cu sfinții în cete-cete și stăm deasupra în nor, și nu sunt morți cei vii, o, Doamne. Sfinții Tăi sunt vii ca și Tine și lucrează ei în oaste cerească atât cât nu se suie la mintea omenească, și e mulțime de oaste în lupta cea pentru biruința Ta, care vine, Doamne.

Frumoasă a fost lucrarea Ta cea de acum două mii de ani, și multă, multă a rămas necunoscută de atunci și până azi, căci multă a fost ea, și n-a fost condei îndeajuns s-o așeze și să rămână ea între oameni, iar oamenii au sortat-o până ce a rămas ceea ce a rămas din ea pentru mărturisirea Ta despre Tine și despre noi, cei din vremea Ta de partea Ta, și despre cei potrivnici Ție atunci, Doamne. O, nu este cunoscută nici păstorirea Ta peste mine, și ce frumoasă a fost, ce taine au îmbrăcat-o pe ea!

Multă Ți-a fost lucrarea cea tainică, Doamne! Ai fost Cel tainic, ai fost Cel singur fără de păcat, Te purtai peste tot cu pas sau fără pas, atât cât puteau să înțeleagă cei ce Te însoțeau uneori, sau cei mai mulți care Îți urmăreau Ființa pe unde Te purtai și alinai în popor durerile atât de multe de peste oameni, și care Îți mărturiseau iubirea.

O, mulți Îți citesc pașii și lucrarea Ta cea de atunci, dar dragostea de Dumnezeu e mică în ei, e mică din pricina dragostei de sine care-i ține sub grea robie pe mulți și peste tot, și nu se desprind dintre ei să dorească să fie ca Tine, să se facă fii ai lui Dumnezeu, care să nu se mai gândească la ei, ci numai la Tine, Doamne, și numai cu Tine tot timpul, ca și mine atunci. O, numai eu, numai eu între cei ce s-au ales pentru Tine, numai eu am fost liber de mine pentru Tine cu tot întregul meu, căci așa a fost împărțit de Tatăl pentru mine, Doamne.

Am stat în ziua de Bobotează, am stat privind la ei, la cei de azi ai Tăi în cetatea Ta cu ei. Le-aș da ceva, pe lângă tot ce au ei cu Tine și prin Tine. Le-aș da puterea nădejdii sfinte mai tare pentru toate rugăciunile primite de la ei spre Tine, Doamne, căci numai credința aduce împlinirea, care vine venind.

O, nu este o mai mare și o mai cu putere rugăciune ca și aceea pentru cei plecați de pe pământ, pentru care ei Îți cer învierea cea deplină, zi de zi Îți cer aceasta pentru cei adormiți, care așteaptă pentru ei salvarea.

Apoi, cea mai dulce rugăciune cu grai este aceea una, și care spune: facă-se, Doamne, voia Ta. Cel mai dulce grai de rugăciune rămâne acest cuvânt, pe care fiii lui Dumnezeu îl învață de la Tine pentru rugăciunea lor. Toate vin de la Tine, numai să fie cei care Îți cer împărăția Ta și voia Ta ca și în cer pe pământ cu ei, și apoi pâinea, și apoi iertarea păcatelor lor și paza de vrăjmași, toate cu credință întreagă pentru împlinirea lor. Mulțumirea lor să fie doar aceea că ești cu ei, că-i veghezi și că le dai din cer ca să Te poată da ei celor ce pot să Te dorească și să Te urmeze apoi, o, Doamne.

O, am sta cu ei tot timpul grăind, dar măsura este la Tine, și mă aplec cu bucuria cea de azi, de care am avut parte din partea Ta, și-Ți mulțumesc, și-Ți mulțumesc, o, Doamne. Amin.

— O, nașule al Meu de botez, cel dat de Tatăl mai înainte de a Ne naște Noi între oameni, o, sunt fericit că le-am grăit Noi lor, și ești și tu fericit ca și Mine acum. Părtășia cu Dumnezeu e cea mai sfântă pentru om, o, și de-am putea să-i facem pe tot mai mulți să simtă cu dor această mângâiere și bogăție sufletească și veșnică pentru om apoi, căci ce frumos le-am amintit Noi acum de părtășia Noastră împreună în vremea aceea când Ne întâlneam și Ne hrăneam cu Dumnezeu unul pe altul pe o vreme atât de grea pentru lumina cea de sus pe pământ!

Fiilor, fiilor din cetate, iubirea cuvântului Meu de azi, stând în grai cu Ioan, v-o dăruiesc și vouă, ca să vă încălziți pentru dragostea părtășiilor sfinte, plină de amintirile celor din cer, și iarăși, plină de amintirile Mele din mijlocul poporului cu care am petrecut pe pământ în cei șaptezeci de ani de cuvânt, de când duhul proorociei, grăirea lui Dumnezeu prin cuvântul Meu, botează pământul român și neamul de pe el și-și scrie amintirile lăsate prin vreme cu cei cu care am petre-

cut și petrec, și pe care i-am scris și îi scriu în cartea amintirilor sfinte, fiilor.

O, vă las acum sub liniștea clipelor sfinte, care-și lasă urmele între voi, și pe care voi acum le depănați ca și cei din cer, după fiecare petrecere sfântă dintre voi și Dumnezeu, dintre Dumnezeu și voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2024

Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Domnul deschide proces arhiereilor și preoților bisericii pentru că au dat mâna cu antichrist și vor să împlinească Scriptura „O turmă și un Păstor". Poporul lui Dumnezeu e harnic și are mâinile lui, nu se atinge de câștig străin. Îndemn pentru om să aibă veghe pentru veșnicie. Viața de creștin este veghe pentru veșnicie.

Mai întâi întăresc pacea peste cetatea cuvântului Meu, că e zi de sărbătoare de sfinți arhierei și am de așezat masă de cuvânt și Îmi trebuie cale cu putere pe ea ca să-Mi fac coborârea și lucrarea zilei.

Vă găsesc plăpânzi de tot și apăsați la inimioară și cu duhul neputincios, fiilor din porți. Eu, Domnul Iisus Hristos, am nevoie de putere în voi pentru Mine și trebuie să repar mereu vlaga voastră și să vă ridic să-Mi stați în întâmpinare, o, că nu pot să vă cruț dacă am atât de mult de lucru peste pământ, fiilor. V-aș vrea numai pentru Mine să puteți, ca să pot Eu prin voi lucrul Meu pentru care v-am pregătit, dar vin peste voi neputințe să purtați și să slăbiți ca și acum și să nu vă găsesc tari la lucrul Meu cu voi.

O, cum să fac să știe bine aceasta toți cei care caută și așteaptă de la voi pentru ei puteri, când Eu, Domnul, sunt Cel Care împart și dăruiesc, Eu și sfinții Mei biruitori și alinători pentru cei care îi cheamă de lângă Mine, fiilor? O, am nevoie de voi pentru Mine și nu pot prin voi pentru că sunteți plăpânzi și storși de puteri. Eu sunt Cel ce dau alin și mângâieri, și Eu pot pentru cei ce-Mi cer, iar voi sunteți slujitori Mie și cuvântului Meu care vine pe pământ, și poate el, nu voi.

Vă voi povățui, fiilor, iar și iar, ca să știți cum să vă păstrați puterea și pacea gata pentru lucrul Meu cel din vremea aceasta peste pământ, și iată, azi e zi de masă de cuvânt și am de așezat pe masă carte cu trimitere, sfatul părinților din cer în sobor adunați în ziua aceasta lângă cuvântul Meu, și pe care obștea creștină îi numește sfinții părinți care au lăsat peste biserica Mea mersul cel sfânt și bine așezat pentru totdeauna al turmei și al păstorilor de turmă, iar pe pământ s-a șubrezit de tot ascultarea din partea păstorilor și a turmei, față de legea sfântă care este lăsată de părinți să cârmuiască biserica Mea, și iată, zi de sfat ceresc se așează în cartea cuvântului Meu, iar la masa de sobor între părinții și ierarhii cei dintâi ai bisericii Mele stau azi cu sfatul lor cei mai mari pe atunci: Vasile, Grigorie și Ioan, ierarhi ai temeliei și ai tăriei așezate de Mine prin ei ca să stea tot timpul biruitoare, și nu culcată de vrăjmași biserica Mea cea de două mii de ani cu numele și cu taina Mea prin ea pe pământ.

Hai să Ne așezăm, Eu și voi, părinți sfinți ai turmei lui Hristos din vremea cea dintâi a bisericii Mele! Binecuvântată să fie lucrarea cuvântului ceresc și cartea care se întocmește în ziua aceasta prin sfatul cel din cer al sfinților părinți, începătorii care au întărit apoi zidul și mersul prin vreme al bisericii Mele!

Eu, Iisus Hristos, și voi de o parte și de alta cei sărbătoriți azi, arhierei ai turmei Mele la început, iar cu voi în ziua aceasta apostolul Andrei de un rang cu voi, și apoi ceata ierarhilor din cer, și lucrăm de sus și așezăm pe pământ sfatul Nostru.

Am început cu voi în anul 1955 temelia și binecuvântarea lucrării cuvântului Meu peste pământ prin trâmbița Mea Verginica, și se împlinesc în anul care vine șaptezeci de ani de atunci. A fost atunci că ați coborât în căsuța ei săracă după postul ei de patruzeci de zile, că a fost să-Mi încep prin ea trâmbițarea cuvântului Meu peste pământ. O, ce frumos, ce mare început atunci! Ați venit voi și ați îngrijit de ea și i-ați dăruit sfintele taine, trupul și sângele Meu, și de atunci ați rămas arhiereii turmei care se numea poporul lui Verginica și ați lucrat tainic tot timpul prin lucrarea cuvântului Meu și numai Eu știam lucrarea voastră tainică în toată vremea peste poporul cuvântului Meu.

Am luat-o la cer pe Verginica după douăzeci și cinci de ani ai lucrului Meu prin ea și au trecut apoi zece ani și iarăși ați stat voi lucrători tainici și ați lucrat lângă arhiereul cel credincios cuvântului Meu pe pământ atunci, și au fost așezați la lucrul cel sfânt fii ai cuvântului Meu pentru slujire înaltă și înnoită din cer pe pământ prin cuvânt. Tot timpul voi sunteți din partea celor din cer arhierei peste poporul cuvântului Meu, o, și cum să înțeleagă și să creadă aceasta slujitorii cei de azi la altare când ei abia, abia dau să creadă că este Dumnezeu și că sunt sfinții lucrători din cer și că este rânduială care trebuie păstrată peste biserică? Cum să creadă ei că din cer se lucrează prin duhul proorociei și este hrănit un popor pe pământ și este mărturisitor acest popor și-Mi împarte el cuvântul de la margini la margini?

O, nu mai găsim credință pe pământ, iubiților. Mă țin la ușă preoții din biserică, nu-Mi deschid ca să le grăiesc, dar Eu intru și le dau cuvântul chiar dacă ei tac și nu dau semn, căci la ei este cuibărit vrăjmașul antichrist și-și face lucrarea lui potrivnică și este primit și urmat de păstorii bisericii. Eu însă ca și acum două mii de ani sunt lăsat la o parte, nu Mi se răspunde. De două mii de ani este cuibărit acest vrăjmaș între slujitorii de altare, ca și în vremea voastră, iubiților, dar voi îl descoperiți de peste tot și dădeați cu el lupta și ocroteați turma și învățătura sfântă și curată și luptați de partea lui Hristos.

Mi-am început lucrarea cuvântului Meu în anul 1955 și Mi-au luat trâmbița și Mi-au dat-o spre prigoană preoții bisericii. Niciunul din ei n-au căutat să cerceteze proorocia și puterea cuvântului Meu, ba au dat să stârpească tot mersul Meu prin cei care Mă purtau și Mă urmau cu credință și cu nădejde, și cărora Eu le dăruiam aceste daruri sfinte. Numai din cer am întărit Noi mersul acestui cuvânt și popor, iar de pe pământ cei dintâi vrăjmași erau preoții. Eu însă am mers și n-am stat și n-am tăcut, și Mi-am scris istoria aceasta și grăiește ea acum la lumină și se împarte în cele patru zări, iar slujitorii de la altare tac și-și culeg așa rușine mare peste capetele lor, și curând, curând vor suporta ei rușinea aceasta, căci Eu Mă dovedesc tot mai mult, tot mai adevărat, tot mai împlinitor prin cuvânt.

Sunt două feluri de preoți slujitori în casele numite biserici. O parte din ei sprijină și zidesc turma și o păstoresc cu milă, dar cea mai mare parte între ei au dat mâna cu antichrist, pitit de două mii de ani în mijlocul lor, și-i fac pe plac din unii în alții lucrând dărâmarea așezării lui Dumnezeu și mersul cel sfânt al turmei creștine și nu le pasă de pierderea și de viața

oilor, ci doar le trebuie lâna și untul și brânza lor și le lasă să piară de partea vrăjmașului pitit în haină de sfânt și dau la moarte pe cei sfinți dintre ei și nu se tem de judecata faptelor lor.

Iată, vin să judec între oaie și oaie precum este scris, și vin să Mă judec cu păstorii turmei Mele, care trebuia să-Mi îngrijească turma, nu să Mi-o lase vrăjmașului, și spun lor așa în sobor de sfinți:

Păcat mare faceți voi spunând să se unească turmele laolaltă sub cuvântul care spune că va fi o turmă și un Păstor! O, e bine că luați să citiți cuvântul Scripturii, dar vă întreb acum pe voi despre acest cuvânt. Răspundeți-Mi voi cine este Acest Păstor Unul? O, iată cum împliniți voi acest cuvânt, că dați turma și pe voi înșivă în mâna lui antichrist, care se vrea unul să fie peste turmă și să fie a lui turma voastră, și se vede aceasta prin lucrarea pe care o faceți voi împotriva lui Iisus Hristos, Păstorul Care vine să păstorească și nu-L primiți, o, și nu lăsați creștinii să urmeze glasul Lui, căci a venit vremea să păstoresc Eu Însumi turma cea nepăstorită.

Întemeiem procesul în ziua aceasta și scriem faptele și așezăm adevărul să grăiască acum, căci voi, arhierei și preoți, îi numiți eretici și sectanți pe cei care s-au desprins de turmă și au rătăcit din lipsă de păstori peste ei, o, și tot așa îi numiți și pe cei care merg după datini sfinte pe cale spre cer, și îi numiți rătăciți numai pentru că vouă nu vă place să vă lucrați sfințenie vouă, și mai degrabă îi dați soborului vostru pe cei ce se leapădă de sine pentru mers cu Mine spre cerul sfânt.

O, faceți-vă pe voi înșivă vinovați și jefuitori și vânzători de fii ai bisericii Mele și recunoașteți-vă lucrarea cea potrivnică cu care slujiți păstorului antichrist, iar pe cei ce merg după Mine îi păstoresc Eu Însumi, căci așa este scris încă din vremea proorocilor, și apoi și Eu Însumi am spus aceasta acum două mii de ani despre venirea Mea Păstor al turmei creștine, și iată, împlinesc și vin, o, și nu vă pare bine, dar nici nu puteți să-Mi stați potrivnici, că iată, sunteți sub vină, sunteți străini de ceea ce trebuie să fiți și să lucrați, căci voi ați vândut și vindeți lui antichrist turma Mea, iar voi sunteți o turmă de păstori, și turma Mea e părăsită de voi, e vândută, e îngenuncheată și e oprită să vină să audă de la Dumnezeu glasul Păstorului Care vine să strângă oile și să le dea din cer.

Iată ce fac! Mă folosesc și Mă sprijin cu acest popor micuț, prin care vă grăiesc și vouă, și Mi-l păstrez curat de orice stricăciune amestecată și îl învăț să nu se atingă de câștig străin pentru mersul Meu cu el, căci pământul este murdărit de tot, murdărit de păcat, de înșelăciuni, de poftă de păcat, de duh de desfrânare și de lăcomie, dar Eu, Domnul, îl povățuiesc aparte și de aproape pe poporul Meu cel mic și îi spun să-și aibă mânuțele lui pentru cele de trebuință Mie și lui, și așa Mă ajut Eu cu ai Mei și nu Mă fac dator nimănui nici Eu, nici ei, și așa îi păzesc să-și aibă mâinile curate și să fie harnic poporul Meu cel mic și să culeagă pietrele de pe râu și să-Mi zidesc cu el cetate de piatră, cetatea Mea cu ei, iar ei ascultă așa, și lucrează cu mânuțele lor pentru cele de trebuință, o, și așa îi învățam și pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și iată-i pe cei de azi ucenici ai Mei, și se miră lumea toată de hărnicia lor, de lucrul lor frumos și curat, curat de câștig murdar și nemuncit.

Voi spuneți mereu că nu mai este proorocie, iar Eu vă spun că Dumnezeu este mereu astăzi, și am făgăduit că voi fi și că iarăși voi veni, dar voi depărtați venirea Mea și ziceți: *„Nu acum”*. Eu însă stau cu voi în sfat și vă întreb: Când? Îmi puteți răspunde? O, n-ați învățat Scripturile și semnele vremilor scrise în ele. Nu voiți nici de acum înainte să citiți și să credeți, iar Eu nu Mă las socotit de voi ca să vin și când să vin. Am grăit vouă în ziua aceasta de sărbătoare arhierească și am stat în sobor de arhierei și-și lasă ei numele pe cartea Mea cea de azi spre voi și spun și ei ca și Dumnezeu și le dau lor cuvânt să spună.

— Suntem arhierei slujitori din cer prin lucrarea cuvântului Tău din vremea aceasta, Doamne. Suntem mai vii decât cei vii cu trupul și suntem sfinții cei din cer lucrători pe pământ și se roagă nouă creștinii pentru ei, pentru cei de pe pământ. Slavă Ție pentru cartea Ta cea de azi cu noi spre turma de păstori fără de cârmă din cer peste ei și care s-au dat păstorului antichrist, care sugrumă oile și le împrăștie și le înstrăinează, precum este scris!

Va fi o turmă și un Păstor, așa este scris. Păstorul ești Tu, iar turma Ta numai Tu o știi și o numeri, căci ei nu au ce număra, de vreme ce nici ei, nici cei de sub ei nu Te urmează, Doamne. O turmă de păstori slujitori lui antichrist pitit în casa numită biserică, atât mai este, iar turma s-a risipit din lipsă de păstori peste ea. Suntem martorii Tăi de două mii de ani, și am rămas cârmacii turmei Tale, pe care numai Tu o știi și o cunoști și o păstorești tainic, Doamne. Rămânem slujitori pentru poporul cuvântului Tău, și binecuvintează Tu lucrarea lui înaintea Ta în toată vremea, Doamne, așa cum Tu ne-ai așezat încă de la începutul cuvântului Tău peste pământ în anul 1955 prin trâmbița Ta Verginica, iar în ziua aceasta ne scriem pe nume în cartea Ta scrisă acum și trimisă spre turma de păstori din neamul român, în mijlocul căreia Tu lucrezi de șaptezeci de ani cuvântul Tău peste pământ.

— Da, iubiții Mei martori, mai întâi numele Meu, Iisus Hristos, și apoi al vostru, cei trei, Vasile, Grigorie și Ioan, în ziua aceasta de pomenire a voastră între cei sfinți ai cerului Meu, și merge acum cartea aceasta și se așează de mărturie în dreptul turmei de păstori numiți cu nume sfânt pentru turma neamului român. Amin.

Acum, fiilor care Mă purtați ca să vin cuvânt pe pământ, stați și iar stați sub întărirea cea de la Mine, că prea apăsată vă este mereu inimioara din voi și vă slăbesc prea mult toate câte se vor a fi purtate de voi, căci Eu, numai Eu trebuie să am de la voi loc ca să Mă purtați, și e grea povara voastră.

Să vă ocrotească tot poporul care se hrănește din cuvântul Meu. Este în cer tot ce are nevoie cel căruia îi trebuie din cer, este în cer, nu la voi este, fiilor. Eu dau celui ce-Mi cere, Eu alin, Eu pansez, Eu am în cer, numai să caute spre cer cel ce caută pentru el. Așadar, aveți grijă de voi pentru Mine, că Mă uit la voi cât sunteți de plăpânzi ca să purtați atâtea, fiilor. O, stați la adăpost, că am nevoie de liniște, de pace, de lucru cu voi, și iată, oamenii din lume dau să vină pe urma Mea când aud cuvântul Meu, care suflă peste pământ și strigă oile pierdute, o, și ce să-ți fac, omule, ce să-ți fac dacă păstorii nu te caută, ba te și opresc să nu iei de la Dumnezeu. O, caută-ți tu vindecarea, că n-are cine să te îndemne de pe pământ, iar tu stai în păcate mereu și ești nevindecat de duhul vremelniciei. O, vino-ți în fire, omule botezat cu nume și cu duh de creștin! Nu mai umbla după femeie. Umblă după Dumnezeu, căci femeia te scoate din viața cea veșnică încă de pe pământ, că ea se vrea iubită și îți curmă umblarea ta după Mine. O, nu mai sta pe pământul lui Dumnezeu făcând păcat și iar păcat, că iată, e plin pământul peste tot de păcat, și umblă omul numai

cu păcatul în gând și umblă să-și ostoaie dorul de păcat. Te-ai botezat cu numele lui Iisus Hristos, Care ți-a plătit viața cu moartea Sa pe cruce și a înviat apoi ca să te învețe și să te cheme spre El. Tu însă ce faci? O, nu te lăsa vremelniciei, că dacă faci așa îți pierzi veghea cea pentru veșnicia ta pe pământ și în cer, iar viața de creștin adevărat e tot o veghe pentru veșnicie, și dacă această veghe nu este, este cădere mereu, este petrecere vremelnică și atât, și niciun rod nu se strânge ca să te aștepte și să-ți deschidă poarta raiului.

O, fă-te raiul lui Dumnezeu, omule botezat cu nume și cu duh de creștin, și apoi Îl vei recunoaște pe Dumnezeu, căci El ți se va descoperi ție și vei fi purtător de Dumnezeu. Amin.

Punem pana jos, fiilor, și, aplecându-Mă pentru primirea Mea cuvânt în carte, spun cu duioșie și cu alin, cu mângâiere și cu alifie sfântă spun: Pace vouă, fiilor primitori de Dumnezeu! Pace inimioarelor voastre și puterii din ele! Păstrați-vă puterile numai pentru Mine, numai pentru slava cuvântului Meu, care vine pe nori deasupra ca să-l așezați voi în cartea Mea cea de azi cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2024

Praznicul Întâmpinării Domnului

Creștini pământești și creștini duhovnicești. Taina și lucrarea de copil, taina vieții veșnice.

Vă însoțesc în zile sfinte și pun masă de cuvânt cu voi, fiilor, și Mă împart apoi de pe masa Mea cu voi și se înmulțește praznicul cuvântului lui Dumnezeu peste pământ.

Pace vouă, o, pace vouă în zi de praznic împărătesc, după datina cea din străbuni, cea din părinți, fiilor! Vă învăț în ziua aceasta ca un Păstor ce vă sunt, și ca să vă hrănesc din cer și ca să învățați tot mai mult să stați copii, căci cine nu are părinți nu este copil, nu crește duhovnicește ca să fie copil cu părinți și să aibă parte de Dumnezeu mereu, mereu, și apoi pe vecii, căci am spus: *«Cine nu primește împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu poate în el împărăția Mea».*

Fiilor, fiilor, mulți sunt creștini pe pământ, dar puțini sunt între ei duhovnicești și copii prin aceasta, iar restul sunt creștini pământești, nu ascultă de cineva, ci numai de ei înșiși dinăuntrul lor, iar din afară iau după cum le este placul, căci sunt pământești. Eu, Domnul, am fost tot timpul copil pe pământ, și am fost Copil duhovnicesc, căci am avut părinți și am ascultat de ei și n-am luat dinăuntrul Meu, ci de la părinți. Așa și mama Mea Fecioara, copil a fost și ea mereu, căci n-a lucrat dinăuntrul ei lucrul ei, ci tot ceea ce i s-a dat să facă de către cei ce o purtau pe ea, și iarăși, de cele scrise în legea care cerea să fie împlinită, și și-a luat ea Copilul în brațe și au mers la închinare în templu, au mers după lege, după părinți au mers, și și-a închinat ea Domnului Pruncul ei și s-a supus legii curățirii de după naștere, iar în templu a primit cuvinte peste ea și peste Mine prin duhul proorociei, toate cu supunere ca un copil, toate rupte din împărăția cerurilor dinăuntrul ei.

Omului îi place să crească fiindcă nu-i place să fie copil, să rămână copil, să aibă părinți, să aibă făcător și povățuitor care să-i conducă pașii și gândul și fapta și simțirea și credința și toate cele dinăuntrul lui ca să poată fi în el împărăția copiilor, împărăția lui Dumnezeu, cea de sus, și netrecătoare ca și Dumnezeu. David era așezat de Dumnezeu împărat peste poporul său, dar avea de părinte pe Dumnezeu și spunea el: *«Doamne, curățește-mă de cele ascunse ale mele și mă ferește de răul de la ele, de păcatele care se nasc prin cele ascunse în mine».* O, Îi dădea Domnului loc înăuntrul său, nu tăcea în el fără de știre, iar când greșea se descoperea pentru vindecare și plângea ca un copil după ajutor.

Taina și lucrarea de copil așez ca învățătură pe masa Mea de azi, căci greu se mai deprinde omul cu împărăția lui Dumnezeu înăuntrul lui, fiilor! Dacă omul s-ar uita mai bine și mai mult la Mine ar putea atâta de ușor să înțeleagă această taină a vieții veșnice, taina împărăției lui Dumnezeu în om. Ce-i folosește omului dacă n-a voit cu împărăția lui Dumnezeu înăuntrul său? Ce i-a folosit lui Adam dacă n-a rămas copil al Celui ce l-a zidit pe el din pământ și a așezat în el cerul, pe care Adam l-a dărâmat apoi?

A fi copil înseamnă a fi mare prin ascultare. A fi ascultător înseamnă a fi copil mereu mic. Iată, nu poate omul așa, nu poate încă de la începutul său pe pământ.

Mi-a dat Tatăl de lucru ca să-L ascult, iar Tatăl este în Mine din vecii. După facerea cerului și a pământului și a toate câte s-au zidit prin cuvânt, M-a trimis Tatăl pe pământ întâia oară, M-a trimis să lucrez pe pământ, iar pământul Mi-a fost așternut picioarelor Mele, Mi-a fost aluatul din care l-am lucrat pe om. Și dacă Mi-am sfârșit lucrul dat de Tatăl, am așezat duh de viață în omul cel zidit din pământ după chipul și asemănarea Mea. Apoi Tatăl a așezat în om înțelepciunea Sa și l-a așezat înaintea Sa ca să lucreze el lucrul cel cu ascultare dat lui, și a pus Adam nume peste toate cele ale facerii lui Dumnezeu și a stat ascultător ca un copil, până când s-a voit mare, mai sus ca Tatăl său, și s-a clătinat atunci împărăția Tatălui din el, și apoi s-a clătinat și el și și-a văzut plata neascultării.

Am venit apoi a doua oară pe pământ, și am ascultat de Tatăl să vin după om și să-l zidesc iarăși în Dumnezeu pe omul pierdut, și să răscumpăr Tatălui toată semințiа ieșită din om. Așa am lucrat acum două mii de ani această lucrare dată de Tatăl, căci sunt copil și ascult lucrând, o, și de atunci lucrez și tot lucrez. Iar acum Tatăl Mă trimite a treia oară ca să Mă audă omul lucrând și cuvântând facerea din nou a lumii, a facerii lui Dumnezeu, iar cea mai grea piedică Mi-o pune omul.

Iată, omule, îți vin în ajutor pe pământ și te găsesc lucrând vicleșug și fățărnicie, când tu ai de lucrat veșnicia pe care ți-ai clătinat-o încă de la începutul tău cel de la Dumnezeu. Te chem spre Mine ca să vii să lucrăm împreună, dar tu mergi, mergi, și deodată te schimbi și îți iei iarăși mersul vechi și te așezi jos și nu mai mergi cum ai mers de când ai venit spre Mine să mergi și să înveți să mergi. O, ție nu-ți merge bine decât lângă Mine, dar iată, dai cu piciorul binelui tău mereu, mereu, iar Eu strig peste tot întoarcerea ta la Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, a stricat omul statul lui Dumnezeu înăuntrul său și a stat el în locul lui Dumnezeu. O, nu stați înăuntrul vostru, nu este de la Dumnezeu aceasta. Îi ia omul statul lui Dumnezeu și stă el înăuntrul său. Nu e bine. Iată ce este pe pământ din pricina aceasta! Unde nu este Dumnezeu este păcatul, numai păcatul. De aceea e bine să stea Dumnezeu înăuntrul omului cu împărăția Sa, care așteaptă să se trezească și să împărățească, numai să vrea omul, care trebuie să-și înțeleagă despărțirea lui de Dumnezeu, căci încă din rai s-a suit vulpea peste creștetul omului și l-a tras afară din grădina cea sfântă, și iată, nu-i este frică, nu-i este rușine femeii să umble cu vulpea la gât și pe cap ca să arate mai bine că e vulpe femeia, iar bărbații merg pe cale cu vulpea la braț și nu știu de ei, o, și cum să nu strige Domnul și să nu spună această durere rătăcitoare de om și de minte, începând de la

copii și până la părinți, și iarăși, de la părinți până la copii!

Mă doare că stă omul înăuntrul lui închis, și că nu deschide ca să fie curățat de păcat prin lucrarea luminii de sus. Când, oare, va veni învierea Mea înăuntrul omului? Aștept omul să-Mi răspundă și să nu uite să-Mi răspundă, căci omul Îmi este dator, după ce am venit și am plătit viața lui ca să învieze el apoi.

Pământul trebuie înnoit, trebuie scos din mlaștina păcatelor de pe el, fiilor. Strig peste pământ să se oprească omul de la păcat și să se înnoiască pentru împărăția lui Dumnezeu înăuntrul său. E așa de frumos omul în care Dumnezeu trăiește și împărățește, iar Eu voiesc să se vadă minunea aceasta peste tot pământul și să vadă oamenii și să dorească și ei înnoirea lor!

O, omule, dacă nu aduci la înviere și la Dumnezeu pe semenii tăi, tu nu vei afla fericirea aceasta cât de mare este și ce-ți aduce ea. Grăbește-te să deschizi și să intre Domnul în viața ta și să-L mărturisești prin sfințenia ta, iar cu limba să-I dai slavă și mulțumire pentru îndurarea Sa, și să nu tacă limba ta.

Fiilor, fiilor, am așezat cuvânt de ridicare din păcat a omului și aștept să Mă bucur de rod. Vin mereu în sărbători și cuvintez la voi și merg spre oameni cu glasul cuvântului Meu, care strigă pe ulițe. Vă dăruiesc puteri sfinte și pace vă dau vouă ca să Mă puteți primi și așeza pe cale spre oameni și ca să Mi se înmulțească mângâierea cea de la voi și să vă dau din ea, fiilor.

Pace vouă, ca să puteți lucra cu Mine și pentru Mine! Pace, fiilor, pace inimioarelor voastre, și împărțiți acum peste pământ cuvântul Meu! Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2024

Duminica Vameșului și a Fariseului

Grăirea Domnului cu căpeteniile de popoare. Antichrist stă împotriva împlinirii Scripturii de cer și pământ nou. Domnul vine să împlinească Scriptura: o turmă și un Păstor. Domnul rostește pace peste popoare. Războiul se săvârșește împotriva bisericii lui Hristos, împotriva țărilor creștine.

Această zi mărturisitoare duce din loc în loc cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin, și grăiește căpeteniilor de peste popoare, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, vin pe pământ cuvânt, că am istorie scrisă și carte mărturisitoare în mijlocul neamului român, unde am cetatea cuvântului Meu și un popor micuț care Mă primește când grăiesc de deasupra și-Mi scrie cuvântul și îl trimite la locul peste care cuvintez, și iată, șaptezeci de ani de cuvânt din cer coborât poartă pe el poporul român și pământul acestei țări, țarina cu comoară în ea, precum este scris în Scripturi, iar comoara din ea este cuvântul lui Dumnezeu, Domnul cuvântând peste pământ. Amin.

Iată țara din mijlocul căreia Dumnezeu strălucește peste neamurile pământului și se cheamă ea țara strălucirii, țara în care Eu, Domnul, Îmi am acum sălașul după două mii de ani de la venirea Mea cu trupul pe pământ prin naștere din Fecioară!

Întâi a trebuit să Mă fac cunoscut pe nume și să spun că Eu sunt Cel ce sunt și că Eu sunt acest cuvânt, iar acum grăiesc căpeteniilor de peste popoare și le spun: Pace vouă, celor ce stați mai mari din loc în loc peste neamurile de pe pământ! Pace vouă de la Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Amin. Așezați-vă acum înaintea Mea, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă așez cu sfatul Meu între voi și trebuie așternut cu pace să am între Mine și voi. Această țară este țara venirii Mele de la Tatăl după două mii de ani de la învierea Mea dintre morți, și am făgăduit atunci că iarăși voi veni și voi aduce mângâiere peste pământ și peste oameni, dar M-am îngrijorat încă de pe atunci și am spus: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi creștini pe pământ?»*, va mai găsi Domnul credință, ca să poată să vină și să fie primit cu masă de cuvânt, cu povața cea pentru așezarea împărăției cerurilor pe pământul făcut de Dumnezeu pentru om?

O, pace vouă, mai-marilor de peste popoare, iar și iar pace între Mine și voi, între voi și Mine! Această zi de duminică poartă un nume în calendarul creștin de două mii de ani și se cheamă ea Duminica Vameșului și a Fariseului, pildă luată din Scripturile Evangheliei Mele de atunci, și așezată de părinții cei sfinți ca început al pregătirii pentru intrarea în cele șapte săptămâni de post și de cumințenie pentru fiii lui Dumnezeu de pe pământ, ca apoi să întâmpine ei praznicul Învierii Mele, ziua Mea de biruință asupra diavolului vrăjmaș, ziua neamului creștinesc de pe pământ, care urmează prin lepădare de sine calea dinspre pământ spre cer, venirea Mea spre ei, și a lor spre Mine, și iată vremea Mea, cuvântul Meu peste pământ, căci scris este că se va vesti mai întâi până la margini cuvântul lui Dumnezeu și va veni apoi biruința întreagă, într-un fel pentru creștini, și în alt fel pentru păgâni, dacă vor vrea ei să rămână așa și să nu răspundă dragostei care vine din cer la ei și să crească neamul fiilor lui Dumnezeu pe pământ, o, că nu voiesc să fie lovit pământul cu cele scrise să vină pentru păcatul de pe el, nu voiesc aceasta până nu va fi pus peste mulți, peste cât mai mulți semnul lui Dumnezeu, pecetea fiilor împărăției cerurilor între neamurile de pe pământ.

Așadar, ascultați voi, cei ce stați cârmaci peste popoare, căci Dumnezeu Cuvântul grăiește vouă în ziua aceasta și vă aduce de veste că se pregătește să se așeze cerul cel nou și pământul cel nou, precum este scris să vină această împlinire, și că împotriva ei stă vrăjmașul Meu, antichrist, cel ascuns să nu i se vadă lucrarea cea plină de trufie asupra Mea vreme de două mii de ani, de când M-a luat și M-a dat lui Anna și lui Caiafa să Mă bată în cuie pe cruce și să-și facă el loc și mers mult prin vreme peste oameni, peste popoare, numai că a fost judecat acest vrăjmaș ascuns și a fost biruit atunci prin învierea Mea, iar acum este biruit prin venirea Mea cuvânt peste pământ ca să-l dau din calea Mea prin suflarea gurii Mele, precum este scris, iar Eu, Domnul, să-Mi arăt fața și slava și să fiu Păstor al neamului creștinesc, o, că nu se poate o turmă și un Păstor să se împlinească oricum pe pământ, și numai cu Păstor de sus, din cer, Unul Dumnezeu Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Amin.

În calendarul cel de două mii de ani al creștinilor bisericii Mele stă scris spre povață pilda vameșului și a fariseului, cei doi veniți să se înfățișeze lui Dumnezeu, unul umilit și plin de căință pentru păcatele vieții lui, vameșul, iar celălalt, fariseul, dându-se că este mai bun, mai îndreptățit să stea înaintea lui Dumnezeu cu faptele vieții lui. O, nu se poate Dumnezeu să-Și găsească plăcerea în aluatul omului fariseu, căci Eu am spus fiilor lui Dumnezeu: *«Feriți-vă de aluatul fariseilor, feriți-vă de fățărnicie»*. Învățătura bisericească de două mii de ani așează de la începutul ei umilința și trufia față în față ca să știe orice fiu creștin că acestea două se resping una pe alta și nu pot laolaltă să lucreze vreun bine, iar fiii bisericii lui Hristos trebuie să știe aceasta și să aleagă la dreapta

sau la stânga după dorința lor, și apoi să se cunoască fiii lui Dumnezeu dintre fiii oamenilor, așa cum a fost în toate timpurile cu oamenii de pe pământ, cu Dumnezeu sau fără Dumnezeu cu viața lor.

Vin Păstor din cer pe pământ ca să grăiesc Eu Însumi cu omenirea și să-Mi pasc turma aleasă de-a dreapta Mea și să împlinesc Scriptura: o turmă și un Păstor, vreme în care lupii și caprele pot să se facă oi și să treacă în turma de oi cu umilință mare, lipsiți de fățărnicie față în față cu Păstorul oilor. Luați din râul cuvântului gurii Mele, voi, căpetenii de peste noroade, și voi, cei mai mari și mai mărunți de pe lângă căpetenii, luați și împliniți în voi și între voi dragostea de Dumnezeu și vă va învăța ea ce înseamnă Dumnezeu, căci fără Mine voi nu aveți nimic de pe pământ, și trebuie din cer să aveți și să luați și să fiți, iar Eu nu sunt ca omul, căci mintea omului este căzută de șapte mii de ani prin neascultarea de Tatăl Dumnezeu a omului zidit de Dumnezeu, și care a căzut din rai cu tot cu mintea sa, după ce mintea i-a căzut din Dumnezeu.

Iată ce vă spune vouă cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu: Pace vouă, pace între voi vă spun! Nu uitați să lucrați pacea. Am spus acum două mii de ani că pe pământ vin dureri, vin răutăți născute din mintea cea căzută a omului de pe pământ și se va ridica neam împotriva altui neam și împărăție împotriva altei împărății și vor fi războaie și vor fi pedepse pentru păcatele care atrag ispite peste oameni, și iată, trebuie pace să lucrați și dragoste să împărțiți între voi.

E multă păgânie pe pământ, și atrage ea potop, o, și n-are cine să vă amintească vouă de pedepsele pentru păcat ale Sodomei și Gomorei, de potopul care a înghițit pământul și oamenii de pe el, de mult rău lucrat prin păcat, iar Eu sunt iubire și vă iubesc și vă doresc ai Mei pe toți de pe pământ, dar Îmi stă împotrivă omul antichrist, ascuns sub veșmânt sfânt, și nu mai sunt între căpetenii voievozi bravi ca odinioară în țările creștine ca să biruiască ei țesătura diavolească și să așeze biruința lui Dumnezeu peste neam, și crucea biruinței așa cum Eu am biruit prin cruce pe satana, care M-a dat la moarte și n-a știut că biruitul va fi el, și crucea Mea l-a lovit pe el și crucea este arma de care el fuge și este fugar de două mii de ani din fața crucii, învățând el pe mari și mici, pe robi și pe slobozi să se ferească de semnul biruinței lui Hristos, că-i este frică vrăjmașului de acest semn biruitor, și Eu, Iisus Hristos, Eu spun aceasta, iar sfinții cei mulți și mari ai țărilor creștine sunt cu Mine, sunt în venirea Mea și stau cu ei deasupra cetății cuvântului Meu cu toate puterile și oștirile cerești și împlinim venirea Domnului Iisus Hristos cu judecata, dar mai întâi cu împăcarea, cu iertarea păcatelor de peste cei ce se ridică alături de fiii lui Dumnezeu, de creștinii cei asemenea celor de la începutul bisericii Mele, dintre care mulți au dezertat, căci și-au făcut mers aparte și căpetenii aparte, și se luptă cei rămași să nu cadă, și se luptă cei fugari să-i atace pe cei rămași și fac războaie și vești de războaie, toate și mereu numai împotriva lui Dumnezeu și a creștinilor, a fiilor lui Dumnezeu de pe pământ. Iar voi acum auziți aceasta din gura Mea spus, că iată semnul cel dureros, căci dragostea s-a răcit de peste tot dintre oameni, ba și dintre frate și frate și se ivesc munți de arme de război și-și arată unii altora armele și-și bagă teamă unii în alții, numai că îngerii Mei stau de strajă ei și conduc ei din cer tot ce a făcut omul cu primejdie pentru om.

Așadar, opriți-vă unii pe alții și voi, căci Eu, Domnul, vin să așez cer nou și pământ nou peste pământ, și vai celor ce-Mi stau împotrivă ca să împlinesc Scripturile scrise!

Iată, vă dau de veste că pe pământ cel mai mare cuvânt este cuvântul creștin, omul creștin după datina cea de la început, pe care o au de viață creștinii urmași ai primilor creștini din unii în alții până azi. Țara română este creștină de două mii de ani, iar legea creștină este păstrată aici de atunci și până azi prin biserica ortodoxă, rânduială bine așezată prin părinții cei călăuziți de Duhul Sfânt, duhul celor sfinți, duhul proorociei, duhul care cârmuiește și zidește biserica lui Hristos până la sfârșit, până la venirea Mea, și fericiți vor fi cei găsiți întru rânduiala cea din părinți, spre care Eu, Domnul, chem pe tot omul care se voiește fiu al lui Dumnezeu după adevăr pe pământ.

Omul creștin este locul lui Dumnezeu în lumea oamenilor, și aceia sunt creștini, iar creștin este numai cel botezat în biserică cu preot al dreptei credințe, al ortodoxiei de la început, datină de două mii de ani din neam în neam păstrată și dusă mai departe prin viață de creștin.

Iar cei ce-și zic și ei creștini, dar sunt dezertori nerămânând în rădăcină, aceștia sunt mlădițe care s-au uscat, căci scris este: «*Mlădița care nu rămâne în viță și dă să rodească din sine, aceea se taie, se usucă și se aruncă în foc*», așa cum Eu, Domnul, am spus, și aceștia Mi s-au făcut dușmani și nu știu și nu cred ei aceasta și trebuie să vin Eu și să le spun ca să creadă, dacă vor vrea să creadă în cuvântul gurii Mele, cu care păstoresc peste pământ acum, la sfârșit de timp.

O, nu poți fi creștin al lui Hristos dacă stai departe de sfințenie și te desfeți lumește împotriva poruncilor vieții, care spun: Să iubești pe Dumnezeu, să nu furi, să nu fii desfrânat, să nu ucizi, să nu mărturisești strâmb. Iată, vine Domnul, și nu găsește creștini pe pământ și toți Mă vrăjmășesc cu calea lor străină de calea crucii, toți fără post și rugăciune, fără datini creștinești, fără cumințenie și fără să-L mărturisească pe Domnul cu viața lor creștină, nu cu cuvântul cel despre Dumnezeu și atât, o, nu.

O, ridicați-vă din păcatele cele împotriva lui Dumnezeu în voi și luați pildă de la voievozii țărilor creștine, că și ei au mai avut căderi, căci omul este neputincios de șapte mii de ani, dar se ridicau și cereau iertare și-și lucrau umilință și căință și zideau locașuri pentru sfințenie și credeau în cerul lui Dumnezeu pe pământ și așteptau de la Domnul izbăvirea și biruiau războaie și pe vrăjmașii credinței.

O, mulți dintre voi cârmuiți fără Dumnezeu și fără voile Lui între voi prin cele ce dați să lucrați, și iată, crește păgânia peste pământ, peste oameni și pieirea lor odată cu această păgânie. Oare, asta urmăriți voi să se întâmple? Veți putea opri potopul atras peste pământ prin faptele cele păgâne ale multora fără Dumnezeu peste mintea și pașii lor? O, aveți copii. Nu le distrugeți salvarea! Lăsați copiii să vină la Mine, nu-i dați fărădelegii care duce omenirea la potop iar și iar! O, ce veți face voi dacă, nevrând să cercetați, vi se va descoperi cât Îl alungați pe Dumnezeu, Care vine și vi Se descoperă prin Duhul Sfânt?

Fiilor, fiilor, sunteți mari, sunteți căpetenii, dar nu sunteți mai mari ca Dumnezeu. Vin cuvânt din cer pe pământ și grăiesc și cu voi acum. România Mea este țarina cu comoară în ea, cu Dumnezeu în ea. Mă dau vouă cuvânt din mijlocul ei. Vă iubesc din mijlocul ei. Strig la voi din mijlocul ei. Iubirea ei este ca și a Mea. E țară botezată, e țară creștină de două mii de ani. Eu, Domnul, sunt de o vârstă cu ea, am două mii de ani ca și ea, și este ea țară creștină și Mi-a păstrat ea portretul împărăției Mele în mijlocul pământului.

Au fost prin vremi mulți împărați păgâni și au ucis aceștia creștini cu multul și Mi-au umplut ei cerul de sfinți

mărturisitori și și-au făcut rost de vină grea prin orbirea lor așa de mare, așa de mare. Am trimis peste pământ, la poporul cuvântului Meu, cuvânt ca să fie puși la slujbe de iertare a păcatelor lor împotriva lui Dumnezeu și a creștinilor Lui pe toți împărații păgâni din vremile de sub cer, și am spus să se citească slujbe de înmormântare și parastase și rugăciuni de dezlegare, căci ei Mi-au umplut cerul de sfinți, care se roagă înaintea Mea pentru cei ce i-au tăiat pentru mărturia lui Iisus, precum este scris.

O, este viață veșnică. Eu, Domnul, am spus aceasta când am venit pe pământ acum două mii de ani, nu omul a spus. Este viață și mai departe de vremelnicia vieții trupești, care se irosește în zadar pe pământ, căci omul trăiește trupește și atât, și nu vrea cu viață duhovnicească pe pământ. Este scrisă Scriptura învierii morților și este adevărată această împlinire și vor sta toți înaintea Mea cu toate câte au lucrat pe pământ, și nu este cum spun vrăjmașii acest adevăr. Omul va învia cu trupul pe care l-a purtat, precum Eu, Domnul, am înviat, precum și Lazăr, precum și cei care s-au ridicat din adormire în ziua când Eu am înviat și au înviat și ei din mormintele lor, au înviat drepții Mei și M-au mărturisit în Ierusalim, și vă spun aceasta nu că nu știți, ci doar să vă aduc aminte de adevărul lucrurilor și nu oricum adevăr.

Iată ce vă mai spun: Am stat deasupra cu toate puterile cerești și îngerești în ziua când căpetenia poporului rus i-a deschis ca să intre celui ce a bătut să stea în sfat cu el înaintea neamurilor pământului, și a mărturisit el în ziua aceea credința poporului său și biserica acestui popor creștin de o mie de ani, creștin după datina cea din părinți a începutului bisericii lui Hristos. A adus el de știre cu înțelepciunea care se odihnește peste el și a spus că război a fost în toată vremea pe pământ între popoarele păgâne și cele creștine doar ca să biruiască pe Hristos și credința cea dreaptă și pe creștinii cei după adevăr creștini. Voi ați privit de pe pământ, iar Eu, Domnul, Eu și cerul întreg am privit de deasupra ochi și urechi fără de număr, și s-a scris în cer cuvânt cu cuvânt și se poate citi și înțelege că nu se săvârșește război decât împotriva bisericii lui Hristos, împotriva țărilor creștine, așa cum s-a petrecut în toate vremile și asupra pământului român și a bisericii acestui neam ortodox încă de la nașterea lui ca popor, odată cu nașterea Mea între oameni pe pământ. Acum am ales acest pământ lovit mereu, răstignit mereu de păgâni, o, și Mi-am ridicat acum cetate de piatră și ies din ea cuvânt peste pământ și am mânuțe care-Mi culeg glasul cuvântului Meu ca să-l pună pe cale cei ce-Mi deschid când vin cuvânt peste pământ, și am șaptezeci de ani de istorie a cuvântului Meu pe vatra neamului român, și am păstrat această istorie până la ziua libertății și am scos-o deasupra și merg de atunci cu ea cuvânt peste pământ.

Privesc clipă de clipă cu toți cei din cer la toată grăirea născută de peste tot în urma celor grăite în ziua când am stat deasupra casei care găzduiește căpetenia poporului rus și pe cei din jurul lui apărători ai neamului lor creștin. Iată, s-a scris în cer toată întâlnirea și vorbirea, căci s-a mărturisit credința cea dreaptă, cea creștinească, cea strămoșească, și trebuia luată în cer această mărturie.

O, trebuie pocăință, trebuie umilință, trebuie adevăr, trebuie să fie nimicită minciuna, căci tatăl ei este diavolul, precum Tatăl adevărului este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Am venit spre voi să rostesc pace în voi și între voi. Pace vouă vă spun acum, numai dacă vreți să primiți! Lucrați pace! Nu mai lucrați arme, nu amenințare, nu minciună, nu vicleșug, nu, fiilor, nu, căci dragostea așteaptă și voiește să vă cuprindă în duhul ei mintea și inima și simțirea și credința că Eu am stat în ziua aceasta în sfat cu voi pe pământ. Amin.

Las pana jos și las numele Meu pe epistola Mea cu voi.

Numele Meu este Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine pe pământ și cârmuiește din cer popoarele și păstorește cu milă, cu dragoste cerească pe cei ce caută după hrană de sus, căci omul nu poate să facă ceea ce numai lui Dumnezeu Îi este cu dreptul să facă, iar omul să se umilească spre facerea lui cea de la Dumnezeu și să-I fie el Domnului fiu, copil al Domnului să fie omul pe pământ. Amin, amin, amin.

12/25 februarie 2024

Duminica Fiului risipitor

Multe din cărțile proorocești au fost ascunse, iar din sfânta Scriptură s-au scos și au fost schimbate cuvinte, fapte și numere. Mlădița neroditoare va fi aruncată în foc. Împlinirea Scripturilor vremii de acum ține de împlinirea de către creștini a cuvintelor Domnului. Cel codaș la îndatoriri să fie codaș și la drepturi. Grija pentru nerisipirea sfințeniei. Cântarea ține mintea curată. Curățirea de fățărnicie

Vin pe pământ cuvânt, și este așezat în cartea sa cuvântul Meu și merge el apoi până la margini, precum este scris să se vestească peste tot Cuvântul lui Dumnezeu, ca apoi Eu să Mă arăt și să fiu Biruitorul și să-i strâng de-a dreapta Mea pe fiii lui Dumnezeu și să Mă arăt cu ei, cu cei ce cred venirea Mea și cuvântul Meu peste pământ în acest timp.

De fiecare dată Eu, Domnul, spun cine sunt. Am cetate de piatră și este ea zidită prin cuvântul Meu și prin cei ce cred și Mă primesc și-Mi scriu cuvântul pe vatra neamului român și Mi-l vestesc peste tot, și iată, Mă fac cuvânt de deasupra și am lângă Mine cetele sfinților și ale îngerilor și am în duminica aceasta nume mare peste ea, nume luat de către părinții sfinți din Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, și grăim în duminica aceasta despre pilda fiului risipitor, și treaptă cu treaptă merg fiii bisericii lui Hristos pregătindu-se pentru intrarea în postul cel pentru praznicul învierii Mele, ziua Mea de slavă și a celor ce cred în ea și fac voia Mea, și nu a lor pe pământ.

Pace vouă, fii străjeri în cetate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ! E zi de duminică, fiilor, și grăim din Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani. S-a scris în Scripturi atâta de puțin din faptele și lucrările Mele de atunci, iar din puținul acela s-a tot tăiat de a rămas și mai puțin. Apostolii Mei de atunci știau multe din Scripturile scrise până atunci în mijlocul lui Israel, dar multe apoi au fost scoase și ascunse de către vrăjmașii Mei, așa cum a fost și cartea lui Enoh, care avea în ea venirea Mea de acum două mii de ani și, iarăși, pe cea de acum, pe care Mi-o scriu cu voi, și despre care se vestea încă de pe atunci și se putea înțelege bine locul și timpul și lucrul pe care-l voi lucra la sfârșit, dar cartea aceea a fost pitită ca și multe alte lucrări ale Domnului, dar apoi am descoperit lui Ioan iarăși pe cele ce vor fi la sfârșit, și apoi venirea Mea și mireasa Mea în chip deslușit, și toate câte au fost așezate de el în cartea numită Apocalipsa lui Ioan, o, și a pus Ioan legătură scrisă în ea ca nu cumva să încerce careva să mai adauge sau să scoată din ea ceva, și a spus celor ce ascultă cuvintele proorociei acelei cărți că de va mai adăuga cineva ceva la ele, Domnul va trimite pedepsele scrise în

cartea aceasta, iar de va scoate cineva din cuvintele acestei proorocii, va scoate Domnul partea lui din pomul vieții și din Ierusalim și de la cele scrise în cartea aceasta, iar cel ce însetează, acela să vină să ia în dar apa vieții.

Aceste cuvinte au fost încărcate cu putere cerească și n-au mai putut fi ascunse și stau mărturie și se împlinesc, și s-a încheiat cu aceste cuvinte cartea rămasă mărturisitoare lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură, dar iarăși s-au scos din ea multe prin vreme și au fost schimbate cuvinte și fapte și numere, că mulți s-au încumetat să facă aceasta, dar vin Eu, Domnul, și aduc de știre și aduc din cele scoase, aduc prin cuvântul Meu cel de azi, căci Eu de aceea am venit și vin, și sunt lumina lumii dacă vin, precum este scris.

O, câte cuvinte, câte lucrări, câte taine au fost risipite, dar Ioan a spus apoi că vine Cuvântul lui Dumnezeu pe pământ și a legat să nu se scoată din cartea sa vestirile lui Dumnezeu spre împlinirea lor, și a scris Ioan de multa Mea lucrare rămasă nescrisă și a spus: *«Sunt și alte multe din lucrările lucrate de Domnul, și care dacă s-ar fi scris amănunțit, lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile care s-ar fi scris».*

O, fiilor, așa a fost și cu cuvântul Meu cel de azi, și prin care am grăit mult, mult peste pământ, dar neavând cine să-l scrie de fiecare dată așa cum astăzi este el scris în cetatea Mea de acum când vin și cuvintez de deasupra, o, n-a rămas scris pe pământ tot cuvântul Meu din vremea aceasta, și trebuie să spun aceasta, căci am avut mereu popor la masa Mea de cuvânt grăit șaptezeci de ani pe pământ acum, la sfârșit de timp, dar dacă nu-l ții în minte, creștine, îl calci, și trebuie iar și iar să ți-l amintesc, iar voi să vi-l aduceți aminte unul altuia când îl călcați, fiilor.

O, e mare însemnătate împlinirea cuvântului Meu pentru ca să se împlinească Scripturile cele pentru acum scrise, căci de aceasta atârnă împlinirea lor, fiilor. În toată vremea cuvântului Meu din vremea aceasta au fost și ridicări, au fost și căderi pe cale ale creștinilor, dar dacă s-ar fi scris toate, n-ar fi încăput cartea pe pământ.

Iată pilda fiului risipitor! O, fiilor, cu greu se mai întoarce azi cel care s-a smuls din viță ca să rodească din sine apoi. Vița este lucrarea și hrana bisericii Mele, este Domnul pe masă de hrană, o, și s-au smuls de la masa aceasta unii după alții cei ce s-au smuls ca să rodească din sine, dar soarta lor este uscarea mlădiței și aruncarea ei în foc, precum este scris, și asta este soarta celor ce nu dau să învețe și să le placă învățătura. Cine dă să fie codaș la învățătură, adică la îndatoriri, acela să fie codaș și la drepturi, căci așa se cuvine după cântar drept, și totul este după merit, iar cel nemeritos să caute cu umilință față de toți ceilalți, căci este nemeritos, este leneș, după cum alege să fie, după rodirea slabă pe care și-o alege, adică răsplată după faptă, nu altfel.

În cei două mii de ani de biserică a lui Hristos s-au tras mulți din rând și s-au risipit cu credința și cu alegerea și și-au făcut voia lor și sunt fiii cei rătăciți și plecați de la părinți departe, dar greu se mai întorc dacă s-au dus, chiar dacă pilda rostită de Mine acum două mii de ani făgăduiește iubire pentru cel ce s-ar întoarce acasă la Tatăl, la biserica lui Hristos așa cum a fost ea la început cu mersul ei.

O, e greu să se umilească cei cărora li se pare că au hrană de-a lor, căci oamenii lui antichrist au tot rupt din trupul bisericii Mele și s-a fărâmițat unitatea și turma, dar pe cei rămași câți mai sunt îi păstoresc Eu de aproape și le spun lor așa:

O, fiilor care aveți credința cea dintâi a bisericii Mele și viața învățată de la părinții sfinți, voi, fiilor, cei ce v-ați ales dintre cei chemați să fiți popor al cuvântului Meu, o, pedepsiți-vă greșalele ca nu cumva să vă pedepsească ele pe voi apoi. Faceți aceasta la vreme de fiecare dată, așa cum scrie în Scripturi pentru fiii ascultării, căci Eu, Domnul, stau deasupra și cobor în cetate lucrul Meu cel de azi pe pământ pentru întărirea și întregirea turmei după începutul ei cel dintâi.

Iată ce lucrare au de împlinit cei din curțile Mele de azi, și iată cum îi învăț Eu, începând de la ei și până la voi, cei ce vă știți popor al cuvântului Meu: O, nu risipiți sfințenia prin care sunteți fiii lui Dumnezeu și ai venirii Lui acum cuvânt pe pământ! Nu adormiți această mare grijă și lucrare cu care-Mi slujesc cei ce stau întru întâmpinarea Mea ziua și noaptea, căci singuri ați ales să fiți în poporul Meu și sunteți datori să ascultați pentru statul aproape de Mine, lângă izvorul Meu care curge de deasupra peste cetatea Mea de cuvânt.

Așadar, fiilor din cetatea Mea, să știe cei ce caută spre voi că nu e de stat cu voi de vorbă din partea lor, iar ei au de urmărit cuvântul Meu de peste voi și de crezut în el și de împlinit apoi de către cei ce dau să caute spre voi. Animalul sortit să stea lângă om caută stăpân ca să-l slujească, iar stăpânul să-l îngrijească pentru credincioșia lui, pentru iubirea lui cea pentru stăpân.

Cei ce vor să fie ai lui Hristos tot timpul, iar și iar îi învăț pe ei așa: Cântați, fiilor, cântați mult, adică tot timpul, cântați, ca să vă fie mintea frumoasă, curată, sfântă, lucrătoare, rugătoare spre Domnul sau slăvindu-L pe El, și veți scăpa de păcatele minții, de ispitele care lovesc prin minte în voi ca să alegeți singuri să-Mi fiți fii încercați! Faceți această ascultare ce v-o dau. Prețuiți și iubiți cântarea și multa cântare. Ea să vă însoțească mintea și lucrul minții și al mâinilor și umilința inimii, fiilor, și așa veți putea să nu risipiți sfințenia care vă ține lângă Tatăl și puterea pentru supunere cu ascultarea cea pentru sfințenie, fiilor, căci voi nu sunteți oarecare popor, și așa nu veți rătăci sau pierde pe Dumnezeu.

O, iată ce înseamnă Dumnezeu, și cei ce sunt ai lui Dumnezeu, înțelegând ei cine sunt Eu și cine sunt ei! Cu câteva zile mai înainte de moartea Mea prin cruce M-am dăruit ucenicilor Mei și le-am spus dându-le lor pâine și vin: *«Aceasta este trupul Meu și sângele Meu, luați pe Domnul și mâncați!»* M-am dat lor cu totul ca să rămân cu ei, și ca să rămână în Mine ei, iar după învierea Mea le-am spus: *«Eu Însumi sunt, pipăiți-Mă!»*

O, iată ce înseamnă Dumnezeu, și cei ce sunt ai lui Dumnezeu! Din Dumnezeu ce eram din vecii, am trecut în pântecele Fecioarei Eu Însumi, și apoi am trecut în pâine și vin Eu Însumi, Eu întreg, și apoi trec în voi Eu Însumi întreg, cu toate mădularele Mele ca să fiți voi Eu Însumi, fiilor, și în toate Eu Însumi, Eu, Cel ce sunt de la început și până la sfârșit, până în veci mereu astăzi sunt. Amin.

Fiilor, fiilor, feriți-vă de aluatul fățărniciei și curățiți-vă unii pe alții de acest vrăjmaș viclean, care vă risipește sfințenia și Ființa Mea din voi. Nu vă risipiți în cele fără Dumnezeu. Adunați-vă în Tatăl, fiilor. Tatăl are iertarea cea pentru voi dacă veți urî întunericul și cele ascunse în voi, și fățărnicia, fiilor. O, aceasta este învățătura din ziua aceasta sfântă și veți putea ține departe de voi lucrarea cea fără Dumnezeu în ea, iar voi veți rămâne și veți lucra ca fii, fie că veți aduce rod, fie că veți fi voi înșivă rod, dacă nu căutați mai mult să vreți și să lucrați și să puteți, iar rodul este curat, fiilor, și de aceea vă ajută să puteți.

Acum, vă dăruiesc cuvântul care Mă ține cu voi și

lângă voi și în voi: Pace vouă! Orice furtună nu strică nimic în fața acestui cuvânt de pace de la Mine peste voi.

Nu risipiți sfințenia, păstrați-o întreagă și veți putea cu pacea în toate, cu pace vouă, așa veți putea, mereu, mereu așa, o, fiilor! Amin, amin, amin.

19 februarie/3 martie 2024

Duminica Înfricoșatei Judecăți

Cel care nu-şi păstrează credincioşia îşi pierde credinţa. Cer nou şi pământ nou. Pe drum sunt turnături de vrăji şi farmece. Împlinirea Scripturii despre venirea de azi a Domnului, despărţirea oilor de capre. Chemarea oamenilor de-a dreapta Domnului. Pilda ridichiei uriaşe. Care e milostenia primită de Domnul. Îndemn la lucru duhovnicesc între fraţi spre creştere.

Intră Domnul în cetate şi în carte, iar străjerii să deschidă Domnului! Amin.

Hai, fiilor! Sunt deasupra cu puterile cereşti, care Mă însoţesc, şi sunt cu sfinţii în cete- cete şi-Mi fac venirea cea scrisă în Scripturile care spun: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinţi!»*

Hai, hai să punem cuvânt pe masa de azi în cetate și să fie pe masă hrană pentru voi și pentru poporul cuvântului Meu și pentru cei ce Mă știu că vin la voi și-Mi țin ei calea când vin și iau de pe masă pentru ei ca să crească și în ei Domnul și împărăția Sa și voia lui Dumnezeu peste viața lor de zi cu zi, căci unde Eu deschid, Îmi fac intrarea și așez cerul și lucrările cele de sus și dragostea Mea în om și peste omul care crede în Mine și în venirea Mea cuvânt pe pământ, și nu mai merge să întrebe el pe cei morți dacă Eu sunt Cel ce grăiesc prin acest cuvânt de slavă de sus, căci cum ar putea cineva să creadă, dacă Eu nu deschid ca să intru și ca să grăiesc și ca să Mă primească omul?

Eu sunt, fiilor, Eu sunt Cel Care pune în om credință, iar dacă omul nu-și păstrează credincioșia și aplecarea sa înaintea cuvântului Meu împlinit în el, Eu sunt Cel Care ridic darul credinței din el, o, și rămâne el fără de minte mai mult decât înainte, până să-Mi fac milă cu el, până să bat la ușa lui să vin și să-l pețesc pentru cele ce vin din cer cu Mine pe pământ în vremea aceasta când Dumnezeu lucrează cer nou și pământ nou și descoperirea lor apoi la vedere pentru cei ce cred sosirea acestei Scripturi împlinite, precum este scris.

Acum pace vouă vă spun, fiilor, vouă și celor ce Mă iau de la voi pentru hrană de sus, pentru ca să-Mi urmeze și ei cu lepădare de sine, căci unde nu este lepădare de sine nu poate credința, nu poate fi primit și împlinit cuvântul Meu cel nou, nu poate Domnul cu venirea Sa cea din vremea aceasta!

O, fiilor, se lucrează daruri cerești și se așează ele spre descoperirea lor. Se lucrează cer nou și pământ nou, căci pământul trebuie înnoit din temelii și scos din mlaștina păcatelor de pe el, căci omul, săracul și pierdutul de la Dumnezeu, împodobește pământul cu spini și ciulini, cu păcate fel de fel, după cum se nasc păcatele în vremea aceasta fără Dumnezeu, fără frică de Dumnezeu în oameni, și de aceea dau ei ființă atâtor păcate, pe care nu le mai poate omul uita și nu mai poate scăpa de ele, și iată, trebuie să grăbim arătarea cea nouă, fața nouă a lumii, înnoirea, fiilor, cerul cel nou și pământul cel nou, la care Eu lucrez cu voi, căci se scufundă pământul pic cu pic și se apasă pe el cu păcate grele și multe și se pierde omul în păcate, și nu mai are în față nicio cale să facă alegerea, și nu mai are nicio putere împotriva acestui tăvălug nimicitor de Dumnezeu în om și în jurul lui, căci pământul poartă pe el turnări diavolești, vrăji de tot soiul, căci din trei oameni, măcar unul din ei lucrează și toarnă vrăji din loc în loc, din invidia din om pentru nepropășirea lui și din dorul de plăceri și de păcate, cu care toți oamenii se hrănesc din plin și-și uită de răspunsul pe care vor avea să-l dea față în față cu Dumnezeu, cu Cel ce a zidit omul.

O, fiilor, o, fiilor, trebuie să-Mi pun la adăpost ceea ce este al Meu. Trebuie să am un popor al Meu și să-l cunosc al Meu și să-l pun deoparte de duhul lui satana și să-l cunoască toți cei de pe pământ, ca să înțeleagă toți că Eu, Domnul, am întins mâna pentru salvare, pentru înnoire, pentru milă de toți cei de pe pământ, și că nu Mi s-a deschis ca să-i trag de-a dreapta Mea pe cât mai mulți și să-i scap de cursele întinse și turnate pe cale pentru rătăcirea minții omului, o, că mulți au fapte vrednice de plată cerească, dar dacă nu deschid Domnului când bate ca să fie cunoscut și mărturisit Domnul, o, cum să fac cu cei care nu dau să Mă cunoască și să poată da pentru Mine mărturie în fața celor străini de Dumnezeu pe pământ?

Se citește în biserici în duminica aceasta cuvântul Meu cel de acum două mii de ani despre venirea Mea cea de azi, și iată ce am spus Eu atunci pentru vremea cea de azi: *«Când va veni Fiul Omului întru slava Sa cu toți sfinții îngeri, șezând pe scaunul slavei Sale și adunând neamurile toate înaintea Sa, va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele la stânga, și va zice celor din dreapta Lui:* „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu și fiți moștenitori împărăției pregătite vouă de la facerea lumii, căci voi ați împlinit voia Mea pe pământ ori de câte ori ați făcut aplecare unuia dintre cei foarte neînsemnați frați ai Mei”*, iar celor de-a stânga le va face trimitere la adunătura lor ca unii care n-au făcut voia Sa și le va spune lor:* „Adevărat vă spun că ori de câte ori n-ați făcut voia Mea unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi-ați făcut”*, și aceştia vor lua partea lor de pedeapsă veşnică, precum şi cei neprihăniţi vor moşteni viaţa veşnică»*, precum este scris.

Voi, cei de pe pământ, care auziți sau nu auziți ceea ce se vestește prin biserici în ziua aceasta de duminică, mai înainte cu o săptămână până se încep cele șapte săptămâni pentru postul de dinaintea praznicului învierii Mele dintre cei morți, voi veți trece vrând-nevrând pe dinaintea Mea ca să vi se amintească faptele voastre bune sau rele, care vă vor ieși înainte, și de aceea, fiilor, opriți-vă o clipă și dați răspuns acum, când încă mai este vreme să vă trageți de-a dreapta Mea prin trezire și prin mărturisirea lui Dumnezeu, Care vă strigă și vă spune din vreme că vine, vine să dea fiecăruia după fapte, și iată câtă milă coboară Domnul din cer ca să vă cuprindă în ea și să vă dăruiască de pe acum viață veșnică vouă!

Fiilor, fiilor, ferice de cei ce au suferit sau suferă pentru Domnul pe pământ, căci plata lor cea bună vine după ei! Omul vrea să-i fie numai bine pe pământ, și de aceea nu vrea să poarte nicio cruce, nicio durere pentru iertarea păcatelor lui, și de aceea Eu, Domnul, îndemn pe tot omul să privească la sfinți, la calea lor spre cer printre cei necredincioși și batjocoritori de Dumnezeu și de sfinți, și care-i băgau pe mărturisitorii Mei în groapa cu lei fiindcă îi știau mai buni decât pe ei, pe cei care băgau în groapa pieirii pe cei sfinți ai Mei.

O, oameni de pe pământ, vă țin calea cu facerea cea de sus ca s-o pun peste voi și să vă scriu de-a dreapta Mea apoi, că vine ziua judecății faptelor, o, fiilor, iar nepăsarea voastră

este mare chiar dacă sunteți de partea credinței, dar dacă nu veți fi găsiți cu Mine la lucrul cel nou al facerii lumii, o, ce să mai fac cu voi și pentru voi? Eu, Domnul, nu spun povești care încântă și plac auzului inimii, o, nu. Aduc aici aminte de povestea din popor cu ridichea cea uriașă a grădinarului cel harnic, și pe care n-a putut-o el smulge ca s-o pună pe masă de hrană și și-a chemat soția și copilul, și au chemat și aceștia cățelul și pisica din gospodăria lor, iar aceștia au chemat și un șoricel locuitor în casa lor ca să tragă toți la rând și să scoată ridichea uriașă și bine înfiptă în pământ, dar, ce să vezi, ei trăgeau unul de altul stând unul în spatele celui din fața sa, iar de ridiche trăgea numai bărbatul casei, care ținea frunzele ridichiei în mâini și trăgea s-o scoată, până ce a fost biruită puterea cu care ridichea se ținea înfiptă bine în pământ, și a pus-o el de hrană pe masă pentru familia sa.

O, Eu, Domnul, nu spun povești, și de aceea cer la lucrul Meu pe toți, ca să le pot da plată lor, să am pentru ce să dau pe om de-a dreapta Mea, căci ca să creadă mulți aceasta, iată, e cu putință, dar dacă nu lasă ale lor pentru cele lucrate de Dumnezeu pentru ei, pentru hrana lor cea veșnică apoi, o, cum să le dau lor pacea cu Mine dacă ei nu au fapte care să-i întâmpine și să-i arate pe ei ai Mei?

O, fiilor, pentru hrana cea veșnică și dulce vouă, iată, voi trebuie să o culegeți prin lucrul cel de lângă Mine cu voi și pentru voi, căci de unde să iei dacă nu pui, dacă nu strângi? De unde să culegi dacă nu semeni ca să răsară și să rodească ceea ce semeni?

Lucrez cu voi pentru înnoirea pământului, lucrez prin cuvânt, fiilor. Nu mai e pe pământ loc nevrăjit, neumblat de lucrătorii lui satana. Cei ce aud și împlinesc cuvântul Meu își fac rost de scăpare și de iertare, iar cei ce aud, și nu se așează cu veghe pentru venirea Mea cu slavă de cer nou și de pământ nou, aceia nu vor avea rod, și nici răspuns bun când Eu, Domnul, de pe scaunul slavei Mele cuvântând, voi aduna înaintea Mea neamurile pământului ca să le fac sortarea, pentru oi de-a dreapta Mea, iar caprele la stânga, după cum am vestit acum două mii de ani că voi lucra la venirea Mea de la Tatăl ca să-Mi biruiesc vrăjmașul, pe antichrist cel mincinos și păgân și vrăjitor, și să Mă slăvesc între cei de-a dreapta Mea și să-i arăt pe cei mărturisitori ai Mei prin faptele lor cele bine cântărite, o, că mulți dau să se scrie înaintea Mea cu fapte bune cerute de la ei de oricine dă să ceară, sau cu fapte bune aduse în numele Meu celor mai neînsemnați frați ai Mei, iar frații Mei sunt cei ce se aseamănă cu Mine înaintea Tatălui, nu cu lumea, nu cu păgânia de pe pământ, nu cu păcatele în care toți oamenii zac, căci puțină, puțină iubire de Dumnezeu este pe pământ în oameni, puțină de tot, și în prea puțini, o, fiilor, și iată, mulți se culcă pe urechea lor că fac fapte bune Mie și lorului, dar dacă nu te uiți ca să cunoști dacă sunt frații Mei cei la care tu dai pentru că ei îți cer, o, nu știi, nu ai minte de partea Mea, ci ai de partea omului milog, care nu știe calea cu cruce și bunurile ei pentru om.

Așadar, e zi de învățătură sfântă și de mare preț, fiilor, iar Eu stau deasupra și privesc cu sfinții și cu îngerii la creșterea voastră, la lucrarea dintre voi și adun din ea pentru voi, și vă îndemn pe toți: creșteți, fiilor, creșteți pentru cer, creșteți-vă unul pe altul mari cât să vă ajungă să stați de-a dreapta Mea, și mereu să vă lucrați creștere sfântă și minte curată, lipsită de fățărnicie, și să vă dăruiți din ea ca frați ai Mei, iar Eu să Mă arăt cu voi spre învierea sau spre rușinarea celor atât de anemici din pricina lipsei de Dumnezeu din ei și a hranei de sus, care curge, și nu trag la ea cei de pe pământ, care stau în voile lor.

Iar vouă vă dăruiesc pacea Mea acum și vă spun: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

26 februarie/10 martie 2024

Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Vremea postului mare este facerea prin pocăință a omului, prin post și rugăciune. Lucrarea Domnului: topirea lui antichrist apoi cer nou și pământ nou. Grăirea Domnului cu poporul român: să țină post, ridicare la lucru împotriva lui antichrist, frumusețea cerească pe pământul român. Nașterea omului nou din pântecele acestei lucrări. Despărțirea creștinului de lume și de primejdiile de pe drumul ei. Pace peste popoare!

Învăluiesc în duhul păcii de sus cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și pe străjerii Mei din ea și intru cuvânt în cetate și în carte, iar deasupra stau cetele cerești și îngerești însoțitoare Mie pe calea cuvântului Meu peste pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioare, prin care M-am coborât pe pământ Prunc născut acum două mii de ani, și iată-Mă venit iarăși din cer pe pământ, pe pământul român, cel dintâi ieșit din ape la facerea lumii, și cel dintâi și acum, la sfârșit de timp, ca iarăși să fac omul, căci la început l-am zidit din pământul acestui meleag și din suflarea Mea peste făptura lui plămădită din lut, iar acum, la sfârșit de timp, iarăși îl zidesc pe om, și din cuvânt îl zidesc, și îl numesc ca și pe Mine acum două mii de ani: omul cel nou, iarăși facerea omului.

Această duminică aduce neamului creștinesc de pe pământ deșteptarea cea mare pentru facerea omului prin pocăință de faptele moarte și de păcatele vieții omului, și se așează creștinii la veghe pentru faptele vieții veșnice prin postul cu trupul, prin oprirea de la multa îmbuibare, și apoi rugăciunea prin care creștinul se întâlnește cu Dumnezeu și își descoperă sufletul ca să-l curețe Domnul cu mila Sa de tot ceea ce îl depărtează de viața cea pentru cer, și iată, vine vremea cea sfântă, lucrarea cea pentru suflet, împăcarea omului cu Dumnezeu, ca apoi să se ridice la cer de către neamul creștinesc praznicul învierii Domnului, amintirea cea sfântă a mântuirii cea prin Hristos a celor ce cred în El lucrând poruncile vieții cu viața lor pe pământ.

Așadar, Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi desfac brațele și cuvântul de Păstor și grăiesc în ziua aceasta neamului român creștin, îndemnându-l și întărindu-i veghea și lucrarea creștinească înaintea Domnului, căci țara aceasta este țara Mea de două mii de ani și are ea de atunci pe vatra ei taina vieții de creștin, taină lăsată pe pământ de Mine prin ucenicii Mei și prin sfinții de după ei apoi, și are ea istorie scrisă de două mii de ani de creștinism, o, și nu mai este pe pământ încă una ca și țara venirii Mele acum la ea, acum, la întoarcerea Mea de la Tatăl ca să nasc din nou lumea, o, și lucrez prin cuvânt.

Și să auzi tu aceasta ce spun Eu despre tine, țara Mea de azi, că iată, de șaptezeci de ani grăiesc și scriu cuvântul Meu pe vatra neamului român și ies acum deasupra și Mă dau de veste peste pământ cu lucrul Meu cel de la Tatăl dat să-l lucrez, că am de împlinit Scripturile de cer nou și de pământ nou, o, și Mi-am pregătit o cetate și un popor mititel ca să am unde trage și de unde cuvânta peste pământ, și ca să păstoresc neamul creștin, ba și pe cel păgân de peste tot pământul, și apoi să-i hărăzesc pe creștini cu biruința asupra omului antichrist, care scurmă mai mult ca oricând când își vede tot

mai limpede capătul cel rău al lucrărilor lui împotriva lui Dumnezeu și a fiilor lui Dumnezeu de pe pământ, neam hărăzit cu numele Meu după datina cea de două mii de ani lucrătoare a împărăției Mele în om, a statului Meu la masă cu neamul creștinesc pe pământ, o, și ce frumos este pe pământ acolo unde Eu, Domnul, petrec cu tainele împărăției cerurilor între cei ce Mă mărturisesc de Dumnezeu al lor, de Păstor și Mântuitor al lor, prin credință și prin faptele credinței. Dar ce urât este peste tot pământul pe unde Eu, Domnul, n-am fost dorit și primit ca Păstor, și acolo lucrează antichrist și servii lui împotriva Mea și a împărăției Mele pe pământ cu oamenii! Dar iată, a venit vremea Mea, a Domnului Iisus Hristos pe pământ cuvânt, iar suflarea gurii Mele îl topește pe antichrist, precum este scris, ca apoi să se așeze cerul pe pământ cu toate podoabele împărăției lui Dumnezeu cu oamenii, Domnul și neamul creștinesc, care Mă mărturisește de două mii de ani prin sfinții creștini prin care Mi-am scris istoria și Mi-am zidit biserica, statul Meu cu omul, și iată, am moștenire pe pământ și vin s-o întăresc, s-o îngrijesc, s-o slujesc și să Mă slăvesc în ea, precum este scris în Scripturi despre cei fericiți și plini de rod sfânt, dar și despre cei necredincioși, care ca praful spulberat de vânt vor fi, căci aceștia nu sunt pe potriva drepților Mei, nu sunt cu Dumnezeu și de partea Sa, și sunt potrivnici, așa este scris.

O, popor român, o, fiu creștin, deschide-Mi ca să-ți grăiesc! Ai grijă, căci tu ești neam creștin și ai în cer strămoși sfinți, care te aduc înaintea Mea prin rugăciunile lor. O, ai grijă, că iată, ai datoria să asculți de legea cea strămoșească și să nu te iei după cea păgânească, și care dă să acopere peste tot pe pământ. Deosebește-te și așează-te înaintea Mea cu vreme de post de bucate și de păcate, căci șapte săptămâni sunt scrise în calendar să nu mai mănânci carne și rodul animalelor, ci să mănânci mâncare de rai, fructe și legume, apă și pâine ca sfinții, și vei fi de nebiruit, că vei avea pe Domnul mântuire ție și va sta cu tine cerul Meu de sfinți și se va desfăta de bucuria aceasta ca în cer pe pământ cu tine, căci stă cerul de veghe și de drag peste tine, neam român. Ai alegere mare, nu uita! Te slujesc și te mărturisesc sfinții și îngerii. Ei văd și știu că ești poporul Domnului la sfârșit de timp, lucrător cu Dumnezeu pentru împlinirea Scripturilor de apoi. Avem de biruit întunericul omului antichrist, ca să ajutăm popoarele să treacă de la moarte la viață și să se boteze mulți și tot mai mulți în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, totul prin Hristos, Cuvântul Tatălui Dumnezeu.

Hai la lucru, hai la luptă cu satana, hai, popor român! Ridică Domnul din tine popor de apostoli, care vor purta cuvântul Meu peste pământ spre învierea multora. Te cere Domnul să lucrezi cu El. Vine Domnul pe pământ cu zecile de mii de sfinți ai Săi, precum este scris. Cartea cuvântului Meu de șaptezeci de ani grăit pe vatra ta stă deschisă pe masa ta, popor și pământ român. Te așteaptă cerul să te ridici și să te deștepți la lucrul cel sfânt cum n-a mai fost pe pământ, și va fi frumusețe cerească pe vatra ta și se vor apleca împărații pământului la această slavă văzută de peste tot pe meleagul tău.

Voi, slujitori ai bisericii acestui neam, nu dați deoparte cuvântul lui Dumnezeu, ba puneți-l la lucru, o, fiilor. Îndemnați turma creștină să asculte de Dumnezeu, de datinile sfinte de două mii de ani. Peste tot pe pământ e viață păgână în oameni. O, nu așa! Țara română e țară creștină. Nu îngăduiți să se calce peste Dumnezeu! Stați de veghe de acum, chiar dacă până acum nu ați stat. Faceți-vă datoria, pentru care vi se va cere răspuns, că iată, se ridică neam împotriva altui neam din loc în loc pe pământ, căci păgânia se vrea peste tot la ea acasă, dar nu tot așa să fie în țările creștine, unde trebuie să se lucreze voia lui Dumnezeu, căci vai pământului și noroadelor de pe el dacă n-ar fi pe lume neamul creștinesc din loc în loc, prin care Domnul să Se milostivească și să nu se scufunde pământul din pricina multei păgânii și păcate de moarte de pe pământ!

Iată, satana împrăștie peste tot unsorile lui, iar oamenii, și nici creștinii nu știu aceasta, căci totul se lucrează la întuneric ca să nu se vadă și ca să se poată atinge și de creștini, dar cel ce ascultă este ocrotit, este veghetor, este acoperit de îngeri, numai să asculte în chip întreg, căci omul neascultător l-a înființat pe satana cu neascultarea lui de Dumnezeu în rai, o, că n-a fost mulțumit după ce a fost trufaș și neascultător, și așa a dat omul ființă lui satana, potrivnicul Meu și al omului, și de atunci satana îl lucrează pe om, iar omul îl ascultă și-și ia din mintea sa, și nu ia de la Dumnezeu pentru el.

O, țara Mea română, o, fiu român, așa cum s-a vestit despre Mine că voi veni de la Tatăl la oameni pe pământ ca să le făgăduiesc iertarea și salvarea din moartea cea veșnică, așa s-a vestit prin Scripturi și despre tine că vei fi țara Mea de venire, țara Domnului, masa Mea de nuntă, țara Noului Ierusalim. O, iată-Mă cu lucrarea cuvântului Meu pe vatra ta acum!

O, fiu român, o, fiu creștin de pe acest meleag, și mai ales voi, fiilor care v-ați adus Mie ca să-Mi fiți popor aproape și să îmbrățișați sfințenia, iată, voi ați crescut și creșteți pentru Dumnezeu în pântecele acestei lucrări, spre care doresc să vină toți fiii neamului român, și prin ei să vină mulți de pe pământ.

O, omule care cauți pe Domnul, iată ce-ți grăiesc: În acest pântece te formezi și crești și te naști om nou și ești apoi. Nu te poți face singur, ci pântecele care te poartă, iar tu stai înăuntru până te formezi om gata de născut, și apoi altă creștere, creșterea trupului creștinesc, de la copil până la mărimea trupului omenesc în chip întreg.

Iată de ce ți-am spus, fiu creștin, să ieși din lume! Ieși, fiule, ca să fii fiul lui Dumnezeu apoi! Tu însă ai ieșit dintre fiii lumii, dar prea puțin te-ai dat Mie apoi, că nici cu trupul n-ai împlinit de ajuns să ieși așa cum te-am povățuit, ca să pot să te ocrotesc Eu, și iată, văd cum nu te ferești de cursele lui satana și de unsorile lui, căci pentru suflet nu-i de ajuns, dacă-ți iubești trupul mai mult decât sufletul, mai mult ca pe Dumnezeu, de la Care ai sufletul și viața din trup.

O, fii români, și voi, fii creștini prin ascultare pentru viață creștină, hrăniți-vă cu duhul învățăturii de sus, nu cu duhul vostru. Nu luați din mintea voastră cărare pentru pașii voștri. Luați din față, căci așa este rânduiala de sus pentru fiii lui Dumnezeu, și veți fi miluiți și veți avea umilință, fiilor.

A venit vremea postului de bucate și de păcate. Rămâneți cu Mine, rămâneți întru iubirea Mea, rămâneți mereu, voi, fii români, și voi, fii creștini iubitori de Dumnezeu, și vom face biruință mare peste pământul oamenilor fără Dumnezeu cu viața lor, o, că e mare nelegiuirea, e multă și tot crește și dă să acopere tot pământul. Eu însă lucrez fără încetare, și lucrez prin cuvânt ca să biruiesc prin neamul creștin ortodox, oricât de puțin ar fi el pe pământ, căci Eu, Domnul, pot, și poate și creștinul prin post și rugăciune, așa cum Eu am spus acum două mii de ani pentru creștinii cu care Eu îl biruiesc pe diavolul cu numele de satana, și pe potrivnicul Meu cel ascuns sub numele de antichrist.

O, fii creștini, o, fii creștini, a pierdut omul raiul. Nu a ascultat omul de legea cea din rai. Postul și rugăciunea,

aceasta înseamnă legea raiului. O, fiilor, ascultați de legea creștină, că e ruptă din rai. Plânge Adam pentru tot neamul omenesc, plânge cu durere fără de mângâiere și strigă de lângă Mine în ziua aceasta de duminică, numită creștinește izgonirea lui Adam din rai, și odată cu el tot neamul omenesc apoi, dar el strigă acum și spune: *Vine Domnul la tine, neam creștinesc. Deschide-I ca să crezi în cuvântul Lui, și vei fi salvator neamului omenesc, de la tine și până la mine și-ți va mulțumi pentru credința ta cea de la sfârșit de timp, cu care tu Îl aduci pe Domnul pe pământ. Amin.*

O, M-a trimis Tatăl pe Mine să vin pe pământ, să mângâi plânsul lui Adam și să merg în locuința morților să dau drumul celor robiți și să aduc învierea peste mulți odată cu învierea Mea. Am lăsat apoi rânduială sfântă prin biserica Mea cea de două mii de ani și am tot îmbogățit-o prin sfinții părinți, ca să se facă prin biserică rugăciuni și post pentru cei care nu mai sunt pe pământ și pentru cei care tot pleacă, și ca să aibă ei salvare și viață veșnică prin strigarea cea de pe pământ pentru ei până azi, și iată cât de mare legătură este între cer și pământ pentru lucrarea de salvare a omului! Iar Eu, Domnul, ocrotesc lucrul cel pentru cer și stau la mijloc pentru turma Mea, și nu poate satana să-L biruie pe Dumnezeu, și va fi el biruit, el, și toți slujitorii lui și ai minciunii lui, căci tatăl minciunii este el, și de aceea va cădea, precum este scris.

Iar tu, popor creștin, ai datoria să cunoști și să te ferești de calea lumii, de calea lui satan și de toate unsorile lui și să te întărești în locul cel ținut curat pentru tine și pentru ai tăi, căci vremea este să fii înțelept și tot mai înțelept peste vremea aceasta dușmană pe tine și pe Mine, dar Eu, Domnul, stau la cârmă și te povățuiesc cu cuvântul, numai să ai voință să Mă crezi și să Mă lași pentru tine în față, căci Eu sunt Domnul, o, fiu creștin.

Acum am de grăit cuvântul păcii peste popoare, peste locurile de război între popoare, și spun: Pace vouă, stăpânitori de popoare, și vouă, popoarelor de sub stăpânitori! Eu, Domnul, pun îngerii Mei și îi întăresc peste lucrările voastre, căci planurile voastre nu seamănă cu ale Mele. Așadar, Eu, Domnul, stau de veghe pentru cei care caută pacea și pentru cei care se bizuie pe Dumnezeu. Eu lucrez, Eu, mai mult decât ceea ce fac oamenii, iar lor le spun din cer: pace vouă, și orice război să se sfârșească cu pace!

Pacea vine de la Dumnezeu, nu de la oameni, iar vouă, celor care întărâtați spre război, pace vouă și mai mult, și mai apăsat, și aplecați-vă cuvântului Meu, căci din cer îl așez peste voi și spun: Pace vouă! Auziți? O, aplecați-vă și învățați de la Mine să lucrați dragostea, căci dragostea este de la Dumnezeu, este din cer.

Dumnezeul dragostei spune celor răzvrătiți spre război: pace vouă, pace vouă, pace vouă, iar ei să audă numaidecât ce grăiește lor Domnul! Amin, amin, amin.

4/17 martie 2024

Sărbătoarea sfinților Patruzeci de mucenici din Sevasta

Satana își cere partea lui dintre fiii cuvântului lui Dumnezeu. În duminica ortodoxiei Domnul va mărturisi credința cea dreaptă și va descoperi mersul neortodox al creștinilor. În cer lucrul se face numai cu binecuvântare. Numai cel care Îl are de Stăpân pe Domnul este al lui Dumnezeu. Neascultarea îndepărtează ocrotirea de peste creștin. Îndemn la pocăință și inimă curată.

Mă apropii o clipă mică și-Mi așez străjerii să-Mi facă primirea în cetate și în carte în ziua aceasta de sărbătoare sfântă, că ard de dor sfinții Mei după poporul cuvântului Meu, iar dorul e lung de tot, că din vreme în vreme s-au tot ridicat de pe pământ la cer cete de sfinți, și toți privesc spre sfârșit să-l vadă venind, toți privesc spre venirea Mea de azi la tine, popor al cuvântului Meu cel de azi. Satana se uită la Mine să-i recunosc partea lui când aude că spun acest cuvânt: popor al cuvântului Meu. O, e lacom vrăjmașul Meu și stă de veghe să-și culeagă și lui dintre cei care s-au apropiat de izvorul Meu de cuvânt în această vreme a Mea, dar el de la începutul Meu cu Verginica a stat treaz să-Mi tot smulgă din mână suflete culese din spini ca să le dau viață veșnică încă de pe pământ. Iar Eu îi spun acum acestui vrăjmaș bătrân de vreme și de rele, îi spun că poporul cuvântului Meu a fost și este tot fiul care M-a aflat și Mi-a crezut venirea și a rămas cu ea și cu Mine fără să se alăture, iar Eu, Domnul, îl numesc popor al cuvântului Meu, spre care satana se uită ca să-l vadă și ca să vină să-Mi ceară partea lui, numai că mai este până se numără bobocii, iar el să-și vadă de ale sale, căci nu se poate să se treacă peste cele scrise.

Așadar, doresc sfinții de tine, popor al cuvântului Meu, și iată, sunt deasupra în ziua aceasta cu cei patruzeci de mucenici mărturisitori ai Mei sărbătoriți azi în cer și pe pământ aici, cu Mine și cu tine, și dorul lor arde și nu pot să-i trec cu vederea, nu pot, fiilor străjeri în cetate, nu pot să nu le dau alin, și vin cu ei în carte o clipă mică, fiilor, și vă las apoi spre odihnă, ca să vă ridic apoi să întocmim carte scrisă în duminica ortodoxiei, căci voi grăi cu patimă sfântă și voi mărturisi Eu Însumi calea cea dreaptă a turmei și a păstorilor de turmă și le voi spune despre mersul lor cu Dumnezeu sau împotriva lui Dumnezeu și va fi o zi mărturisitoare cu mare răsunet peste pământ, și apoi adevărul, dacă va fi îmbrățișat, îi va elibera pe mulți de sub vina sub care stau prin mersul cel neortodox al purtării crucii lui Hristos, precum și acum două mii de ani am pățit Eu, Domnul, de la cei ce-și ziceau ai lui Dumnezeu pe pământ, și care nu M-au primit, și M-au dat de la ei, iar Eu i-am părăsit, și iată de ce durerea sfinților Mei e mare, iar dorul arde în ei după poporul cuvântului Meu, la care Eu vin și-Mi las peste pământ cuvântul, după cum Îmi este lucrarea în zilele acestea de venire a Mea de la Tatăl la om.

Grăiesc o clipă cu tine și pentru tine, popor al cuvântului Meu. Grăirea Mea cu tine se scrie în cartea Mea prin care Eu cuvintez în vremea aceasta, iar vreme de șaptezeci de ani a tot venit la Mine creștinul și a tot plecat, veniri și plecări, și de aceea satana se uită mereu când stau de vorbă cu poporul cuvântului Meu, din care el mereu și-a luat partea și a stricat pe mulți din pricina neascultării celor cărora Eu, Domnul, le grăiam și îi povățuiam pentru credință și pentru credincioșie, căci cine nu iubește nu stă, iar cel ce n-a stat n-a iubit, și de aceea n-a rămas.

Și iată, doresc acești sfinți mucenici serbați azi, munciți de împăratul păgân ca să se lepede de Hristos pentru viață păgână, iată-i în sfat cu tine, popor al cuvântului Meu, și binecuvântare le dau lor să grăiască ție de lângă Mine în ziua lor de serbare între sfinți acum.

— Nu se poate, o, Doamne, Împărate al nostru pe pământ și în cer, o, nu se poate în cer fără binecuvântarea Ta să se lucreze, și așa este și lucrarea poporului cuvântului Tău pe pământ. Nimeni nu poate fi al Tău, decât cel care Te are Stăpân al său prin cuvântul Tău de peste el, și numai așa poate face el parte din poporul cuvântului Tău. Cei ce sunt ai Tăi se despart de lume și de duhul ei, așa cum am făcut noi pentru Tine ca să nu Te părăsim, Doamne, căci eram creștini și Te iubeam cu dor și

doream să ieșim de sub împăratul păgân și din lume ca să fim cu Tine și să nu pierim spre păcat, spre păgânia lumii slujitoare păcatului și rătăcirii de pe pământ.

Ne-am unit cu Tine toți, patruzeci de ostași de rang, și am dat de la noi onorurile ostășești, iar împăratul prin slugile lui păgâne ne-a muncit ca să ne sperie, dar noi ne temeam numai să nu Te părăsim pe Tine, Doamne, și să pierdem veșnicia pentru cele pământești, o, și ne-ai ajutat în toată vremea muceniciei, și numai unul din noi s-a lepădat și și-a pierdut cununa, a patruzecea cunună pentru noi, și pe care a căpătat-o apoi unul dintre străjerii de pe malul iezerului înghețat, în care noi eram aruncați ca să pierim înghețați, dar nu, că Tu ai adus căldura Ta și am rămas vii, și apoi stăpânii răi ne-au omorât bătuți și ne-au aruncat în apă, dar binecuvântarea pe care am avut-o în numele Tău de la arhiereul Sevastei pentru ca să mărturisim pe Hristos, a lucrat această binecuvântare și s-au ridicat trupurile noastre și fărâmele din noi deasupra apei și a venit arhiereul nostru și ne-a strâns și ne-a dat loc de cinste, iar noi priveam din cer cât de măreț lucrează binecuvântarea pentru cei binecuvântați, o, și așa s-au înmulțit cetele de sfinți vreme după vreme, și toți sfinții așteaptă, Doamne, după poporul cuvântului Tău, căci fără cei din urmă nu se așează masa răsplătirii lor și bucuria cea întreagă a cetelor de sfinți, dar până atunci ei lucrează din cer prin binecuvântarea Ta, și ajutăm lucrarea venirii Tale, și pe poporul cuvântului Tău, care Te poartă să vii, dar și pe cei care ca și ei cred și înțeleg și împlinesc ascultând și stând sub binecuvântarea Ta pas cu pas, căci vai celor ce nu Te așează de Stăpân al lor și al pașilor lor față în față cu pânda lui satana, care dă să culeagă roadele neascultării de pe urma celor ce nu stau frumos pe calea lor spre Tine, și fac de la ei înșiși multe peste ei, netemându-se să facă așa, după ce au fost scriși în cartea Ta că ai stat de vorbă cu ei pe pământ.

O, e greu pe pământ, așa cum era și în vremea mărturisirii noastre. E greu, și e mare înșelarea și îl încântă pe om, și de aceea voi, cei scriși în cartea venirii Domnului prin grăirea Lui cu voi, o, nu vă jucați de-a neascultarea de cuvântul lui Dumnezeu venit azi pe pământ să vă cârmuiască prin valuri din ce în ce mai înalte și mai pedepsitoare. O, fiți cuminți, fiți cuminți, și intrați sub mantia lui Hristos, și nu ieșiți de sub ea, că pe neașteptate puteți pieri de sub ocrotire, și de aceea fiți cuminți! Noi vedem de sus ce este și ce vine pe pământ, și ne este dor de voi și vă sprijinim ca să nu pieriți sub niciun fel de pieire, dar dacă nu ascultați de strigarea Domnului pentru voi și după voi, o, nu este ocrotire, ci numai primejdie peste tot. Așadar, rămâneți ostași ai lui Hristos. Numai El vă este izbăvirea cu care vine la voi, numai să nu-L dați de la voi din îndrăzneală sau din nepăsare, așa cum destui au lucrat în vremea acestui popor și cuvânt și au pierdut biruința, ca și cel dintre noi care s-a dus, iar după ce s-a dus a pierit, căci Domnul l-a părăsit, așa cum el și-a părăsit credința.

Doamne, le-am grăit lor. Mare ne este îngrijorarea când Te vedem îngrijorat și când ai de ce. Toți cei din cer stau gata să le dai de lucru pentru ei ca să Te mărturisească până la sfârșit și să nu-și piardă plata fiii poporului cuvântului Tău, căci biruința e aproape și e frumoasă, Doamne, și prin ei o așteptăm și noi să vină și pentru noi, și slavă Ție acum pe pământ cu ei, căci tot cerul Te așteaptă să biruiești cu ei, o, Doamne. Amin.

— Da, fiilor, iată, sfinții își răcoresc dorul după voi, iar satana se uită să vă numere să vadă cine este din poporul cuvântului Meu.

O, nu ieșiți de sub binecuvântarea Mea, fiilor! Priviți în sus, nu în jos, căci pe pământ e iadul. Luați-Mă de la izvor când vin în cetate ca să vă aduc cuvântul și ca să-l împliniți peste voi. Nu căutați pricină de sminteală ca să vă luați libertatea să vă faceți voile, fiilor, căci vai de cel ce caută să facă greșeală căutând cu mintea și cu ochiul la vreun greșit ca să-l ia de pildă, căci nimeni nu știe dacă e sau nu e greșeală în cel care este luat ca acoperire de cel care dă să greșească la rândul său. O, nu vă jucați cu Dumnezeu. Am pierdut mulți copii din pricina poftelor lor cele fără Dumnezeu. Nu-i urmați pe aceștia, voi, cei care mai sunteți popor al cuvântului Meu. Au căzut din binecuvântare părinți prin copii, și copii prin părinți, din pricina voii libere și a neascultării de Dumnezeu, după ce Mi-au urmat o vreme cuvântul.

Vine pedeapsa, căci nici pocăință nu este și nici păreri de rău, și iată, stau sfinții de veghe împotriva lui satana, care-i are pe mulți la mână prin ieșirea de sub binecuvântarea Domnului peste pașii lor, și care caută vinovați pe care să-i urmeze cu greșelile cele rătăcitoare de calea vieții creștine după voia Mea cea de azi, căci vine pe pământ viața ca să curețe moartea, că moartea stă ca la ea acasă peste tot pe unde nu încape Domnul cu viața Sa pentru om ca să nu piară omul.

Peste tot pe pământ e vai și numai vai, din lipsa de Dumnezeu peste oameni, iar Eu sunt îngrijorat pentru tine, popor al cuvântului Meu, și nu pot cei din cetatea Mea să te îngrijească dacă tu nu voiești să stai cu inima curată înaintea Mea spre salvarea ta. De atâția ani stau și lucrez pentru tine și-ți grăiesc, iar tu rămâi în urmă, fiule, și tot în urmă dai să rămâi. O, nu așa. Ascultă-Mă și caută iertarea păcatelor și nu folosi viclenia, că abia te mai zărește Domnul din pricina acestui păcat sub care te pitești, și singur te arăți cum ești, o, și plâng cu Mine pentru tine cei din cetatea Mea și te tot așteptăm să fii, și să nu rămâi fără Dumnezeu peste pașii tăi, căci cine merge fără Mine, Eu îl părăsesc, iar cea mai grea pedeapsă este să-ți ridic credința, fiule care nu Mă mai vrei Stăpân al tău, că la unii care M-au părăsit și au lovit înapoi cu vină și cu hulă Eu le-am ridicat darul credinței și nu mai au pace și nici minte, și așa pățesc cei ce Mă iubesc o vreme și Mă părăsesc apoi. Iată-i pe cei sărbătoriți azi, nu M-au părăsit, și au biruit, iar cel ce M-a părăsit dintre ei a pierit, căci Dumnezeu nu l-a mai sprijinit.

Așadar, creșteți în credință și în ascultare, creșteți în cuvântul Meu de peste voi, fii ai poporului cuvântului Meu, și feriți-vă să loviți cu vină pentru voi în cei ce Mă poartă spre voi, când vin din cer să vă port de grijă, dacă Mă primiți.

Acum, fiilor străjeri, binecuvântare întăresc peste voi ca să Mă purtați, că vin să las carte peste pământ, prin care Eu Însumi să Mă mărturisesc Unul Păstor și să-Mi strâng la piept turma și să-i dau din cer, iar pe păstori să-i întreb de ea, căci turma Mea e la răscruce și este fără cale sub picioare, căci calea s-a astupat, și nu se mai vede.

O, hai, fiilor, deschideți-Mi ca să vin și să păstoresc Eu! Amin, amin, amin.

9/22 martie 2024

Duminica întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Împlinirea Scripturii care spune „Vin curând”, iar mireasa zice „Vino, Doamne”. Acum două mii de ani poporul Israel a pierdut moștenirea, prin omorârea Moștenitorului viei, a pierdut pe Dumnezeu, iar Domnul are urmași neamul creștinesc. Biserica este cea sfântă, care lucrează prin Duhul Sfânt. Antichrist lucrează din umbră să schimbe ziua de prăznuire a învierii Domnului. Domnul veghează peste turma cea mică, biserica ortodoxă. Trupul văzut şi nevăzut al Domnului, taina cinei din Emaus. Cei care nu ies din lume rămân afară. Tot ce este în afară de ortodoxie este erezie.

Eu sunt Cel ce sunt! Așa am spus la începutul mărturisirii Mele peste pământ, și grăiam din cer acest cuvânt, și a rămas scris.

Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul! Așa am spus acum două mii de ani prin duhul proorociei și am sfârșit zicând: Vin curând!

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, precum am spus atunci, și așa grăiesc acum, după două mii de ani de la învierea Mea dintre cei morți, ca să merg apoi la Tatăl și să Mă întorc iarăși la oameni sub acest nume nou și să umplu lumea cu Duhul lui Dumnezeu grăit de deasupra și să-i fiu Păstor omului când nimeni nu Mă așteaptă să vin ca să împlinesc Scriptura prin care am spus: Vin curând!

Iată-Mă venit pe vatra neamului român acum șaptezeci de ani, și de atunci și până azi lucrez prin duhul proorociei întocmind pe pământ cartea venirii Mele de la Tatăl la om după două mii de ani de la mărturisirea Mea cea scrisă în Scriptura prin care am făgăduit: Vin curând!

Eu sunt Iisus Hristos, sunt Fiul Tatălui Savaot și al mamei Mele Fecioara Maria, Dumnezeu venit din cer pentru ca să Mă întrupez și să Mă fac om și să biruiesc moartea omului prin moartea Mea pe cruce și prin învierea Mea apoi, după ce M-am arătat în mijlocul lui Israel Păstor venit de la Tatăl, și când acest popor a împlinit Scriptura omorârii moștenitorului viei ca să stăpânească el via lui Dumnezeu Tatăl, dar via Mea este a Mea, precum este scris, căci Eu am înviat dintre morți și-Mi îngrijesc via și-Mi pun vierii la lucru și spun viei Mele: Vie cu vin bun, cântă!

Mi-a pregătit Tatăl nunta și Mi-a pregătit mireasă și masa nunții,căci a sosit vremea să Mă strige mireasa și să-Mi spună: Vino, Doamne! O, cum să nu vin la glasul miresei, cum să nu-i răspund și să-i spun: Vin curând!?

Vin pe pământ cuvânt în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și răzbat de la margini la margini cu glasul cuvântului Meu și păstoresc pe oricine se apropie la glasul Meu de Păstor ca să-Mi audă cuvântul venirii Mele, care înnoiește lumea și pământul și omul care Mă cunoaște în acest cuvânt. Acum două mii de ani Mi-am așezat și Mi-am croit mersul Meu prin vreme prin apostolii Mei cei de atunci, iar neamul român nu și-a schimbat credința de atunci și până azi și a mers pe drumul cel descoperit și așezat atunci, și poartă acest neam nume de neam creștinesc, două mii de ani de credință creștină, ca a primilor creștini răsăriți atunci din învățăturile lăsate de Mine pentru biserică slujitoare lui Hristos până la întoarcerea Sa de la Tatăl la ea, la cea care Mă așteaptă cu credincioșie și-Mi spune: Vino, Doamne!

Așa se numește pomenirea duminicii de azi, întâia duminică a Postului Mare: duminica dreptei credințe se numește, duminica ortodoxiei, a turmei lui Hristos, din care Tatăl Mi-a ales mireasă și Mi-a așternut masa nunții, și de la această masă Eu păstoresc și grăiesc peste pământ și spun: Veniți la nunta Mirelui Hristos cu mireasa Sa luată din români! Veniți și așezați-vă la masă, căci toate sunt gata, și via s-a copt.

Acum două mii de ani a dat poporul Israel să pună mâna pe via Mea și a omorât pe Moștenitorul ei, pe Care acest popor L-a recunoscut, și de aceea M-au omorât. O, dar Eu am înviat cu slavă mare și M-am arătat înviat ucenicilor Mei și s-a dus vestea învierii Mele pe tot pământul, iar poporul Israel a pierdut moștenirea, a pierdut întâietatea, a pierdut pe Dumnezeu, dacă L-a alungat atât de crud de pe meleagul lui, în care-și avea strămoșii, pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, că moștenitorii acestora sunt cei după duh, nu cei după trup, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt din cer și M-am născut din Tatăl și din mama Mea Fecioara prin întruparea Mea de la Duhul Sfânt, și am ca neam moștenitor neamul creștinesc, popoarele creștin-ortodoxe, creștini botezați în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh prin biserica cea de două mii de ani păstrată ca la începutul ei din neam în neam prin sfinții ei din unii în alții, căci sfinții au dat biserica, nu biserica a dat pe sfinți, și așa înseamnă biserica cea sfântă a lui Hristos, nu biserica oamenilor înseamnă ea, ci a sfinților, căci Eu sunt sfânt ca și fiii bisericii Mele, care trăiesc în Hristos, întru sfințenie, și nu altfel, nu ca păgânii cei fără viață sfântă înaintea lui Dumnezeu, o, nu, și iată, Mi-a pregătit Tatăl mireasă și casă și Mă port cuvânt peste pământ și strig cu glasul Meu: Veniți la Mine, voi, cei împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi!

O, pace ție, cetate a cuvântului Meu din mijlocul neamului român, și pace vouă, străjeri așezați în calea Mea când vin cu norii ca să cuvintez peste voi și peste pământ, iar voi să-Mi culegeți cuvântul!

Sunt deasupra pe nori de heruvimi și de serafimi, care-Mi poartă tronul slavei Mele, iar de jur-împrejur am cetele de sfinți și de îngeri slujitori. Puțin, puțin, și se va vedea de pe pământ sus în văzduh carul slavei Domnului, slava pe care Eu stau cuvântând din nor și din adiere de vânt cu glas duios, ca să Mă poată purta cei ce Mă așează în cartea prin care Mă vestesc de la margini la margini cuvântând. O, și grăiesc în ziua aceasta neamului român, neam creștin de două mii de ani după rânduiala cea dintâi a bisericii lui Hristos, și cercetez cu de-amănuntul mersul păstorilor care s-au așezat să îngrijească turma, o, și găsesc turma neîngrijită și neașezată frumos înaintea Mea, iar ei au de dat răspuns pentru ea dacă vin să-i întreb de ea.

S-au scris pe pământ și în cer toate cutremurele care au dat să clatine temelia bisericii Mele prin vreme, dar pe pământ s-a scris într-un fel, iar în cer s-a scris în alt fel. Pe pământ a scris omul, iar în cer au scris puterile cerești, și iată cum s-a scris în cer, căci temelia și turma creștină au purtat din greu mereu furtuni aprige, vreme fără de soare și de lună, căci s-au ivit din partea vrăjmașului păgân, antichrist, furtuni și durere și s-au strecurat erezii fel de fel ca să lovească în adevărul cel așezat prin sfinți pentru mersul păstorilor de turmă și pentru veghea cea din partea lor ca să meargă pe cale curată și neamestecată turma Mea. O, dar n-a fost așa, căci păstorii n-au vegheat, de vreme ce se așezau unii pe alții peste turmă, și nicidecum prin lucrarea Duhului Sfânt, Care descoperă de la Dumnezeu mersul a toate, căci Eu, Domnul, am spus de la început: *«Voi fi cu voi până la sfârşitul timpului»*, iar lucrul Meu este duhul mărturiei, duhul proorociei prin biserică, duhul care cârmuiește prin valuri corabia lui Hristos.

Vreme de o mie de ani părinții cei sfinți au luptat cu

prețul vieții împotriva oricărui atac prin ereziile ivite ca din pământ peste mersul turmei, și biruiau de partea lui Hristos sfinții Mei și iarăși răsărea soarele și iarăși înverzea pajiștea, o, și avea hrană de sus turma creștină. După o mie de ani s-a desprins din turmă mare parte din ea și s-au dat anatemei mulți dacă s-au despărțit, o, și mulți s-au dat și tot mai mulți apoi, până ce s-au făcut felii de tot soiul, fiecare felie cu căpetenia ei, cu apucăturile ei, și toate găsindu-și un tată, căruia i se spunea, ca și până azi, papa de la Roma, dar au rămas și din cei răzleți de acest papă, o, și mare a fost anatema sub care singuri s-au tras cei care au ieșit de sub binecuvântare ca să rodească din sine, chiar dacă Eu, Domnul, am spus acum două mii de ani că mlădița care nu rămâne în viță se usucă și se taie și se aruncă în foc după ce rodește din sine rod rău, căci de unde să mai aibă ea hrană dacă nu rămâne în viță, dacă se dă anatemei, necunoscând lucrarea cea străină de Dumnezeu, gelozia lui satana asupra turmei lui Hristos?

Iată, s-a umplut pământul de rătăcire și de rătăciți apoi, căci din cei ce s-au ales aparte, adică anatemei, s-au născut o mulțime de dumnezei, fiecare după mintea lor, după trufia cu care se cred adevărați unii mai mult decât alții, până azi aceste cărări mergând în lături. Toată această zăpăceală s-a ivit pentru că păstorii bisericii Mele s-au înfrățit cu vrăjmașul Meu și al lor, cu antichrist, omul fărădelegii, strecurat în loc știut sfânt și dezbinând de la mijloc cu putere mare, până ce a biruit lovind în vremea sărbătorilor sfinților, pe care le-a răsturnat de la locul lor din calendar ca să nu mai fie ele serbate odată cu cele din cer, căci antichrist le-a mutat, și a câștigat bătălia și slăbirea turmei Domnului prin cumpărarea păstorilor năimiți și prin strivirea celor sfinți dintre ei, și dați la chin și la temniță și la moarte cei care mai vegheau, o, și s-au ridicat la cer cete de mucenici sfinți și s-a umplut cerul de ajutoare pentru cei de pe pământ, căci trebuia un număr, precum este scris, al celor uciși pentru mărturia lui Iisus, ca apoi Eu, Domnul, să vin cu ei și să răscumpăr sângele atâtor uciși trimiși între sfinți prin mucenicie, prin lucrarea lui antichrist, și iată, popoarele creștin-ortodoxe au mulți și mari mijlocitori între cei din cer și Mă întreabă aceștia de două mii de ani: Doamne, până când?

O, a venit vremea să le spun: Până acum. Acum Eu vin cu ei și cu toți drepții Mei din toate vremile de sub cer, și vin la masa Mea cu ei, că iată masa Mirelui nunții în mijlocul neamului român, iar Duhul Sfânt împarte hrană și descoperă mersul Domnului prin cuvânt rostit din nori, o, și fiecare trage la ceea ce și-a lucrat, bine sau rău, drept sau strâmb, credință dreaptă și sfântă sau erezie, iar turma creștin-ortodoxă este via Mea, și Eu cânt în mijlocul ei cântarea miresei, căci Duhul și mireasa Mea zic: Vino, Doamne!

Stau și veghez cu tot cerul, cu toate puterile cerești. Privesc cu Tatăl la planul cel negru al omului antichrist, care se zbate de atâta vreme să-Mi sfâșie cămașa, să-Mi culce jos curățenia adevărului cel de la început al bisericii Mele. Iată, antichrist își caută oameni ca să mute de la locul lui din vreme praznicul învierii Mele și să-l dea pe placul ereticilor, al celor desprinși din turmă acum o mie de ani, și care au de tată pe papa de la Roma. Dau să-i întreb, cine se cred ei de se bagă unde nu e oala lor? Păi au mutat o dată luna și vremile ei, scoțând treisprezece zile din timp, de parcă ei sunt Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul și vremile de sub cer. Au așezat pe pământ erezie mare chiar și asupra celor făcute de Dumnezeu la locul lor prin facerea lor și a legilor lor. Creștinii Mei însă au păstrat la locul lor și luna și vremile arătate de ea, o, și mulți au plătit cu viața adevărul creștin rămas peste mulți în vreme de strâmtorare, căci nu s-a luat în seamă schimbarea serbărilor sfinților Mei, iar prin aceia Eu am așezat multă milă între cer și pământ peste neamul omenesc, pe care-l ocrotesc prin cei rămași statornici, iar acum dau să umble iarăși și să schimbe ziua din calendar a praznicului învierii Mele, dar pot aceștia să vorbească și cu luna ca s-o lămurească și pe ea să nu mai arate ea limpede vremea paștelui Domnului, vremea învierii lui Hristos?

Voi, antichriștilor, puteți cumva să schimbați și semnele vremii arătate de luminătorul zidit de Dumnezeu pentru această rânduială, care grăiește deslușit din partea lui Dumnezeu? Este scris că luna a fost făcută pentru deosebirea vremilor. Voi n-ați citit aceasta în Scripturi? O, vă dați anatemei tot mai mult, tot mai mult, și nu vă temeți că vă pregătiți atâta rău, care dă să vă ceară răspuns.

Voi, cei care v-ați așezat unii pe alții pe scaun de păstori, o, păi cum adică? Păi dacă vine cineva să spună să schimbați luna de pe cer după placul celui ce spune aiurea, voi vă dați după oricare s-ar încumeta să grăiască peste Dumnezeu și să schimbe ceea ce Domnul a așezat prin semnele vremii? O, temeți-vă de Dumnezeu! Vegheați, și nu dormiți! Iată, dușmanul lovește din afară, iar Eu, Domnul, vă spun: Privegheați! Nu lăsați să cadă peste voi pereții casei ca să vă strivească de tot și mereu din vreme în vreme, după cum vă cere omul antichrist!

Vin să păstoresc Eu, vin Eu, Domnul Iisus Hristos și spun: Vino, turmă mică, vino lângă Mine și nu te teme, vino, căci Tatăl Meu păstrează ție împărăție, dar nu lăsa nepăsarea să te cuprindă! O, ești orfană de tot. Ești fără de păstori de pe pământ peste tine. Vin Eu. Pace ție! Nu mai sunt părinți sfinți pe pământ ca să te miluiască și să te ocrotească. Vin Eu, este scris să vin să te iau din mâna păstorilor care te vând. Vin să te păstoresc Eu, dar cheamă-Mă să vin! Soarele și luna de pe cer sunt de partea ta și sunt din partea Mea, căci pe pământ nu mai este soare și nici lună, ci numai omul mincinos este și-ți ține calea până la capăt ca să te împiedici, căci se teme de tine și de Mine, se teme satana și oamenii lui, se tem de turma creștin-ortodoxă, căci știu aceștia că ești cu Dumnezeu.

Am venit la vreme cuvânt de Duh Sfânt pe pământ. Am citit în Scripturi că este scris să vin ca să-Mi așeze Tatăl masa nunții și să-Mi gătească mireasa. Împart în lung și în lat tot cuvântul Meu peste pământ, peste mări și țări, peste mari și mici, peste împărați și căpetenii, peste îngâmfarea cea multă a neamului omenesc, și am venit pentru neamul creștinesc să-l ocrotesc Eu, Domnul, și să-l arăt biruitor peste păgâni, peste necredință și peste ereziile de tot felul, toate ivite de la duhul cel mincinos al tatălui minciunii, diavolul, care-și privește neliniștit prostia și plata ei acum.

O, Mi-e milă de oamenii toți. Pe toți voiesc să-i luminez la minte și la duh ca să înțeleagă adevărul și pe Dumnezeu, Făcătorul omului. La toți voiesc să le dau vindecarea de orbirea cea de azi de pe pământ, căci antichrist i-a orbit pe toți, arătându-și multele lui fețe și ținându-i pe toți cu ochii la televizor, de unde el împarte hrana morții și a despărțirii de Dumnezeu, ca să nu mai aibă nimeni timp să-și îngrijească viața cu Dumnezeu, de la Care vine viața. O, și cum să nu vin ca să dau în lături întunericul și să-Mi arăt lumina cea dulce sufletului luminat de Dumnezeu?

Puțin puțin, și fața slavei Mele va străluci în văzduh între puterile cerești și îngerești, așa cum omul vede azi la televizor pe cei ce grăiesc și-i țin pe oameni închiși sub

minciună ca să nu mai vadă și să știe altceva.

O, vine vederea slavei Mele, vine și tot vine și se apropie venind, căci este scris să fie așa. Vin cu sfinții în cete-cete și se va umple văzduhul de deasupra capetelor oamenilor și se va sfârși cu întunericul minciunii sub care stau robi toți oamenii de pe pământ. Voi merge pe deasupra cum merg mașinile cu oameni în ele prin văzduh, dar Eu voi merge cu pasul, cu trupul, și tot așa și sfinții, și tot așa și îngerii, căci cele nevăzute când se arată sunt de neatins, sunt de nebiruit, o, și se zbuciumă antichrist că nu-Mi mai poate face rău ca acum două mii de ani, de vreme ce Eu, Cel ce Mă voi lăsa văzut, sunt Cel nevăzut, ca și în ziua învierii Mele când, fiind lângă ucenicii Mei, am dat deoparte nevederea lor și M-au văzut cu ei o clipă, și iar Mi-am acoperit trupul, o, și au înțeles ei și au cunoscut pe Învățătorul lor că este Dumnezeu Cel adevărat.

La fel am lucrat și în casa celor din Emaus, căci grăind cu ei la masă am împlinit cina Paștelui cel nou, cel de după învierea Mea, căci le-am spus la ucenici la cina cea de dinaintea jertfirii Mele Miel de Paști, le-am spus că nu voi mai lua cu ei Paștele până ce nu Îl vom lua nou întru împărăția Mea, iar la Emaus am împlinit la masă cu ei Paștele înnoit, că le-am frânt pâinea, și apoi, lângă ei stând la masă, Mi-am acoperit trupul înviat fără să ies de lângă ei, și au vestit ei apoi împlinirea proorociei făcute de Mine, și am dat început Paștelui nou, al Mielului Cel înviat, și iată, nimeni nu poate fi cu adevărat pe de-a întregul creștin și fiu al lui Hristos, nimeni, decât cel care are parte la Paștele Meu, luând trupul și sângele Meu, care-l face nou pe om, și Dumnezeu prin har. Amin.

A venit vremea cea scrisă în Scripturi să vină, o, și nimeni nu va fi cunoscut de Hristos, decât prin acest semn, sfințenia și plata celor sfinți, Eu, Domnul, Paștele fiilor lui Dumnezeu, poporul Meu cel una cu Mine, și crucea Mea pe creștetul lui, și va fi să înțeleagă neamul omenesc tot mai deslușit că nu oricum poate omul să fie creștin, decât prin sfințenie, căci Domnul Se dă sfinților, precum este scris.

E vremea ca toți cei ce iubesc pe Domnul să se sfințească pentru El, iar cine nu vrea, nu vrea. Mai sunt preoți adevărați pe pământ, mai sunt dintre cei neatinși de antichrist, puțini, puțini, dar mai sunt, dar aceia sunt tainici, și se vor arăta la vremea cuvenită, vremea slavei care vine și descoperă harurile pentru cei aleși, și care așteaptă izbăvirea lor ieșind dintre fiii lumii și păstrându-se lui Hristos și numai Lui. Cei care nu ies din lume rămân afară, iar războiul este mare și mult ca să prindă sub el pe cei care rămân afară fără ocrotirea care singuri și-au dat-o de peste ei.

Așadar, a venit vremea întrebării și a răspunsului, și mulți păstori vor sta muți și fără de rod în fața Mea, căci semnele lui antichrist vor sta pe fața lor spre rușinea lor, pentru care s-au acoperit atâta vreme ca să nu fie știuți pe cine servesc ei de sub haină de păstori. Iar fiii lui Dumnezeu vor sălta ca pruncii și vor mărturisi bucuria că M-au iubit și M-au primit să-i păstoresc și să-i pun deoparte, sub ocrotirea Mea de vreme rea, vreme atât de neagră și friguroasă pentru sufletul din om, vremea lui antichrist, care a luat peste tot stăpânire, și care acum sfârșește.

În duminica aceasta a dreptei credințe biserica Mea deschide cartea părinților și numește la dreapta și la stânga slujitorii adevărați și slujitorii vânduți ereziilor din toate vremile și pune la adăpost calea ortodoxă, pe cei ce o urmează pe ea după datină, și scoate ea spre anatema pe cei despărțiți de calea cea îngustă de la început și până azi a bisericii lui Hristos, iar cei din cer scriu și pecetluiesc prin îngeri, și totul, totul în afară de calea ortodoxiei este erezie. Amin.

Voi, popoarelor creștine cu nume de credință și biserică ortodoxă, întăriți-vă în sfințenie pentru venirea Mirelui, că iată-Mă cuvânt peste pământ până la voi! Așadar, ieșiți întru întâmpinarea Mea, și veți înțelege curând, curând cuvântul Meu peste pământ, că pentru voi vin, și pentru cei care se vor încreștina în credința ortodoxă și vor avea prin ea parte de Paștele cel nou. Biserica ortodoxă de pe pământ este casa cu care Eu, Domnul, încep judecata făpturii, precum este scris să încep cu casa lui Dumnezeu, iar rămășița cea prin har va străluci mai tare ca soarele înaintea neamurilor păgâne de pe pământ, și mulți păgâni, văzând lumina, vor cunoaște calea și vor fi învățați de Dumnezeu să meargă pe ea, căci vor auzi deslușit: iată calea, mergeți pe ea! Amin.

Acum, așez numele Meu pe epistola aceasta și va merge ea prin puterea Mea peste pământ și peste popoare și va da de știre adevărul lui Hristos între oameni, nu cum îl știu oamenii unii de la alții, ci așa cum este el în cer, după măsura cea cerească, nu omenească.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ. Amin.

Și Mă aplec acum și mulțumesc ca un Păstor celor din cetatea cuvântului Meu, care Mi-au scris în carte cuvântul cel din ziua aceasta din duminica ortodoxiei.

Pace vouă, fiilor veghetori! Am venit, iar voi Mi-ați așezat cuvântul în carte. Binecuvântat să fie mersul peste pământ al acestui cuvânt, și binecuvântată primirea lui și puterea lui peste mulți, că mulți au inimă pregătită să primească și să creadă că Domnul vine și grăiește și Se face crezut și primit.

Eu sunt acest cuvânt, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt, și pe nori am stat și am cuvântat cuvântul Meu acum. Amin, amin, amin.

11/24 martie 2024

Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci. Praznicul Buneivestiri

Oștirea creștină să primească chemarea Domnului. Crucea înseamnă ascultare. Fiii cerului pe pământ au de biruit necredința. Însemnarea cu semnul sfintei cruci. Duhul fiarei și așchiile ei care au sărit în buzunarul fiecărui om. Războiul Domnului cu fiara, cea cu numele de Uniunea Europeană. Litera cuvântului ucide prin neîmplinirea cuvântului, iar duhul dă viață.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, sub această pecete, sub acest semn se așează cei ce se botează în acest nume sfânt al lui Dumnezeu și se nasc de sus și primesc numele de creștini, numele lui Iisus Hristos, oștirea crucii în mijlocul celor care rămân păgâni cu numele și potrivnici Domnului și legilor sfinte, iar aceștia să-și desfacă auzul și să primească chemarea cea sfântă a Domnului, căci de două mii de ani păgânii se apropie unul câte unul de glasul lui Hristos și se botează și sunt fiii lui Dumnezeu prin credință și prin botez și prin lucrarea Duhului Sfânt, Care vine din cer pe pământ să-Și întocmească răsad viu și să-l crească și să așeze între oameni neamul cel creștinesc, neamul Meu, căci Eu, Domnul, lucrez de două mii de ani și-Mi fac oaste cerească și o am în cer, căci din vreme în vreme creștinii vin cete-cete biruitori prin cruce și se alătură celor de dinaintea lor ajunși între oștirile cerești, și iată, Eu, Domnul Iisus Hristos, am oștire fără de număr și stau

cu ea față în față cu orice oștire păgână care dă să zădărnicească lucrarea lui Dumnezeu dintre pământ și cer, că în nicio vreme mai mult ca acum n-a fost să-Mi împart peste tot oștenii cerului, odată cu neastâmpărul stăpânitorului acestui veac, satana cu toți slujitorii lui, cu toți fiii lui antichrist, care se arată tot mai deslușit și se fac potrivnici lui Hristos și crucii, pecetea cea cerească, sub care stau creștinii pe pământ, neamul lui Dumnezeu între neamurile pământului, cel mai puternic neam, din pricina rudeniei lui de sus din cer, nebiruita oaste a lui Hristos Cuvântul, Care taie văzduhul de șaptezeci de ani și vine pe vatra neamului român și-Și formează om nou, neam nou și mireasă pentru Mire și sună din trâmbiță și-Și vestește nunta și masa nunții și vin cei ce aud și cred, iar ceilalți rămân necredincioși și păgâni pe mai departe și sunt biruiți de fiii crucii, de cei ce ascultă de Dumnezeu pe pământ. Amin.

Pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român, și deschideți glasului Meu ca să intre în carte și ca să-l puneți apoi pe cale și să meargă el peste tot pe pământ, iar cei ce aud, să se aleagă la dreapta sau la stânga, spre pocăință sau spre împietrire, căci vremea este aproape, precum este scris!

E zi de duminică, și se numește duminica aceasta duminica sfintei cruci, calea la jumătate a postului mare pentru prăznuirea învierii Mele apoi de către neamul creștinesc, neamul crucii. O, ce înseamnă să poarte omul cruce și să se lepede de sine ca să-Mi urmeze Mie?

Am stat sub cruce înaintea Tatălui Dumnezeu în toată vremea Mea pe pământ. Crucea înseamnă ascultare, iar Eu am fost ascultător și am luat de la Tatăl tot ceea ce am lucrat, ascultând până la moarte, și încă moarte pe cruce, semnul cel lăsat atunci de Mine pentru cei care fără tăgadă se mărturisesc ai Mei înaintea celor ce se aleg să rămână păgâni, departe de ascultare de Dumnezeu cu pașii și cu planurile lor.

Voi, cei înrudiți sub semnul sfintei cruci, voi, copii ai lui Hristos, voi sunteți neamul cel creștinesc de pe pământ, neamul Meu ortodox, și vă cuprind pe voi în ziua aceasta întru îmbrățișarea Mea și vă împart din Duhul Meu și vă spun: Pace vouă sub pecetea sfintei cruci, arma biruinței, semnul prin care Eu, Domnul, am biruit moartea și am înviat și s-au spăimântat toți răstignitorii Mei și nu știau unde să se mai ascundă și ce să mai facă prin minciună ca să găsească acoperire pentru ei!

O, pace vouă, fii ai cerului pe pământ! Avem de biruit necredința, o, fiilor. Necredința îi ține sub rușinea ei pe cei potrivnici adevărului, și care se răzvrătesc zi și noapte împotriva lui Dumnezeu din pricina setei de putere de care ei sunt atâta de bolnavi. Nu are leac această boală a minții celor necredincioși și păgâni cu viața. Puterea sfintei cruci stă față în față cu neputința lor de a birui pe Dumnezeu, și iată, ridicați crucea și purtați-o cu ascultare, fiilor, iar ascultarea înseamnă sfințenie, semnul celor ce se smeresc și biruiesc prin Hristos, căci am spus: celor smeriți le dă Domnul har, iar celor trufași le stă împotrivă, și se va vedea aceasta tot mai deslușit în zilele ce vin, iar Eu, Domnul, voi birui prin cei ce se sfințesc și se smeresc, purtând pe trupul lor semnul sfintei cruci ca și Hristos.

O, vin spre fiii lui Dumnezeu cu îndemn proaspăt și le spun lor: Fiilor, fiilor, însemnați-vă trupul cu semnul sfintei cruci, apoi masa, patul, casa toată, ograda, grădina, calea pe care pășiți pe pământ printre păgâni, gândul, graiul, pâinea, apa, credința, nădejdea și dragostea de Dumnezeu și de frați, și pace vouă sub semnul sfintei cruci, fiilor creștini! Luați cu miruitorul mirul din candelă și însemnați-vă pe tălpi și pe încălțăminte cu semnul sfintei cruci, și călcați peste șerpi și peste scorpii și fiți biruitori, fiilor! Așezați acest semn pe casele voastre, pe porți, pe zidurile cetăților în care locuiți. Faceți cruciițe din lemn și însemnați-le cu numele lui Iisus Hristos și așezați-le în zidurile pe care le ridicați, și sub temelia lor și pe deasupra lor apoi, căci țipă a moarte satana și oamenii lui antichrist temându-se de acest semn creștinesc, care luptă de peste tot împotriva stăpânitorului acestui veac. Voi însă nu ieșiți de sub semnul sfintei cruci, și întăriți-vă sub el, ca să se arate tot mai mult puterea lui, alături cu mărturisirea de credință lăsată vouă din părinți, căci părinții cei din cer stau deasupra în văzduhul fiecărei cetăți din care ei au venit în țara cea de sus, și veghează ei de sus pentru cei de jos, și nu sunt biruiți cei din cer, căci cerul nu se vede, dar mărturisește și se dovedește lucrător peste cele de pe pământ.

Vine biruința, o, fiilor creștini, oșteni ai crucii, iar fiara va fi biruită, căci așa este scris! Duhul fiarei stă pitit în trupul ei de fier, din care a sărit spre afară peste tot pământul așchii fără de număr până în buzunarul fiecărui om în vremea aceasta păcălită de antichrist și de slujbașii lui. Dar iată, vițelul la care se închină toată omenirea va fi scos acum de sub învelișul sub care stă și înșeală pe orice om care nu are de unde să știe acest cap al răutăților, și de sub care se deslușesc cele zece coarne ale fiarei și căpeteniile ei ascunse sub întunericul minciunii acestui vițel de aur din vremea aceasta odată cu vremea Mea cuvânt peste pământ ca să biruiesc prin cuvânt taina fiarei văzute demult de proorocul Daniel în patru fețe, în toate laturile și felurile de oameni, și pe care o descrie lămurit cartea Apocalipsei, iar cine citește, să înțeleagă și să creadă și să știe că Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt venit cuvânt peste pământ ca să dau lupta cu duhul fiarei și să dau de gol lucrarea acestui idol mincinos și mult primejdios pentru fiecare suflet care nu citește ca să știe apoi și să se așeze în ascultare de Dumnezeu pentru salvare, pentru ocrotire de cele ce vin peste pământ, pentru adevărul care îl eliberează pe om de antichrist și de jucăriile lui, cu care umblă în buzunar tot omul necunoscător al duhului satanic din conducătorii care s-au unit într-un duh, dând putere fiarei un ceas, precum este scris, dar care pierd acum, căci Eu, Domnul, Mă războiesc cu ei din cer și de pe pământ prin fiii crucii, prin neamul creștinesc, poporul ortodox laolaltă de pe tot pământul prin cruce, căci crucea este de nebiruit, și nu știu cei întunecați de trufie, nu știu ce fac, bieții de ei, luptând să-i biruiască pe fiii crucii, pe copiii lui Hristos de pe pământ, iar în acest război asupra crucii își vor afla moartea antichrist și slujbașii lui vicleni, și vor ajunge vaietele lor până peste cele nouă ceruri și se va cutremura pământul oamenilor, iar cerul cel nou și pământul cel nou se vor ivi și vor străluci de slava Domnului și a mărturisitorilor Lui, că iată-Mă cuvânt peste pământ și peste oameni, gata să răpun acum fiara și duhul ei pitit sub carapacea care acoperă duhul lui antichrist, orbul care umblă pe întunericul numit lumină și bunăstare peste oamenii de pe pământ. Dar treziți-vă voi, oameni, că e o mare minciună această fiară a duhului păgân de pe pământ, și care stă sub numele de Uniunea Europeană, de unde se împart fel de fel de otrăvuri născute din capetele întunecate ale celor pitiți acolo de dorul lor de putere peste Dumnezeu și peste pământ. Dar acum Eu, Domnul, rostesc și spun acestei minciuni răspândite între oameni, și-i spun: Ajunge! Sfârșitu-s-a! Vine Domnul, și a și venit!

Se strică această mașinărie așezată de antichrist peste cetățile creștin ortodoxe de pe pământ, căci fiara va fi răpusă, precum este scris, și vine lucrarea îngerilor lui Dumnezeu și vor lua ei stăpânirea peste tot și vor lucra după hartă, după sfânta Scriptură, iar drojdia vinului va fi răsturnată peste capetele celor ce s-au desfrânat cu fiara atât de mult și de atâta vreme, toți împărații popoarelor despărțite de Dumnezeu și supuse lucrării antichriste, dar care acum își găsește capătul și pieirea, căci așa este scris.

Voi, copii ai crucii, ascultați! Feriți-vă de otrava așchiilor ascunse în buzunarele fiecărui om, și care au sărit ca niște războinici din trupul fiarei apocaliptice, iar voi să credeți dacă Eu vin și vă vestesc primejdia acestei otrave, despre care scrie în Scripturile cele pentru vremea aceasta, și care nu se vor a fi citite și cunoscute de oameni. Căutați pe cei care știu de la Dumnezeu și dați-le ascultare, căci crucea înseamnă ascultare, nu altceva înseamnă lucrarea crucii peste voi. Curățiți-vă sufletul de lucrarea trupului, de poftele pitite în trup gata să lucreze, că iată, omul de pe pământ se face unealtă a diavolului ori de câte ori se lasă tras spre păcat prin gândul dinăuntrul omului, iar păcatul se face despărțitor de Dumnezeu în om, și apoi omul se ascunde de Dumnezeu și de oameni, căci gândul diavolului stă împotriva gândului lui Dumnezeu în om.

Așadar, hrăniți-vă mereu cu Duhul lui Dumnezeu, o, fiilor, că altfel vine diavolul cu duhul lui spre voi și vă hrănește el cu cele ce vă despart de Dumnezeu și de viață apoi. O, nu numai să auziți cuvântul Meu, ci duhul cuvântului să-l puneți la lucru peste voi apoi. Cei ce au acest duh nu se smintesc de cei ce nu împlinesc cuvântul auzit cu urechea, și nu cu inima din ei, căci măsura nu este omul care nu împlinește cuvântul, ci duhul cuvântului este măsura, că iată, duhul trupului îl schimbă pe om, pe creștinul care iubește să se închine vițelului de aur din vremea aceasta, căci creștinul iubește să aibă în buzunar așchia din trunchiul otrăvit, și care îl schimbă la inimă și la iubire pe om când el umblă cu ceea ce îi schimbă inima față de Dumnezeu și de credincioșia așteptată de Domnul din partea unui mărturisitor al Său.

Cel sărac cu duhul iubește într-un fel, iar cel ce are multe iubește în alt fel, și ce frumoasă era iubirea la începutul venirii la Mine a celor ce M-au aflat venit cuvânt pe pământ, și când erau săraci de duhul lumii, dar bogați în iubire de Dumnezeu, și străluceau aceia de departe din pricina iubirii înnoite în ei, iar mai apoi s-a făcut urât duhul din ei, slăbind ei în iubirea cea pentru Domnul, și iată, litera cuvântului ucide prin neîmplinirea cuvântului, dar duhul cuvântului dă viață precum este scris, și una este să crezi, și alta este să împlinești, iar cel ce se desparte de frați pierde binecuvântarea, mai întâi o pierde, și apoi se desparte, de vreme ce nu mai are puteri de sus de partea lui.

Aș vrea să-l povățuiesc pe tot omul, pe tot creștinul cel cu adevărat creștin, și vin cu zile de sărbătoare și pun masă de cuvânt pe pământ și grăiesc din cer ca să fiu auzit și crezut și urmat, și iată, astăzi, în duminica aceasta, Mă scriu în carte și cu praznicul Buneivestiri și spun neamului creștinesc despre taina cea înfricoșătoare și tainic de pătruns când mama Mea Fecioara M-a primit să Mă așez în pântecele ei prin vestire de înger și să cresc Prunc pentru naștere și să Mă nasc Copil și să cresc Om împlinit, Dumnezeul Cel tainic, Fiul Tatălui fiind prin venirea Mea de la El pe pământ, căci omul trebuia salvat și așezat în cinstea cea de la început, și pentru care el a fost făcut de mâna lui Dumnezeu la facerea lumii, dar cu cine să mai grăiesc Eu despre tainele lui Dumnezeu cu omul, cu cine, decât cu creștinii crucii, cu turma creștin-ortodoxă, asupra căreia lovește pe ascuns omul antichrist, care așa de mult se teme de acest neam al Meu, neamul crucii, arma cu care satana va fi biruit.

O, ce să fac cu cei care disprețuiesc pe mama Mea Fecioara, trupul cel tainic prin care Eu, Domnul, M-am coborât din cer pe pământ acum două mii de ani și M-am făcut Om ca să îmbrățișez crucea, și prin ea să biruiesc pierzarea omului, moartea cea de șapte mii de ani biruitoare peste om?

O, mama Mea, ai spus prin Scripturi că vei fi fericită de toate neamurile pământului pentru nașterea Mea din pântecele tău fecioresc, dar necredincioșii n-au luat în seamă această proorocie ieșită din gura ta, mamă. Cei ce-și zic creștini disprețuiesc proorocia gurii tale și mersul ei prin vreme peste turma bisericii Mele. Mă doare de la aceștia pentru neprimirea Mea, mamă, și-ți spun ție că Mă doare, mama Mea.

— Te doare, o, Te doare, Copilul meu scump. O, cum să nu Te doară de la cei care nu citesc, și nu știu dacă nu citesc, căci Tu prin duhul mărturiei ești și lucrezi până la sfârșit, și iată, biserica poartă numele de turmă a Ta, dar nu-Ţi dă loc înăuntru ca să găsești deschis și să-i dai din cer ca să meargă bine ea, căci preoții și arhiereii Ți-au tăiat dreptul, că așa îi îndeamnă duhul vremii lui antichrist, iar ei se supun din pricina dorului de slavă a lor. Tu însă ai primire la cei mici, care-Ți deschid ca să fii cu ei și prin ei în lume, și vom aștepta cu răbdare cerească lumina care va lucra peste tot, și când toți se vor umili și se vor smeri și Te vor cunoaște, Fiule scump, căci smerenia minții și a inimii Îl așează pe Dumnezeu în om și se face împăcarea omului cu Dumnezeu, iar Tu vei avea mângâiere și vom fi mângâiați Noi, cei din cer, prin mângâierea pe care Tu o vei avea și o vei împărți, o, Fiule Iisus.

— O, mama Mea, o, mângâierea Mea, să-i mângâiem pe copiii crucii, mamă. Toate popoarele creștin-ortodoxe sunt oștirea Mea pe pământ, sprijinită ea de oștirile sfinților din cer, iar Eu, Domnul, merg în față biruitor al fiarei potrivnice neamului creștinesc de pe pământ, mamă.

Sus crucea, copii ai lui Hristos! Binecuvântați sunteți voi pe pământ! Să se unească și să se înmulțească neamul ortodox, neamul lui Dumnezeu, și fiți biruitori, fiilor! Eu, Domnul, scriu aceasta acum ca să știe omul antichrist și să slăbească pic cu pic până la ziua când Eu, Iisus Hristos, voi spulbera puterea și lucrarea sa, precum este scris.

Pace, pace neamului creștin-ortodox de pe pământ! Pacea Mea o las peste acest neam acum, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh! Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2024

Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca

Venirea Domnului, ca fulgerul. Slujitorii bisericii nu cred în venirea Domnului cuvânt. Fericirea celui care Îl iubește pe Dumnezeu. Banii nu aduc fericirea și nici viața veșnică. Îndemn la despărțirea de lume și de obiectele lumești. Pilda tânărului bogat. Viața veșnică se dobândește prin iertarea păcatelor. Îndemn pentru lepădarea grijii pentru trup. Lepădarea de sine aduce în om iubirea de Dumnezeu.

Cerul este scaunul Meu de domnie și Mi-am așezat pe pământ așternut pe care să Mă sprijin cu

venirea Mea de la Tatăl la oameni și să le grăiesc lor și să stau cu cei din cer pe pământ la masă de cuvânt, căci stă scris în Scripturi despre venirea Mea cu sfinții, și nu se putea să nu se împlinească venirea Mea cuvânt pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși.

O, n-am găsit credință pe pământ pentru venirea Mea, dar a trebuit să vin dacă așa este scris să împlinesc, și a trebuit să pregătesc loc și suflete iubitoare de Dumnezeu ca să pun Eu în ele credință că vine Domnul și să se împlinească apoi această Scriptură, această minune așteptată de veacuri de toți drepții și sfinții care au trăit cu trupul pe pământ alături de lucrul lui Dumnezeu prin vreme între oameni, și iată, bucuria lor s-a împlinit, și s-a sfârșit așteptarea lor, căci Eu, Domnul, vin cu ei la oameni, vin pe pământ cuvânt de facere a lumii, iar cei ce se dau știutori ai Scripturilor spun că mai este mult ca să se împlinească venirea lui Hristos, dar iată-Mă, de șaptezeci de ani grăiesc peste pământ și vin cu masă de cuvânt și cu sfinții Mei pe vatra neamului român, pe care-Mi am cortul Meu de poposire acum, la sfârșit de timp.

Nu este credință pe pământ pentru venirea Mea, dar Eu vin și tot vin, și toate sunt gata să se arate spre mirarea necredincioșilor care zic că știu toate, și ca să nu creadă nimeni că Hristos Cel înviat vine, și că El este Cel Care Își împarte cuvântul peste pământ în lung și în lat, și se împlinește proorocia care spune că vine Cuvântul lui Dumnezeu, că vine Domnul cu sfinții Săi, toți purtați pe cai albi, pe îngerii lui Dumnezeu.

Ridicați-vă, fiilor din porți, ca să intru la voi cuvânt, și în carte, o, fiilor, iar voi să Mă așezați pe cale și așa să se împlinească venirea Mea ca fulgerul care iese de la răsărit și străbate până la apus, căci Eu, Domnul, cuvintez la voi, iar cuvântul Meu se aude la apus într-o clipită și stă mărturie că vine Domnul împlinindu-Și venirea Sa, a doua Sa venire de la Tatăl la oameni.

Vin cu norii, o, fiilor, vin la voi ca să semănați voi peste pământ sămânța Semănătorului Hristos, căci pe ici pe colo se mai găsește pământ pentru sămânța Mea și credință că Eu sunt Cuvântul, că Eu sunt Păstorul și că vin să-Mi cercetez turma și pe păstorii ei, dar ei spun la toți să nu se apropie să asculte, că știu ei că nu e Păstorul, că nu vine Domnul. O, păi cum să spună altfel, bieții de ei, dacă așa sunt puși să spună, dacă așa le cere stăpânul căruia ei îi slujesc în genunchi? Iată-i, nu Mi-au fost slujitori credincioși, dar lui antichrist îi fac pe plac chiar cu prețul vieții lor și al turmei, căci asta e vremea, vreme cu mare rătăcire dacă păstorii stau la mâna celor necredincioși și antichriști prin necredință.

I-am povățuit mereu pe cei ce M-au aflat venit cuvânt pe pământ și le-am tot spus lor: *«Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să nu vă ceară stăpânul ei să beți din vinul ei! Ieșiți, fugiți la munți!»*, așa le-am spus. *«Fugiți de lume!»*, le-am spus mereu, căci în lume este otravă pentru cei ce sunt cu Dumnezeu pe pământ, ca să-i tragă și pe ei spre desfrâul de toată mâna și spre lăcomie de avuții și de bani, o, și nu are omul nevoie de acestea, dar crede el oare?

Am cu Mine între cei cerești cu care Mă port, am în ziua aceasta pe fiica aceea care a ieșit din lume și s-a unit cu ceata cea îngerească, după ce lumea a stricat-o de tot, după ce ea a stricat pe mulți din lume cu dorul ei de viață desfrânată, și apoi i s-a făcut chemarea spre sfințenie și a ieșit din lume și s-a sfințit, de mergea pe deasupra apei de pe un mal pe altul, iar când vorbea cu Domnul în vremea rugăciunii se ridica trupul ei sus de pământ și mărturiseau aceste semne ieșirea ei din lume, din stricăciunea de pe pământ, de care nimeni nu scapă rămânând lângă fiii lumii.

O, ce mari minuni face Dumnezeu prin cei ce ies din lume și-Mi dau Mie dragostea lor toată! Nu este om mai fericit, mai strălucitor ca și cel care iubește pe Dumnezeu cu inima din el și cu fapta sfințeniei lui, o, fiilor. Iată, nu sunt oameni fericiți pe pământ, căci ei nu știu taina fericirii lor. Nu sunt fericiți nici bogații nici săracii, nu e nimeni fericit dacă nu trăiește cu Dumnezeu pe pământ. Iată-i și pe cei din România Mea, se duc în țări depărtate să câștige bani. O, ce să faci cu banii, omule? Nu-ți trebuie bani, dar nu vrei să crezi aceasta chiar dacă spune Dumnezeu. O, nu umbla după bani, că tu nu știi ce să faci cu ei ca să nu se facă ei păcatele tale și pierzarea sufletului tău. Nu poți căpăta cu bani viața ta cea veșnică lângă Dumnezeu. O, nici viața ta cea de pe pământ nu o poți înșela cu bani ca s-o ai. Iată ce te învăț: fugi de lăcomie, fugi de mamona, fugi cât poți de repede, căci acest diavol, mamona, are lipici mult și-ți rămâne pe mâini și pe suflet oricât te-ai spăla.

Toți cei care s-au sfințit pentru fericirea lor cea veșnică au lepădat ca pe satana avuțiile lor și s-au dat cerului pe pământ și au venit la Mine curați de mamona, și asta a făcut și Maria Egipteanca, tânăra cea iubitoare de pofta desfrâului încă de mică copilă, dar numaidecât la semnul cel din cer venit în calea ei s-a lăsat arvunită de dragostea lui Dumnezeu și s-a dat Domnului cu toată iubirea ei, pe care și-a schimbat-o în puteri sfinte și a părăsit ea lumea și pământul cel locuit de oamenii păcatului și s-a dat lui Dumnezeu și îngerilor Lui și vieții îngerești înaintea Domnului. N-a mai avut nimic din lume această ființă înviată dintre morții lumii păcătoase, și a avut ea apoi slujire de îngeri cu ea și dragoste cu totul numai pentru Dumnezeu, pentru iertarea grelelor ei păcate, și a fost ea iertată, și am trimis spre ea preot al lui Dumnezeu ca să-i dea merindea vieții veșnice, și au mărturisit acestea toate tuturor până azi minunea lui Dumnezeu, credința care face minuni fără de seamăn.

I-am învățat pe toți cei au luat cuvântul vieții veșnice de pe masa Mea de aici și le-am spus mereu: *«Fiilor, fiilor, nu purtați ce poartă lumea, nu folosiți ce folosește lumea, nu căutați să semănați cu lumea, o, fiilor, ca să vă poată cunoaște Dumnezeu pe voi dintre fiii lumii, căci fața lumii e urâtă, e neagră de păcat, e otrăvită de amestecătură și te murdărește atât cât nu te aștepți de urât, te desparte de Dumnezeu pic cu pic fără să te aștepți»*, și de aceea trebuie credință în cuvântul Meu și trebuie ascultare ca să fii fericit, că altfel nu răsar roadele credinței, ci, din contra, răsar spini urât mirositori și făcători de rane, de păcate care aduc rane, și nu în zadar am lăsat spusă în Evanghelia Mea pilda tânărului bogat care își îngrijea purtarea și pașii după legile lui Dumnezeu, dar avea pe mamona de însoțire, avea averea și banul sub chipul căruia cei puternici stăpânesc lumea și oamenii ei, iar când i-am spus lui că trebuie să dea de la el ceea ce îl mărturisea cu mamona lângă el, s-a întristat atunci și a plecat și și-a ales să fie liber de mersul lui cu Dumnezeu și a trebuit să-i trimit Eu scăparea de acest diavol, și numai apoi să-i dau dreptul să umble pe calea cea strâmtă cu pașii vieții lui.

O, fiilor, viața cea veșnică se dobândește prin iertarea păcatelor și prin conștientizarea nevredniciei, că nu e om să fie vrednic de Dumnezeu, dar prin iertarea Domnului rămâi apoi fiu al Său, numai că iertarea nu trebuie furată, n-o poți plăti cu nimic, și trebuie căpătată prin lucrarea inimii curate, prin lepădarea de sine și prin păreri de rău pentru neorân-

duială împotriva duhului vieții de sus peste om, și iată, iertarea se capătă numai când omul cel vechi se schimbă în omul cel nou, și care nu se mai lasă dărâmat apoi.

Grăiesc cu fiii cei credincioși cuvântului Meu din vremea aceasta și le dau lor îndemn spre pocăință și spre conștientizarea nevredniciei lor, și așa să stea ei înaintea Mea și să se facă părtași lui Hristos, căci Domnul este iubit de cei cu cruce, căci El a fost sub cruce, și nu putea altfel să fie în fața Tatălui ca Fiu al Tatălui. Cei ce au de toate și tot au, aceia nu-L iubesc, nu-L mai iubesc pe Domnul, și se înțelege de ce, căci scris este: *«Unde este comoara ta, acolo este și inima ta»*, iar fericirea nu vine pe pământ, căci ea locuiește în cer pentru cei ce o doresc pentru ei.

Așadar, trebuie vorbire cerească și prea puțin vorbire pământească, și trebuie lucrare cerească și mult prea puțin lucrare pământească și trupească, și toate trebuiesc zidite în cer, căci altfel nimic nu rămâne din ele și se pierd odată cu omul și cu toată agoniseala lui cea pământească, și pentru care omul trudește mult prea mult pierzându-L pe Dumnezeu pic cu pic, căci grija pentru viața cu Dumnezeu e altfel, e altceva, o, fiilor.

V-am îndemnat spre iubirea cea care rămâne, v-am învățat pentru ea pe voi, cei care luați de la izvor cuvântul gurii Mele pentru cei ce cred venirea Mea. Așadar, fiilor, pregătiți-vă pentru frumusețea voastră întru Hristos și grăbiți-vă spre ea, ca să vadă Domnul că-L iubiți, că vreți cu El, așa cum a voit Maria Egipteanca, și care astăzi Îmi dă doar Mie să grăiesc, iar ea să asculte cuvântul Meu cel pentru sărbătoarea ei.

O, fiilor, lepădați cât puteți de mult grija cea pentru trup, că iată, această grijă vă ia prea mult din fața lui Dumnezeu și vă înșeală tainic, cum că vă trebuie multe și vă trebuie bani și că aveți de lucru, dar lucrul cel numai pentru voi nu vă unește cu Dumnezeu. O, nu vă trebuie bani. Vă trebuie pe Dumnezeu, că iată, aveți bani, dar nu-L mai aveți pe Domnul.

O, fiilor, port Eu de grijă celor ce se dau Mie cu iubirea și cu fapta ei, căci pentru iubire de Dumnezeu vă trebuie doar iubire, iar Eu, Domnul vă aștept, vă tot aștept ca să văd că alegeți mărgăritarul cel de mare preț. Mă uit lung la voi, Mă uit lung după voi și vă aștept să înțelegeți grăirea Mea spre voi așa cum a înțeles Maria Egipteanca semnul cel ceresc, cel îngeresc, care a oprit-o de la viața cea cu desfrâu și i-a dat gândul cel sfânt să iasă din lume, dintre fiii lumii și să aleagă cerul încă de pe pământ, și nu i-a mai trebuit nimic, decât puterea iubirii și îngerii cei slujitori, care o purtau și o însoțeau din partea Domnului, pe Care ea atât de mult L-a iubit apoi.

O, mai e un pas, și voi cânta cu voi cântarea învierii, fiilor, și ne vom spune: Hristos a înviat! O, bucurați-vă odată cu sosirea praznicului învierii Mele și dăruiți-vă Mie, voi, cei care luați pe Domnul cuvânt peste voi. O, nu Mă țineți afară din voi când auziți că bat ca să intru. Eu sunt Pâinea ce s-a frânt pentru voi, cei care știți ce este învierea Mea și a voastră. Voiesc să înțelegeți chemarea Mea, căci am spus acum două mii de ani: *«Cel care voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea urmându-Mă»*, dar urmându-Mă, căci văd cu câtă piedică dă să înțeleagă creștinul această chemare a Mea pentru el.

Mai avem un praznic sfânt, praznicul intrării Mele în cetatea Ierusalimului pe asin acum două mii de ani, și pășiți apoi spre săptămâna amintirii patimilor și a crucii Mele, și apoi cântăm: Hristos a înviat!

O, fiilor, Mă uit să vă văd pașii și să înțeleg de la voi iubirea voastră pentru Mine, căci Eu vă iubesc și vă dezmierd cu blândețe, și voiesc să meritați iubirea Mea, ca să vă fie vouă bine, o, fiilor. Așadar, rămâneți întru iubirea Mea! Eu vă sunt Păstor, și am pentru voi iubire de Păstor.

V-am grăit vouă cuvântul Meu și voiesc ca voi să vă adunați întru el, fiilor. Pace vouă! Lepădarea de sine, numai ea vă poate ajuta să-L iubiți pe Dumnezeu și să-L urmați în tot adevărul, și tot mereu, și pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 aprilie 2024

Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Intrarea Domnului în Ierusalim

Intrarea Domnului în Ierusalimul cel din români pe cal alb. Duhul lumii îl desparte pe om de Dumnezeu. Chemarea poporului în întâmpinarea Mirelui. Fericit cel care Îl iubește pe Domnul! Ora adevărului îi spune omului adevărul despre el, iar el să primească. Pocăința nu e deznădejde. Cel ce se desparte de frați pierde binecuvântarea și puterea. Sărbătorirea Paștelui este în biserica ortodoxă.

Eu sunt Cel ce sunt. Fericit este și va fi cel ce crede că acest cuvânt este cuvântul lui Dumnezeu!

Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt acest cuvânt, Eu, Domnul, îl grăiesc, ca să fie scris pe pământ, și împărțit apoi, și ca să lucreze el împlinirea sa între oameni.

Să se deschidă cartea cuvântului Meu pentru zi de praznic de Florii ca să fie sărbătorită cu slavă de cuvânt amintirea intrării Mele pe mânzul asinei în Ierusalim acum două mii de ani, căci dacă l-am ridicat pe Lazăr din mormânt a venit vremea cea pregătită să intru în cântări și osanale în cetatea Ierusalimului și să se împlinească Scriptura cea despre Împăratul Care vine întru numele Domnului și să se afle această împlinire, numai că toți cei care nu vor cu Dumnezeu pe pământ stau mereu la pândă ca și cei de acum două mii de ani ca nu cumva să se prindă de oameni adevărul cel de la Dumnezeu, venirea Mea cea scrisă să se împlinească atunci și acum. Eu însă vin și împlinesc dacă așa este scris, căci vin pentru cei credincioși, pentru cei curați cu inima și cu iubirea, că unde este iubirea de Dumnezeu este și Dumnezeu, este și va fi, precum este scris.

Așez pace din cer peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și intru în carte cuvânt cu zi de praznic sfânt și spun popoarelor de pe pământ cuvântul Meu și le spun lor:

Pace vouă, popoarelor! Vine Domnul cuvânt pe pământ și vă spune: pace vouă! Auziți? Intru în Ierusalimul Meu cel din români, intru pe cal alb, și fericit este și va fi cel ce crede că acest cuvânt este cuvântul lui Dumnezeu!

Stau pe nori deasupra și-Mi slobozesc glasul ca să fie scris cuvântul Meu și să meargă peste tot. Vin cu norii, căci așa este scris să vin, iar în ziua aceasta se face în cer și pe pământ amintirea zilei când am fost purtat pe asin spre Ierusalim și s-a împlinit Scriptura care spune: *«Bucură-te, fiica Sionului, căci Împăratul tău vine!»*

O, nimeni nu se așteaptă să vadă împlinirile lui Dumnezeu vestite până să se împlinească ele. Duhul lumii stă de șapte mii de ani împotriva lui Dumnezeu pe pământ prin oameni, iar oamenii aleg mereu necredința și se iau cu duhul lumii și amețesc de tot, de tot, iar când să vin să împlinesc Scripturile nu găsesc credință pe pământ, dar Eu nu pot să Mă

împiedic în necredinţa oamenilor, o, nu pot, şi iată, vin şi împlinesc, vin şi-Mi scriu pe pământ cuvântul şi Mă împart cu el şi Mă găsesc cei credincioşi, căci pentru ei vin, şi le grăiesc şi le dau alinare şi mângâiere, le dau puteri şi nădejde, şi le dau din cer, căci pe pământ se lucrează numai cu minciuna ca în toate vremile, iar Domnul priveşte din cer peste fiii oamenilor să vadă dacă este cel ce înţelege sau cel ce caută pe Dumnezeu, dar toţi s-au abătut şi toţi s-au făcut netrebnici, şi nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul, precum este scris.

Voi, popoarelor, şi voi, căpetenii peste popoare, ascultaţi cuvântul lui Dumnezeu! Duhul lumii este potrivnicul lui Dumnezeu pe pământ şi în oameni. L-am scos pe poporul Israel din mijlocul fiilor oamenilor când el era căzut rob în Egipt, şi i-am spus prin duhul proorociei, i-am spus să ucidă neamurile de pe cale şi să-şi meargă drumul cel curat spre Canaan şi să fie liber de stricăciunea cea de la duhul lumii şi de la idolii ei. El însă n-a ascultat să iasă din lume, să nu se îndeletnicească cu păcatele lumii şi cu fiii lumii i-am spus.

Am avut durere fără de margini când l-am pierdut pe Israel pe calea lui spre Canaan din pricina duhului lumii şi a popoarelor celor fără Dumnezeu peste mersul vieţii lor. O, nu poate omul să asculte de Dumnezeu dacă nu iese din lume, căci duhul lumii îl atrage pe om, se lipeşte de mintea omului şi îl pierde Domnul pe om de şapte mii de ani, numai că în toate vremile am avut o rămăşiţă prin har păstrată, adică prin ascultare de Dumnezeu rămasă de partea Mea şi am împlinit cu ea pe cele de la Dumnezeu trimise să se aşeze şi să fie pe pământ şi să merg Eu cu lucrarea Mea prin vreme ca şi acum două mii de ani, când nu M-am oprit din lucru dacă poporul Israel M-a stârpit ca să nu-şi piardă mai-marii de peste el stăpânirea şi puterea de care au nevoie cei îngâmfaţi şi trufaşi, şi care nu pot altfel să lucreze, căci au ca hrană a minţii duhul lumii.

Dar iată-Mă din nou cuvânt de Duh Sfânt peste pământ şi peste popoare, după două mii de ani de atunci, căci Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot, iar Tatăl Meu lucrează, şi lucrez şi Eu tot ceea ce Tatăl lucrează, şi chem popoarele la cunoaşterea lui Dumnezeu, căci vine pe pământ împărăţia cea de sus, vine Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi. Vin, că este scris să vin, iar voi, popoarelor, luaţi Duh Sfânt ca să cunoaşteţi cu El pe Dumnezeu, Care grăieşte peste voi ca să luaţi din cer, că pe pământ e împărătească minciuna şi din ea se hrănesc toţi, unii pe alţii se hrănesc doar cu minciuna şi cu roadele ei, dar vine din cer adevărul, vine Domnul mai mult ca oricând pe pământ, vine cuvânt de naştere din nou a lumii, vine Domnul călare pe cal alb, precum este scris să vină, iar pe pământ să se deschidă Scripturile şi să fie cercetate cu de-amănuntul, căci în ele sunt scrise împlinirile care vin şi se grăbesc să vină şi să se aşeze cu împlinirea lor pe pământ.

Aşadar, voi, popoarelor, veniţi întru întâmpinarea Domnului, veniţi spre adevărul cel din cer, că vine pe pământ lucrarea adevărului şi piere fărădelegea de peste tot, şi va fi raiul aşezat din loc în loc şi va străluci soarele de şapte ori mai mult, precum este scris, şi totul se va împlini prin lucrarea bisericii lui Hristos, căci în ea este adevărul cel despre Dumnezeu, şi împotriva căruia stă de două mii de ani duhul lumii!

Statul cu lumea este pentru creştini ca şi la Israel care s-a unit cu neamurile de pe cale în drumul lui spre Canaan, şi a căzut poporul Domnului pradă duhului lumii. L-am povăţuit mereu pe creştin să iasă din lume, să nu stea cu lumea, căci cu o viaţă de creştin adevărat pentru Dumnezeu nu poţi să stai cu lumea, căci lumea care-şi zice creştină nu are viaţă creştină, iar tu te cunoşti că eşti cu Dumnezeu şi nu-i place lumii, nu-i place aşa, şi de aceea l-am povăţuit pe creştin să stea în cuibuţul său şi să fie mulţumit cu Dumnezeul său, căci atunci când creştinul iese în lume plânge Domnul, că lumea e tare, tare păcătoasă şi întinează mintea şi viaţa şi trupul omului creştin, a celui care merge pe drumul spre cer. O, drumul spre cer nu trece pe la crâşmă, nu trece pe la locurile cele pline de păcat şi de duh de lume care slujeşte păcatului şi poftelor şi arătărilor de tot felul, iar păcatul îi dă omului pedeapsă, căci neascultarea de Dumnezeu e cel mai greu păcat, de la care vine tot păcatul apoi.

Dragostea de Dumnezeu este duşmanul duhului lumii, şi nu este om mai fericit ca şi cel care are ca lucrare a minţii şi a inimii dragostea de Dumnezeu şi faptele ei. Spre această măreţie să se adune toate popoarele de pe pământ, căci vine înnoirea lumii, vine frumuseţe cerească pe pământ, vine împlinirea acestei Scripturi, pe care Eu Însumi am rostit-o că va veni şi se va aşeza, şi de aceea chem oamenii de pe pământ spre această împlinire, care vine.

Iată, omule, ora adevărului cel despre tine, iar dacă nu poţi tu să-l spui şi să-l ştii tu şi ceilalţi din jurul tău, lasă-L pe Domnul, primeşte-L când bate şi nu-L lăsa afară să aştepte la uşa ta, dar să nu faci ca Adam, care a grăit încurcat în vremea orei adevărului cel despre el, şi care nu trebuia să se lase dus de Eva, ci trebuia să ia de la Dumnezeu adevărul, iar dacă el a căutat să se ascundă de Dumnezeu când Eu i-am grăit lui, iată, s-a lăsat spre minciună, bietul de el, şi a trebuit să ispăşesc Eu, Domnul, cruce şi dispreţ din pricina păcatului lui.

O, aşa a făcut şi Iuda, nu s-a aplecat ca să vină să-l iert, şi a lucrat de capul lui şi s-a dus şi şi-a curmat singur viaţa. O, dacă s-ar fi aplecat spre iertarea cea de la Mine când încă eram pe cruce aşteptându-l să apară şi să-l iert, l-aş fi luat cu Mine în rai în ziua aceea ca şi pe tâlharul cel mărturisitor de Dumnezeu, şi care M-a rugat din dreapta Mea stând pe cruce să îl pomenesc întru împărăţia Mea, care va veni cu Mine pe pământ, şi pe care Tatăl i-a arătat-o lui atunci că va veni cu Mine pe pământ, iar Eu l-am aşteptat dincolo de crucea Mea şi a lui şi l-am luat cu Mine în rai chiar în ziua aceea şi am împlinit ruga lui. M-aş fi dus la Tatăl cu doi mărturisitori plini de căinţă şi de dragoste de Mine pentru durerea Mea cea de la ei, şi n-aş fi fost mai fericit mai mult ca şi acea fericire în clipa aceea. Iuda însă a deznădăjduit pentru sine după ce M-a mărturisit arhiereilor şi fariseilor ca nevinovat, iar pe el ca vânzător al Meu lor. L-a durut pe Dumnezeu pentru el, dar a deznădăjduit, şi nu s-a întors să ne împăcăm şi să merg la Tatăl împăcat cu el, iar el să mărturisească apoi ca şi sutaşul care M-a răstignit şi care M-a cunoscut atunci că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, şi a vestit el aceasta de la margini la margini apoi.

O, nu firea este vinovată, ci mintea de sine a omului, căci firea e fire, dar mintea este cea prin care te repari sau te strici mai rău, şi de aceea e bine să-L laşi pe Domnul să aibă cuvânt pentru tine, omule neaplecat şi încurcat prin mintea ta.

Voi, toţi cei care luptaţi din răsputeri să ştergeţi de pe pământ numele lui Iisus Hristos, o, ce veţi face voi când veţi vedea că aţi pierdut, că aţi luptat zadarnic? Numele Meu nu poate fi şters, e scris cu sânge pe pământ, iar sângele mărturiseşte pentru Mine, precum este scris, şi nu numai sângele Meu, ci şi al tuturor celor tăiaţi pentru mărturia Mea.

Mi-am scris acum două mii de ani numele Meu mare pe pământ, numele Celui înviat a treia zi dintre cei morţi, şi când s-a făcut întuneric de trei ceasuri pe pământ, de s-au înspăimântat soarele şi stihiile toate, iar luna şi stelele Mi-au

vegheat odihna în mormânt, dar s-au umplut de nădejde îngerii, și s-au ridicat drepții cei sfinți, care au înviat împreună cu Mine, pe când Anna și Caiafa, Pillat și Irod, fariseii și cărturarii și toți cei din jurul lor s-au înfricoșat de moarte dând să-și caute adăpost în spatele minciunii îndrugate de ei, o, dar nu le-a mers aceasta, căci am stat apoi patruzeci de zile înviat în Ierusalim, până în ziua când M-am ridicat de-a dreapta Tatălui, de unde am coborât și am stat treizeci și trei de ani pe pământ între oameni.

I-am învățat pe ai Mei să nu stea răzleți unul de altul, că iată, Iuda s-a pierdut dacă a umblat și a lucrat aparte, de capul lui printre fiii lumii, căci cel ce se desparte de frați pierde binecuvântarea și puterea, mai întâi le pierde prin lucrarea de sine, și apoi se desparte de frați, de vreme ce nu mai are puterea de sus de partea lui. S-a pierdut Iuda dintre frați, căci dacă frații nu știu unul de altul, dacă nu-ți știu frații gândul și lucrarea ta, înseamnă că te-a biruit diavolul cu întunericul lui dușman pe duhul frăției, și iată, trebuie rază mereu peste cei ce sunt ai Domnului pe pământ cu pașii lor, căci sufletul are nevoie de lumină și de lucrare la lumină multă, de multă hrană de sus, iar trupul trebuie să fie mic de tot față de bogăția care se cere pentru suflet înaintea lui Dumnezeu din partea fiecărui om care iubește pe Domnul.

Așadar, iată, am intrat cu cuvântul Meu peste tot pe pământ în ziua aceasta de praznic sfânt, iar el, o dată rostit, lucrează și se împlinește și vine împărăția iubirii de Dumnezeu și se așează ea între cei ce aleg această fericire, căci numai Dumnezeu este fericirea omului, iar oamenii să audă acest adevăr!

Am încă să spun celor îndărătnici pe înălțimi pe care stau și care se cred stăpânii lumii și chiar stăpâni peste biserica Mea, care are în pântecele ei adevărul care este unul, și iată ce spun celor ce dau să umble la vremea sărbătoririi praznicului învierii Mele, iar și iar le spun, și le spun așa:

Biserica cea care a păstrat în ea adevărul cel de două mii de ani al lui Hristos este biserica creștin-ortodoxă, iar cine vrea să aibă sărbătoarea Paștilor Domnului o dată pentru toți, iată, să vină ei spre biserica cea neatinsă de duhul lumii pentru adevărul lui Hristos prin biserică. Cei care au ieșit vreme de două mii de ani și au tot ieșit și s-au tot împărțit în cetecete de tot felul, aceia să vină, și nicidecum cei care n-au ieșit de sub adevărul bisericii cea din părinți lăsată până azi pe stânca ei.

Anatema să fie toți cei care dau să umble iar și iar și să clatine iar și iar adevărul lui Dumnezeu și locul pe care El stă și rămâne! Acesta este cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu asupra celor care se obrăznicesc să creadă că vor clătina scaunul lui Dumnezeu între pământ și cer, căci aceia se vor clătina ei și vor cădea ei, iar Eu, Domnul, rămân și împărățesc peste cei adevărați ai Mei, și care ei înseamnă biserica lui Hristos pe pământ.

Și acum, iată, neamul creștinesc se pregătește pentru intrarea în săptămâna amintirii patimilor Mele de acum două mii de ani, iar Eu, Domnul le spun la toți:

Fiilor, fiilor, lucrați pocăință înlăcrimată, lucrați conștientizarea nevredniciei voastre și mergeți cercetându-vă și curățindu-vă prin căință pe voi înșivă, mergeți așa până la praznicul învierii Mele, iar Eu Mă voi da vouă atunci ca unor fii înviați prin pocăință, prin sfințenie și prin iubire de Dumnezeu, și vom fi bucurie unii altora și cântare de înviere unii spre alții, iar cei ce Mă țin afară sunt cei ce nu Mă iubesc și nu se înnoiesc pentru primirea Mea și Mă lasă afară străin.

Așadar, Eu vă cercetez, Eu vă știu, Eu vă curățesc, Eu vă iert, Eu vă înnoiesc și vă învăț taina învierii, fiilor, și vă doresc cu dor mai mult decât pe sfinții din cer, căci cu voi Eu împlinesc pe pământ acum împărăția Mea și lucrarea ei de așezare a ei între oameni, și mai ales Mă împlinesc prin cei ce Mă poartă cuvânt peste pământ, căci Eu stau pe nori și cuvintez de deasupra și aștept, fiilor, aștept împărăția Mea mare și tot mai mare între oameni, iar cerul și pământul lucrează alături acum, lucrează această măreață împlinire, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 aprilie 2024

Praznicul Învierii Domnului

Paștele cel nou, raiul pe pământ în poporul Noului Ierusalim. Lumina din cer coborâtă mărturisește sărbătoarea Paștelui. Vine înnoirea lumii. Chemarea omului pentru intrarea lui la Dumnezeu. Chipul și portul creștinesc. Lucrarea rugăciunii, cea mai mare lucrare a omului, de zi și de noapte.

Duh de bucurie sfântă și cerească, duh de mângâiere vine din cer pe pământ. Toată firea tresaltă și ia parte la bucuria praznicului învierii Mele, căci Eu, Domnul, prin graiul gurii Mele rostesc de deasupra din nori și împart peste pământ fiorul cel mângâietor și spun tuturor Eu Însumi: Hristos a înviat!

Ia aminte, cerule și ia aminte, pământule, Hristos a înviat! În cer și pe pământ e praznic de înviere. Hristos a înviat! Oameni și păsări cântă cântarea învierii lui Hristos, și firea toată tresaltă ca și acum două mii de ani când deodată Eu, Domnul, M-am ridicat din mormânt și M-am arătat viu, după ce mai-marii din Ierusalim M-au osândit cu moarte pe cruce și cu statul în mormânt trei zile, ca apoi să Mă arăt înviat și să Mă dovedesc Dumnezeu Fiul, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și apoi să-Mi ridic un popor, un vestitor al învierii Mele și ucenici din neam în neam până azi mărturisitori pentru Mine din unii în alții, ca să se păstreze cu tărie și credință adevărul că Dumnezeu a venit din cer pe pământ și a stat cu oamenii treizeci și trei de ani și S-a arătat înviat dintre morți și a petrecut patruzeci de zile arătându-Se ucenicilor, iar apoi S-a întors la Tatăl Lui, și a rămas El pe pământ cu oamenii Mielul Cel de Paști, Paștele cel nou, Paștele Domnului.

Îmbrățișez în horă de sfinți și de îngeri de jur-împrejur pe poporul cuvântului Meu, poporul de Nou Ierusalim, zidirea Mea cea nouă în mijlocul căreia am așezată masă de Paști nou, Paștele cel înnoit, pe care Eu l-am promis acum două mii de ani ucenicilor Mei, iar pentru aceasta trebuia să-Mi ridic un popor cuminte care să semene cu Mine la credință, la iubire, la sfințenie, ca să pot cu el să așez iarăși pe pământ viață de rai, căci omul a căzut din rai cu tot cu viața cea de rai dată lui de Mine s-o trăiască și s-o asculte întocmai în grădina raiului, iar Eu, Domnul, sunt astăzi fericit că am un popor pe pământ cu care am masă de Paști și petrecere cerească în mijlocul neamului omenesc, și iată, așa este judecată lumea și faptele ei, căci lumea toată a uitat de rai, a uitat de tot, iar Eu lucrez prin poporul Meu cel de azi, lucrez să așez iarăși raiul pe pământ și să pun masă sfântă în grădină de rai și să stau cu sfinții și cu îngerii la masă cu poporul cuvântului Meu, să fiu Mielul Cel de pe masă, hrana cea nouă, Paștele Domnului.

Îmbrățișez în cuvânt de înviere neamurile și popoarele de pe pământ ca să-i fac pe toți să simtă gustul cel sfânt al cerului și adierea Duhului Sfânt al praznicului învierii Mele, și iată, vremea Paștelui acum este, nu când ar vrea omul să

fie, ci când se arată ea și când dovedește ca și atunci învierea Mea, căci semnul coborârii luminii cerești care mărturisește învierea Mea, iată, este cu oamenii acest semn, ca să se întărească adevărul și locul lui între oameni și poporul Lui cel drept credincios, turma creștin ortodoxă, dușmănită ea în toate vremile de către ceata lui antichrist, omul fărădelegii cu războiul său împotriva lui Hristos, dar semnele cerești îl rușinează pe potrivnic și păstrează adevărul la locul lui și timpul Paștelui Domnului, al Mielului Cel de Paști pe masă creștinească până azi.

Trimit peste pământ și peste popoare salutul cel de Paști și spun Eu Însumi peste tot: Pace vouă, oameni și limbi și popoare de pe pământ! Hristos a înviat, Eu Însumi vă spun! O, cercetați-vă dacă sunteți în credință, dacă sunteți ai lui Hristos după credință, după viață, după port, după hrană, după iubirea cea pentru Dumnezeu. O, nu uitați, Hristos a fost mort și a înviat și S-a lăsat pe pământ masă de Paști, Mielul Tatălui pentru hrana creștinilor, rânduială sfântă pe masă și la masă.

Nu vor oamenii de pe pământ să învețe de aproape această sfântă înțelepciune venită din cer și așezată pe pământ cu masă de Paști nou. Eu sunt Mielul Tatălui, Mielușul Cel de Paști. Toți oamenii taie însă mieii oilor și-i mănâncă în ziua Paștelui, iar Eu, Domnul, sunt disprețuit și neluat în seamă ca Miel de Paști.

Mă doare neînțelepciunea și necunoașterea lui Dumnezeu de peste oameni, și de aceea vin pe pământ cuvânt în vremea aceasta, vin să grăiesc oamenilor din mijlocul unui popor luat din lume și gătit de Mine frumos, cu viață de rai, ca să pot să stau cu el la masă de Paști nou și să-Mi împart pe pământ vestea că vin și că tot vin să pregătesc pământul și omul și raiul cel pentru cei pe care îi voi aduna pentru ca să Mă slăvesc peste ei și să-Mi mărturisesc venirea și lucrarea ei când nimeni nu se mai așteaptă să vin. Vine înnoirea lumii, vine, căci lumea a uitat de tot de Dumnezeu și petrece pe pământ în tot felul de gusturi și de plăceri pieritoare din pricina necunoașterii și a neînțelepciunii, și iată, toți oamenii, toți rătăcesc, și nimeni nu știe încotro merge.

Grăiesc popoarelor de pe pământ și le spun iar și iar Eu Însumi: Hristos a înviat! Eu nu pot să lucrez după placul omului, căci omul nu Mă are de Dumnezeu al său. Vine însă cu pași grăbiți, vine înnoirea lumii precum este scris, vine cerul cel nou și vine pământul cel nou, vine raiul și se așează pe pământ pentru viață de rai peste oameni.

Ce înseamnă viață de rai? Înseamnă să mănânce omul ce i-am dat în rai ca hrană a sa, și înseamnă să asculte el de Dumnezeu și de legile vieții și să părăsească moartea și faptele ei și să-și poarte pașii după cuvântul Meu, așa cum în zilele acestea am făcut Eu așezare de rai peste poporul cuvântului Meu cu care-Mi port venirea și mărturisirea și vestirea și lucrarea Mea cu el peste pământ, și mai ales masă de Paști nou în mijlocul lui, Mielul Tatălui pe masă spre hrană poporului Meu.

Întoarcerea în rai a omului, aceasta este lucrarea Mea cu poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român.

Omule, o, omule, întoarce-te la Dumnezeu! Uită-te spre început, uită-te mai bine și mai mult, că vine sfârșitul și te sfârșește de tot. Întoarce-te cu fața la Mine și caută înțelepciunea vieții cerești pe pământ și nu-ți mai sluți viața și chipul și portul, căci bărbatul care-și rade podoaba bărbătească de pe chip este urâciune și dispreț față de Dumnezeu, Făcătorul omului, și tot așa este și femeia care-și uită menirea părăsind îmbrăcămintea femeiască pentru cea bărbătească, dar scris este în Scripturi că femeia care se îmbracă bărbătește este urâciune înaintea lui Dumnezeu, căci își taie și ea podoaba capului și umblă descoperită spre batjocorirea lui Dumnezeu și a îngerilor lui Dumnezeu, iar duhul desfrânării îl trage pe om la păcat, la slăbiciuni, la despărțire de Dumnezeu și de sfințenia care Îl păstrează pe Domnul locuitor înăuntrul omului, și are Domnul odihnă în omul cel sfințit pentru Domnul, pentru înțelepciunea cea din cer pe pământ.

O, nu era așa de mare căderea omului înainte vreme. Căderea din credință din pricina părăsirii fricii de Dumnezeu, aceasta aduce coasa peste pământ și peste oameni și-și strânge diavolul adunătură, căci toți oamenii sunt păgâni cu viața și cu înfățișarea și nu mai trag spre Domnul, nu mai trag spre cer, spre rai nu mai trag oamenii, o, nu mai trag.

Voi, fii ai lui Dumnezeu, dar și voi, fii ai oamenilor, ascultați cuvântul Domnului: Cea mai însemnată lucrare de zi sau de noapte între toate lucrările omului este lucrarea rugăciunii, petrecerea cu Domnul, o, fiilor. Când această lucrare este mică și tot mai mică și mai seacă, voi pierdeți pic cu pic pe Domnul și paza Domnului de peste voi și statul vostru cu Dumnezeu și cu cei din cer, pierdeți dragostea, căci ea cade până la despărțirea de Dumnezeu, păcatul cel mai greu asupra dragostei dintre om și Dumnezeu. Când dragostea cade, aceasta se întâmplă din pricina greșelilor cele împotriva vieții lui Dumnezeu în om. Faptele dragostei fac viața dulce și scumpă în om, și este omul fericit prin Dumnezeu, Care locuiește înăuntrul omului, dar când omul este mut și nepăsător de sufletul din el, o, ce mult lipsește atunci Domnul dintr-un așa om cu sufletul așa de bolnav și zdruncinat de duhul pierzării de veci, și de aceea Eu vin din cer cuvânt pe pământ ca să-l trezesc pe om și să aleagă el duhul vieții, iar grăirea Mea în zile de praznic de înviere este iubirea Mea cea pentru om, o, dar trebuie să cobor din cer duhul dragostei de Dumnezeu peste oameni, căci omul nu are dragoste, fiindcă are păcatul de lucrare a sa. Eu însă vin și suflu peste oameni duhul înțelepciunii cerești ca să-l ia oamenii în ei și să Mă afle ei cu izvorul Meu de cuvânt, că iată, stau deasupra pe norii slavei Mele și grăiesc oamenilor și spun:

Întoarceți-vă la viață, voi, oameni și popoare! Hristos a înviat! Veniți să-L urmați pe El! Veniți spre cer, căci cerul vine spre voi, veniți!

În a doua zi de Paști iarăși voi grăi și iarăși voi împărți din cer și iarăși vom cânta Hristos a înviat și vom împărți duhul învierii peste pământ, o, fiilor.

Și acum, întăriți-vă statul înaintea cuvântului Meu, fiilor care așezați în carte grăirea Mea peste pământ, și pace vouă, și Hristos a înviat, o, fiilor!

În lung și în lat peste pământ Eu, Domnul, spun în zi de praznic de înviere:

Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

22 aprilie/5 mai 2024

Ziua a doua a Sfintelor Paști. Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință

Dorul Domnului după ucenici. Lupta satanei să-i câștige pe fiii lui Dumnezeu. Menirea poporului cuvântului, mărturisitorul Evangheliei celei de a doua veniri a Domnului.

În ziua a doua a Sfintelor Paști Mă așez în carte Învățător al celor credincioși Mie și Îmi scriu în

mijlocul lor amintirile și pe cei ce Mă însoțeau în vremea Mea pe pământ acum două mii de ani, și hai, fiilor care-Mi străjuiți venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi și intrarea Mea în cartea Mea cu voi, hai să-Mi dați ființă și grai în carte, că dor Îmi este să petrec și să stau cu ai Mei de azi, o, că tot așa de dor Îmi era și atunci cu ucenicii Mei cei de atunci, tot așa de mult așteptam să Mă întâlnesc cu ei și să le grăiesc toate, și să rămână după ei tot ce le dădeam să învețe și să știe ei, și cei de după ei până la voi, o, și-Mi amintesc cu dor și cu fior dumnezeiesc de duhul învățăturii Mele peste ei, când ei Mă numeau Învățătorul lor, și nu puteau atunci să Mă pătrundă mai mult de atât și să poată mai mult să creadă și să știe cine sunt Eu, iar Eu le dădeam cu picătica dezlegarea înțelesurilor și taina Mea dumnezeiască lângă ei și le spuneam: *«Am încă multe să vă spun, dar nu le puteți purta acum».*

O, așa petreceam Eu cu ei, cu ucenicii Mei cei de atunci, și așa le stârneam dorul să știe mai mult, să vrea mai mult deslușirea cuvintelor Mele, o, și creștea nedumerirea lor și-Mi spuneau: *«Învățătorule, spune-ne nouă când vor fi acestea toate?»*

Purtam durere în cuvântul Meu, pe jumătate deslușit lor, ucenicilor Mei cei de atunci, căci omul este mărginit cu mintea și este pământesc cu înțelesul și cu lucrurile tainice pentru el, iar Eu purtam această durere și nu-Mi mai trecea ea, nu puteam să Mi-o alin, nu puteam să le spun de-a dreptul despre Mine, dar cu cât vremea crucii Mele se apropia, cu atât mai mult le descopeream și-i pregăteam și le deslușeam lor despre cele ce au să vină peste Mine și peste ei din partea celor ce cunoșteau din prooroci venirea Mea, dar nu voiau să vină Domnul pentru ei, iar Eu depănam între ucenici înțelesurile pe care ei trebuia să le înțeleagă apoi, odată cu împlinirea a toate câte erau scrise despre Mine, o, și așa era cuvântul Meu și lucrarea Mea între ei, și dor mare aveam să Mă întâlnesc cu ei și să le grăiesc tot ce aveam să le spun lor mai înainte de cumpăna cea mare, pe care am trecut-o Eu și ei și tot norodul zdruncinat, atunci când Eu M-am scris pe pământ cu numele Meu mare, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Fiul Tatălui, Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii pe umerii Săi.

Timp de patruzeci de zile apoi am stat cu ei din vreme în vreme, dar acum ei știau bine că nu sunt doar Învățătorul, știau că sunt Dumnezeul lor, că am venit din cer prin naștere sfântă, că mama Mea Fecioara e mama lui Dumnezeu, că ea va rămâne cu ei după suirea Mea la Tatăl, și că ei vor lua pe Duhul Sfânt în ei și vor mărturisi pe Dumnezeu peste pământ și peste veacuri, o, și așa s-a întâmplat schimbarea Mea înaintea lor, din Învățător al lor în Dumnezeu al lor, coborât din cer pe pământ pentru mântuirea multora.

Crescuseră ucenicii Mei, și Duhul Sfânt Se desăvârșea prin ei înaintea noroadelor, iar Eu nu mai eram cu ei în chip văzut din timp în timp ca atunci când Mă știau cu ei Învățător al lor. Crescuseră ei, odată cu greutatea tainelor deslușite pic cu pic de când i-am ales din lume și până la coborârea Duhului Sfânt de la Tatăl peste ei, și Care Se mărturisea și mărturisea tainele necunoscute de ei până atunci, și mergea Duhul Sfânt înaintea lor și le făcea cărare de mers, lucrând minuni din loc în loc prin ei, iar ei lucrau minunat prin cele ce veneau spre ei să le lucreze ei, și prindeau bărbăție și lucrare mare și tot mai mare în mijlocul mulțimilor, căci dacă ar fi fost să rămână scrise toate câte ei au lucrat și au așezat pe pământ în urma Mea, însoțiți fiind de lucrarea Duhului Sfânt Mângâietorul, o, nu s-ar fi putut găsi credință așa de multă și de împlinitoare în oamenii din vremea lor, și apoi scrierea lor, a minunilor lucrate prin ei pe pământ între oamenii din vremea lor.

Vremea însă a trecut pic cu pic, iar tainele lui Dumnezeu se împlineau odată cu vremea și cu credința celor ce le purtau și le așezau pe pământ ca temelie a împărăției lui Dumnezeu cu oamenii și cu Duhul Sfânt, Călăuzitorul din partea cerului pe pământ, o, și așa s-a așezat între oameni lucrarea și biserica lui Hristos, ca să pot Eu să fiu cu ai Mei prin lucrarea Duhului Sfânt, cu toți cei credincioși până la sfârșitul timpului, precum le-am promis ucenicilor Mei în ziua despărțirii Mele de ei ca să Mă duc la Tatăl, și să pot fi cu ei de lângă Tatăl și să lucrez lângă Tatăl locul lor cel veșnic, nedespărțirea Mea de ei pe veci de veci apoi.

O, ce minunat este Dumnezeu, fiilor! O, ce păcat că omul este așa de rece cu Dumnezeu, ce păcat, fiilor, ce păcat! O, ce loc măreț stă pregătit de Mine între cer și pământ pentru iubiții Mei, și ce puțin poartă omul cu mintea sa această taină, acoperită doar de privirea celor de pe pământ, dar știută și tot mai știută de satana, potrivnicul Meu, care vede cine sunt Eu, Cel răstignit acum două mii de ani de oamenii iubitori de trup și de măriri pământești, slujitori iubitori de satana, care încântă omul și îl minte cu dulceți trecătoare zi de zi, nădăjduind el că Mă văduvește pe Mine de moștenitori ale celor pregătite la Tatăl pentru cei ce Mă urmează pe pământ cu nădejdea veșniciei lor cu Mine, și iată, voiește satana să șteargă de pe pământ nădejdea multora și să le rătăcească pașii înspre împărăția pregătită lor de Dumnezeu, iar acum vin Eu, Domnul, vin și lupt cu tot cerul să așez luptă dreaptă, biruința Mielului lui Dumnezeu asupra lui satana, care-și va vedea curând, curând munca risipită, căci duhul minciunii a fost lucrarea lui, și nimic adevărat nu a fost și nu este prin toată truda lui asupra omului dus cu vorba și cu vremea, căci adevărul este numai Dumnezeu, El și lucrarea Sa, căci Dumnezeu a făcut cerul și pământul și omul, iar satana a fost și este cel ce stă potrivnic lui Dumnezeu și omului, de atunci și până azi, căci s-a furișat cu vicleșug și l-a mințit pe omul cel zidit de Dumnezeu, și apoi a râs și râde mereu de om ca un mincinos care-și pierde vremea, căci omul cel vinovat prin supunere în fața lui satana i-a dat acestui vrăjmaș de lucru de atunci și până azi, o, și așa vremea lui Dumnezeu cu oamenii a fost tot timpul zdruncinată de lucrarea minciunii vrăjmașă vieții, necunoscută ea alături de lucrarea cea cerească și plină de adevăr și de veșnicie, iar Eu, Domnul, am suferit și sufăr de la om, până ce stăpânitorul acestui veac trecător va fi aruncat în iezerul în care arde foc și pucioasă precum este scris despre lucrarea Fiului lui Dumnezeu, Care vine și biruiește pe satana și pe îngerii lui slujitori minciunii, fiarei celei cu capete și cu coarne multe și care va cădea cu zgomot, căci se așează pe pământ împărăția cerurilor și învierea morților odată cu biruința lui Hristos asupra fiarei satanice.

Și iată, duhul învierii am așezat în cuvânt în ziua a doua a Sfintelor Paști, fiilor scriși în cartea Mea popor al lui Dumnezeu pe pământ acum. Petrec cu voi în cuvânt, fiilor, petrec din timp în timp cu voi, și Mi-e dor de această petrecere a Mea cu voi, ca și acum două mii de ani când căutam să-i întâlnesc pe ucenici și să stau cu ei în cuvânt și să le dau lor din cer ca să aibă și să fie ei ai cerului pe pământ.

Voi sunteți cerul Meu pe pământ și Mi-e dor de iubirea voastră pentru Mine, fiilor, Mi-e dor ca și în vremea Mea cu ucenicii Mei de acum două mii de ani. Dureros am petrecut

Eu cu ei, căci vedeam ce puțin Mă înțelegeau și Mă pătrundeau, și-Mi alinam durerea asta când Mă întâlneam cu ei, când îi aveam aproape ca să le grăiesc, ca să le dau pe cele pe care aveau ei să le priceapă mai târziu.

Iată amintiri sfinte, aşezate pe masa Sfintelor Paști, mărturisitoare pentru Mine, fiilor! Sunt cu ucenicii Mei de atunci, sunt la masă cu ei aici, și sunt cu mama Mea Fecioara și cu mironosițele Mele și cu toți cei apropiați acestor amintiri dureroase, dar dulci la gust, și la sufletul celor ce Mă iubesc, și la duhul celor de atunci însoțitori ai Mei prin greul crucii Mele, fiilor. Toate durerile de atunci au fost răsplătite la toți ai Mei prin învierea Mea, prin biruința Mea de atunci asupra stăpânitorului acestui veac, și care a fost judecat chiar prin ceea ce el a lucrat asupra Mea, căci dând să Mă biruie pe Mine, el s-a ales cu judecata cea asupra sa.

O, așa se petrece după orice greu, că vine biruința binelui, fiilor, vine de la Dumnezeu pentru toți cei care rabdă prin greu, și am la masa de azi pe cel mucenicit pentru numele Meu, pe marele mărturisitor Gheorghe, potrivindu-se pomenirea lui între sfinți în a doua zi a Sfintelor Paști, și fericit este duhul lui în mijlocul însoțitorilor Mei martori ai amintirilor de acum două mii de ani despre Mine și despre ei, și acest mărturisitor a mântuit pe mulți cu mărturisirea lui că este creștin, căci el nu s-a lepădat de viața lui creștină când împăratul lor s-a sculat cu război să-i biruiască pe creștini, ba mai mult, s-a înmulțit numărul creștinilor mărturisitori, căci marele Meu mărturisitor a atras cerul lângă el și veneau minunile una după alta și mărturiseau pe Dumnezeul lui Gheorghe, și acesta a pierdut rangurile toate de dragul lui Hristos, în numele Căruia a dărâmat idolii cetății și a sculat mortul din groapa lui cea veche de sute de ani și a mărturisit mortul pe Hristos și pe idolii cei mincinoși, pentru care mortul a stat multă vreme în foc din pricina slujirii la idoli, o, și a biruit mucenicul Meu și a trecut spre cer biruitor cu mult alai de creștini, căci acest mărturisitor creștin a biruit frica morții, și iată, așa sunt adevărații creștini mărturisitori, iar el dorește un cuvânt mic să lase acum în cartea Mea în ziua lui de serbare, și iată, Eu, Domnul, îi dau rând.

— Pe poporul cuvântului Tău doresc cu dor să-l salut cu Tine, Doamne, și să-i spun lui dintre sfinți: Hristos a înviat, popor al lui Hristos! O, nu te teme de vrăjmași! Ei sunt cei neputincioşi, fiindcă sunt cei mincinoşi, iar cei mincinoşi nu se cheamă că sunt, căci ei sunt ca şi cum nu sunt. O, nu te teme! Teme-te să nu-ţi pierzi credinţa şi credincioşia şi puterea cea sfântă. Chiar dacă zici că nu faci mult pentru Domnul, tu eşti mărturisitorul lui Hristos, împărţind grăirea Sa peste pământ. Tu faci mai mult ca toți sfinții vestirea Domnului peste oameni, și ești în vremea în care Evanghelia Lui cu tine se vestește de la margini la margini ca să poată veni apoi Domnul în chip văzut și să dea jos de pe scaunele lor pe toți împărații care domnesc fără Dumnezeu peste oameni, iar Domnul să împărățească cu Duhul Sfânt peste pământ, și cu dreptate să judece lumea prin cei credincioși ai Săi, așa cum a judecat El lumea cea din vremea mea slujitoare la idolii cei mincinoși, și pe care eu i-am sfărâmat prin mărturisirea mea și au căzut ei jos sfărâmându-se cu zgomot.

Așadar, Hristos a înviat, popor al învierii! Hristos a înviat, vă spun și vouă, împărați ai pământului! Nu uitați, Hristos a înviat! El este Împăratul nostru, El, numai El. Amin.

— O, pace ție, pace ție, mărturisitorul Meu! Ți-a dat Dumnezeu lucrare mare să lucrezi pe pământ, și apoi din cer peste vremea cea grea de peste oameni. Pace ție lângă cei ce Mă însoțesc acum aici, la masa Sfintelor Paști! Ai fost și rămâi mărturisitor pentru Hristos, căci mărturia ta a purtat biruință.

Iată, fiilor, ce înseamnă un creștin adevărat! Priviți spre acest mărturisitor și spre biruința lui cea așa de mare asupra necredinței de peste oameni slujitori păcatului și rătăcirii de Dumnezeu. Sculați-vă spre biruință cu Mine, fiilor! Mereu, mereu fiți gata pentru ce am de lucrat și de așezat cu voi pentru împlinirea Scripturilor toate, că vine Domnul la voi ca să-L vestiți peste pământ cu graiul gurii Sale și să-Și împlinească El apoi tot cuvântul Său!

Am depănat amintiri mari, și suntem adunați la masă în zi de Sfintele Paști, Noi, cei de atunci, și voi, cei de acum laolaltă, cerul și pământul laolaltă, fiilor. O, ce frumos, ce taine de nepătruns pentru mărimea lor! Trăim împreună clipe mărețe, vă spunem Noi cei din cer, ucenicii Mei, mama Mea Fecioara, martorii Mei de atunci, și toți vă cuprind în îmbrățișare sfântă și vă prețuiesc pentru că sunteți mărturisitorii Mei cei de azi, și vă spun ei cu dor și drag, și iată ce vă spun ei:

— Vă spunem: Hristos a înviat! Suntem martori ai învierii Lui. Am petrecut cu El după învierea Sa, iar la patruzeci de zile ne-am despărțit de trupul Lui cel înviat, căci El a intrat sub taina Tatălui ceresc, de unde a coborât la pământeni Prunc născut din mamă Fecioară, iar după împlinirea Scripturilor cele despre El, S-a așezat iarăși de-a dreapta Tatălui și este El Dumnezeul nostru și vine pe pământ cuvânt la voi, vine Domnul pe pământ cuvânt ca să-Și pregătească cu voi ziua arătării Sale cu slavă multă, a doua Sa venire văzută, ca să se desăvârșească pentru cei necredincioși adevărul dumnezeirii Sale, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu venit pe pământ, răstignit de arhierei și de preoți, și înviat prin puterea Sa dumnezeiască a treia zi din mormânt, și stă El de atunci de-a dreapta Tatălui, pe tronul slavei Domnului, Mântuitor al celor păcătoși, Mângâietor al celor credincioși, Iisus Hristos, Domnul învierii. Amin.

— Așadar, aici și peste tot pământul, Eu, Domnul, las în ziua aceasta vestea învierii Mele Eu Însumi, și spun în lung și în lat minunea adevărului cel despre Mine: Hristos a înviat!

Vouă, celor credincioși de pe pământ, și vouă, celor necredincioși, Eu Însumi vă spun tuturor, cu dor vă spun și vă vestesc vestea cea mare de acum două mii de ani, până azi răsunând ea peste pământ: Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2024

Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Ce înseamnă să fie creştinul cu Dumnezeu. Cel ce lucrează sub ascultare este fără de păcat. Domnul vine să-l tămăduiască pe om de sine însuşi, de lipsa Domnului din el. Domnul Se va lăsa iarăşi descoperit, ca în faţa ucenicilor. Ucenicii şi uceniţele le doresc fiilor cuvântului statul Domnului în ei.

Sunt aici, fiilor. Sunt învelit în cuvânt. Punem masă de sărbătoare și de mângâiere. Ne dăm putere unii altora, Noi, cei din cer vouă, iar voi, Nouă, că este nevoie de putere și de lucrare a lui Dumnezeu pe pământ, o, fiilor.

Sunt cu ucenicii și cu uceniţele Mele și sunt cu mama Mea Fecioara, sunt cu ai Mei cu care am petrecut după învierea Mea, și ne păstrăm cu taina praznicului de înviere și stăm cu

voi în cuvânt ca să-l împărțim spre hrană celor ce stau gata să-l audă și să se mângâie cu Dumnezeu și cu sfinții Lui, căci toți privim spre cei care caută înspre cuvântul Meu de venire a Mea de la Tatăl pe pământ în vremea aceasta, și voiesc să le spun tuturor ce înseamnă să fie creștinul cu Dumnezeu, iar Eu, Domnul, să fiu cu el și să pot să-Mi sprijin cu el mersul Meu de azi și să fim una în lucrarea Tatălui și să ne dăm unii altora puteri și vindecări în neputințe, căci vremea este să poată Dumnezeu, o, fiilor, și așa să vrea și poporul cuvântului Meu, și așa să aibă Domnul biruință, căci scrie în Scripturi să vină biruința, iar Eu, Domnul, să fiu biruitorul acum.

Vă cuprind în taina învierii și ne spunem Hristos a înviat! Acest cuvânt tainic poartă în el biruință, poartă înviere și minune, fiilor. Trebuie pătrunsă în tot înțelesul ei taina Mea cu voi, taina dintre Dumnezeu și om, iar Eu, Domnul, lucrez de șaptezeci de ani prin cuvânt peste un popor cu care am grăit, și care-Mi răspundea și spunea: *„Da, Doamne!”* Vine vremea și a și venit să se pătrundă taina Mea cu poporul cuvântului Meu, căci Eu, Domnul, l-am zidit pe om ca să stau în el cum stă Tatăl în Mine, iar Eu în Tatăl, și asta are creștinul de lucrat și de împlinit și de urmat, și asta am Eu de lucrat cu omul ca să-Și împlinească Domnul lucrul Său pe pământul oamenilor și să fie El biruitorul, căci Eu și omul avem un vrăjmaș pe pământ, pe satana, și trebuie biruit acest vrăjmaș prin biruința Mea asupra lui, prin poporul cuvântului Meu, o, fiilor, prin suflarea gurii Mele din mijlocul poporului Meu.

Iată, trebuie tămăduire de acest vrăjmaș și trebuie să vină biruința asupra lui, căci omul pe pământ face ca Adam, nu ascultă de Dumnezeu, căci s-a învățat să asculte de el însuși ca și Adam.

O, poporul Meu, tu trebuie să faci ca Mine, nu ca Adam, și trebuie să iei de la Mine așa cum Eu iau de la Tatăl ca să lucrez și să împlinesc voia Sa, nu voia Mea, căci Eu sunt fără de păcat, o, fiilor. O, cum adică fără de păcat? Iată, Eu nu fac de la Mine Însumi nimic, căci ascult de Tatăl, și de la El iau ce să lucrez și ce să grăiesc.

Cel ce lucrează sub ascultare, și nu ia nimic de la sine, acela este fără de păcat, este ascultător. O, cum să poată fi ascultător cel ce lucrează atâtea și atâtea de la sine, nu de la Mine, Fiul Cel ascultător de Tatăl? Iată păcatul și iată omul care își alege păcatul, care se alege pe sine! O, cum să scape de păcat unul ca acela?

Am venit cuvânt pe pământ acum șaptezeci de ani, o, și mulți Mi-au aflat izvorul și cuvântul și veneau spre glasul Meu ca să-Mi audă cuvântul și voia Mea prin cuvânt. Îl învățam, și îl tot învăț de atunci pe poporul cuvântului Meu, ca să-l deprind să ia de la Dumnezeu lucrul său și mersul său, căci s-a apropiat la vedere împărăția lui Dumnezeu între oameni și taina raiului, o, și stau învelit în cuvânt, prin viu grai înaintea celui ce aude că-i vorbesc, și iată, mereu, mereu îi spun lui așa:

O, creștine fiule, privegheză, că te-am învățat, și de multă vreme te învăț cum să priveghezi, cum să dormi pentru odihna trupului, cum să te scoli pentru lucrul cel sfânt, cum să te rogi în vremea aceasta, cum să te porți, cum să te îmbraci, ca nu cumva să semeni cu lumea și să nu te cunoască Domnul de copil al Său. O, te-am învățat cu ce să te hrănești ca să încep cu tine raiul pe pământ, și ți-am spus să nu mănânci decât ce i-am dat Eu omului în rai de hrană, că de șapte mii de ani mănâncă omul carne de vietate și toate cele de la vietăți, că așa a voit și voiește omul, iar Eu, Domnul, n-aveam cum să-l trag spre Mine pe cel ce trăgea în părți.

Te-am învățat, poporul Meu, să nu stai cu lumea, ca să te pot scrie al Meu și ca să te pot ocroti de lume și de cele otrăvite din lume. O, te-am învățat și te tot învăț să nu folosești ce folosește lumea, și să fii curat de păcatul din lume te-am învățat.

A tot venit spre Mine creștinul, iar Eu, Domnul, M-am aplecat mult ca să-i dau putere să poată și să meargă apoi după voia Mea spre Domnul, dar când să-i spun ce este de așezat peste statura lui neașezată, se face foc și pară, nu se apleacă, nu se așează cu viața cea dulce cu Domnul, de parcă nu Mă aude ce-i spun, ba Mă și amenință ca Adam în rai. Ce mai pot să fac peste așa lipsă de minte și de aplecare? Îmi pierd puterea cea pentru el, căci el Mă dă deoparte, se trage deoparte nemulțumit, și rămâne în voile sale, rămâne în lume și cu lumea, de teamă să nu piară de foame și de lipsuri, o, și nu Mă ascultă ca să se întoarcă în rai cu viața sa.

Face creștinul ca Adam, își alege femeia între Mine și femeie, alege să slujească femeii, să aibă ea ce-i trebuie, să-i fie ea sarcină de purtat în fel și chip, să nu stea cu Dumnezeu omul, și să stea cu femeia lui ca să nu-L poată el sluji pe Domnul la zidirea împărăției cerurilor pe pământ, unde toți sunt ca îngerii, precum este scris, o, și așa am suferit Eu, Domnul, șaptezeci de ani de răbdare, de așteptare după creștin, ca să fiu Eu în el, și el în Mine, precum Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl în Mine.

O, fiilor, așa am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei: *«Eu în voi, și voi în Mine»*. Așa voiesc și acum să spun, și voiesc să se împlinească aceasta din partea celor cu care am rămas dintre cei mulți care au venit și au trecut și nu s-au putut alege de partea Mea, iar acum Eu vin cu tămăduirea de sine a creștinului, vin să-l tămăduiesc de lipsa Mea din el, de voia lui din el, așa cum toată firea arată câtă ascultare aduce Domnului prin greul timp și mers al Meu, al vremii omului pe pământ, că iată, firea toată, facerea toată ascultă de tot ce vine de la Dumnezeu peste ea odată cu neascultarea omului pe pământ, căci iarba, copacii, florile, pământul, râurile, toate postesc ori de câte ori le așez Eu să postească trăgând de pe pământ apa de care au nevoie ca hrană și băutură lor, și face firea voia lui Dumnezeu, ascultând fără de cârtire sau nemulțumire sau răzvrătire, ba din contra, își păstrează fața și viața și răbdarea atât cât Eu, Domnul le cer lor așteptare și răbdare ca să-i fac pe oameni să se întoarcă la binefăcătorul lor, la Dumnezeul lor.

O, fiilor, v-ați adunat la izvor, la cuvântul Meu, și stau cu voi mângâindu-Mă că vă am aici ca să grăiesc peste voi. Sunt aici în mijlocul vostru și sunt învelit în cuvânt. Nu mai e mult, și Mă las descoperit ca în ziua învierii înaintea ucenicilor Mei. O, n-am intrat la ei după cum s-a scris și după cum se cântă. Eram acolo, fiilor, eram cu ei, eram în mijlocul lor. Doar M-am lăsat văzut de ei o clipă ca să înțeleagă ei taina Mea cu ei, statul Meu cu ei în taină, și să știe ei bine și tot mai bine că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine, că Eu sunt în ei, iar ei în Mine, și aceasta este taina pe care am dat să vă ajut s-o pricepeți și să credeți petrecerea Mea tot timpul în mijlocul vostru, și să se vadă aceasta prin purtarea voastră față de Mine, și unul față de altul prin purtare, o, fiilor.

Mama Mea Fecioara și sărbătoarea ei de azi, ucenicii și ucenițele Mele de acum două mii de ani, toți salută cu duh de înviere strângerea voastră lângă cuvântul Meu și vă spun ei acum:

——— Hristos a înviat! Așa le spunem lor cu duh de tămăduire, Doamne înviat! Toți

le dorim statul Tău în ei, și al lor în Tine, o, Doamne. Toți așteptăm această mângâiere și împlinire a Ta în ei spre slava Ta cea văzută, așa încât să-L vadă oricine pe Dumnezeu strălucind și mărturisind din ei Ființa Ta în mijlocul oamenilor pe pământ în vremea aceasta.

O, e dulce cuvântul Tău de peste ei. Suntem în Tine, iar Tu în noi aici, o, și ce mare este taina Ta, numai s-o deslușească ei prin dor de Tine și de credință pentru Tine cu ei mereu, o, Doamne înviat.

Pace vouă, copii de la sfârșit de timp purtători de Dumnezeu și de taine mari, pe care mintea omului nu le poate rumega, dar Domnul este cu voi ca în ziua învierii, o, fiilor! O, fiți și voi cu El și fiți în El, așa cum Domnul în voi voiește să fie. Amin.

—— Da, fiilor, Eu, Domnul stau cu cei din cer între voi și vă hrănesc cu cele de sus ca să le așez pe pământ, căci cerul și pământul se fac noi precum este scris. Cuvântul Meu împlinește această profeție, iar voi fiți sprijinul Meu și vestirea Mea pe pământ cu tot graiul gurii Mele, căci la început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, o, și tot așa și la sfârșit, căci sfârșitul merge spre început, merge spre rai, merge Domnul, merge mereu, mereu, și merge cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 aprilie/10 mai 2024

Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Domnul a venit în cuvânt pentru învierea morților. Lucrarea de ordine a sărbătorii mironosițelor. Creștinii care s-au despărțit de poporul cuvântului au devenit lumești. Domnul îl ceartă pe satana, care I-a strivit mult rod. Învățătură pentru rămânerea în Dumnezeu (statul Domnului în om).

Se deschide cerul și se așează pe pământ cuvântul Meu și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu.

Deschideți și voi cartea Mea cu voi, fiilor, căci cetatea așezată de Mine prin voi aici este locul ales de Dumnezeu pe pământ pentru venirea Mea cu sfinții, căci așa spune Scriptura: *«Vine Domnul cu sfinții Săi, și numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu»*.

Hai, fiilor, hai să așezăm cuvânt de ordine pentru sărbătoarea Mea aici cu voi și cu ucenicii și ucenițele Mele, duminica mironosițelor învierii Mele, fiilor. Mai întâi cuvântul de binecuvântare a sărbătorii, și apoi gătirea mesei de serbare și hrana care va fi așezată pe masă și toată rânduiala sărbătorii în amintirea minunii învierii Mele, când Eu, Domnul, am stat în luptă cu satana și i-am scris judecata și i-o scriu mereu de atunci, căci de atunci și până acum el este judecat ori de câte ori dă el să dea din coadă asupra Mielului lui Dumnezeu, biruitorul lui satana mereu, de atunci și până la sfârșitul luptei, când premiile se vor împărți, precum este scris pentru cei biruitori cu Hristos.

O, fiilor, Hristos a înviat! Binecuvântată să fie strângerea la serbare de înviere, Noi și voi peste șapte zile! O, binecuvântată să fie masa punerii înainte pentru poporul care a trecut, și pentru care se așează aici în grădină pomenire și petrecere a lor, căci tot neamul omenesc este purtat spre cer în rugăciuni de iertare și mântuire a tuturor celor trecuți și purtați spre înviere prin cele pentru ei lucrate aici, căci pentru învierea morților am venit Eu de la Tatăl pe pământ la oameni și am început această lucrare de înviere, iar acum chem la masa nunții Mele cu mireasa Mea cea din români, chem aici pe toți cei care au trecut, după cum am așezat Eu orânduiala pentru lucrarea de împlinire a celor scrise în Scripturi, o, că multă iertare lucrez de la această masă de rugăciune și o împart celor ce așteaptă izbăvirea prin Hristos Cel înviat, și Care a venit de la Tatăl pe pământ pentru cei păcătoși, pentru învierea morților și ca să-i împac pe toți cu Tatăl, precum este scris cuvântul Meu care spune că-i voi trage pe toți la Tatăl!

O, pace vouă, fiilor, pace vouă pentru lucrarea de pregătire a mesei învierii celor adormiți, că multă pomenire de iertare se ridică de la voi la Noi pentru cei care așteaptă ridicarea lor din morminte spre viața cea veșnică apoi pentru ei! La masa Mea cea de la voi pentru ei, Eu, Domnul, vin acum cu ucenicii și ucenițele Mele și le vom face lor sărbătoare și pomenire, căci martori ai învierii lui Hristos sunt ei, și am petrecut cu ei din timp în timp patruzeci de zile după învierea Mea și M-am suit de lângă ei la Tatăl sub ochii lor, spunându-le lor: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*.

Iată, oaspeți din cer se vor aduna la masa de pomenire și de sărbătoare cu martorii învierii Mele, și de aceea, fiilor, vă dau acum lucrare cu ordine să așezați voi pentru această serbare, căci voiesc să fie aici la voi ca în cer, și de aceea aveți datoria să lucrați așa cum era lucrarea Mea între ucenici acum două mii de ani. Uitați-vă la florile purtate în mâinile celor ce vin la serbări aici, căci toate au felul lor și sunt ele o slavă de culori, de mirosuri și de forme, și toate mărturisesc Ființa Mea, a Făcătorului lor, și tot așa să fie și lucrarea sărbătorilor ridicate la cer de la voi, și iată, veți așeza cuvinte mărturisitoare și dezlegări de taine cerești, veți pune pe masă pilde sfinte, veți deslușI împreună darurile duhovnicești spre lucrarea lor, ca nimeni să nu fie fără de lucru sfânt în zile de serbare aici. Apoi, din timp în timp să presărați câte o cântare de slavă, de înviere, de căință, de îmbărbătare, de profeție, fiilor, și iarăși apoi cuvânt de hrană a sufletului, și iarăși cuvânt de îndreptare a purtării creștinești a poporului cuvântului Meu, care trebuie mereu, mereu să se pregătească tot mai frumos, tot mai desăvârșit să fie, tot mai ascultător de Dumnezeu, căci cei ce ascultă sunt fără de păcat din pricina ascultării și a aplecării, iar cei ce nu ascultă sunt cei ce rămân în păcat, în neascultarea lor și în ascultare de ei înșiși, despărțindu-se ei de voia Mea.

O, fiilor, lucrați ca și cei din cer când vă întâlniți în numele Meu, și mai ales rumegați cuvântul Meu ca să-l înțelegeți și ca să vă puteți așeza întru el tot mai întreg, că iată ce avem de lucrat! Cer nou și pământ nou așez cu voi, fiilor. Taina și lucrarea Noului Ierusalim desăvârșesc peste voi, că este scris să se desăvârșească pe pământ această Scriptură.

Poporul cuvântului Meu să nu fie popor pământesc, și iată, pe masa frățească trebuie să stea mereu lucrarea de ordine a împlinirii vieții de creștin de Nou Ierusalim, de cetățean al raiului, fiilor. Am început, și tot încep cu voi viață de rai pe pământ, și trebuie smuls din rădăcină tot ce este lumesc, tot ceea ce seamănă cu lumea și cu lucrarea ei, și ca să fie ca în cer pe pământul Meu cu voi, că mulți am pierdut dintre copiii care au fost fii ai acestui popor, că au luat din lume și tot iau, și nu mai pot ei acum să nu mai ia, că a trebuit puțin să ia și s-au înecat apoi de tot și seamănă cu lumea la purtare și la vedere, iar Eu, Domnul, nu pot să-i mai aduc la pocăință, la despărțirea lor de cele din lume, căci seamănă cu lumea în toate atât cât nici ei nu se așteptau să cadă așa de rău în duhul și statul cu lumea, de nu mai pot ei altfel acum.

I-am tot strigat înapoi pe cei desprinși de voia Mea, dar satana e cu pedeapsa după ei zi și noapte de când îi are la mână cu călcarea cuvântului Meu de ascultare a lor de Dumnezeu. O, ce urâți s-au făcut, ce pitiți stau, ce îngâmfare au ca hrană a sufletului lor despărțit de Făcătorul lor!

Satana cu coada lui culcă la pământ stelele cerului, pe cei care până nu de mult erau iubiții Mei, copiii Mei cei credincioși, răsadul Meu înaintea Tatălui. Stă satana pitit în cutiuțele din buzunarul lor și îi ține legați cu fire zgomotoase pe cei care până ieri se hrăneau din cer și se fereau de asemănarea cu fiii lumii, care cântă și petrec ca satana.

O, satano, i-ai deprins pe cei ce erau ai Mei să iubească voile tale și vei fi pedepsit cu multul, pentru că dai să-Mi strivești grădina Mea de flori și să-i stâlcești frumusețea și parfumul. Vei fi pedepsit cu asprime, că te bagi să-i murdărești pe ai Mei și să le faci fața urâtă ca și a ta, și iată, îți atragi blestemul cel scris pentru tine să vină și să-ți facă oprire, că prea mult ai stricat și strici și rătăcești pe cei neascultători de cuvântul Meu.

O, fiilor, e mult lucru sfânt de lucrat și de așezat. Satana rupe cărările celor care nu cunoșteau lucrarea lui cea cu fața ascunsă. Trebuie să-l învățăm cu duhul ascultării, cu duhul învierii să-l deprindem pe creștinul cel din dreapta Mea. Trebuie să fii numai al lui Dumnezeu, creștine, căci luând de la satana te scrii de partea lui, a celui ce te leapădă după ce îi faci pe plac, căci păcatul este pedeapsa cea pentru fărădelegile cu care dă el să-i deprindă până și pe cei aleși de Mine pentru ca să fie ei cerul Meu, și pe care satana îi învață să se hrănească cu ei înșiși și cu duhul lumii, și rodul cel rău este rodul lor, închinare la duhul lumii și la obiceiurile fiilor oamenilor, care fac ale diavolului și se hrănesc cu cele străine de viața cea creștină.

În duminica pomenirii apostolului Toma, care Mi-a pipăit cu degetul ranele răstignirii, Mi-am învățat poporul să rămână întru Mine și să pot Eu să rămân întru el, întru cel ce Mă alege de dragoste și de viață a sa. Toți ucenicii Mei se gătesc de pe acum pentru întâlnirea duminicii care vine, și vom fi cu mult duh de iubire și de înviere și de petrecere sfântă ca între cei din cer, și iată, ne gătim de serbare și de cele ce se vor așeza spre lucru pe masa de serbare, căci Eu vă învăț mereu să fiți voi ai lui Dumnezeu, fiilor.

Așadar, pregătiți ofranda întâmpinării celor adormiți și faceți-le loc în grădină și faceți-i să se așeze, iar grădina se va face mare și va cuprinde în ea toată lucrarea cea sfântă a zilei de serbare a Mea cu voi și cu sfinții Mei, fiilor, și vor avea ei grai cu voi, căci va fi ziua lor și a mironosițelor învierii Mele și a amintirii Mele cu ei.

Iar și iar pun la lucru binecuvântarea Mea cu voi, și duhul bogățiilor de sus se va revărsa și va lucra, și ne vom învăța mult și tot mai mult cu cerul pe pământ și cu zile cerești de serbare a Mea cu voi, o, fiilor.

Iar acum ne adunăm cu cântare de înviere și ne spunem: Hristos a înviat, iar vestea aceasta de două mii de ani împărțită peste pământ clatină iadul, înfioară căpeteniile întunericului și cutremură pe cei necredincioși, că iată, vine Domnul pe pământ cuvânt, vine Cel înviat dintre morți, vine aici la voi, fiilor, și răsună de la voi peste tot cuvântul Meu, iar acum cerul și pământul cântă cu sărbătoare, cântă firea toată, cântă, fiilor, cântă și mărturisește că Hristos a înviat. Amin, amin, amin.

29 aprilie/12 mai 2024

Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfintelor Mironosițe

Învățătură pentru statul omului cu Dumnezeu pe pământ. Cea mai mare împlinire a Domnului a fost învierea Lui din morți. Împlinirile Domnului sunt în cer și sunt așezate apoi spre vedere. Taina Noului Ierusalim nu începe pe pământ. Vine veșnicia. Așteaptă să vină la vedere învierea morților.

Cu duh duios Mă deschid și mărturisesc mărirea cerească a priveliștii cetelor de sus, așezate de sărbătoare sfântă deasupra grădinii cuvântului Meu, aici cu voi în ziua aceasta, copii ai cetății Noului Ierusalim așezat de Mine cu taina lui cea sfântă pe meleagul neamului român.

Suntem adunați de sărbătoare dulce, Noi, cei din cer, și voi, cei care Ne faceți întâmpinarea și deschideți slavei cerești sosite din zori deasupra grădinii Mele cu voi, fiilor, iar acum ne așezăm cu slavă și ne vestim unii altora salutul învierii Mele și ne spunem: Hristos a înviat!

Sunt Domnul Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, Mielul vostru Cel de Paști, fiilor. Pace vouă vă spun ori de câte ori sunt cu voi în cuvânt și în duh, o, fiilor! E măreață priveliștea oștirilor cerești deasupra aici. Fac îngerii ilustrate mărturisitoare și le așează în veciile lui Dumnezeu ca să mărturisească ele priveliștea slavei sărbătorilor cerului cu voi aici, fiilor. Mă slăvesc peste voi cu cuvântul și cu sfinții Mei, ori de câte ori ne așezăm în grădină mărturisind cu fiecare sărbătoare lucrările Mele cu voi pe pământ, iar în duminica aceasta sunt înconjurat de ucenicii Mei și de mironosițele învierii Mele mărturisite de ei peste pământ atunci, o, și de atunci și până azi răsună vestea lor, împărțită unii altora, după ce Eu M-am ridicat înviat din răstignire, și când se auzea glasul mărturisirii lor, făcând toată făptura să tresalte la vestea că Hristos a înviat.

O, ucenici și ucenițe, o, martori ai Evangheliei Mele și ai învierii Celui ce L-ați urmat până la crucea suferinței Lui pentru norodul apăsat de timp, o, fiilor iubiți, M-am dus la Tatăl ca să gătesc locul vostru de lângă Mine ca să fim nedespărțiți la Tatăl pe vecii apoi. Venim de lângă Tatăl, venim împreună în zile sfinte de amintiri ale Mele cu voi. Unim începutul cu sfârșitul fiecărui cuvânt rostit, o, și ce frumos este când se întâlnesc începutul cu sfârșitul, ce frumos, fiilor, ce măreț, ce mângâietor!

Am dat, și iarăși dau veste și povață celor de azi ucenici lucrători cu Mine și le spunem lor că ori de câte ori vin spre ei împliniri vestite mai întâi, și lucrate apoi de Mine cu ei, o, ei să privească spre împlinirea cuvântului Meu de peste ei și le-am spus: Priviți spre sfârșitul oricărui lucru de lucrat, și pe care așa să-l începeți, ca și cum el este gata împlinit.

O, Eu așa am lucrat și așa am împlinit orice cuvânt vestit odată cu rostirea lui, căci îl vedeam mai întâi împlinit întru cele nevăzute, și numai apoi îl vesteam și îl așezam spre arătare la vedere, și iată taină greu de înțeles, greu de primit și de împlinit, căci necredința e așa de mare, atât cât să-l facă pe om să-și folosească mărginirea minții lui, mică de tot față în față cu Dumnezeu Făcătorul, și înaintea Căruia omul stă mare prin mintea lui, așa încât să-L mărturisească mic pe Dumnezeu, dar Eu, Domnul, Mi-am pregătit vase purtătoare de credință și prin care am trecut peste toate rânduielile omenești și M-am scris pe pământ cu lucrări minunate, cu ucenici mari, cu purtători de Dumnezeu plini de dragostea cea de sus, și care pe toate le crede și le împlinește și rămân ele de mărturie.

Dar iată, mintea omului are ocupații omenești,

pământești, trecătoare, fiindcă omul nu-și lucrează veșnicia în vremea viețuirii lui pe pământ, iar cele trecătoare au sfârșit odată cu începutul lor, și nu este ca Dumnezeu lucrul omului, și este trecător ca omul tot ce face omul, o, și de aceea vin să-l deprind pe om să stea mult cu Dumnezeu pe pământ, mai mult pentru Dumnezeu să poată și să lucreze și să le strângă în veșnicie ca să le aibă și să-l tragă pe om spre ele, să aibă omul ce să-l tragă spre viața lui cea veșnică la Dumnezeu.

Acum binecuvintez pe cei sărbătoriți, și binecuvintez cuvântul lor ca să pună ei pe masa sărbătorii cea pentru ei ceea ce au ei în vecii păstrat, și ca să se înțeleagă deslușit puterea tainelor lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ, cu fiii credinței sfinte, și în care Domnul pune cuvânt și împlinire de cuvânt.

O, ce mare este taina cuvântului Meu peste oameni, și mare am lărgit Eu, Domnul, locul Meu din voi și lucrul Meu cu voi atunci, o, ucenici și ucenițe, că am lucrat cu voi pe pământ, și a rămas lucrul Meu cel împlinit cu voi, o, fiilor.

— Stăm înaintea Ta mărturisitori pentru Tine, Doamne, și stăm cuprinși în mângâiere și în adevărul cel despre Tine. Mai mare împlinire ca învierea Ta dintre cei morți, ce altă împlinire mai poate grăi atât de mult, din câte cuvinte mărturisitoare a rostit gura Ta peste noi ca să credem noi, iar Tu să împlinești la credința noastră, Doamne?

Eram mici cu mintea când ne-ai aflat și ne-ai cules, și ne-ai învățat apoi să ne deprindem să credem împlinirea cuvântului Tău peste noi rostit. Mici am fost, mici și neputincioși cu mintea, mici până după învierea Ta dintre morți, mici și neputincioși cu credința și mici până în ziua împlinirii cuvântului Tău așezat peste noi, și prin care ne-ai spus: *«Veți fi îmbrăcați cu putere de sus, iar Duhul Sfânt Mângâietorul va lua de la Mine și vă va vesti vouă și veți ști toate».*

O, Doamne, ne-a pierit frica de oameni în ziua aceea și le-am spus celor necredincioși, care ne porunceau să nu mai grăim despre Tine peste oameni, dar primisem putere de la Duhul Sfânt și le-am spus celor fără de credință: *«Se cuvine să ascultăm de Dumnezeu, nu de oameni».* Am mărturisit atunci Ființa Ta de Fiu al lui Dumnezeu și a rămas peste timp adevărul cel despre Tine, căci martorii mărturisesc, Doamne. Ne-ai luat apoi lângă Tine pe aceeași cale pe care Tu ai mers la Tatăl, căci ne-ai spus: *«Veți fi urâți de toți pentru numele Meu, iar cel ce vă va ucide va face aceasta în numele lui Dumnezeu».*

Măreață este împlinirea cuvintelor Tale, Doamne! Măreață a fost și lucrarea Ta peste noi atunci, și toate s-au scris și toate mărturisesc, iar în ziua aceasta, noi, ucenicii Tăi, și ucenițele mironosițe avem bucuria cea mângâietoare să mărturisim din cer că Tu ai în cer împlinirile toate și doar le iei și le dai de veste peste pământ și le așezi apoi spre vedere, și le dăm putere oamenilor să creadă când noi spunem acum lucrarea Ta peste pământ, coborâtă din cer gata împlinită, lucrarea Ta de Nou Ierusalim, Doamne, dar care cu greu încape în lumea aceasta, în vremea veacului necredinței, căci oamenii de pe pământ nu-L iubesc pe Dumnezeu, o, Doamne.

Iară și iară spunem peste pământ că măreață este taina Ta cu oamenii, iar noi numai după ce am ajuns lângă Tine în cer am primit dezlegarea atâtor neînțelesuri din vremea noastră cu Tine pe pământ, și când eram atât de mărginiți pentru ca să pricepem învățătura Ta învăluită în mare taină sub slava cuvântului Tău rostit nouă, și pe care îl țineai sub stăpânirea Ta pentru deslușirea lui la vremea cea potrivită împlinirilor Tale, Doamne.

Iată-ne adunați întru Tine în ziua noastră de serbare, alături toți: ucenicii, mironosițele, mama Fecioara și mulți martori ai celor trei ani și jumătate a vremii cuvântului Tău rostit și împlinit atunci sub ochii martorilor Tăi! Suntem așezați cu serbare pentru noi în mijlocul ucenicilor Tăi de azi pe vatra neamului român, și e tare, tare frumos aici, unde Tu Îți ai sălașul pe pământ cu venirea Ta de la Tatăl după două mii de ani de la întâia Ta venire, Doamne.

Iată, sus și jos, în văzduh și pe pământ, masă cerească, cortul lui Dumnezeu în toată lărgimea lui, căci s-a pus masă sfântă și pomenire sfântă pentru norodul cel adormit, care așteaptă gongul ridicării depline, învierea tuturor celor adormiți, o, Doamne, și apoi iertarea Ta cea slăvită pentru ei, și ziua Ta de biruință, neînserata zi cu care vii, Doamne.

O, nu poate încăpea între oameni pe pământ taina învierii celor adormiți, căci oamenii sunt prea morți, și iată, cei adormiți grăiesc la porunca Ta și le spun ei la cei de pe pământ să se aleagă pentru credință, pentru înviere, și iată ce spun ei:

— Voi, purtători de trup pe pământ, o, alergați spre izvor, spre cuvântul lui Dumnezeu, care vine ca râul ca să vă învețe, ca să vă spele, ca să ieșiți din moarte spre viață. Vine Domnul! Venim cu El și noi, căci așa este scris, devreme ce auzim glasul cuvântului Lui ca să ne ridicăm și să mărturisim venirea Lui. Nu rămâne neîmplinit cuvântul lui Dumnezeu. Luați cunoștință de cuvântul care coboară din cer pe pământ prin Hristos, Care ne strigă pe noi să ieșim și să mărturisim înviind din morminte la glasul Lui.

Hai la mărturisire, nu mai stați încurcați în cele vremelnice! Vine veșnicia, vine fără de veste, iar Domnul Se vestește cu ea venind. Grăim de lângă El, odată cu chemarea la masă pentru noi, căci suntem strigați să ieșim, să venim și să luăm înviere, o, și ce mare este cuvântul lui Dumnezeu! Se lărgește cortul Lui, odată cu chemarea tuturor celor trecuți cu trupul, și cărora li se face rânduială de înviere aici, unde-Și are Domnul Iisus Hristos sălașul venirii Sale a doua oară de la Tatăl la oameni. O, alergați să aflați și să înțelegeți tainele lui Dumnezeu, tainele cele veșnice, căci se sfârșesc cele vremelnice, precum este scris. Vine împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii! Ieşiţi întru întâmpinarea Domnului! Daţi-vă Lui sălaş!

O, Doamne al învierii, morții cei mari și cei mici Te binecuvintează Mântuitor al lor. Nu încape încă pe pământ taina învierii celor adormiți, a tuturor celor trecuți de la Adam și până azi, dar Tu ești Îngerul Care ții în mâini cheile morții și ale iadului și strigi învierea să vină.

O, scrie-ne la toți iertarea și izbăvirea, scrie-ni-le, Doamne, pentru credința ucenicilor Tăi cei de azi, și cu care Tu lucrezi pentru noi înaintea Ta. Amin.

— Voi, cei adunați din cer și de pe pământ la masa cuvântului Meu din ziua aceasta sfântă, o, fiilor, cântați de bucurie că Hristos a înviat pentru învierea tuturor, fiindu-le începătură a învierii precum este scris. Mi-e tare drag și tare dor de sfârșitul așteptărilor care dor de șapte mii de ani, Mi-e dor de învierea tuturor. Voiesc să-i trag pe toți la Tatăl așa cum am făcut promisiunea înaintea martorilor învierii Mele, ucenicii și ucenițele Mele de atunci, și cărora le-am lăsat cuvinte și împlinirea lor.

Privesc cu duhul duios peste cei strânși ciorchine la masa pomenirii de azi a martorilor învierii Mele. Vă doresc

pe toți de partea credinței care se împlinește, o, fiilor. Credința din voi este puterea lui Dumnezeu peste pământ și peste oameni. Puterile cerești primesc acum poruncă să vă îmbrace în pavăza credinței sfinte, care se împlinește, fiilor.

O, aveți grijă să rămâneți cu Dumnezeu, căci hoțul e ascuns și pândește să vă slăbească puterile credinței, o, fiilor.

Eu, Domnul Iisus Hristos, dau poruncă lupului ascuns să se lase descoperit și să fugă cu grabă dinaintea Mea, căci Eu sunt cu voi ca să vă veghez, ca să vă țin în mantia Mea, ca să rămân cu voi, și ca să rămâneți cu Mine și să mărturisiți voi în lung și în lat credința voastră în venirea Mea la voi, și pe Mine lângă voi tot timpul, zi și noapte Dumnezeu cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 mai 2024

Duminica a patra după Sfintele Paști, a Slăbănogului

Duhul mângâierii plutește peste cetatea cuvântului. Lucrarea tainică a celor ce Îl urmează și Îl mărturisesc pe Domnul. Maimarii bisericii de acum ca și cei de pe timpul Domnului nu primesc venirea cuvânt a Domnului. Lepădarea de sine lucrează numai pentru Domnul, nu și cu tine însuți.

Duhul mângâierii plutește și acum peste cetatea cuvântului Meu, odată cu întâlnirea cea de acum o săptămână aici, în grădină laolaltă în duh de sărbătoare de înviere cu ucenicii Mei și mironosițele mărturisitoare Mie atunci, și crucii și învierii Mele, iar ele erau cele care Mă urmau și slujeau cu avutul lor nevoilor cele pentru mersul lui Dumnezeu cu duhul mărturisirii, ca să rămână lucrarea venirii Mele pe pământ atunci, și să fie scrise toate spre mărturie, pentru credința celor ce vor afla apoi și se vor lepăda de sine ca să-Mi urmeze Mie, după cuvântul Meu cel de atunci peste pământ, iar cei ce Îmi urmau și Mă mărturiseau atunci, lucrau tainic, căci le spuneam mereu: *«Nimănui să nu spuneți până ce se vor împlini toate cele despre Mine, spre credința în Mine a multora apoi».*

O, şi a fost aici acum o săptămână întâlnirea cu martorii Mei cei de atunci, şi cu voi, martori ai Mei de azi, și care Îmi pregătiţi aşternut sărbătoresc când vin cu cei din cer, fiilor. O, a fost în ziua aceea la masă cerească tot neamul adormit al celor născuţi de la Adam şi până acum, şi a fost petrecere plină de mângâiere pentru ei. Duhul mângâierii a plutit de jos şi până sus, sus, căci am lărgit în sus grădina Mea cu voi, şi rânduri-rânduri au stat cei sărbătoriţi, şi împreună cu ei cei pomeniţi pentru învierea lor, şi iată, încă duhul mângâierii plutește aici cu mângâierea lui, fiilor.

Mari au fost cei ce au crezut atunci şi-Mi urmau şi-Mi sprijineau mersul, o, și nu erau dintre oamenii de rând mironosițele Mele de atunci, și-Mi slujeau ele tainic, toate laolaltă, căci nu eram primit de cei mari de peste oameni, și trebuia să aibă grijă cei ce Mă urmau să nu-i afle arhiereii și preoții vremii, și care M-au dat apoi spre răstignire când le-a venit ceasul judecății lor, dar Eu am înviat apoi și le-am adus bucurie cerească celor ce Mă urmau și-Mi așteptau biruința după credința lor în Mine, și iată, amintiri sfinte scriu azi cu voi, și așa mici cum sunteți și stați în vremea aceasta înaintea venirii Mele cuvânt pe pământ, Eu pot prin voi să merg, și să nu stau, și v-am îmbrăcat în pază cerească înaintea celor necredincioși, ca să nu poată ei peste voi, și ca să pot Eu să-Mi împlinesc venirea și vestirea mai înainte de ziua pe care o pregătesc să se arate, și despre care este scris să vină să Mă dovedească Dumnezeu venit la oameni iarăși după două mii de ani, și apoi împărăția Mea cu fiii ei, precum este scris, o, fiilor.

Iată, v-am spus acum mângâierea care încă plutește aici pentru cei care acum șapte zile au petrecut cu Mine și cu voi praznicul femeilor mironosițe alături de ucenicii Mei, de toți mărturisitorii Mei de atunci, și a fost mângâiere aici, fiilor. Am spus aceasta în ziua aceasta vouă, din pricina duhului rămas încă peste grădină până acum, am spus și pentru cei care au stat aici cu voi oaspeți la masă, să ia și ei această veste mângâietoare, odată cu cei din cer și odată cu toți cei cărora li s-au făcut pomenire și mângâiere atunci aici, fiilor.

Iar acum, iată, încă o duminică a mărturisirii Mele de atunci, când puterea Mea dumnezeiască s-a apropiat de cel slăbănog de treizeci și opt de ani și s-a ridicat el pe picioare când i-am spus să se ridice, o, dar s-a dus și M-a spus la preoți și la arhierei și M-au aflat aceia și M-au urmărit cu ură până ce M-au și pus pe cruce, împlinind ei această Scriptură a faptelor lor ucigătoare de Dumnezeu.

L-am întâlnit în templu apoi pe cel vindecat și i-am spus să nu mai păcătuiască dacă l-am vindecat, ca nu cumva să-i fie lui și mai rău apoi. El însă n-a făcut ce i-am spus, și a urmat apoi prinderea Mea și crucea pe care M-au pus preoții vremii, și iată, nu știu, nici azi nu știu cei ce-Mi află cuvântul venirii Mele de azi, nu știu aceștia să nu meargă să Mă spună la preoți și la arhierei, căci Eu vin tainic, vin pentru cei ce cred și vin să-i ajut spre mântuirea lor, iar dacă ei nu sunt cuminți, pot face rău lui Dumnezeu, căci necredința e mai mare decât atunci, fiindcă este scris să nu găsesc credință pe pământ pentru venirea Mea cea de azi ca să-Mi pregătesc cărarea zilei celei mari, care Mă va înfățișa în toată slava Mea tuturor celor necredincioși, care atât de mult Îmi stau împotrivă, ca nu cumva să audă cineva cuvântul Meu și să creadă și să Mă urmeze ca mironosițele cele de atunci, care n-au mai putut fără dragostea Mea în ele, fără dragostea lor în Mine apoi.

Erau tainici cei ce Mă urmau cu credință, dar iată, cei ce Mă aflau, și nu Mă urmau apoi, și nu păstrau taina ca să nu Mă afle cei necredincioși mai înainte de ceasul care avea să vină, o, Mi-au făcut rău, și și-au făcut și lor rău, iar Eu nu eram primit și crezut de mai-marii de atunci, așa cum nici azi nu sunt primit și crezut de mai-marii bisericii de azi, care domnesc și nu vor să meargă pe urmele Mele cu viața lor, și de aceea ei spun celor mulți să nu creadă, să nu se apropie de taina cuvântului Meu, de venirea Mea cuvânt pe pământ, chiar dacă Eu trimit spre ei cuvântul Meu tot timpul ca să-l știe ei, ca să bat la ușa lor și să n-aibă vină că n-au știut, și iată, ceea ce a fost iarăși este, precum este scris, iar Eu rămân același ieri și azi, și numai cei ce-Mi știu taina cred și Mă urmează, ferindu-se ei de cei ce nu Mă vor cu oamenii pe pământ ca să le fac bine lor.

Așadar, v-am dat vestea cea dulce la o săptămână de la petrecerea cea prea frumoasă aici cu Mine și cu cei din cer, și cu voi, o, și plutește deasupra încă mângâierea aceasta, fiilor, iar în duminica de după aceasta de acum vin iar la voi, vin cu sărbătoarea fântânii întâlnirii și cu îngerul ei, cu femeia samarineancă vin la voi, și vom păstra încă duhul mângâierii din ziua când Eu am stat de jos până sus cu rânduri-rânduri de mese pline, cu privelişte cerească aici în zi de praznic pentru mironosițele Mele, cu care Tatăl Meu S-a sprijinit atunci, pentru ca să-Mi ajute mersul Meu cel de atunci pe pământ.

Acum, fiilor, rămâneţi în duhul mângâierii, care veghează peste cetate, şi aveţi grijă multă şi mereu de taina Mea cu voi, de lucrul Meu peste pământ cu voi, o, şi învăţaţi de la cei de atunci ai Mei să nu ţineţi cu voi înşivă, să nu vă alegeţi

de partea voastră întru nimic, fiilor, căci pentru cei ce Mă urmează am lăsat lucrul lepădării de sine să-l lucreze, și numai pe Domnul să-L lase peste ei mare, iar voi să Mă urmați prin lepădare de sine tot timpul, fiilor, tot timpul între voi și Mine, între voi și voi, așa cum Eu am lucrat înaintea Tatălui și înaintea oamenilor, nealegându-Mi folos, ci numai dăruindu-Mă cu totul, și aceasta vă cer și vouă, ca să semănați cu Mine, fiilor, Eu în voi, și voi în Mine, și vor ști tot mai mulți că Tatăl M-a trimis la voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

13/26 mai 2024

Duminica a cincea după Sfintele Paști, a Samarinencei

Prin neascultare omul a căzut din rai, dar iubind și lucrând cerul, omul așează din nou raiul la vedere. Lumea este iadul. Conștiința înseamnă Dumnezeu lucrător în om. Adevărații închinători trec din trup în duh, din mărginire în nemărginire. Preoții trebuia să întărească credința în venirea Domnului și să nu-i depărteze de El, că dovedesc că nu-L cunosc pe Dumnezeu.

Mă las cuvânt peste grădină și punem hrană cerească pe masă și Mă așez cu sfinții și cu voi la masă, fiilor cu care-Mi port lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi, iar în duminica aceasta sunt însoțit de mărturisitoarea venirii Mele de la Tatăl acum două mii de ani, samarineanca pe care am întâlnit-o la fântâna lui Israel, căci vorbind Eu cu ea la fântână despre cele de sus pentru om pe pământ, ea M-a cunoscut că sunt Hristosul Cel proorocit să vină, și s-a umplut de dor și de drag inima ei și M-a urmat apoi cu pașii vieții ei și i-a tras la Dumnezeu pe cei din casa ei și pe mulți din cetate, și M-a vestit ea pe pământ apoi că sunt venit de la Tatăl și că împart ridicare și iertare și darul credinței și semne și minuni, o, și creștea în mulți credința în venirea Mea de la Tatăl, iar cei din fruntea poporului n-au putut să se aplece să creadă, o, n-au putut și nu pot aceasta cei ce se vor mari pe pământ, iar Eu, Domnul, M-am descoperit celor ce nu întrebau de Mine și le-am dat lor bucuria și pacea și viața și puterea să se facă fii ai lui Dumnezeu, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei ce mărturisesc pe Dumnezeu peste pământ, și iată sărbătoarea Mea cu ea, cu această uceniță mărturisitoare, și cu voi aici, în grădină la fântână, fiilor, și pace vouă cu cei din cer la masă, căci această ucenițăare nume de înger al fântânii întâlnirii, are așezare în grădină aici, are lucrare din cer, iar lucrarea Mea cu voi are sprijin și sfinți de ajutor din cer pentru voi, o, fiilor!

Așadar, pentru toți cei care sunt în numărul poporului cuvântului Meu din vremea aceasta, Eu, Domnul, fac îndemnul cel sfânt și spun: O, fiilor, iubiți cerul, iubiți-l și așezați-l pe pământ și lucrați-l și păziți-l cu voi și la voi și fiți locuitori ai cerului pe pământ, că omul a căzut din cer, a căzut din rai acum șapte mii de ani și mai bine, căci a ales să nu asculte în rai și a căzut în neascultare de Dumnezeu Făcătorul.

O, iubiți cerul, fiilor, căci lumea este iadul, iar cerul este raiul care trebuie așezat și lucrat pe pământ la vedere, și să se teamă diavolul văzând această împlinire sfântă acum, la sfârșit de timp, când se crede el biruitor peste oameni și peste Dumnezeu! Voi însă treceți din trup în duh, din mărginire în nemărginire, și veți mângâia cerul și pe Făcătorul a toate, căci am spus samarinencei atunci la fântână, i-am spus că adevărații închinători vor lucra cu duhul și cu adevărul și cu puterea credinței, nu cu ridicarea de locașuri împodobite pentru închinare cum știu oamenii să-și facă, ci cu așezare în sfințenie a oamenilor, cărora le trebuie pe Dumnezeu cu ei, nu case de rugăciune ca și cei de acum două mii de ani, ci așa cum lucram Eu în duh și în adevăr, că Mă purtam cu ai Mei pe poteci, pe pajiști, pe malurile apelor, prin grădini pline de flori și de pomi ca să poată veni după Mine cei necăjiți, cei neluați în seamă, cei neajutorați, cei care cred pe Dumnezeu lucrător pe pământ, nu în cer și atât, și iată, fericiți sunt cei ce cred cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el, Eu așa am spus, fiilor!

Acum vă învăț cerește și vă spun: treziți și lărgiți în voi lucrarea îngerului Meu din voi, căci omul doarme și nu se mai scoală din această adormire, o, și se face greu pentru Dumnezeu, căci conștiința înseamnă Dumnezeu lucrător în om pentru viața sufletului, înseamnă îngerul Domnului în inima și în mintea omului, o, fiilor. Așadar, iată, îndeletniciți-vă să vorbiţi mult şi tot mai mult cu Dumnezeu, cu Mine, fiilor, ca să prindem drag unul de altul, ca să ne dorim, ca să nu ne pierdem unii de alții, fiilor. O, vorbiți cu Dumnezeu, vorbiți frumos! Ce frumos este să faceți aceasta, o, fiilor! Câtă împărăție a cerurilor trăiește și lucrează în om pe pământ, atâta va avea el parte de ea în împărăția veșniciei, când Eu, Domnul, voi veni cu ea pentru cei ce au purtat-o pe ea în ei și cu ei pe pământ.

Duhul lui Hristos să fie duhul vostru, fiilor. Nu țineți cu voi înșivă, așa v-am povățuit, și veți pricepe lucrând așa Duhul lui Hristos lucrător în voi, și din voi în lături, și va fi ca în cer cu voi și între voi. Iar acum să înțelegem bine această lucrare hrănită din cer în om, căci împăratul David grăia mult, mult cu Dumnezeu, și avea vreme destulă să facă aceasta mai mult decât tot ceea ce lucra el în mijlocul poporului îngrijit de el, iar grăirea lui cu Mine tot timpul avea ca izvor al ei frica de Dumnezeu, fiilor. Frica de Domnul îl face pe om să vorbească cu Dumnezeu ca David, ca profeții, ca toți rugătorii mari, care se temeau fără Dumnezeu tot timpul cu ei, și iată, lucrând îți odihnești pacea sufletului, iar nelucrând nu ai pace, numai că trebuie înțeleasă bine această taină sfântă cu omul pe pământ, cu Domnul pe pământ, fiilor.

Mintea omului greșește mereu, mereu, din pricina mărginirii ei și a trupului ei, căci omul este pentru el însuși când se alege pentru el, o, și de aceea Eu, Domnul, v-am povățuit adesea pe voi și v-am rugat să treceți din trup în duh ca adevărați închinători ai lui Hristos, să treceți din mărginire în nemărginire, fiilor, căci duhul nu este cu măsură sau cu margine, ci este nemărginire, și asta-i trebuie omului, nemărginirea, fiilor, numai că omul este mult prea învățat cu mintea lui și cu puținul ei cel trecător, și e mică de tot mintea lui și-și ține parte, săraca de ea, și pierde omul pentru ea pe Dumnezeu.

Tot ceea ce vă spun Eu vouă în ziua aceasta în amintirea cuvintelor pe care le-am grăit samarinencei la fântâna lui Israel, o, așa trebuie să înțeleagă cel care voiește să se închine Domnului în duh și adevăr, nu în locuri anume, nu în Ierusalim, ci în duh și adevăr, așa cum Tatăl voiește să înțeleagă și să fie adevărații Lui închinători, iar Eu vin și vă învăț pe voi prin izvorul Meu de cuvânt, o, fiilor.

Toți cei care doriți să vă faceți adevărați închinători lui Dumnezeu, iată învățătură pentru această minune sfântă: Despărțiți-vă, fiilor, cât mai desăvârșit de viața lumească, de ceea ce seamănă cu viața și cu îndeletnicirile fiilor lumii. O, nu luați de la ei ca să faceți și voi ce fac ei. Fie-vă teamă de așa despărțire de Dumnezeu. Fugiți, fugiți cu teamă de asemănarea cu lumea, de statul în lume, de obiceiurile fiilor lumii, căci omul are nevoie de Dumnezeu și de cele lăsate din

cer peste el și cu el, și nicidecum nu are nevoie omul de cele scoase de fiii lumii pe pământ, că iată, diavolul vremii de azi a pus în fața și în mintea creștinilor duhul lumii și școala cea rătăcitoare de timp ceresc cu omul.

Of și iar of, fiilor, of, că Mi se frânge Duhul și inima Lui când Mă uit și văd creștinul Meu că seamănă cu lumea și cu fiii lumii, că ia de la aceștia, că nu mai pot altfel, iar Eu, Domnul, trimit pedepse și pagube, din pricina durerii care se suie la Mine prin îngerii răi cu cele ce fac creștinii care știu venirea Mea cuvânt pe pământ și hrana cea din cer și povețele pentru viața creștină și îngerească apoi.

O, creștine împărțit în două, o, fiule, cu cât vrei să nu te faci cunoscut al cui ești cu slujirea cu care te înveți de la fiii lumii, cu atât te vei pierde și mai mult, cu atât mai mult vei depărta de tine pe Domnul. Cu cât vei da să iei și să semeni cu lumea și cu fiii ei, cu atât te vei trage la stânga și te va cuprinde rătăcirea de Dumnezeu și de suflet, căci dragostea de Dumnezeu nu va mai fi lucrarea ta, nu vei mai trage cu cerul după adevăr, nu vei mai căuta lumina cea neînserată care să-ți poarte pașii vieții pe culmile biruinței care vine curând pe pământ peste cei vrednici de ea prin iubirea cea de sus, prin viața de rai pe pământ.

Iată, omul doarme și ziua și noaptea, doarme tot timpul lui de pe pământ, îi doarme conștiința, îngerul Domnului din om. Nu sunt, nu mai sunt păstori de creștini care să-i trezească și să-și adune ei conștiința și să vadă pasul în gol, pas nevegheat de îngerul conștiinței care doarme în om.

Să Se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui, lumea și duhul ei! Să-și vină în fire toți creștinii care au cunoscut și cunosc cuvântul venirii Mele, cu care dau să-Mi strâng la pieptul Meu un popor ca să-l ocrotesc pe el de duhul lumii și să-l am pus deoparte pentru slava Mea, care așteaptă la hotar!

Îi trimiteam pe cei vindecați, îi trimiteam la preoți ca să vadă și aceștia și să înțeleagă și să creadă și ei în Hristos, Cel minunat întru sfinții Săi. Nu-i trimiteam să le fie distrusă credința de către preoți, ci ca să se mărturisească lucrările lui Dumnezeu și să aibă cine să le recunoască și să creadă în ele și în Dumnezeu apoi. Acum însă e gros întunericul mai mult ca atunci, iar preoții sunt puși spre nimicirea credinței din oameni și se dau mai deștepți ca Dumnezeu, iar omului nu-i mai dă nimeni mâna să se scoale sau să nu cadă, căci preotul voiește să-l asculte pe el omul și-i spune omului ce să facă și ce să nu facă și se crede cunoscător în așa măsură încât să nu mai aibă Dumnezeu dreptul să lucreze pe pământ nimic, că nu-i dă preotul voie. O, păi dacă faci așa, tu ești altceva dacă te ții atâta de trufaș, de nu mai are Domnul voie să coboare pe pământ lucrările Sale între oameni dacă preotul spune: nu!

Așadar, Eu Însumi vin cu acest cuvânt, iar preotul nu știe și nu crede lucrarea Mea. El vorbește de la sine și se împotrivește să vină omul spre glasul cuvântului Meu și spune: *„Nu vă duceți, că e diavolul acolo!”* O, păi tu ești cu Dumnezeu, de-i spui omului că e diavolul acolo? Îl știi tu pe diavolul așa de bine, de-i spui omului să fugă de diavolul? Dar pe Domnul cum de nu-L cunoști, că iată, tu n-ai habar de Dumnezeu, chiar dacă stai în haină de preot înaintea omului, căci tu ești altceva, și iată, îl înșeli pe om cu haina ta și cu statul la altar și te dai mare și atât de tare.

Am venit Eu Însumi, am venit din cer acum două mii de ani ca să vorbesc pe pământ cu omul, căci preoții ca și cei de azi nu-L dădeau pe Domnul la oameni. Am grăit Eu Însumi cu samarineanca la fântână și a rămas grăirea Mea cu ea, și iată vremea cea proorocită ei de Mine atunci pentru adevărații închinători, și am venit Eu din cer cu această vreme acum, că nu se poate altfel să ajungă Dumnezeu la oameni, câtă vreme preoții îi depărtează pe oameni de Dumnezeu ca să-i apropie de ei, nu de Dumnezeu, iar omul nu mai cunoaște calea întoarcerii în rai, în viață de rai pe pământ.

I-am dat samarinencei să bea așa cum vă dau vouă azi, fiilor care credeți în venirea Mea după om ca să-l învăț Eu pe el în vreme de neînvățătură, căci pe pământ nu mai am slujitori pentru om spre Mine, iar ucenița Mea din Samaria lasă lângă Mine acum îndemnul ei sfânt pentru cei care iubesc pe Dumnezeu în vremea aceasta de mare uscăciune de credință și spune ea așa:

— Beți apa care curge din cer, și care trezește pe Dumnezeu în om! Beți apa aceasta, voi, cei care auziți venirea Domnului în cuvânt pe pământ aici, la fântâna cerului pentru voi! Beți și mărturisiți, ca să se cheme că beți și credeți! Cum să mărturisiți? Prin împlinirea cuvântului care vine cu norii la oameni pe pământ, iar împlinirea va fi văzută în toată frumusețea ei din voi, și vor trage mulți spre acest rai din om și vor dori și ei raiul și vor scăpa de vremelnicie încă de pe pământ, și vine apoi raiul văzut și înțeles de tot mai mulți, căci Tatăl așa închinători dorește și așteaptă să se ivească din loc în loc la vedere, și mulți atunci se vor vindeca, vor vedea calea și viața și dragostea de sus, care vine pe pământ cuvânt.

Așa, Doamne, mărturisesc eu acum, iar povestea mea cu Tine și pentru Tine apoi, aceasta este cartea mea de învățătură pentru cei care mă vor în ajutor spre Tine pentru ei.

Și acum plec ochii duhului și privesc sărbătoarea mea de înger al Tău în cetatea Ta de azi, și mă mângâi privind aici, și-Ți mulțumesc în clipa aceasta mângâietoare mie, o, Domnul meu Cel bun.

— Fiilor, fiilor, am așezat în carte povețe mari și tari pentru cei tari și pentru cei slabi, ca să se facă ei tari și sămânță bună de semănat, iar sămânța bună trebuie ocrotită de Dumnezeu, căci așa este scris.

Pun puterile cerești să-Mi ajute coborârea în carte cu cuvântul ori de câte ori găsesc neputință pe cale, iar voi, fiilor, cereți Mie putere ca să puteți, cereți, și vi se va da, căci așa am făgăduit să fac și să împlinesc celor ce-Mi cer.

Iar acum las peste voi binecuvântare și început de pregătire a praznicului de Rusalii, și putere peste voi ca să puteți pentru Mine, și vă dau acum mângâierea Mea și vă spun cu tot harul Meu: pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin!

20 mai/2 iunie 2024

Duminica a șasea după Sfintele Paști, a Orbului din naștere. Sărbătoarea Nașterii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Povețe de purtare în cetatea cuvântului. Domnul veghează peste soarta neamului ronmân, în ziua tragerii la sorți. Cei aleși să poarte lucrul Domnului au fost cei mici și smeriți în toate vremile.

Eu sunt Cel ce sunt, și vin de la Tatăl Savaot cuvânt peste pământ în vremea aceasta despre care scrie în Scripturi că vine, și iată, a venit și vine, vine Domnul cuvânt pe pământ.

Mi-am pregătit cetate de piatră pe pământ în mijlocul neamului român și locuiesc în ea cu tot cerul Meu de sfinți,

începând de jos și până sus, sus, și iată cerul locuitor pe pământ între oameni, în mijlocul fiilor lumii, și care nu trag cu Dumnezeu pentru viața lor. Eu însă Mi-am ales ca și acum două mii de ani ucenici, și locuiesc cu ei și îi numesc pe ei fiii cuvântului Meu, căci i-am născut din nou de sus prin cuvânt, și-Mi sunt ei poartă de intrare în cetate și merge apoi peste pământ cuvântul Meu și Se slăvește Domnul peste pământ cu cuvântul și este slujit de îngeri, precum este scris.

Voi, fiilor primitori de Dumnezeu, fiți ochi și urechi în toată vremea pentru purtarea voastră în cetate și a celor ce vin și se înfățișează Domnului și iau din cer hrană de cuvânt când vine Domnul în sărbători cu sfinții Săi în cetate aici. O, fiilor, sunt ușile lui Dumnezeu aici, e locul coborârii Lui aici, și de aceea voi să călcați cu sfială prin cetate ziua și noaptea, să deschideți și să închideți ușile cu sfială în minte și în inimă, și aceasta pentru îngerii slujitori din partea Mea în cetate pentru Domnul și pentru cele lucrate aici, și nu uitați să dați de la voi tot timpul nepăsarea pentru acestea ce vă spun vouă, și celor care vin în cetate la sărbători, când voi le faceți întâmpinarea și îi așezați la masa Domnului alături de voi.

O, n-a avut nimeni atâta trecere ca și voi, ca să fiți voi aici, unde Domnul locuiește și lucrează pe pământ în mijlocul fiilor lumii, măi fiilor. Nu este nimeni vrednic să calce cu piciorul pe așezământul lui Dumnezeu, și de aceea vă spun vouă, fiți sfioși tot timpul, e Domnul cu Ființa Lui aici, și trebuie să aveți în minte și în putere tot timpul taina Mea de aici, locul odihnei Mele, a coborârii Mele cuvânt pe pământ, fiilor.

Iată, tot timpul să vă fie adunate în Mine mintea și inima, căci aici locuiește Domnul, nu voi, nu numai voi, și să se vadă că voi țineți seama de Cel ce locuiește aici, și pe Care voi trebuie să-L slujiți tot timpul aici, și nu vouă să vă slujiți aici, iar slava Mea de aici să n-o știrbiți nici cu cât un grăunte, niciun bob de cinste și de mărire să nu-i știrbiți, o, fiilor.

Să învețe aceasta de la voi cei ce vin și se apropie de Domnul aici, căci Eu aduc învățătura cuvenită în toate și pentru toate câte trebuie să se păzească și să se lucreze aici, fiilor. Voi nu puteți prin voi.Voi puteți prin Mine, iar Eu pot prin voi, dar Eu, nu voi, și iată, Eu sunt puterea din voi, iar voi nu mai sunteți, și de aceea voi sunteți ai Mei. V-am curățat, v-am înnoit ca să fiți ai Mei apoi, și asta înseamnă să fie cu Mine creștinul, iar când Eu îl am al Meu pentru lucrul Meu, fac aceasta pentru că el este cu Mine și este al Meu, și nu mai este al lui ca tot omul de pe pământ, și iată mărirea în care stați de Mine așezați, și pe care voi să n-o risipiți după placul cuiva de pe pământ, și aceasta nu trebuie să uitați vreodată, iar Eu trebuie să vă învăț mereu, mereu să stau cu cuvântul Meu peste voi, mereu, fiilor, căci locul pe care stați este al Meu, este locuința Mea dintre pământ și cer acum, la sfârșit de timp, o, fiilor.

Așezăm acum cuvânt pentru ziua aceasta, căci în duminica aceasta se trage la sorți în țara cuvântului Meu pentru cei care vor sta cârmuitori de acum încolo prin cetăți, iar Eu, Domnul, veghez acum cu îngerii și cercetez din loc în loc, după cum sunt fiii acestui neam, ca să se potrivească aleșii și slujitii, căci faptele vorbesc întotdeauna, după cum Eu am spus că fiecare primește după faptele sale, o, și ce puțin cred oamenii acest atât de mare adevăr, care slujește după dreptate pe pământ, fiilor, și de aceea am spus prin cuvânt că omul doarme ziua și noaptea, că doarme mereu, și nu se mai scoală ca să dea trezvie îngerului Domnului din el, conștiinței care nu mai veghează în om de partea lui Dumnezeu, și este Domnul îngrijorat pentru viața omului nepăsător de suflet pe pământ.

O, fiilor, e mare orbirea de peste oameni, și nimeni nu-i poate spune omului aceasta, căci el știe că vede. O, nu mai știe de Dumnezeu omul, nu mai știe, se dă păcatului și atât, iar cerului nu-i mai dă omul nimic din viața lui de pe pământ. Acum crește și tot crește răspunsul omului, că vine pe pământ cuvântul Meu de trezire și va fi omul întrebat cum l-a primit, cum l-a împlinit, cum a crezut în el și cum a stat înaintea Mea și a glasului Meu peste pământ în acest timp.

Așadar, fiilor, să ridicăm la Tatăl rugi durute pentru cei de pe pământ, căci omul este nepăsător pentru sufletul lui, și iată, se naște și se murdărește de mic cu desfrâul cel negru la Dumnezeu, și se căsătorește apoi și face prunci asemenea lui și nu-și poartă cinstea familiei și-și lucrează desfrâul pe mai departe, o, și numai atât știe să facă și să-și risipească viața în păcat, și e de strigat la Tatăl pentru întoarcerea la sfințenie a omului, și toate acestea Eu le grăiesc cu voi ca să vă așez la lucrul cel sfânt pentru întoarcerea la Dumnezeu a oamenilor și pentru propășirea spre cer a mersului cel sfânt, dacă oamenii se întorc cu fața la Dumnezeu, după cât cuvânt vine spre ei din cer ca să-și vină în fire și să-L cunoască pe Domnul și să-I dea ascultare și slavă apoi, căci omul pentru asta a fost zidit pe pământ, măi fiilor.

L-am vindecat pe orbul cel din naștere orb acum două mii de ani ca să fie această mărturie rămasă peste oameni pe pământ, căci am grăit orbului pentru el și pentru mai-marii vremii de atunci ca să rămână grăirea Mea, și iată zi de sorți pentru țară în duminica orbului, că așa găsesc de cuviință cei care se ocupă cu sorții pentru popor, cei care spun că văd bine, că nu sunt orbi și că văd. Eu însă am spus acum două mii de ani că am venit în lumea aceasta pentru judecată, ca toți cei care nu văd să vadă, iar cei care văd să ajungă orbi. Și dacă unul din farisei Mi-a zis: *«Doar n-om fi și noi orbi»*, Eu i-am răspuns: *«Dacă ați fi orbi n-ați avea păcat, dar acum ziceți „vedem”, și de aceea păcatul vostru rămâne».*

Dar iată, fiilor, în duminica aceasta s-a potrivit sărbătoarea nașterii trâmbiței Mele Verginica și o au sfinții în mijlocul lor cu sărbătoarea ei, iar Eu vin la voi cu această petrecere cerească, vin cu trâmbița Mea, fiilor.

Ne așezăm, Verginica Mea, Ne așezăm cu toții la masă cu ei în ziua ta de serbare de naștere a ta pe pământ, și grăim cu poporul născut prin lucrarea cuvântului Meu și-i dăm din cer, ca să fie al cerului acest popor pe pământ, și nu al pământului să fie, căci Noi locuim cu cerul pe pământ aici, și mare este taina venirii Mele, și multă putere are cuvântul Meu și poate el cât Dumnezeu! Așadar, să așezăm cuvânt pe masă și să-l facem lucrător să fie, căci fără ascultare din partea lor Noi n-am avea popor, o, n-am avea, iar suferința Domnului ar fi grea de tot, și iată, avem loc ales, avem locuință și lucrare de rai peste pământ acum, Verginica Mea.

— O, fie, Doamne, plin de putere cuvântul Tău acum, și pe veci de veci, căci vorbești cu putere, Doamne, și fericiți trebuie să fie cei ce ascultă și împlinesc cuvântul Tău cu toată credința și până la sfârșit! Le-aș dori această fericire la toți cei care au aflat cuvântul venirii Tale de la Tatăl acum, o, dar mulți n-au fost fericiți când ai dat să-i mustri pentru neîmplinirea cuvântului Tău și Te-au părăsit și au părăsit această fericire, bieții de ei, căci trufia este diavol greu de urnit din mintea omului, și nu știe omul cât de mic ar fi să se știe și să se vrea față în față cu Domnul și cu orice semen, cu orice vietate, Doamne.

Tu i-ai ales ai Tăi pe cei mici, nu pe cei buni şi mari. L-ai ales pe David de la oi şi l-ai aşezat împărat peste poporul Tău şi nu i-ai luat pe fraţii lui cei mari şi buni, ci pe cel mic l-ai luat şi l-ai aşezat pe tronul Tău de domnie peste poporul Tău, Doamne.

Ai venit acum două mii de ani și n-ai ales nimic pentru Tine dintre cei mari și buni, o, și Te-ai dus pe malul apei și Ți-ai făcut ucenici pescari, nu oameni învățați sau școliți, o, nu.

M-ai ales pe mine să-Ți fiu trâmbiță pe pământ, fată săracă și smerită, nebăgată în seamă, și apoi prigonită de toți, din pricină că eram sufletel al Tău iubit, Doamne. Eram copil smerit de tot, și m-ai făcut mare pentru Tine și pentru lucrarea Ta, așa cum ai făcut cu David și cu ucenicii Tăi, și cu mulți dintre cei smeriți și mici și slabi.

O, nu pot fi ai Tăi cei mari, cei ce vor să fie ceva mai mult decât sunt ei sau alții de pe lângă ei, Doamne. Iată, trufia a așezat pe pământ mulțime de preoți, dar aceștia nu sunt buni pentru Tine, pentru slava Ta, și nu au voie să fie mici și fără școală și simpli la port și la stat și la suflet și la slujire, Doamne, căci li se cere să fie mari și să se dea mari. Li se cere preoților să aibă școală, dar Tu n-ai ales acum două mii de ani oameni cu vază ca să-i faci preoți ai Tăi, ci pe cei mai smeriți cu numele și cu viața, pe aceia i-ai ales și i-ai mărit cu mărirea Ta prin smerenia Ta.

O, Doamne, o, Doamne sfânt, preotul trebuie să fie om sărac cu duhul, om aplecat, și care să slujească sub stăpânirea Ta merindea cea sfântă pentru oile turmei Tale, și nu mai mult să fie cel ce este preot slujitor, căci altfel omul se îngâmfă că este, că poate, că știe, o, și pierde harul, că pleacă harul de la omul îngâmfat.

Nu-i trebuie preotului cinstire, ci doar slujire cu smerenie, căci Tu așa Te-ai arătat pe pământ între oameni, blând și smerit cu inima, și erai Dumnezeu, o, Doamne. Iată greșeală fără de margini, și ce să facă lumea cea atât de greșită, ce să facă cu așa preoți, Doamne? Iată și creștini plini de trufie și de nemulțumire apoi, și cine să-i mai învețe pe oameni smerenia, duhul blând și smerit, sărăcia de duh, o, cine să mai dea acestea ca să le aibă oamenii, și mai ales slujitorii de la altare, care au nevoie de mare umilință, de mare sfințenie, Doamne?

Păcătuiește omul pe furiș, și se dă apoi mai mult decât cei ce păcătuiesc. O, cum va fi dezrădăcinat acest păcat luat în fire încă de copil de fiecare om lucrător de păcat?

O, ai grijă de poporul cuvântului Tău, ai grijă mereu, Doamne, păzește-l de întuneric, dă-i mereu povața cea de sus, că fără povața Ta mereu peste cei hrăniți de sus adoarme creștinul și se lasă spre nepăsare și spre rele și spre neascultare, Doamne.

Privesc cu duh durut peste cei desprinși din trupul poporului Tău hrănit de sus de atâtea zeci de ani, o, și văd în câtă nepăsare s-au îmbrăcat și s-au lăsat spre păcat și au dat de la ei teama pentru răspunsul pe care au să-l dea înaintea Ta pentru viața lor cu Tine, și apoi fără Tine, Doamne.

O, fii și fiice din Ierusalim, e Domnul cu Ierusalimul de sus peste voi, patria cea sfântă, cea pentru sfinți. Nu încetați să aveți în minte și în inimă sfințenia cea de sus, cea pentru sus, căci oamenii pe pământ lucrează văzut și nevăzut păcatul tot timpul, iar Domnul Și-a voit un popor sfânt zi și noapte să aibă înaintea Sa pentru venirea Sa cuvânt pe pământ. Așadar, iubiți raiul, fiți ca în rai, zidiți zi și noapte raiul pe pământ, că e de zidit mereu la acest așternut, și e mereu de împodobit pentru sfinți și îngeri, ca să fie cei din cer cu cei de pe pământ, și numai așa să fie în toate locurile pe unde are Domnul sufletele dăruite sfințeniei Domnului pe pământ.

O, Doamne, fă să se împlinească tot cuvântul meu de azi peste ei, și tot timpul. Așa mă aplec și așa Te rog. Și chiar dacă aș mai sta în cuvânt cu ei, le-aș da lor același îndemn: sfințenie, aplecare, smerenie, sărăcie de duh pentru plăcerea Domnului în ei, iar Tu le vei da lor mai mult și mereu, că multe sunt de lămurit și de întărit pentru împlinirea lor peste ei, și dinspre ei spre Tine, Doamne.

Iar acum Tu ești Păstorul și pecetea fiecărui cuvânt din cer peste ei, și slavă măririi Tale cu ei, și să crească ei mărirea Ta din mijlocul lor, și vor fi ei scriși copii ascultători Ție, mereu, mereu aplecați, mereu, mereu ascultându-Te ei, o, Doamne!

— O, Verginica Mea, multe sunt de întărit peste ei, căci unii din cei hrăniți de Noi sunt tăgăduitori și încă neîmplinitori. O, ce vom face cu toți cei care știu ce au de lucrat și încă nu ascultă să-și lucreze mântuirea și raiul?

Fiilor, fiilor, avem de adus pe masă de cuvânt lămuriri mari cu tot întregul lor, căci Eu, Domnul, prin acest popor am de împlinit o mulțime de minuni prin ascultare și în lumină, și de aceea avem și tot avem de făcut așezări și ascultare apoi, că voiesc să biruiesc mai curând pe satana și duhul îngâmfării de pe pământ, și iată, vă cer lucrători cu toți cei care Îmi stau aproape Mie și vouă, ca să întărim împlinirea cuvântului Meu, fiilor.

Şi acum binecuvintez mersul Meu cu voi şi prin voi pe mai departe sub grija Mea de voi, căci suntem la capătul filelor Scripturii și așteaptă Domnul cu raiul, așteaptă raiul la hotar, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 2024

Praznicul Înălțării Domnului

Învățătură pentru viață de rai. Ținerea celor nouă marți și nouă joi după Sfintele Paști.

Pace, fiilor, pace vouă de la Dumnezeu. E zi de praznic împărătesc, și așezăm masă de cuvânt, o, fiilor. De două mii de ani sunt creștinii pe pământ, iar ei sunt fiii împărăției lui Dumnezeu așezate atunci între oameni cu slava ei, cu tot ceea ce Eu, Domnul, am adus de la Tatăl pe pământ pentru cei care se vor lepăda de sine și-și vor purta crucea pe urma Mea, venind după Mine și lăsând lumea și vremelnicia ei, căci Eu am venit cu viața veșnică și am dat-o în dar celor ce Mi-au urmat, și pe care i-am luat în veșnicia Mea, acolo unde sunt Eu, precum le-am spus ucenicilor Mei că pregătesc loc Mie și lor și tuturor celor ce-Mi vor da viața ca să le port mersul spre veșnicie, și pe care i-a tot purtat credința în Mine, în Fiul lui Dumnezeu, trimisul Cel din cer pe pământ cu împărăția Sa între oameni, o, fiilor.

Am stat treizeci și trei de ani cu oamenii pe pământ acum două mii de ani, de când se numără timpul Meu, timpul lui Hristos. La sfârșitul călătoriei Mele de atunci M-au răstignit pe cruce mai-marii de atunci, din pricina multor semne și minuni, pe care le-am lucrat și le-am așezat între oameni spre pomenirea veșnică a lui Dumnezeu, și am pus în vremea aceea temelia împărăției lui Dumnezeu cu oamenii, o, fiilor. Am înviat din răstignire după trei zile și M-am scris pe pământ Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, iar apoi au mai trecut încă patruzeci de zile și Mi-am lăsat ucenicii în urma Mea zidari pe mai departe ai lui Hristos între oameni cu

împărăția Sa, iar Eu am fost luat din ochii lor de un nor, care M-a acoperit chiar când îi binecuvântam și le deslușeam despre cele cu privire la împărăția lui Dumnezeu și le spuneam: *«Voi veți primi din cer o putere, căci Se va coborî Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului»*, și apoi M-am înălțat la cer, și un nor M-a ascuns din ochii lor și am slobozit la vedere pe cei doi martori înveșmântați în alb și le-a spus ucenicilor Mei: *«Acest Iisus Se va întoarce așa cum L-ați văzut mergând la cer».*

Venirea Mea cea de la Tatăl acum două mii de ani i-a avut pentru ea martori pe cei de atunci ucenici ai Mei, iar pentru venirea Mea de acum cu norii vă am martori pe voi, fiilor care-Mi împărțiți cuvântul de la margini la margini peste pământ, și iată, ca și atunci, nici acum lumea nu caută după venirea Mea și-și vede de ale ei, iar Eu stau cu fiii împărăției Mele în mijlocul oamenilor și-Mi fac lucrarea cea de la sfârșit de timp, iar după ea vine veșnicia, vine la vedere, vine precum este scris, vine cu cele ale ei, iar Eu, Domnul, am deschis calea spre ea și le-am dat pregătirea cea pentru ea la cei care cred venirea Mea cuvânt pe pământ și pregătirea cea de rai a celor care se dăruiesc fii ai împărăției lui Dumnezeu, hrăniți prin cuvântul Meu și învățați de Mine lucrarea vieții veșnice pe pământ, plata celor ce cred în venirea Mea cea de acum două mii de ani și cea de acum, de la sfârșit de timp, și care o desăvârșește pe cea de atunci, și iată viața celor ce-Mi urmează pentru veșnicie: sfințenia, credința, iubirea, lucrarea cea de rai și bucuria lor cu Dumnezeu pe veci de veci ca fii ai Tatălui, precum Eu sunt.

Așadar, ce au de lucrat cei ce-Mi urmează spre viață de rai? Ei trebuie să lucreze ceea ce omul nu a ascultat la început și a căzut din rai. Am așezat pic cu pic legea raiului pentru cei ce s-au ales Mie în zilele acestea și le-am spus lor să mănânce mâncare de rai: fructe, verdețuri, semințe, legume, și toate cele pentru hrană de rai. Le-am spus lor să asculte de Dumnezeu, și nu de ei înșiși. Le-am spus celor ce-Mi urmează: *«Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!»* Sfințenia este legea raiului, și cu ea este cuviosia, este smerenia, și toate prin lepădare de sine, cu mare atenție lucrate acestea toate, căci amestecarea celor omenești și pământești și firești îl cad pe om din rai ca și acum două mii de ani, o, că e greu, fiilor, e greu să înțeleagă întreg și să vrea apoi omul să fie pentru Dumnezeu cu viața lui pe pământ. Eu însă, iată, stau între voi și vă grăiesc și vă aduc din cer și Mă dau vouă trup și cuvânt și-Mi las între voi puterea cea pentru voi, pentru paza voastră, fiilor, căci dincolo de hotar e satana cu iadul lui cel murdar și negru între cei ce-i slujesc lui, iar Eu vă ascund în Mine, sunt împreună cu voi, vă port de mânuță, vă îndrept dacă vă aplecați spre greșeală, vă dau din cer, și tot adaug mereu la veșmântul vostru și vă țin în taina Mea și stau cu voi în Tatăl, căci Eu în Tatăl sunt, o, fiilor.

Am o grăire să le dau celor ce stau sub numele Meu slujitori peste oameni, căci ei stau împotrivă la multe, iar turma Mea piere prin neascultare, prin nesupunere, și iată, le spun mai-marilor, care stau așa de mari peste turma nevindecată de păcat, le spun lor că acum două mii de ani am lucrat mult și multe pe pământ, și au rămas scrise unele în cartea Scripturii, iar cele multe și mai multe au rămas în mintea și în obiceiurile creștinilor, de atunci și până azi, și care cărare spre cer are nume de sfânta tradiție, la care s-au tot adunat în vreme multe lucrări sfinte scrise, sau din unii în alții prin viu grai, prin legătura cu Mine a fiilor turmei Mele, și toate sunt închinate lui Dumnezeu și luate spre lucrare de credință cu faptă, o, și am o carte pentru cei de la cârmă ca să le-o dau, și le-o voi da, fiilor, că multe sunt de lămurit și de așezat pentru credință și lucrare, și de aceea binecuvântarea Mea o întăresc peste voi ca să lucrez cu voi, ca să aduc la voi spre împărțire și spre lămurire multe lucrări, fiilor, că mulți din cei ce-Mi știu cuvântul nu împlinesc frumos și întreg sfatul cuvântului Meu, și li se șubrezește mersul spre viața veșnică la Mine și lângă Tatăl, măi fiilor.

Iată, se apropie praznicul cel mare al Rusaliilor, iar voi sunteți în pregătirea lui, și văd cei din cer că se ridică deasupra cortul alb și tot așternutul sărbătoresc în grădina Mea cu voi, iar Eu, Domnul, desfac calea celor adormiți pentru iarăși pomenirea cea de vară înaintea Mea pentru ei, aici la voi, sub cort.

Suitele puterilor cerești tresaltă și așteaptă întâlnirea Mea cu voi și cu ei aici, în cetatea cuvântului Meu, iar îngerii ajutători lângă voi și cu voi aici, la lucrul pregătirii, sunt plini de mișcare și de cer lângă voi cu toată graba cea sfântă, și care supune timpul, o, fiilor, căci voi sunteți puțini și mici, iar lucrul Meu cu voi e mult și mare, dar slavă Domnului, ca să lucreze cu putere credința voastră, căci Eu cu aceasta am lucrat totul pe pământ, cu ea și cu fiii ei, totul prin credință, precum este scris, fiilor.

Nimeni dintre fiii cei hrăniți cu hrana cuvântului Meu să nu se clatine de pe un picior pe altul pentru ținerea zilelor de marți și de joi de nouă ori după Sfintele Paști, căci vine din străbuni această jertfă închinată Domnului pentru păzirea grădinilor și a caselor, pentru păzirea rodului, pentru depărtarea dăunătorilor, pentru ploi curate și hrănitoare, nu stricătoare de rod, o, că multe păcate fac oamenii, și nu mai aduce nimeni la Dumnezeu jertfă pentru păcat, și de aceea străbunii cei sfinți au afierosit aceste nouă zile de marți și de joi până după Rusalii, ca prin această jertfă să vină de la Domnul paza cea bună peste grădini și livezi, peste oameni și animale și păsări, pentru ferirea de tunete, de fulgere, de prăpăd cu grindină, de ape revărsate peste albii asupra gospodăriilor oamenilor.

Iar pe preoții care îndeamnă oamenii să nu se ia după aceste datini greșite, spun ei, Eu, Domnul, îi rog pe ei să țină seama de străbunii cei sfinți, de la care au rămas aceste jertfe de rugăciune, aceste zile pe care ei le-au făgăduit ca jertfă adusă Domnului, cum că nu vor spăla hăinuțele de pe ei și din casă, că nu vor coase cu acul, că nu vor folosi uneltele pentru lucrarea prin grădini, că nu vor lovi cu ciocanul, că nu vor lovi piatră de piatră și că vor lăsa aceste lucrări pentru celelalte zile din săptămână, ca să fie ei ocrotiți de Dumnezeu tot restul timpului, și feriți de boli și de pedepse pentru păcate, căci omul face păcate zi și noapte peste viața lui pe pământ, și nu aduce Domnului jertfă de împăcare și de curățire apoi, căci omul a uitat de Dumnezeu și-și vede de ale lui, de cele fără Dumnezeu peste viața lui.

Voi, fii ai cuvântului Meu, nu vă îndoiți, ba, din contra, fiți bucuroși și ascultători ca să ţineți rânduiala acestor de nouă ori marţi şi joi după Sfintele Paşti, o, că de mult am tot dat să spun, mai ales pentru cei care nu dau să lase lucrul cel pentru ei în aceste zile ca să aducă Domnului împăcare cu ei prin această jertfă sfântă, care se socotește la Domnul ca și vremurile de post sau de rugăciune sau de zile aparte rânduite prin sfinți, ca și lucrarea mântuitoare pentru viața creștinului.

O, multe lucruri sunt de deslușit pentru cei ce nu se apleacă încă, și trebuie totul pus pe hârtie ca să se știe apoi și

ca să se aducă la împlinire pentru viață de rai pe pământ, că am spus că așteaptă raiul la hotar, odată cu venirea Mea cu norii, o, fiilor.

Eu, Domnul, binecuvintez acum truda voastră pentru gătirea praznicului de Rusalii și vă sprijin cu ajutor din cer și de pe pământ, cu sfinții și cu îngerii, și vă ies în cale cu ajutorul în toate, iar voi vedeți deslușit aceasta, fiilor.

Binecuvântare așez și pentru intrarea la praznic a celor adormiți, a tuturor celor de la Adam și până acum, și vom așeza mesele, de pe pământ, și până sus, sus, fiilor, și va fi ca în cer, și numai ochi și urechi vor fi toți și toate atunci, și va fi bucurie cerească, fiilor.

Toate să fie ca în cer, și tot așa să se și lucreze și să se pregătească de sărbătoare aici. Să nu se pomenească la voi duh de sine sau de cârtire sau de îndoială, și numai statul vostru în Mine și cu Mine, căci Eu sunt în toate, că voi sunteți mici, așa cum Îmi place Mie să fie fiii lui Dumnezeu, prin care Domnul să poată, și nu ei, o, fiilor.

Acum, slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, slavă Domnului prin voi pe pământ în tot ceea ce voi lucrați în numele Meu și cu Mine, fiilor! Mângâierea Duhului Sfânt să vă mângâie pe voi! Puterea cea din cer să vă însoțească prin Duhul Sfânt. Pacea și lucrarea ei să rodească între voi cer nou și pământ nou și Ierusalim nou, căci venirea Mea este cu voi, e Domnul cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31 mai/13 iunie 2024

Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic

Cuvânt pentru păstorirea Bisericii Ortodoxe Române: învățătură pentru neclătinarea temeliei casei Domnului. Îndemn către creștinii ortodocși de pe tot pământul să păstreze la locul lui sărbătoarea Paștelui. Proorocie pentru căderea bisericii, dacă va fi biruită de antichrist. Cei care vin la sărbători în grădinile Domnului sunt numai cei care împlinesc cuvântul Lui. Porțile grădinilor Domnului sunt închise pe dinafară.

Se ridică porțile și intru în cetatea cuvântului Meu pe meleagul neamului român, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, sunt Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui, Făcătorul cerului și al pământului și al omului și al raiului și al bisericii Mele, așezate pe piatra ei cea dintâi acum două mii de ani ca să nu fie ea biruită, ca să nu-i fie temelia știrbită și ca să stea tare și să Mă întâmpine când vin s-o cercetez, s-o păstoresc, s-o povățuiesc, s-o împodobesc frumos pentru venirea Mea cu sfinții la ea, iar ea să deschidă Domnului, Mirelui ei, Care vine la ea, precum este scris.

Sunt purtat de norii slavei venirii Mele cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp, și grăiesc în ziua aceasta de duminică peste cei știuți de casă a lui Dumnezeu pe pământ și le spun lor:

Pace vouă, arhierei și preoți slujitori la altare și toți cei care slujiți în această casă! Vă știu oamenii de pe pământ biserică a lui Hristos și de aceea bat ca să intru la voi și să vă grăiesc și să vă păstoresc, căci sunt Mirele Care vine în miez de noapte, în vreme de necredință, de război cu vrăjmașul antichrist, care stârnește furtună mare și are ca lucrare a sa dărâmarea bisericii lui Hristos și risipirea turmei Sale, și iată, lucesc armele vrăjmașe, și nu este apărare pentru casa lui Dumnezeu.

O, pace vouă, celor ce ar fi să vegheați ca să nu se spargă casa pe care o aveți de vegheat! L-am așezat pe om în grădina raiului și i-am spus cum să lucreze, cum să vegheze, și grăiam cu el fără ca el să Mă vadă, grăiam așa cum grăiesc acum cu voi ca să vă dau din cer, ca să fiu cu voi pe pământ, ca să fiți ai lui Dumnezeu și să-L primiți când vine să vă cerceteze, să vă ocrotească, să vă păstorească, să-l slăbească pe vrăjmaș când el aude cum vin și cum Îmi ocrotesc moștenirea și via și pâinea și vinul și turma.

Iată, vin, vin și vă găsesc în necredință și nu-Mi deschideți când cuvintez peste voi, căci este scris cuvântul Meu că voi veni și voi găsi necredință în calea Mea. Eu însă vă grăiesc, și așez cartea Mea de azi între Mine și voi ca să mărturisească ea grăirea Mea de peste voi în ziua aceasta de duminică, a șaptea duminică după Sfintele Paști, numită ea a sfinților părinți ai bisericii Mele, adunați de împăratul creștin Constantin în vremea aceea ca să întărească el și ei gardul viei Mele, temelia casei Domnului și adevărul și viața și calea pe care să meargă turma Domnului.

O, apropiați-vă! Intru la voi prin ușile închise, intru ca după învierea Mea dintre cei morți când am intrat la apostolii Mei și le-am grăit lor despre împlinirea Scripturilor cele despre Mine și le-am dat lor să poarte peste timp începătura cea nouă, neprimită atunci de preoți și arhierei, și din care căzuse poporul cel de atunci al Domnului, căzuse din întâietate din pricina necredinței lui în venirea Mea la el, căci ei nu M-au primit când am venit, nu M-au primit arhiereii și preoții și M-au dat afară ca pe un smintit, ca pe un răzvrătit, fiindcă ei știau din Scripturi că voi veni, și au dat să-și întărească statul lor, să nu cumva să se umble la stăpânirea lor, și au fost ei atunci răstignitorii lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

O, iată ce fac! Glasul Meu cel din rai grăiește vouă în ziua aceasta. Am cu Mine pe sfinții cei de la început cu ziua pomenirii lor bisericești. I-a adunat împăratul creștin de peste tot în vremea aceea și s-a întărit atunci temelia bisericii Mele, peste care bătea furtuna lui Arie ca să-L dărâme pe Hristos de pe scaunul cel dintâi al bisericii și să așeze în loc eresurile lui acest vrăjmaș, așa cum în vremea aceasta omul antichrist și slujbașii lui umblă fără de pace să-L dea pe Domnul deoparte și să-I curme dreptul de pe pământ și dintre oameni, iar voi, o, dragilor, voi, preoți și arhierei, iată, nu vegheați, ci, din contra, împliniți Scriptura lepădării de credință, și care stă lucrând înaintea venirii Mele ca să nu fiu primit, ca să nu-Mi pregătesc slava cu care vin curând, curând. Mă voi așeza cu ea față în față cu voi, cei care azi tăgăduiți cuvântul Meu, cu care și vouă vă grăiesc adesea, și care aș fi dorit să nu fie spre judecata casei lui Dumnezeu, ci spre izbăvire și spre întărire a temeliei bisericii Mele, o, fiilor, o, dragilor, căci lumea vă știe pe voi ai dragostei Mele, ai slujirii pentru Dumnezeu, o, fiilor.

O, cum să fac să vă dau putere să credeți și să primiți pe Domnul ca să nu se prăbușească peste voi casa și via în care stați slujindu-l pe antichrist sub haina voastră de păstori ai bisericii Domnului? O, cum să fac să-l pot birui prin voi pe antichrist, ca să nu vă biruiască el pe voi? Vă biruie vrăjmașul Meu și al vostru, o, și nu Mă primiți când vin să stau de veghe pentru voi și pentru turmă. Cum să fac să nu vă pierdeți, să nu fiți păcăliți de vrăjmaș? O, cum să fac să vă sculați din necredință și să-Mi primiți cercetarea și să vă împotriviți apoi șarpelui care stă gata să vă înghită fără de veste ca pe Adam în rai, fiilor?

S-a întărit așezarea bisericii Mele în vremea cea de mare prigoană la începutul ei și s-a ridicat gard tare și a fost biruit Arie și rătăciții lui, căci Eu, Domnul, l-am trezit pe

împărat și l-am așezat în credință și i-a adunat el pe sfinții bisericii de atunci, iar Duhul Sfânt a biruit prin sfinți, a biruit de partea lui Dumnezeu și merge de atunci biserica și paza ei. Dar iată, voi, cei de azi, care stați pe scaunele bisericii, voi ați deschis larg lucrăturii vrăjmașe și merge din plin peste pământ lepădarea de credință, de sfinți și de părinți, că iată turma risipită, iată rătăcirea de pe cale a creștinilor nepăstoriți de nimeni, iată lipsa veghii sfinte și bucuria lui satana! Iar Eu, Domnul, bat și intru la voi și vă spun că Mă așez cu cei din cer la veghe și veți fi biruiți și veți cădea doborâți de satana cel din vremea aceasta, cel atât de ascuns cu atacul lui asupra mersului cu Dumnezeu al omului botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh timp de două mii de ani, de când biserica Mea cea nouă s-a întocmit pe pământ.

O, de ce-l primiți pe antichrist cu dărâmarea celor așezate de Dumnezeu prin sfinți? De ce, fiilor, faceți acest greu păcat, de ce, oare? O, cum să fiți voi puși să schimbați de la locul ei rânduiala Sfintelor Paști, și toate sărbătorile câte țin de acest mare praznic creștinesc, bine așezat în vreme de către părinții cei sfinți la început, și întărit apoi prin legi sfinte, care stau împotriva furtunii vrăjmașe?

O, treziți-vă, fiilor slujitori la altare! Deschideți cartea cea întocmită în vremea părinților sfinți adunați la Sinodul de atunci de către împăratul creștin, şi citiţi în cartea aceasta pe cele așezate și întărite peste turmă și nu umblați voi să schimbați și să vă împotriviți Duhului Sfânt lucrător prin sfinți în vremea aceea. Multe ar fi să vă aduc de știre pentru greșelile pe care tot dați să le faceți în numele bisericii, dar Eu, Domnul, vă spun vouă în ziua aceasta, vă spun: nu umblați să clătinați temelia casei Domnului, și care nu se va clătina, căci Eu stau de veghe, dar vă veți clătina voi și veți cădea rușinați ca Arie cel de demult, o, și nu voiesc să vă las spre batjocura lui antichrist, și vin să vă rog să vă treziți, să vă căiți, să împliniți cuvântul Meu și să lăsați totul așa cum este așezarea cea prin sfinți, o, că nu e voie să se umble la temelia casei, pe care vrăjmașul antichrist dă s-o păcălească, s-o ia sub stăpânire, să fie el stăpânul peste ea și peste voi apoi. O, nu voiesc să pățiți și voi ce au pățit preoții și arhiereii care nu M-au primit acum două mii de ani din pricina lui antichrist, și au fost ei înghițiți de primejdia necredinței și a alungării lui Hristos de la cârma poporului ales.

Voi, cei de pe toate meleagurile dreptei credințe, voi, creștini care pe întinsul pământului aveți sub picioare calea ortodoxiei, o, rămâneți de partea sfinților care au lăsat vouă biserica Mea întărită pe piatra ei, fiilor! Sculați-vă la veghe și întăriți pasul cel sfânt! Nu vă clătinați sub lovitura vrăjmașului antichrist! Lăsați la locul lui din vreme praznicul Sfintelor Paști, pe care voiește antichrist și oamenii lui să-l clatine de la locul lui din calendarul așezat de sfinți, și să cadă vina pe voi apoi în fața lui Dumnezeu.

Toți slujitorii de altare și toată turma creștin-ortodoxă trebuie să țină piept furtunii dărâmării bisericii lui Hristos. E lupta grea, că e ascunsă, și totul se lucrează pe pitite, dar Eu vin și vă descopăr primejdia care vă pândește din partea lui antichrist ca să vă învinuiască el apoi la Dumnezeu, căci dacă antichrist vă va birui veți cădea cu zgomot, veți pierde cum a pierdut Adam casa la început, când n-a ascultat de Dumnezeu și a primit șarpele și a lucrat neascultare de glasul Domnului de peste el.

O, hai la veghe, hai, fii ai credinței ortodoxe, căci războiul e pe pitite! Nu dați dintre voi pe cei plini de har dintre slujitorii de altare, și care bat clopoțelul cel pentru veghe, căci s-au vândut lui antichrist slujitorii cei mari de peste biserică și aleg ei pe Baraba, pe Arie, pe antichrist, iar pe Mine Mă dau din fața turmei!

O, vine o vreme rea pentru cei care Mă scot de la cârmă, și vine o vreme bună pentru cei ce-Mi rămân statornici oricât ar rămâne ei de puțini față de cei ce stau pe întuneric de partea lui antichrist și-și vând pe nimic sufletul lor.

O, iar și iar vă voi tot grăi vouă, celor ce stați în necredință pe vreme de furtună grea asupra bisericii Mele. Vă voi tot striga, vă voi tot păstori, căci vă sunt Păstor, iar dacă vă veți alege de-a stânga voi lăcrima după voi, dar îi voi ocroti pe cei care-Mi vor sta de-a dreapta și le voi da lor biruința cea de la capătul luptei, și se va vedea deslușit steagul biruinței Mele ca și acum două mii de ani, când puțini am avut de partea Mea, dar ei au fost cei care au câștigat cerul și veșnicia și iată-Mă acum venit cu ei pe norii slavei Mele și grăind peste pământ, peste turma cea care veghează și primește cerul de oaspete la masă cu ei, plată a celor credincioși cu care Eu Îmi așez masă și cină pe pământ, precum este scris. Amin.

Și acum binecuvintez iar și iar pregătirea întâlnirii cerului și a pământului aici, în zi de praznic de Rusalii, și binecuvântați să fiți voi, cei care așezați acest așternut pentru această măreață sărbătoare.

Nimeni să nu ceară de la voi să vină la cina Mea cu sfinții și cu voi aici, o, fiilor veghetori în porți și în cetate pentru Domnul, pentru masa Mea de cuvânt aici. Să se audă peste tot cuvântul Meu din ziua aceasta, căci porțile sunt închise pe dinafară de către toți cei leneși și neascultători pentru împlinirea cuvântului Meu de pregătire ca aici din partea celor ce stau cu voi la masă în sărbători înaintea Mea, fiilor.

Se văd semne cu arătare asupra celor care nu împlinesc viața cea de rai, pe care am așezat-o Eu peste acest așternut aici. Așadar, să stea cuminți la locul lor cei care nu împlinesc. Să stea cuminți ca să le fie lor bine, nu să le fie mai rău celor ce nu ascultă de cuvântul Meu și ar da totuși să vrea să vină cu Domnul la masă aici, căci vin cu ale lor și le desfac pe aici, de parcă aici se poate ca ei. O, nu se poate. Porțile de aici sunt deschise sau închise pe dinafară prin împlinirea sau neîmplinirea cea întărită peste acest așezământ. Nimeni să nu vă ceară vouă, și fiecare să se uite în cuvântul Meu dacă l-au împlinit sau nu, iar cei care-l calcă, să înțeleagă din cuvânt răspunsul cel pentru ei. Amin.

O, vin sfinții cu Mine la praznic de Rusalii și vin cei adormiți și pomeniți să vină să se așeze la masa cuvântului Meu, iar voi, străjeri ai Mei în cetate, luați Duh Sfânt, și cu El să pregătiți așternut și mângâiere și cântare de slavă și petrecere sfântă înaintea Mea și a sfinților Mei, fiilor. Voi sunteți puțini, dar mesele celor ce vin cu Mine sunt până sus, sunt pe straturi, sunt cât veacul cel dintre început și sfârșit, că așa este scris să vină Domnul întru venirea Sa cu sfinții.

Iată, am grăit în ziua aceasta a sfinților părinți, am grăit slujitorilor bisericii, și grăiesc acum cu voi și întăresc peste voi binecuvântarea Mea ca să gătiți așternutul cel dulce și mângâierea cea de la voi pentru Noi cu zi de praznic de Rusalii, iar Noi vom coborî peste voi mângâierea cea de sus, fiilor.

O, nu uitați, nu uitați nicio clipă de petrecerea cea sfântă în cetate în toată vremea, căci Eu locuiesc cu voi, și n-am altă mângâiere între cer și pământ, n-avem Noi, cei din cer, n-avem mângâiere decât cu voi și de la voi și pe voi, o, și n-avem loc pe pământ, decât la voi și cu voi, fiilor.

Și acum trimiteți cartea Mea scrisă pentru slujitorii la

altare în numele părinților sfinți de la soborul din Niceea, când cei adunați prin Duhul Sfânt au întărit temelie tare și sfântă în vremea aceea, ca să fie ea urmată de neamul creștinesc de pe pământ prin vreme, căci vremea aceasta de acum e vremea lepădării de credință, și iată, Eu vin, și nu sunt primit, căci necredința este legea pe care și-au așezat-o peste ei cei ce sunt știuți slujitori pentru Dumnezeu pe pământ, dar care nu primesc pentru ei glasul Meu de Păstor, venirea Mea pe pământ cuvânt, o, fiilor.

Acum vă îmbrac pe voi în veșmântul slavei Mele și al pazei de sus peste voi, fiilor. Mă port cu voi așa de dulce, o, fiilor, așa de dulce! Fiți și voi dulci Mie prin purtarea voastră cea dintre voi și Mine, cea dintre voi și voi, și care vă arată pe voi cum sunteți, și așa grăind Eu vouă, vă îmbrac în pacea cea de sus, cu care să vă hrăniți, și în care să stați și să-Mi pregătiți frumos așternutul Meu și al sfinților Mei acum cu voi pentru praznic de Duh Sfânt, praznicul Rusaliilor, praznicul Meu cu voi, cuvântul Meu de peste voi tot timpul, tot timpul Dumnezeu cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

3/16 iunie 2024

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Sfințirea fântânii din Grădina Întâlnirii, a Maicii Domnului. Maica Domnului și biserica Noului Ierusalim, purtători de Dumnezeu, Care i-a ocrotit de primejdii. A venit vremea raiului în poporul cuvântului, iar cei care nu pot se dau deoparte. Cei ce vin la masa de cuvânt trebuie să fie cunoscuți. Podoabele din cer de peste Grădina Întâlnirii așteaptă descoperirea lor.

Eslava cerească în sărbătoare de Duh Sfânt deasupra Grădinii Întâlnirii Mele cu voi, fii ai cetății cuvântului Meu din mijlocul pământului român. Praznicul pogorârii Sfântului Duh aduce în ziua aceasta tot cerul aici la voi, iar Eu, Domnul, stau pe nori de heruvimi ca pe scaunul măririi Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și mare este în vremea Mea cu voi lucrarea cu care lucrez peste pământ sprijinit de voi, cei care Îmi strângeți în carte glasul cuvântului Meu de peste voi și împărțiți venirea Mea cea de la Tatăl și dați de știre peste pământ cuvântul cu care vă hrănesc ca să fiți și ca să rămâneți ai Mei, și cu care iată, Mă împart și păstoresc cu putere de cuvânt împărați și supuși, drepți și păcătoși, credincioși și necredincioși, căci a venit vremea întoarcerii Mele de la Tatăl pe pământ cuvânt sub numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris, așa cum Tatăl Mi-a dat la început să lucrez și am făcut atunci cerul și pământul și omul și toată facerea, ba chiar și venirea Mea cea de acum am făcut-o tot la început, și toate așteaptă la rând lucrarea lor.

Acum așezăm în carte salutul întâlnirii cerului cu pământul aici, Noi cei din cer, și voi, de pe pământ gătindu-Mi așternut sărbătoresc, și iată, pace vouă, fiilor, și vă găsesc veghind și lucrând și gătind așternutul ca să Ne așezăm!

S-au ivit pe cer zorii sărbătorii Rusaliilor, iar voi nu v-ați mai tras spre odihnă cu trupul, fiilor, o, și nici îngerii Mei slujitori cu voi, și de aceea vă îmbrac acum în prospețime de duh și de trup și trecem la primirea oaspeților: suitele cerești în cete-cete, și apoi cei apropiați Mie și vouă pe pământ, cei ce împlinesc cuvântul Meu de pregătire pentru viață de rai pe pământ, și ne vom așeza și vom da gongul sărbătorii, o, fiilor.

Ce frumoasă va fi ziua aceasta cu toată gătirea cea pentru ea și pentru Noi, căci pentru Noi voi vă pregătiți mereu ca să Ne așezăm cu voi la masă! Iată, azi ne așezăm cu praznic sfânt, praznicul Rusaliilor, o, fiilor. Am de o parte și de alta pe ucenicii Mei și pe toți cei apropiați Mie și lor în ziua aceea mare pentru Dumnezeu și pentru ei, iar în mijlocul tuturor mama Mea Fecioara are bucurie aparte în ziua aceasta aici, în grădină, căci azi așezăm pecetluirea și sfințirea fântânii Maicii Domnului, noua fântână a Grădinii Întâlnirii, și care va primi putere de la mama Mea Fecioara și va împărți mângâieri și biruință asupra duhurilor rele ca să nu se apropie aici, căci aici e Domnul Stăpân peste cetate și-Și împarte slava Sa peste pământ ori de câte ori Își lasă cuvântul slavei Sale peste grădină aici, o, fiilor.

Și acum, pace vouă, ucenici și ucenițe cu care am petrecut acum două mii de ani până când v-am îmbrăcat în Duhul Sfânt Mângâietorul ca să-Mi fiți martori apoi de la margini la margini! O, pace vouă alături de cei de azi ucenici ai Mei aici, pentru slujirea cuvântului Meu peste pământ, și care merge ca fulgerul dintr-o parte în alta, precum este scris despre venirea Mea cea de azi!

Iată-ne aici cu duh de sărbătoare! N-am mai mulți nici acum decât atunci ca să Mă însoțească în zile mari la întâlniri sfinte. Ne întâlnim acum Noi și ei, sub harul praznicului Rusaliilor din acest an. E bucurie de nepătruns cu mintea omenească, e mare bucurie pe Noi, cei veniți din nevăzutele lui Dumnezeu, și dăm acum din ea peste cei adunați la masă de Duh Sfânt aici, unde trage Domnul cu ai Săi din cer pentru popas.

O, pace vouă și Duh Sfânt, pace și mângâiere Nouă și vouă de la unii la alții, fii ai cetății cuvântului Meu, și iată, Ne aplecăm și primim și Noi de la voi ceea ce voi ați gătit ca să Ne ieșiți înainte și să Ne mângâiem unii de la alții, fiilor cu care azi Mă port peste pământ cuvânt.

Așezăm cuvântul de sfințire peste fântâna Maicii Mele și o dăruim spre folosință și spunem Noi și voi peste ea:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se pecetluiește și se sfințește această fântână cu apă și se împarte ea spre folos în numele Maicii Domnului și vă împarte mama Mea Fecioara cuvântul ei acum. Hai, mamă, binecuvintează cu grăirea ta de peste ei clipa aceasta dulce și darul ei ceresc lor.

——— Suntem la voi veniți cu sărbătoare, iar Fiul meu Iisus Hristos vă îmbracă în cuvânt acum și vă dă vouă acest dar, această apă scumpă, și va aduce ea mângâiere vouă, fiilor, iar voi să nu uitați că Fiul meu vă ocrotește de orice rău așa cum pe mine m-a ocrotit în toată vremea mea de pe pământ, căci L-am iubit și L-am urmat și am stat supusă Lui ca un vas de trebuință Lui, și L-am purtat apoi în pântece și m-au slujit îngerii lui Dumnezeu fără ca să se vadă aceasta la vedere nici măcar de mine, dar s-a văzut tot timpul ocrotirea sub care Fiul meu m-a păstrat și m-a așezat.

N-a avut nimeni putere asupra mea în vremea mea pământească, și aceasta din pricina lui Hristos locuitor în mine, căci El n-a mai ieșit din mine nici după ce S-a născut Prunc înaintea oamenilor, și a rămas partea Lui cea din mine și aceasta m-a ținut departe de orice primejdie din partea celor de pe pământ, iar voi, fiilor, Îl aveți pe Fiul meu în voi de când El v-a zidit pe voi biserică a Sa și Se dă vouă de hrană zi de zi, și aceasta a ținut departe orice primejdie care s-a îndreptat spre voi fără să vă atingă ea, o, că mare este Cel ce este în voi, fiilor! Așadar, fiți sfinți pentru El, că mare este lucrarea Lui cu voi, și este ca la sfârșit, când El Se apropie tot

mai mult cu ziua slavei Sale și când toate, toate se fac noi, toate, fiilor, tot ce face El cu voi, ca să se reverse apoi peste toate slava Sa cu voi, venirea Sa de la Tatăl iarăși, căci promisiunea Lui așa a fost: să meargă la ceruri ca să-i tragă pe toți la Tatăl.

O, Fiule Iisus, slăvește-Te în ei și prin ei, căci slava Ta cu ei este mare, și nu se vede, și de aceea e mare. Tot ceea ce se vede pălește în fața slavei Tale nevăzute înaintea mersului Tău cuvânt peste pământ, iar noi, cei din cer, avem ochi de sus și vedem tot ceea ce este de ținut sub taină, și de aceea sunt așa de mari cei care cred cuvântul Tău și toate cele de sub taina lui, și de aceea sunt așa de nefericiți cei care cred numai ceea ce văd, numai cele ce se văd, și care-i robesc pe oameni și îi țin așa de mici, așa de slabi, așa de neîmpliniți, și sunt de plâns cei care cred atât de greu pe cele ce nu se văd și așteaptă la hotar să se arate și să se dăruiască celor ce le merită și cred neîndoielnic în cuvântul Tău auzit și vestit, și vor avea ei parte de mângâierea Duhului Sfânt, darul cel pentru cei credincioși, darul care îi îmbracă în taină pe fiii lui Dumnezeu pe pământ, Fiule scump Iisus.

— O, mama Mea, din mijlocul ucenicilor sărbătoriți de Duhul Sfânt dăruit lor atunci, tu ai lăsat peste sărbătoarea de azi cuvântul tău iubitor. Acum se scriu și ei în carte lângă Noi în ziua aceasta și le dau ei celor mici ai Noștri de azi darul lor, grăirea lor cu ei, mama Mea.

— Te binecuvântăm, Doamne și Te mărturisim cu lucrul Tău peste pământ prin cei de azi ai Tăi ucenici, și cu care Îți împarți puterea cea prin cuvânt și împlinirea lui apoi, o, și ce frumos este lucrul Tău de azi cu ei, și cu ce putere se duce de la margini la margini ca fulgerul cuvântul Tău, precum este scris, și numai cei din cer văd tainele cuvântului Tău de atunci și de azi, că au ei vederea întreagă, nu în parte cum o au cei de pe pământ, Doamne.

O, ne luai cu Tine peste tot și-Ți eram martori, chiar dacă atunci nu înțelegeam ce faci Tu cu noi. Eram doisprezece martori, și uneori ne luai doar pe trei dintre noi pentru tainele Tale. La masa cinei cuvântului Tău îi ai acum aici pe cei care stau sub ascultare și care nu mai au voile lor și lucrările lor, și care nu dau deoparte poveețele Tale cele pentru ei, și stau ei sub ascultare de rai și îi ai pușii deoparte, iar vremea așteptării Tale a fost lungă de tot și Îi tot rugai pe toți să stea deoparte și de partea Ta, o, și nu s-a prins de toți dorința Ta să-i ai ai Tăi pe ei și numai ai Tăi.

Iată, trebuie să fie bine cunoscuți cei ce vin la masa Ta de cuvânt aici, și pentru aceasta lucrează descoperirea cea de la Tine pentru fiecare, iar altfel dacă se alege, să stea cuminte creștinul, căci Tu nu voiești să-i fie nimănui rău dacă ar fi neascultare față de locul coborârii Tale. Viața de rai trebuie să fie iubită și dorită și împlinită de creștini, că a venit vremea raiului peste poporul cuvântului Tău de azi, iar cei care nu pot cu viață de rai, aceia se dau deoparte și stau ca pe pământ, o, și de ar porni și ei pregătirea cea scumpă pentru Tine cu ei, Doamne, că iată, vine vremea raiului și a Noului Ierusalim cu toate tainele cele nedescoperite până acum, dar făgăduite de Tine încă de pe atunci, și iată petrecere cerească, cerul și pământul laolaltă aici, Doamne, căci de sus și până jos, de jos și până sus e slava cerească aici venită cu Tine și cu noi la serbarea Sfântului Duh, Care S-a coborât peste noi acum două mii de ani și S-a împărțit prin noi peste toți cei adunați la praznicul din Ierusalim, și care fiecare auzea în limba lui grăirea cea prin ucenicii Tăi mărturisitori cu putere ai Duhului Sfânt Mângâietorul, Cel promis de Tine că vine, și a venit și S-a împărțit de la Tine peste noi, Doamne, și toți au luat din El vrând-nevrând, și s-au înspăimântat răstignitorii Tăi și toți potrivnicii de atunci, și n-a mai fost nimeni apoi să poată să ne mai oprească de la lucrul Tău de peste noi, Doamne. Așadar, cuvântul Tău de azi atât de plin de putere îi ocrotește sub el pe purtătorii Tăi, pe cei la care vii și-Ți împarți peste pământ cuvântul, Doamne.

O, slavă Ție! Venirea Ta e mare și multă și slăvită foarte. Slavă Ție, Cel ce păstorești spre Tatăl pe poporul Tău cel credincios, o, Doamne!

— Vin și tot vin cuvânt peste pământ, vin, căci am făgăduit prin prooroci că voi veni și voi lua oile din mâna păstorilor care nu le păstoresc, și le voi păstori Eu Însumi, și asta împlinesc și fac acum.

Mă mângâi cu toți cei din cer acum sub acest așternut gătit de sărbătoare de voi, cei de azi ucenici ai Mei, și fiți credincioși și mult credincioși, fiilor, căci podoabele care nu se văd, și care sunt așezate acum de Mine peste acest așternut la sărbătoarea Sfântului Duh, aceste podoabe fac parte din cele ce se nu se suie la mintea omului, și pregătite de Mine pentru cei ce Mă iubesc și Mă doresc cu ei și pentru ei, o, și e așa de frumos aici la voi, așa de frumos, fiilor, iar voi să credeți cuvântul pe care vi-l spun, și bucurați-vă că se gătesc multe nevăzute și care așteaptă descoperirea lor, o, fiilor!

Acum petrecem până la lăsatul serii și Mă aplec cu harul Meu peste voi și vă împrospătez, căci sunteți nedormiți sub griji, fiilor, dar hai, prindeți vlagă pentru petrecerea de azi, căci Tatăl vă îmbracă cu putere și cu har, iar plata pentru jertfa voastră nu se va pierde și vi se va păstra vouă, fiilor.

O, pace vouă acum, și pace fraților adunați lângă voi în grădină, fiilor! E sărbătoare mare. E Duhul Sfânt scuturându-Se peste pământ.

Pace ție, Românie, țara cuvântului Meu de la sfârșit de timp! Primește harul care vine la tine din cer! Ridică-te și grăiește cu Dumnezeu, căci Domnul grăiește cu tine și te vrea sărbătoare să-I fii și primire să-I faci, că iată-L, vine la tine, vine Domnul la tine să-ți dea ție slava Sa toată!

Acum Îmi așez numele peste cartea cuvântului Meu din ziua aceasta mare.

Sunt Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, *Cuvântul lui Dumnezeu* peste pământ acum, la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

10/23 iunie 2024

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, ziua a doua

Nu este moarte mai adevărată ca și păcatul. Chemarea omului să strice legătura cu moartea, cu păcatul. Strălucirea și întâietatea în cer a cetei lui Verginica. Domnul binecuvintează începutul lucrului de la Maluri (înfrumusețarea grădinii).

Deschidem cartea cuvântului Meu și ne așezăm în ea cu ziua a doua de praznic de Rusalii, fiilor veghetori pentru venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi. Voi sunteți martorii Mei de la sfârșit de timp, că Mi-am făcut prin voi cărare ca să vin iarăși și să fac iarăși facere nouă, căci este scrisă în Scripturi lucrarea Mea cu voi, înnoirea lumii, nașterea din nou, când toate trec prin fața scaunului Meu de domnie pentru înnoirea lor, începând cu omul, căci Eu pentru om le-am zidit pe toate, și prin cuvânt le-am zidit, și numai apoi l-am zidit pe om, după ce Tatăl și

Fiul și Sfântul Duh au făcut sfat ca să-i dea omului trup și suflet și duh de viață și să-l așeze împărat și să-i supună lui toate, o, și ce durere M-a lovit când el, omul, s-a ridicat deasupra Mea ca să fie mai mare, ca să nu fie Domnul mai întâi. Eu însă eram Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui Dumnezeu, și M-am așezat numaidecât la veghe asupra vrăjmașului, a duhului rău care s-a apropiat de om și i-a stricat frumusețea și l-a scos de sub ascultarea de Dumnezeu Făcătorul, și sunt șapte mii de ani de atunci de când pe om îl stăpânește păcatul, o, fiilor.

Nu este moarte mai adevărată ca și păcatul, ca și ieșirea omului de sub mâna lui Dumnezeu ca să fie el mai mare ca Dumnezeu, Făcătorul lumii și al omului, necinstea aceasta așa de mare adusă asupra lui Dumnezeu din partea omului zidit de mâna lui Dumnezeu și adus la viață prin suflarea așezată de Domnul în trupul cel din pământ zidit, după chipul și asemănarea Mea.

O, fiilor, am primit necinste mare din partea creaturii Mele și s-a așezat vrăjmășie între om și Mine după ce el s-a voit mai mare între Mine și el, și s-a născut atunci păcatul pe pământ și s-a așezat între om și Mine, și veghează Dumnezeu de atunci și până azi cu toate suitele îngerești, cu toate puterile cerești cele fără de trup, ca nu cumva să se umble la tărâmul veșniciei din partea omului lacom de putere peste pământ și peste cer, așa cum și-a visat el la început mărirea lui cea peste Dumnezeu, o, dar a picat apoi omul, a picat din rai și am ascuns de el raiul și toată facerea cea nevăzută a lui Dumnezeu și am pus acoperământ peste ochiul omului și a rămas pentru vederea lui doar facerea cea văzută de om, de atunci și până azi, iar cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu au rămas în taină și așteaptă pe Făcătorul lor pentru lucrarea lor, iar omul a intrat sub păcat, sub despărțirea dintre el și Dumnezeu prin păcatul din el.

Iată taină nedeslușită de mintea omului care se îndeletnicește cu păcatul peste viața lui cea din trup, căci omul își supune sufletul sub stăpânirea păcatului, sub moarte, căci moarte nu este, ci numai păcatul este ceea ce îl desparte pe om de viață tot timpul, o, și tot timpul se supune omul păcatului cu care a rămas, după ce L-a pierdut pe Dumnezeu.

I-am ridicat omului mintea cea din Dumnezeu ca nu cumva să tremure sub frică în viața lui de pe pământ. El nu știe cu mintea lui că păcatul este moartea care l-a despărțit pe el de Dumnezeu, și iată, face omul păcat și simte plăcere să-l săvârșească și aleargă după păcat, bietul de el, căci mintea cea din cer a dat-o omul pe păcat. De șapte mii de ani ies în calea omului în fel și chip ca să nu-l las sub durerea cea de la păcat, o, și sunt plin de milă pentru cel pierdut din Dumnezeu de șapte mii de ani, de când pe om l-a biruit păcatul.

Fiilor, fiilor, păcatul săvârșit de om a înființat perdeaua de despărțitură între văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, și nu mai vede omul tărâmul lui Dumnezeu și frumusețea cerească a veșniciei în care Domnul și toate puterile cerești își au sălașul.

Am venit pe pământ cuvânt acum șaptezeci de ani și am ales pământul român ca să vin și să-Mi desfac cortul și să așez între oameni glasul venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, ca și acum două mii de ani când am venit atât de tainic, atât de acoperită slava Mea sub chipul unui om între toți oamenii pe pământ. Mi-am desăvârșit lucrarea în chip minunat, așa cum numai puterile cerești știau și știu cât de dumnezeiește Mi-am acoperit strălucirea slavei Mele pe care o am din Tatăl, iar după ce M-am ridicat dintre cei morți ca să poată mărturisi ucenicii adevărul dumnezeirii Mele, o, tot sub taină M-am arătat lor, dar plin de putere și de pas de dincolo de lume luat, și le-am spus lor după ce am biruit prin înviere, le-am spus: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, iar voi mergeți și mărturisiți dumnezeirea Mea dintre voi și botezați-i pe cei ce vor crede, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și vă vor însoți semnele lui Dumnezeu și le veți așeza pe pământ peste oameni, căci Eu voi fi cu voi până la sfârșitul timpului și va fi Domnul mărturisit peste pământ».*

O, fiilor, o, fiilor, neputința omului de a se ridica la locul de unde a căzut, din starea de rai în care l-am așezat după ce l-am zidit și am suflat peste el duh de viață, această neputință purtată de om Îl face pe Domnul să stea acoperit și smerit și lipsit de slava cea de sus la vedere în vremea lucrărilor care trebuiesc aduse și așezate pe pământ peste oameni și pentru oameni.

O, fiilor, e mare slava Mea, e mare atât cât ea se ascunde din pricina măririi ei cerești în fața celui atât de mic între lucrările facerii lui Dumnezeu, omul, căci s-a voit el cel dintâi, cel mare, și iată-l așa de mic cât a rămas, bietul de el! Mă lupt să-l fac să înțeleagă paguba cu care s-a ales dacă s-a voit mare să fie, Mă lupt, dar el nu Mă ajută.

O, omule, n-ai ce face cu mărirea. Zadarnic tot cauți să fii, să poți, să ai. Tu nu poți nimic dacă te-ai rupt de Dumnezeu. Tu iată ce poți! Poți să te împotrivești lui Dumnezeu pentru păcat, pentru ca să faci păcatul, care te-a despărțit de harul cel de sus al Domnului, și pe care l-ai aruncat deoparte chiar după ce Dumnezeu te-a zidit ca să te aibă al Său, martor al Domnului între cer și pământ, dar tu n-ai fost cuminte și te-ai trufit și ai născut atunci păcatul, pe potrivnicul care stă între tine și Dumnezeu, și îți spun acestea toate ca să te așezi în înțelesurile cele de sus și să strici legătura cu moartea, căci moarte nu este peste oameni, în afară de păcatul care aduce omului sfârșitul cel vremelnic, prin care să-și aleagă el umilința și căința și temerea de Dumnezeu prin acestea, o, că e vreme multă peste despărțirea de Dumnezeu a omului și încă nu iese el de sub această apăsare.

Fiilor, fiilor, priveliștea de aici odată cu praznicul Rusaliilor în grădina Mea cu voi, este ea îmbogățită de duhul mângâierii așezat acum peste cei ce petrec cu Mine și cu voi aici pentru pomenirea și chemarea lor la masă de Rusalii. Cu o zi înainte de duminica Rusaliilor voi ați ridicat spre Domnul pomenire și masă de pomenire pentru toți cei adormiți de la Adam și până acum, iar ei au venit și au fost așezați de puterile cerești și îngerești la masă, și apoi au rămas la sărbătoarea praznicului Rusaliilor aici, căci li s-a dăruit lor această bucurie. Lucrarea Mea cu voi în vremea aceasta are putere de înviere, are de împlinit învierea celor adormiți, care așteaptă, toți așteaptă să vin Eu, să vină Domnul ca și acum două mii de ani și să-i ridice El, căci El a adus și aduce învierea.

Între cei sosiți și așezați la masa lor de pomenire, fiecare la rândul cetei sale precum este scris, iată ceata lui Verginica, poporul care a făcut parte din lucrarea Mea cu ea, fiilor.

O, Verginica Mea, te mângâi acum. Ai fost și ești mijlocitoarea celor care au suit la Noi după ce au cunoscut și au stat lângă lucrarea cuvântului Meu coborât în tine acum șaptezeci de ani ca să strig prin tine peste pământ că vine Domnul, că vine învierea, că vine lucrarea de Nou Ierusalim pe pământul român. O, bucură-te, scumpa Noastră, la masă de Rusalii cu ai tăi sosiți dintre cei știuți la masa cuvântului

Meu din vremea ta și a urmașilor tăi. Strălucită este podoaba cetei tale și are ea întâietate între cetele cerești, și se așteaptă să cadă perdeaua de despărțitură și să se mărturisească de o parte și de alta lucrarea cuvântului Meu de la sfârșit de timp, venirea Mea cuvânt pe pământ și martorii ei, iar cei trecuți dincolo dintre ai tăi sunt plini de nerăbdare să aducă mărturisirea lor și să lucreze ea peste pământ, peste cei ce vor auzi și vor crede, iar cei înfierați de duhul rău al necredinței cea de la păcat, aceia sunt de plâns, căci scris este că nici dacă ar învia cineva dintre cei morți nu se vor apleca să ia, și vor da ei să rămână străini de salvare, și numai mila cea de sus ar fi să mai facă ceva și pentru ei.

Așadar, Verginica Mea, binecuvântată să fie lucrarea ta cea din cer, alături de poporul tău sosit sus, și cu care tu lucrezi atât de mult, atât de spornic ca să ți-i aduni pe cei pierduți ai poporului tău de pe pământ. Un ceas mai este și va fi văzută împlinirea aceasta, ca și acum două mii de ani când drepții Mei s-au ridicat odată cu Mine și au mărturisit în Ierusalim pe Fiul lui Dumnezeu și puterea Lui și învierea Lui. Amin.

În ziua a doua a praznicului de Rusalii am așezat în carte petrecerea Mea și a voastră alături de cei adormiți și chemați la masa de pomenire pentru ei, căci taina învierii se desface petală cu petală ca floarea care înflorește deplin în toată frumusețea și numele ei, și această împlinire aduc Eu pe pământ prin cuvântul Meu cel grăit peste voi, și care proorocește înviere, o, fiilor care-Mi faceți adevărată venirea Mea de la Tatăl la voi, și de la voi peste pământ, ba și peste cei trecuți cu trupul, iar aceia sunt cei ce cred mai mult decât cei încă îmbrăcați în trup, căci cei pe care trupul nu-i încurcă prin îngustimea lui, aceia văd desăvârșit, văd peste tot, văd de la Dumnezeu vedere și mărturisesc și așteaptă clipa mărturisirii să vină și să aducă marea și scumpa întâlnire, că toate se vor schimba și vor mărturisi pe Dumnezeu Cuvântul.

Verginica mângâie pe cei părtași la masa de Rusalii și poartă ea cinstire mare pentru ceata ei cea din cer, și care are mărturisirea lucrării cuvântului Meu, și are podoabă aparte ceata ei. Și acum se ridică praznicul Rusaliilor și merg cetele cerești la locul lor, iar Eu, Domnul, rămân cu voi mereu și lucrăm mereu la ziua slavei Mele ca să vă arăt cu ea și cu multa ei lucrare de pregătire, fiilor, și vom lucra acum, Eu și voi, și vom pregăti cu multă măreție locul de la Maluri, mărturia Mea începută acolo acum șaptezeci de ani prin Verginica, trâmbița Mea cea de la sfârșit de timp, prin care Mi-am făcut venirea cuvântului Meu peste pământ, și iată, lucrez ca să sfârșesc, și ca să încep să pun la locul lor cel dintâi pe cele clătinate la început prin păcatul omului zidit de Dumnezeu, și care atât de greu se scoală singur ca să întâmpine pe Domnul întru venirea Sa cu slavă.

Binecuvintez odihna voastră acum, și apoi lucrarea voastră cu Mine pentru așezarea frumuseții cerești peste grădina Mea de la Maluri, fiilor. Pe toate le împlinim lucrându-le, că doar pe voi vă mai am acum, și trebuie să pot prin voi ca să le împlinim pe toate și să le așezăm înaintea Tatălui și să-I spunem Lui apoi, o, fiilor, să-I spunem Tatălui: Tată, iată lucrarea pe care ne-ai dat-o s-o săvârșim și s-o așezăm înaintea Ta. Amin, amin, amin.

11/24 iunie 2024

Duminica Tuturor Sfinților

Domnul a grăit mereu din nori în toate vremile. Credinţei îi trebuie puterea dragostei. Să nu umble creștinii pe la alte izvoare. Împlinirea Scripturii Noului Ierusalim pe pământ. Proorocie despre slava României. Duhul Sfânt împărat peste pământ. Pregătire pentru sărbătoarea de şaptezeci de ani a coborârii cuvântului lui Dumnezeu pe pământul român.

Sunt cu cetele de sfinți și de îngeri deasupra aici, și sunt în sărbătoarea lor, dăruită pe pământ și în cer de către părinții sfinți ai neamului creștinesc de pe pământ, o, și este adunare de mângâiere pentru sfinții Mei în ziua aceasta, întâia duminică după Rusalii, și începe acum postul cel pentru întâmpinarea sărbătorii sfinților apostoli, și toate sunt așezate frumos și sfânt, căci Duhul Sfânt a adus și aduce în vreme prin sfinți așezări mărturisitoare și le așează pe pământ.

Pace peste grădina Mea cu voi și peste voi, fiilor care stați de veghe aici pentru cele din cer și pentru cele de pe pământ care mărturisesc pe Dumnezeu prin lucrarea lor, iar după sărbătoarea cea de azi se ridică cortul alb și merg sfinții în locașurile lor, iar voi după o vreme mică de odihnă veți începe lucrul pe mai departe pentru multele Mele lucrări cu voi, fiilor!

Între cetele de sfinți care poposesc în ziua aceasta aici, am pe Verginica sărbătorită cu sărbătoarea care a adus-o pe ea pe lume, chiar dacă în cartea vremii nu sunt scrise la locul lor zilele cum vin ele, căci cei ce scriu nu țin seama cum scriu, și scriu ei cum au loc în cartea vremii. Așadar, Verginica e în sărbătoare și e cu oastea ei venită de pe pământ la cer din mijlocul poporului cuvântului Meu, și a rămas ea de la sărbătoarea de Rusalii și până azi pentru serbarea ei, și a rămas și ceata ei, o, că mare a fost și este lucrarea cuvântului Meu prin ea și poporul hrănit din acest izvor al venirii Mele iarăși de la Tatăl la sfârșit de timp ca să grăiesc și să păstoresc, și n-a fost în nicio vreme în alt fel lucrarea Mea peste oameni, nu a fost cu vederea lui Dumnezeu, ci în grăire din nori a fost în toată vremea, căci Eu Mă port cu norii, fiilor, și Mă port peste tot ca fulgerul care merge iute dintr-o parte în alta, și Își face Dumnezeu lucrarea Sa între oameni prin cei care au de la Dumnezeu darul credinței și purtarea lui peste pământ, o, fiilor, și vai celor ce au grăit cum le-a venit la gură despre acest izvor de cuvânt și popor al Meu din vremea aceasta, căci Dumnezeu este tainic, și nu se suie la mintea omului pământesc mărirea Sa, lucrarea Sa între oameni și toate împlinirile Lui, scrise să se așeze fiecare la vremea lor, și iată, vremea Mea s-a ivit, și totul este aidoma ca în vremea lui Noe, când nu voiau oamenii să ia aminte la cele venite din cer să se vestească și să asculte de Dumnezeu oamenii de pe pământ!

Fiilor, fiilor, luați aminte bine ca să învățați bine, căci credinței îi trebuie puterea dragostei, pe care au avut-o sfinții Mei, și am așezat prin ei peste pământ pe cele din cer să se împlinească, și pe toate le-a așezat și le-a împlinit puterea dragostei. Dragostea când este fără de putere nu poate, nu este, și așa sunt creștinii care nu cunosc puterea dragostei, căci pentru Dumnezeu este nevoie de o dragoste mare și mărturisitoare, și iată, n-am putere în creștinii care nu cunosc puterea dragostei de Dumnezeu, iar dragostea care nu poate nu mărturisește, nu rodește, nu se arată faptele ei, nu se jertfește pentru lucrările lui Dumnezeu între oameni ca să Se facă Dumnezeu cunoscut pe pământ prin multa Sa lucrare.

Am avut-o pe Verginica rug aprins, din care Eu, Domnul, am grăit cuvântul Meu peste pământ și a rămas el scris între oameni și mărturisește lucrarea Mea. Vai și iar vai de cei cărora le-a fost descoperită de Dumnezeu lucrarea cuvântului Meu prin Verginica și au dat apoi să se răcească de glasul Meu, să nu ardă ei sub puterea dragostei de Dumnezeu, fiilor!

O, fiilor, aveți grijă mare voi, să nu greșiți din pricina credinței nelucrătoare. Aveți grijă multă să nu fie ceva care să vă poată răci și despărți de lucrarea cuvântului venirii Mele din vremea aceasta, așa cum au pățit mulți care n-au vegheat pentru puterea dragostei de Dumnezeu. O, nu umblați din loc în loc, fiilor, le-am spus mereu aceasta în toată vremea lucrării cuvântului Meu. Le-am spus iarăși: Nu vă duceți să căutați ceva mai dulce să găsiți pentru voi și să vă ducă mintea care nu mai stă din căutarea ei și care vă poate despărți de cuvântul cu care vin acum la oameni să-i trag spre sfințenie și spre Tatăl apoi.

E mare rătăcirea care dă să rupă de lângă Dumnezeu creștini dăruiți cu credință tare pentru venirea Mea de azi cuvânt pe pământ, o, și e mare ura lui satana, și iată ce au pățit cei care s-au hrănit cu nemulțumire de pe masa cuvântului Meu și au căutat prin alte locuri și izvoare pentru ei, o, și le-am spus mereu, le-am spus de cursa aceasta ascunsă de mintea lor, și s-au dus și le-a părut mai dulce prin alte locuri. Mâncarea este gustoasă și dorită atunci când îți este foame, nu atunci când ai de toate și mănânci pe alese, și nu are preț mâncarea de multă ce este de peste tot.

O, e piața plină pentru cei ce caută prin piață să mănânce pe alese, dar pentru cei cărora le este foame, este altfel cu aceștia, și se feresc ei de cele de la oameni și străine de ei, iar ei mănâncă mâncare curată, strecurată, bine curățată și sortată, ca nu cumva să li se facă rău de la cele ce li se par bune de peste tot culese, o, și mulți s-au pierdut în lături și n-au iubit să rămână ai Mei și să lucrez Eu cu ei lucrul Meu cel minunat de azi, căci acum două mii de ani i-am spus Ierusalimului că se va pustii din pricină că nu a primit venirea Mea de atunci ca să-l cuprind pe el în tainele Mele, și a fost el atunci lepădat, precum Dumnezeu a fost lepădat de ei, și iată, am ales la sfârșit un alt Ierusalim, un nou Ierusalim, și Mă vestesc peste pământ cu alegerea Mea cea nouă de peste țara Mea română, locul în care am pus să fie credință și lucrare sfântă cum n-a mai fost, și nici nu va mai fi, căci Eu am acum un lucru minunat de lucrat cu această țară.

O, Verginico, lucrarea Mea cu tine a purtat rod, a rodit un popor pentru credință și o cetate frumoasă pentru Noi pe pământ ca să venim și să le împlinim pe cele profețite în vremea celor șaptezeci de ani de cuvânt, și iată câtă credință trebuie să lucreze creștinii care au avut parte să li se dăruiască acest mare dar, cuvântul Meu peste pământ și peste ei și împlinirea lui, dar puțini din ei au mai rămas pentru puterea credinței, puțini din câți au fost și n-au rămas pentru împlinirile mari ale lui Dumnezeu, și care sunt scrise în Scripturi și așteaptă pentru ele credință, dar credință, că iată, nu a fost minciună, nu rătăcire, nu erezie, o, nu! Nu arhiereul Irineu, martorul Meu din biserica neamului român, nu Marian Zidaru, care s-a alipit tainei de Nou Ierusalim, nu omul, căci taina acestei zidiri vine de mult, și a fost sub lacăt pusă de dușmanii credinței. Eu însă am trimis pe servul Meu cel de azi al cuvântului Meu și i s-a deschis prin rânduială cerească și a adus el la lumină ceea ce a fost băgat la întuneric și văd acum toți vrăjmașii această lumină sfântă aprinsă de Mine în mijlocul neamului român, ba văd și cei trecuți cu trupul, văd ei acum deslușit împlinirile cuvântului Meu și ale Noului Ierusalim cu toate tainele lui, o, și ce n-ar da ei să poată veni înapoi în trup ca să-și repare credința și umilința și vederea și să îmbrățișeze ceea ce au hulit atunci, căci tu, Verginico, ești pasărea măiastră din povestea românească, iar Eu sunt ciobănașul care te-a făcut să cânți de la Dumnezeu, și ai fost apoi ascunsă de dușmani ca să nu cânți cântarea Mea peste pământ, iar cei mici ai Noștri au dezlegat taina și averea cea cerească și au adus la lumină toată istoria cuvântului Meu din vremea ta cu Mine, căci a venit vremea mărturisirii și a împlinirilor toate ale cuvântului Meu, și Noul Ierusalim se vestește de la vârf până la poale, iar țara română va fi căutată ca aurul de mare preț și vor porni spre ea împărați și învățați și cărturari, precum este scris, și vor cerceta și vor cunoaște pe Dumnezeu prin cuvântul Meu cel de azi și prin adeverirea tainei de Nou Ierusalim pe pământul român și va fi o sărbătoare mare și sfântă odată cu împlinirea a șaptezeci de ani de cuvânt coborât din cer peste pământul român, iar Eu, Domnul, voi cârmui cu puterile cerești aceste zile mari între pământ și cer cu toată vestirea lor.

Acum voi, fiilor mărturisitori ai Mei, aveți acum de lucrat cu Mine împliniri mari, și veți găti frumos grădina de rai de la Maluri, locul coborârii Mele pe pământ acum șaptezeci de ani prin trâmbița Mea Verginica, și apoi cartea a treia a cuvântului Meu, și iată, trebuie așezată vestirea cea mare și va trebui bine pregătită și ea, o, și trebuie să pot prin voi toate aceste împliniri adunate toate laolaltă spre lucrarea și arătarea lor, și veți primi din cer și de pe pământ putere și cărare ca să le facem pe toate, căci toate așteaptă, toate, fiilor, așteaptă să le vină împlinirea.

Tu, Verginica Mea, ai în ziua aceasta mângâiere mare. Ai rămas de la sărbătoarea de Rusalii cu toți cei din ceata ta din cer ca să-i ai la serbarea cea pentru tine, și mare și multă este și mângâierea lor, și nu se suie la mintea omului taina acestor mari împliniri, cerul și pământul în lucrare sfântă aici, în grădinile Mele de azi, și în curând se va înscrie pe pământ grădina de rai de la Maluri, și trebuie ea adusă la vedere de cei mici ai Noștri, cu care lucrăm și trudim, și apoi cartea cuvântului Meu cu încă zece ani de cuvânt, și apoi vestirea din vârf a lucrării Cuvântului peste pământ.

Vă vom da din cer deslușirea a toate, căci Eu, Domnul, lucrez, Eu, fiilor, Eu, și-Mi pregătesc ziua slavei cu fiecare clipă a împlinirilor cuvântului Meu, numai să am în voi puterea dragostei, credința cea cu putere, căci Eu sunt Cel ce pot, nu voi, o, nu voi, fiilor.

Și dă-le acum și tu, Verginico, dă-le lor îndemn sfânt pentru lucrările Noastre cu ei, și trebuie din cer să vină tot lucrul pe care-l avem de lucrat cu ei, căci vin zile mari, vin zile de biruință pentru Noi în țara Mea cea de azi, pământul neamului român.

— O, cum să nu vă dăm, fiilor, cum să nu vină din cer peste voi sprijinul tot, când sunt atâtea de lucrat și de așezat spre mărturisirea lucrării cuvântului, vreme de șaptezeci de ani pe pământul român, țara aleasă la sfârșit de timp pentru slava Domnului?

Vă țin mereu sub grija cea de sus, și multă duioșie am pentru voi, pentru lucrul cel greu de peste voi. E slava cerească toată lângă voi. Tatăl stă tot timpul de veghe pentru voi, pentru Fiul Său Hristos, Care Se așează pe pământ prin voi cu lucrarea slavei Sale, fiilor.

S-a spus demult prin acest izvor de cuvânt că vine o păsărică din cer ca să stea împărat peste pământ. O, iată vre-

mea! Domnul cârmuiește tainic, fiilor, numai să dați voi ființă cuvântului Său, care ca o păsărică ciripește și se împarte peste tot. Iar voi stați în dragostea cea cu putere în ea și în credința care împlinește și veți fi bucuria Domnului și mângâierea Lui, și iată, multă binecuvântare lasă Domnul peste voi pentru lucrările Sale cu voi, o, fiilor.

— O, Verginico, Eu sunt mereu cu binecuvântarea Mea peste ei.

Eu sunt mereu cu voi, fiilor, căci împlinirile așteaptă la hotar, că are cerul de așezat pe pământul român taina și slava Noului Ierusalim și nunta veșniciei, și toate făgăduințele scrise în Scripturi vin să se așeze cu lucrare de rai înnoit peste țara venirii Mele de azi, țara română, aleasa Mea la sfârșit de timp, și din care Eu voi împărți peste pământ împărăția Mea cea dulce, cerul cel nou și pământul cel nou, taina și priveliștea Noului Ierusalim așezat pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

17/30 iunie 2024

Sărbătoarea Naşterii Sfântului Ioan Botezătorul

Domnul e cu a doua Lui venire de la Tatăl. Umilința și lucrarea ei și purtarea ei cea dinăuntru și cea din afară. A venit vremea descoperirii povestei Domnului cu poporul cuvântului. Împlinirea proorociei că va fi pusă în film această lucrare. Binecuvântare pentru vestirea lucrării. Nelucrarea duhovnicească apropie duhul păcatului. A venit vremea slavei Domnului.

În zi de duminică și de praznic sfânt pentru Ioan Botezătorul, Eu, Domnul, Mă așez cuvânt în cartea Mea de pe pământ, în care-Mi este culeasă grăirea Mea din vremea aceasta, o, și mereu spun cine sunt și ce fac și ce grăiesc dacă nu Mă descopăr văzut de oamenii care-Mi iau și-Mi cred cuvântul și lucrarea Mea cea de azi peste pământ, căci Eu, Iisus Hristos, sunt cu a doua Mea venire de la Tatăl la oameni pe pământ, și atât de tainic Îmi așez pe pământ lucrarea și creșterea unui popor care Mă primește și-Mi deschide ca să grăiesc și ca să-l fac lucrător cu Mine și să-l arăt apoi în ziua slavei Mele lângă Mine lucrând și împărțind peste pământ în lung și în lat venirea Mea, scrisă în Scripturi să se împlinească cu toată lucrarea ei, cu toată taina și slava ei apoi.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! În ziua aceasta voiesc să-l învăț pe om umilința și lucrarea ei și purtarea ei cea dinăuntru și din afara omului, o, că e tare urât omul, tare căzut fără această frumoasă măreție a lui Dumnezeu pentru el, e tare rătăcit de pe drumul vieții omul lipsit de Dumnezeu, de duhul umilinței prin care Eu Mă arăt din om când am loc și lucrare văzută înăuntrul său prin viața sa!

O, fiilor, cu mult drag, cu mult duh de umilință cobor peste voi mereu, mereu lucrarea facerii omului ca să vă am ai Mei, ca să fiți făcuți de Dumnezeu și să-Mi fiți apoi de ajutor pentru întoarcerea la Dumnezeu a celor ce rătăcesc pe pământ și n-au pas înspre casa cea de sus, înspre cer, unde Dumnezeu îl așteaptă pe om să-i dea veșmântul vieții. În ziua aceasta de serbare a nașterii pe pământ a lui Ioan Botezătorul vă aduc spre știre că a venit vremea cea proorocită prin cuvântul Meu cel de șaptezeci de ani rostit peste pământul român ca să pregătesc această țarină pentru ziua slavei Mele în mijlocul ei curând, curând, o, că a venit vremea să dăm oamenilor de peste tot pământul povestea Mea frumoasă așezată pe pământ în vremea Mea de azi cu poporul cuvântului Meu de azi.

Am lucrat peste Ioan Botezătorul în vremea Mea de pe pământ și am ieșit apoi și M-am arătat cu el și cu lucrarea Mea cea de atunci de peste el ca să afle lumea că am venit pe pământ și că lucrez salvarea de sub păcat a omului. O, tot așa am lucrat și peste poporul cuvântului Meu de azi, și tainic am lucrat, ca și peste Ioan Botezătorul, și ies acum cu poporul Meu, ies acum cu povestea Mea cea tainică din mijlocul lui vreme de șaptezeci de ani, și pe care lumea o va afla acum, căci Eu, Domnul, vă așez acum la lucru sfânt, fiilor, și vă înzestrez de sus ca să lucrați și să dați oamenilor spre cunoaștere și spre vedere mersul cel de azi al cuvântului Meu peste pământ, dar și pe voi, cei pe care vă am sub crucea venirii Mele la voi ca să Mă așezați voi pe pământ și să lucrez cu voi, fiilor.

Scoatem de sub taină vremea cuvântului Meu de azi și toată povestea lui, căci am proorocit că va fi pusă în film această lucrare, iar dacă așa am spus din vreme, iată, am pregătit cu puterile cerești cale pentru această împlinire și vestire, dar și pe cei care vor așeza înaintea oamenilor mersul venirii Mele de azi cuvânt peste pământ, fiilor.

Un picuț de cuvânt așez în carte cu voi ca să vestesc lucrul Meu de peste voi acum, că iată, am în mijlocul poporului Meu, am aproape cu voi un fiu care cu atâta drag poartă în inimioara lui cuvântul Meu de azi, și cu atâta simțire îl trăiește cu sufletelul lui, o, și are el doi copilași, doi puișori pe care i-a așezat înaintea Mea cu iubirea și cu credința lor pentru venirea Mea de azi pe pământ, și au mers ei cu toții, cu toată casa au mers cu pasul după voia Mea așezată pentru poporul cuvântului Meu s-o împlinească, popor aparte, nu oricum, popor cu mers și cu viață de rai, o, și am lucrat cu puterile cerești și am mers în față și am pregătit pentru acești copii uși deschise și ajutor îngeresc de sus, ca să aibă ei în vremea aceasta cum să-Mi stea alături și să-Mi așeze la vedere povestea cuvântului Meu, cartea pe care am întocmit-o Eu pe pământ în vremea trâmbiței Mele Verginica de la Maluri, și prin care Eu Mi-am așezat venirea Mea cuvânt pe pământ, și așezăm acum în film această poveste, Eu și voi, fiilor.

Am coborât din cer har și înțelepciune, îndemânare și credință pentru această împlinire, și cu care acești copii Mă vor avea alături pentru lucrul Meu cu ei, și strâng acum sub harul Meu o mânuță de fii și fiice dintre cei aproape cu voi și vor lucra aceștia cu umilință sfântă, cu armonie, cu dragoste și statornicie toate câte sunt de lucrat sub lucrarea umilinței de duh, așa cum am lucrat Eu lucrarea Tatălui Meu peste pământ acum două mii de ani, o, și vor tresălta cerul și pământul și omul cel de peste tot înaintea acestei povești de dragoste a Mea pentru om peste pământ acum, la sfârșit de timp, și pentru această poveste Eu Mi-am zidit un popor și coborârea Mea la el, la masa lui, la cârma lui pentru credința și dragostea lui de Dumnezeu, pentru statornicie întru acestea, o, și așa am lucrat și așa am ajuns până acum prin cei cu care am rămas de partea Mea, prin cei puțini și mici, cu care Eu rămân de fiecare dată în vremea multelor Mele lucrări cu care vin de atâta vreme pe pământ ca să tot lucrez și să-l tot întorc pe om acasă la Tatăl, în voia Tatălui cu viața sa.

Ioan Botezătorul este pildă de umilință și de credință pentru tot creștinul care se vrea creștin adevărat să fie, căci am lucrat cu Ioan lucrarea Mea și venirea Mea și vestirea ei peste pământ și a rămas peste oameni lucrarea Mea cu el de atunci și până azi. O, așa lucrez și cu voi acum, așa, fiilor, și vă voi ține de mânuță pas cu pas și vă voi înzestra de sus, și nu veți lucra ca pe pământ, căci Eu, Domnul, sunt cu voi și vin din cer la voi, vin de la Tatăl și stau cu voi pe pământ ca să lucrați voi din cer lucrarea lui Dumnezeu, și tainic voi

lucra cu voi și veți vedea pas cu pas pe Domnul lucrând prin voi și pentru voi pentru împliniri mari, și vă voi așeza pașii și vă voi povățui ca să se poată lucra toate, iar voi numai dăruirea și râvna să le lăsați peste voi lucrând, ca să împliniți ca în cer această minune, așa cum ați văzut ce frumos au fost pregătite toate câte trebuiesc acum ca să aducem la vedere petrecerea Mea pe pământ în vremea Mea cu poporul Meu cel de la sfârșit de timp, fiilor.

Și acum vă îmbrac de sus cu veșmânt aparte pentru această muncă sfântă, iar voi să vă faceți rost de vreme pentru slava Mea cu voi, căci ziua slavei Mele se grăbește și ea, și voi grăi peste voi pas cu pas și vă voi întări cu pricepere de sus și fiecare își va face partea lui de lucrare, și totul frățește, totul cu dulce, prin duhul umilinței care ține cerul lângă voi, și vor putea puterile cerești prin voi, și pace multă să lăsați în inimile voastre să fie și să puteți lucra lucrul cel sfânt, pe care acum îl veți aduce Tatălui, iar Tatăl va așeza peste el pecetea Sa și binecuvântarea Sa, o, fiilor. Amin.

Iată, v-am tocmit lucrători în via Mea, căci a sosit culesul și v-am pregătit pentru cules, și am pregătit și pe cele care vor ajuta culesul Meu prin voi, iar acum pecetluiesc cu Duhul Sfânt binecuvântarea cerească pentru lucrul care va arăta peste pământ vremea și mersul Meu cuvânt în vremea Mea cu voi, fiilor, cu voi, și cu cei de dinaintea voastră, pe care voi i-ați urmat și ați mers până azi.

— De lângă Tine, Doamne Mieluț, îi învăț și eu pe cei de azi ai Tăi și le dau lor îndemn pentru lucrarea umilinței, Doamne, o, că mare, mare lucrare ai de împlinit prin ei în vremea aceasta sfântă prin venirea Ta cuvânt peste pământ. Lucrarea cea pentru Tine din partea lor este lucrarea umilinței, Doamne, și aceasta îi ține ai Tăi pe cei care rămân și lucrează lucrarea Ta.

Nelucrarea duhovnicească de lângă Tine a celor ce s-au apropiat pentru mers pe calea Ta, i-a pierdut pe mulți, căci i-a depărtat neumilința și s-au ridicat cu cârtire și cu nemulțumire ca și cei asemenea lor din vremea primilor creștini nemulțumiți, căci veneau pe calea sfântă care cum voiau și mergeau cum voiau, o, și cădeau grei pe mersul apostolilor Tăi care împărțeau Evanghelia Ta și încreștinarea celor ce credeau, Doamne.

O, copii ai lui Hristos, nelucrarea duhovnicească pe calea creștinilor spre Domnul atrage spre creștini duhul păcatului, căci fără lucru nimeni nu stă. Când Domnul l-a zidit pe om a dat apoi să așeze lucrarea cea duhovnicească între El și om, ca nu cumva să tragă spre om duhul păcatului, dar neumilința omului față în față cu Domnul a atras spre om păcatul și a pierit Adam prin păcat.

Nelucrarea duhovnicească este mare primejdie pentru cei ce vin la Hristos, căci vine peste ei duhul păcatului în fel și chip, și nu mai au ei apoi inimi curate față de cei din jur, și sunt aceștia pedepsiți de însăși apăsarea de pe inima lor și n-au aceștia astâmpăr și greșesc apoi prin nemulțumiri, prin cârtiri, prin vorbiri de rău, iar aceste păcate i-au zdrobit pe mulți și s-au sfâșiat unii pe alții prin păcatul vorbirii de rău și văd ei aceasta după ce iese la iveală rodul lor cel rău prin vorbirea a doi câte doi, câte trei, o, și îi lucrează diavolul cum vrea el apoi prin păcatul vorbirii de rău, prin nemulțumiri, prin cârtiri, prin învinuiri și prin duh de judecată, toate din lipsa umilinței de duh, căci cuvintele rostite la mânie se fac apoi dușmani și cădere pentru cei ce le grăiesc crezându-se drepți și tari în vreme de neumilință, și iată vorba cea cu tâlc care spune că fiecare pasăre piere pe limba ei.

O, fii ai Cuvântului Hristos, iubiți lucrarea umilinței, urmați-o zi și noapte, căci ea vă umple de înțelepciunea de sus, și cu ea iubiți pe Dumnezeu și pe frați, iar altfel vă sfâșiați unii pe alții prin păcatul vorbirii de rău, fiilor. O, nu umblaţi cu acest păcat! Aveţi grijă să vi se ierte păcatele voastre, fiilor. Luaţi de la izvor pe Domnul, luaţi-L cu sfială, cu încredere, cu ochi curaţi şi cu inima toată, şi veţi scăpa de duhul păcatului, care se naşte în voi prin nelucrarea duhovnicească, o, fii ai lui Hristos, căci eu, Ioan Botezătorul, așa am fost lipsit de duhul păcatului, căci Hristos mă hrănea cu lucrul cel duhovnicesc, cu cele din cer, cu duhul proorociei, până ce L-am cunoscut pe El la Iordan că El este trimisul și Fiul Tatălui, o, și am tresărit de bucurie când am văzut cine este Cel Care împărțea cu mine lucrarea duhovnicească și îmi dădea din cer ca să am și ca să fiu.

Așadar, iubiți umilința, fiilor, și veți fi bogați în dragoste de Dumnezeu și de frați, numai să aveți tot timpul veghea cea împotriva duhului păcatului, și totul prin lucrarea duhovnicească în toată vremea între voi.

Iar Tu, Doamne, umple-i pe ei de Tine! Mântuire mare să lucrezi pentru ei, căci vremea și duhul ei are numai dușmani în jurul lor, dar Tu în duhul ascultării de Tine să-i păstrezi, o, și ia în Tine, Doamne, ruga mea cea de azi pentru ei. Amin.

— Duhul Meu, Duhul lui Hristos, a lucrat peste tine prin lucrarea Mea duhovnicească prin care am stat cu tine și te-a ținut întru Mine până ce ai venit la Iordan și M-ai cunoscut și M-ai botezat, adeverind pe cele despre Mine proorocite, o, botezătorule al Meu. Am lucrare mare de lucrat cu ei și vom mângâia cu ea inimi fără de număr și va fi mare slava Mea cu ei peste pământ, căci a venit vremea slavei Domnului, a venit.

Și acum, fiilor, luați aminte, o, luați aminte la cuvântul Meu de azi peste voi și lăsați-vă mici sub mâna Mea ca să-Mi pot arăta prin voi mărirea Mea, slava Domnului din mijlocul vostru și vestirea ei acum peste pământ prin voi, cu Mine lângă voi, și cu voi lângă Mine acum, la sfârșit de timp, pe pământul neamului român, țarina cea cu comoară în ea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2024

Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Omului îi trebuie mereu facere. Lucrare de învățat, lucrarea facerii omului. Vine veșnicia și Domnul vrea să descopere fiii cuvântului. Ordinea de ascultare în obștile creștine. Omul nu a fost făcut ca să vorbească, ci să asculte. Cea mai adevărată neputință este neiubirea. Grija de cuvintele rostite în vreme de tulburare, la mânie. Obștea creștină, viața creștină, pilda armatei, lucrarea ostășiei pe viață.

Iată-Mă cu voi la masă de cuvânt, și pace vouă cu Mine, și Mie cu voi, fiilor veghetori și lucrători în grădina întâlnirii Mele cu voi și cu cei ce vă stau aproape în sărbători, când Eu vin să vă dau din cer, o, fiilor.

O, nu e mult cuvântul Meu de peste voi. Eu sunt Dumnezeu Făcătorul a toate și al omului, iar omul ca să poată fi îi trebuie mereu facere, că de stricat se tot strică, dar de făcut nu e în stare, cum nici în vremea lui din rai cu Dumnezeu peste el și lângă el, o, nici atunci nu s-a arătat în stare să vegheze să nu se strice, să nu se piardă, să nu dea de peste el viața lui cea de la Dumnezeu, facerea lui tot timpul, iar această lucrare, iată, Eu nu mai am cum s-o lucrez peste om,

căci lui îi place de sine, nu de Dumnezeu, îi place să fie liber, să fie lăsat de capul lui, dar el nu știe că altui făcător s-a aplecat, căci fără făcător nu stă nimeni, și acești doi făcători și-au arătat lucrarea în rai, și iată, fiilor, l-am avut sub cheie în rai pe potrivnicul omului, dar s-a uitat omul la sine și s-a voit pe sine deasupra Făcătorului său, deasupra Mea, o, și s-a înfipt în el dorul de întâietate, de mărire, iar Eu, Făcătorul lui, să fiu la voia lui.

O, fiilor, trufia și duhul ei a fost cheia cu care omul a deschis acolo unde Eu, Domnul, am pus cheie să nu se umble, o, și a ieșit atunci de sub cheie potrivnicul omului, iar pentru neascultarea cu care omul a lucrat, iată, a pierdut el facerea lui Dumnezeu de peste el, a pierdut sfatul Domnului cu el, și nu e nimeni pe pământ în stare să oprească această stricăciune, căci cunoașterea, care era a lui Dumnezeu, nu a omului, îl învață pe om să moară și să tot moară, de vreme ce a pierdut de peste el lucrarea facerii lui ca să fie omul cu Dumnezeu, mai ales că el are mare nevoie de Dumnezeu, căci omul a fost căzut din viață, din rai, și se tot prăbușește pic cu pic, se înecă pic cu pic în cunoaștere și crește în el orbirea și nu-L mai vede și nu-L mai vrea pe Domnul, pe Făcătorul său, iar cel ce nu are pe Domnul este îngâmfat și respinge de peste el facerea lui Dumnezeu când ea vine spre el.

O, fiilor, avem zi de sărbătoare cerească pentru ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, iar pentru sărbătoarea lor cu Mine în mijlocul vostru, iată, avem cerul oaspete la masă și e frumos așezată aici ziua aceasta cerească. Lucrare cerească a fost așezarea sărbătorilor peste turma creștină de pe pământ, că în tot timpul Eu, Dumnezeu Făcătorul, am avut ucenici purtători de Dumnezeu și am lucrat prin ei ca și prin voi așezări pentru sărbători ale cerului pe pământ, iar în ziua aceasta este scrisă și numită sărbătoarea cea pentru ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, azi și mâine, două zile într-o sărbătoare, astăzi pentru căpetenii, iar mâine pentru toți cei doisprezece, numai că e deosebire mare între cei din cer și cei de pe pământ, o, că altfel serbează cerul, altfel este măreția și frumosul și puterea zilelor de serbare ale sfinților Mei, și vă am acum pe voi împreună cu ei la masa Mea de cuvânt între voi, fiilor.

Așezăm ca lucrare de învățat în ziua aceasta lucrarea facerii omului, o, că nu mai am cum să lucrez peste om, căci omului îi place de sine, nu de Dumnezeu, îi place să fie liber, dar nu, o, nu e liber cum se crede dacă nu-i place să-L aibă pe Domnul Făcător peste el, și se lasă vrând-nevrând folosit de cel care-i stăpânește mintea cea potrivnică lui Dumnezeu în om, așa cum a fost cu omul și în rai, când a intrat în el sfatul duhului care a scăpat de sub cheie, duhul care era lucrarea lui Dumnezeu, nu a omului, și iată, umblă de atunci acest duh și înghite tot și ia omul din el și fuge și tot fuge de Dumnezeu, căci Dumnezeu este dragoste, iar omul este potrivnic lui Dumnezeu dacă nu ascultă, dacă nu-i place ascultarea de Dumnezeu, dacă nu iubește ce iubește Dumnezeu, o, și se face răspunzător de furt din rai de când a umblat pe furiș la cele ale lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, umblu tot timpul să am grijă să nu strice omul mai mult decât a stricat atunci, o, și Mă lupt cu toate puterile cerești să-l aduc la căință pe om, la umilință, la păreri de rău, la lucrarea facerii lui, la viață iarăși, că iată cât de mult moare omul, că nu are peste el făcător, și îi place de capul lui să fie și să umble!

O, fiilor, grăiesc vouă, și grăiesc poporului care caută de la voi cuvântul Meu, cuvântul facerii omului, căci Eu de aceea am venit acum pe pământ cuvânt, cu facerea cea nouă am venit s-o așez în om și să-Mi deosebesc un popor pentru facere, pentru ca să-l lucrez Eu și să-l am frumos și să-l învăț lucrarea veșniciei s-o poarte încă de pe pământ, că vine veșnicia, și voiesc să-i arăt fața și lucrarea s-o vadă oamenii toți, și de aceea Îmi zidesc un popor ca să Mă arăt cu el, cu facerea Mea peste el.

Îmi împart cuvântul facerii celei noi peste mulți, că mulți îl caută, dar am și din cei care s-au strâns în chiticele mai mici sau mai mari ca să-i pot călăuzi pentru viață de rai și să deschid pentru mulți raiul, iar dacă îi am pe unii strânși în buchețele, iată povața Mea de facere de la Dumnezeu peste ei, căci în fiecare obște trebuie să fie dintre ei unul mai plin de dragoste, de dor, de ascultare de Dumnezeu, de umilință, de rai, de sfințenie, și acela ca din partea Domnului să aibă grijă de dreptatea lucrurilor, nu pe voia și vederea minții omenești, căci mintea ta îți ține ție parte, măi creștine, măi, și te ajută să fii nedrept cu Dumnezeu și cu aproapele, și apoi păgubitor binelui tău pentru lipsa Domnului din mintea ta.

Când l-am zidit pe om i-am dat duh de viață ca să aibă viață în trup. Nu l-am făcut pentru ca să vorbească, ci pentru ca să asculte de la Dumnezeu Făcătorul și să-L bucure pe Domnul și toată facerea pentru care omul a fost făcut și așezat în mijlocul ei, iar vorbirea este pentru Dumnezeu și pentru cei asemenea Lui la lucrarea facerii omului, căci omul este atâta de om, atâta de lipsit de Dumnezeu Făcătorul, de nici nu știe cât îi stau împotrivă propriile lui cuvinte, propria lui gândire și grăire.

Nu-ți este de folos bunătatea pe care o tot aștepți de la Dumnezeu și din părți pentru tine, ca unul care meriți, iar dacă ai suferință nu înseamnă că Eu sunt rău cu tine, o, creștine, că dacă nu ți-aș da să porți, tu ai fi lucrător și mai mult de partea duhului lumii, al diavolului care îi lucrează pe cei ce nu ascultă de Dumnezeu, iar Eu, Domnul, îți trimit povețe ca să știi, numai să nu le dai la spate și să iei din mintea ta, din simțirea ta, fiule creștin.

Iată, trebuie să se țină seama de cei neputincioși, Eu așa am spus. Dar sunt două feluri de neputințe, iar cea mai adevărată neputință nu este cea cu trupul, ci este neiubirea, o, fiilor. Nu-i trebuie omului sănătate pentru el însuși, că nu-i folosește decât la pierzarea sufletului, ci îi trebuie doar pentru lucrul său cu Domnul, și la care adaugă Domnul ca să aibă omul sănătate pentru lucrul care rămâne, și spun aceasta că se aude la cer că și-a pierdut creștinul sănătatea dacă a venit la Domnul și la frații Domnului, o, dar ți-ai pierdut-o de la neiubire, de la nemulțumire, de la cârtire, că ai dat să vii să-ți fie bine, o, și nu-ți este bine ție dacă așa vii la Mine, creștine. O, unde mai vezi să-și jertfească omul viața, nu numai sănătatea pentru calea spre cer și să aibă el în cer viața strânsă toată după cum și-a purtat-o pe pământ și să-i fie apoi răsplătită de Dumnezeu?

Sunt plini de suferințe de tot felul cei care n-au iubirea ca far și mers al lor, și suferă aceștia în fel și chip, și cârtesc suferind mai ales cu sufletul, și apoi cu trupul cel fără de lucrarea iubirii, căci iubirea înseamnă Dumnezeu, nu înseamnă ea și altceva, iar neiubirea înseamnă omul care nu are pe Dumnezeu de iubire a sa.

Mi-am povățuit spre iubire poporul atâta vreme, șaptezeci de ani de cuvânt povățuitor, iar acum iar și iar le amintesc celor ce caută și se vor ai Mei și le spun lor așa:

O, nu rostiți cuvinte când sunteți nemulțumiți și tulburați și mânioși, mai ales cuvinte asupra cuvântului Meu, a mersului Meu. Nu vă luați dreptul să cârtiți, căci Eu am murit

pentru voi pe cruce și M-a ajutat dragostea de voi, de toți cei de la Adam și până la voi și n-am cârtit sub cruce. Dar vouă ce nu vă ajunge oare de cârtiți? E frumos oare să vă dați așa de mari, așa de meritoși, așa de nemulțumiți?

O, fiilor, omul are o mulțime de păcate. Nemulțumiți-vă pentru sarcina cea grea, pe care o aveți de pus înaintea Mea, și pentru care vă trebuie mare și multă umilință până atunci tot timpul, fiilor.

Îmi povățuiesc poporul ca și acum două mii de ani pe cei ce veneau pe urma Mea, că voiesc să am un popor pregătit, strălucitor, frumos de tot, iar fără facerea lui cea de la Mine Eu nu pot să-l am al Meu, născut de sus prin cuvântul Meu, căci Eu cu cuvântul sunt Făcător și-Mi lucrez lucrarea facerii omului.

Și le dau acum bucuria mărturisirii, le dau ucenicilor Mei cei de atunci cuvânt lângă Mine în carte, iar lucrarea lor e ca și a Mea, căci am spus: Orice ucenic desăvârșit este el ca învățătorul său.

— O, așa, Doamne, așa ne-ai voit să fim, ca să ne ai bucuria Ta pe pământ, și apoi bucuria noastră cu Tine lângă Tatăl, unde ne-ai gătit loc ca să fii cu noi și în cer. Iar acum ne mustră puțina iubire pe care nu Ți-am dat-o atât cât să-Ți mângâiem durerea Ta de la lipsa facerii omului, căci omul este nefăcut de Dumnezeu și nu-Ți lucrează Ție ca un fiu, ca un urmaș, iar noi am fost cu adevărat mărturisitorii Tăi doar după ce făgăduința ce ne-ai făcut-o că vine Duhul Sfânt să ne dea de la Tine dacă Tu Te-ai dus la Tatăl, o, și a venit la noi și peste noi Duhul lui Dumnezeu și Te-am purtat noi pe mai departe peste pământ, povestind la toți de Tine și așezând minuni în fața celor care aveau să creadă că Tu ești Dumnezeu și ai venit la oameni și Te-ai dus la Tatăl și iarăși vei veni, o, și erau mulți din cei ce credeau și se făceau mărturisitori ai Tăi pe mai departe, și așa este lucrarea facerii Tale peste oameni, o, Doamne.

Acum iată, Tu Îți crești un popor și Te bucuri, sau Te doare de la el, Doamne, căci lucrarea cuvântului Tău e asemenea cu armata de pe pământ, unde omul se duce fiind supus de legea pământească și învață să-și apere împărăția în care viețuiește, și mulți așteaptă liberarea de după vremea ostășiei, iar alții dintre ei se cer să rămână ostași pe viață în slujba apărării patriei lor. O, tot așa este și cu oastea creștină, că vin creștini la auzul cuvântului Tău și sunt așezați la lucrul ostășiei pentru țara cea de sus, pentru cer, Doamne, și unii din ei cad în neveghe, în nemulțumiri apoi, în cârtiri și în greșeli primejdioase, prin vorbiri de rău și dezbinare, prin nedragoste, prin vânzare de frați și de taine și-și caută apoi liberarea de sub lucrarea facerii cea de la Tine peste ei, iar cei cu credincioșie statornică rămân ostași și ucenici ai Tăi și au ca lucrare paza și întinderea moștenirii împărăției cerurilor peste pământ, și au ei dragostea de lucrare, dragostea de Tine, de veșnicia cu Tine, și iată, așa era și pe vremea noastră, că mulți veneau, dar puțini rămâneau statornici până la cruce și pentru cruce, pentru Evanghelia Ta, Doamne, iar Tu trăgeai din greu prin noi atunci, că eram necăjiți și strâmtorați din pricina nemulțumirii celor ce se apropiau și cădeau grei și îngreuiau mersul celor cu mers, iar noi luptam să nu cadă de pe cale lucrarea facerii omului și mărturisirea Ta peste pământ, și eram disprețuiți de mulți, așa cum Tu ai spus că va fi să purtăm ocări și dispreț și prigoane, Doamne. Eram însă fericiți fără să știm aceasta, eram fiindcă eram ai Tăi și lucrai prin noi semne și minuni, și prin ele ne țineai lângă Tine și ne îmbărbătai sub cruce, căci purtam crucea Ta, Doamne, purtam Evanghelia Ta peste tot pe unde găseam loc pentru ea între oameni, o, și a rămas mersul și lucrul nostru cu Tine atunci, iar acum, iată, avem lângă Tine odihnă, iar statul nostru cu Tine în cer înseamnă judecata poporului Israel din care noi facem parte ca semințe, căci dintre ei suntem, dar suntem cu Tine ca și pe pământ cât am stat, și când acest popor ne-a alungat din mijlocul lui, pe Tine și pe noi, spre judecata lui cea de atunci și cea de acum, o, Doamne.

Fiți binecuvântați pe pământ cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și pace vouă de la Domnul și de la noi, fii ai lui Dumnezeu Cuvântul în vremea Lui cu voi! Să se spargă și să se topească toată gheața necredinței de peste tot sub Soarele Cel bun și să curgă apele vii ale veșniciei și să se înnoiască totul în calea Domnului, în fața mersului Lui cu voi spre împlinirea cerurilor peste pământ! Așa vă dăruim noi pe voi în ziua noastră de slavă între sfinți, așa, iubiților, și fericiți vor fi cei ce văd pe Domnul cu voi lucrând și strălucind tot mai deslușit, și taine mari și tot mai mari se vor descoperi de acum. Amin.

— Eu, Domnul, pun pecetea Mea peste cuvântul ucenicilor Mei cei de atunci, iar vouă vă spun: Pace vouă, fiilor, căci voi Mă purtați pe pământ când vin! Voi coborî peste voi și înaintea voastră un har aparte, care nu are nimic legat de lumea aceasta, și veți lucra sub acest izvor de har, iar puterile cerești vor împlini prin voi slava cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani așezat pe pământul neamului român, căci Eu lucrez, și dacă lucrez veți lucra și voi, veți lucra și veți lucra, căci cerul lucrează cu voi prin puterile cerești, și apoi se va arăta lucrarea toată la vedere, toată așa cum este scris să se arate ea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2024

Sărbătoarea de treizeci și trei de ani de la Punerea Pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Domnul anunță primejdia pierderii darului credinței. Cei nemulțumiți și răzvrătiți își pierd darul credinței. Cei care umblă de colo-colo (cei nestatornici) care au ascunderi, devin lupi și sfâșie pe cei rămași în turma Domnului.

E zi de duminică, fiilor care-Mi străjuiți la hotar intrarea în carte a cuvântului gurii Mele când el se apropie deasupra și coboară din Mine în cetate ca să-i dați voi ființă pe pământ.

Pace vouă, fiilor! Numai Dumnezeu înseamnă pacea adevărată, numai El poate spune cu adevărat acest cuvânt, și hai să așez cu voi cuvânt în carte în ajunul zilei de 22 a lunii a șaptea, zi în care se serbează în cer, și la voi în cetate și peste tot poporul cuvântului Meu, baterea întâiului țăruș și așezarea primei pietre de temelie cu care Eu, Domnul, am început cu voi acum treizeci și trei de ani zidirea cetății Mele pic cu pic, și s-a arătat ea apoi, așa cum am profețit Eu în ziua aceea prin arhiereul Meu, pe care l-am avut cu credință aproape de cuvântul venirii Mele din vremea aceasta și l-am avut pe el martor din biserica din lume și am așezat cu el începutul cel nou al zidirii cetății de Nou Ierusalim pe meleagul neamului român, și a fost el smuls de lângă voi de toți cei necredincioși care slujesc sub numele Meu la altare și stau mari în numele Meu în vreme de prigoană, de mare prigoană, ca la sfârșit de timp prigoană, căci antichrist, care stă de două mii de ani în slujba împotrivirii asupra Mea prin slujitorii altarelor, iată-l azi, în forță lucrând prin arhierei și preoți ca

nu cumva să creadă cineva din creștini și să vină spre izvorul Meu de cuvânt și să ia mângâiere și har și mers sfânt spre Dumnezeu, și de folos mântuirii multora prin sfințenie, căci altfel nu poate omul pe cale cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, ci poate doar pentru sine dacă poate ceva, dar un așa om nu este de niciun folos pe pământ și-și trăiește zadarnic viața sa și nu aduce rod pentru cer ca să-și strângă și să aibă în cer și să-i iasă înainte strânsura la întoarcerea sa de pe calea pribegiei lui de pe pământ, când își lasă jos povara și i se măsoară viața și pașii ei.

O, fiilor, o, fiilor, grăim cu durere unii cu alții, Eu cu cuvânt proaspăt, voi cu duh de rugăciune și de împărtășire a greutăților de pe cale, căci dacă ar fi să se scrie ca David psalmii vieții voastre cu Mine pentru atâtea prin care ați trecut cu Mine cu multe lacrimi sfinte și cu puține bucurii, o, nu numai o sută cincizeci la număr, ci mulți de tot, mulți psalmi ar fi să scrieți pentru vremea Mea cu voi prin mijlocul poporului credincios venirii Mele cuvânt pe pământ, căci răzvrătirea unora din popor asupra voastră a fost și este mare, o, și nu i-a fost nimănui milă de crucea Mea de peste voi, nici măcar dintre cei mai apropiați de lângă voi, căci chiar aceia v-au lovit cel mai crud, și iată, de treizeci și ceva de ani se luptă duhul cel potrivnic cuvântului Meu, se luptă în fel și chip să-Mi răstoarne mersul și cuvântul cu care merg, și să așeze în loc necredința, o, dar nu l-am lăsat să-Mi stea în cale și l-am dat în lături de fiecare dată, iar Eu am mers și merg.

Când Israel lovea în Moise cu nemulțumiri pentru dor de păcat, cu cârtiri, cu duh de judecată și de dispreț asupra lui Moise, Eu am mers mai departe prin Moise, că nu Moise mergea, ci Eu mergeam, o, și piereau urât de tot cei ce se răzvrăteau, iar Eu așa Îmi ocroteam adevărul și lucrarea lui în mijlocul poporului răzvrătit din cale-afară, iar din multul acestui popor, numai doi, o, numai doi din ei și-au păstrat credincioșia până la sfârșit, până la hotarul și intrarea în țara făgăduinței, căci poporul Meu se corcise pe cale cu fiii și fiicele lumii și a murit atât de rău acest popor, și iată, nu e bine să se ia creștinul la luptă cu Dumnezeu, căci Dumnezeu este Cel tare în războaie, măi creștine măi, dar tu nici măcar atât nu mai poți cu mintea ta să știi și să-ți vezi prostia din ea. O, ce să fac dacă nu te uiți spre cei care s-au răzvrătit și spre cele ce s-au petrecut cu ei, căci dacă nu stai cuminte și frumos cu Dumnezeu îți pierzi darul credinței, căci ți se ridică acest dar dat de Mine ție de milă, măi copile răzvrătit și urât prin acest duh satanic!

Vine creștinul să fie și el cu Dumnezeu și își ia apoi dreptul să fie nemulțumit, pretențios, obraznic prin cuvinte și prin fapte, cârtitor, și apoi vorbitor de rău și împărțitor peste cei din jur cu răzvrătirea lui, căci se dau la vorbă doi câte doi, câte trei pe margini și de jur-împrejur, și aceasta numai cădere aduce, numai de duh de judecată își face rost cel răzvrătit, și prin acest păcat au căzut unii prin alții cei care au căzut din corabia Mea cea de azi, căci au sărit afară și au plecat judecând cu nemulțumire și plini de duhul trufiei din ei.

Îl las pe creștin cum vrea el să fie și să-și poarte pașii dacă nu-i place cum îl povățuiesc Eu ca să-l pot ocroti și să-l am al Meu prin sfințenie și aplecare cu iubire. Dacă el nu-i pe plăcerea Mea cu iubirea sa, cu mintea sa, cu lucrarea sa, o, nu are preț viața lui de creștin, nu are plată sfântă, nu are în cer. El are libertate pentru toate câte își alege să lucreze și să fie, dar ca să aștepte el de la Mine pentru el, o, nu-i cu dreptate, căci fiecare își adună sau își risipește viața și anii prin ceea ce face el cu anii și cu viața lui, așa cum și Eu, Domnul, am făcut cât am stat pe pământ cu lucrarea Tatălui Meu, și iată, dacă nu-I ești Domnului de folos pe pământ cât stai, nu are nicio plată viața ta, creștine. Dacă-L cauți pe Domnul doar ca să-ți fie ție bine, o, nu uita, nu uita că dacă vii după Mine nu ți-am spus să stai pe cruce, căci am stat și stau Eu în locul tău, ca să nu te doară crucea și să fugi, dar ți-am spus măcar să stai de veghe, măcar cum stau cei ai casei la capul mortului care pleacă din casă, măcar de veghe, nu să te culci față de crucea Mea, de moartea Mea cea pentru tine, nu să-ți cauți numai de tine și pentru tine, că dacă faci așa, o, nu se cheamă că ai plecat după Mine cu viața ta. Dacă nu stai în lumină pentru toate ale tale stări și lucrări, după rânduiala Mea pentru mersul poporului sfânt, să știi că nici al Meu nu poți să fii dacă lucrezi așa, cu ascunderi de Mine ca Adam în rai, cu nemulțumiri, prin care au căzut apoi mulți mari și mici, cu cârtiri fără să trebuiască să fie acestea, căci nimeni, auzi, creștine, nimeni, nici Eu, Domnul, nici cei așezați de veghe pentru popor nu avem nicio datorie față de voi pentru care să ne scoateți ochii, dar faceți voi așa din lipsă de minte, din îndrăzneală, din nerușinare, din prostie, din neumilință, din trufia cu care lucrați, fără să mai știți cât de mult vă lucrează duhul rău ca să vă aibă pe placul lui și să nu vă faceți plăcuți lui Dumnezeu și unii altora între frați.

Bat clopoțelul, că e de bătut, bat și vestesc poporul că e vreme de cântărit bine, de văzut bine ce faceți cu pașii voștri, voi, cei care vă știți și vă țineți aproape de izvorul cuvântului Meu, cu care-Mi port pașii spre voi ca să-i veghez pe cei credincioși și statornici în credință, căci s-au sculat de la mijloc de o vreme încoace, s-au sculat lupi dresați de duhul potrivnic al necredinței, și aduc aminte acum pe masă de cuvânt că este profeție din vreme așezată de Mine în carte că unii din creștini, care doar par apropiați, umblând de colo-colo se vor face lupi și vor sfâșia în turma Mea, lupi setoși de sânge, care dau să sugă vlaga sufletului, credința din suflet a celor ce se țin aproape de izvorul Meu, și care cred de mult și mult, căci credința e ca sângele care ține viața în trup, iar când cade în necredință un creștin, el pierde pe Dumnezeu, pierde vlaga sufletului și se vede limpede aceasta prin ceea ce rămâne din el.

Fiilor, fiilor, a dat boala necredinței în cei care umblă de colo-colo și le iese în cale duhul lui antichrist, duhul necredinței, și se duc aceștia la dresat, se duc la preoții cei potrivnici, cei de sub pecetea lui antichrist ascuns în biserică, și care lucrează minciuna și o pun la fereastră s-o citească cei ce se uită în lume și cred minciuna întocmită și semnată de cei știuți vrednici, și iată-i pe cei care cred așa și amețesc așa și se apropie pe furiș cu ascundere și dau cu otravă în cei care s-au născut prin cuvântul Meu pentru facere nouă, pentru viață de cer pe pământ, și iată, Eu, Domnul, bat clopoțelul și spun peste cei încă neatinși de otrava necredinței și le spun lor așa:

Dacă vreți să nu pierdeți ajutorul ceresc și mâna Mea de salvare și darul credinței și viața cuvântului Meu în voi, trageți-vă de sub atacul, de sub mâna și gura celor ce s-au schimbat în lupi ca să vă sfâșie hăinuța și credința și pașii spre sfințenie și spre cer și, dacă voiți, rămâneți ucenicii cuvântului Meu așa cum au rămas Iosua și Caleb, plini de credincioșie sub mâna lui Moise spre țara făgăduinței, și aceștia au mers și au intrat în țară doar cu cei născuți pe cale în cei patruzeci de ani de pribegie pentru necredință, doar cei mici au intrat, căci poporul care s-a răzvrătit n-a mai rămas, ci numai doi din ei, doar doi, o, fiilor. Așadar, faceți ochii mari dacă aveți darul să fiți de la Mine dintre cei născuți pe cale,

și rămâneți pentru cer, fiilor, că iată, dintre cei născuți pe cale s-au dus la dresat și se întorc să vă sfâșie, să vă sugă credința, iar voi îi primiți, vă duceți cu ei, trag de voi hoțește, dar Eu sunt Păstor plin de milă și vă vestesc ceea ce văd că se lucrează de către aceștia care se apropie acum de voi sub haină de creștin. O, nu, căci s-a schimbat pasul lor, au luat-o aiurea și s-au unit între ei și nu le e rușine de ceea ce face diavolul și antichrist și păcatul cu ei și peste ei și prin ei, căci s-au dus, unul după altul s-au tot dus în mijlocul lumii plină de lupi setoși de sânge de creștini iubitori de Dumnezeu, nu de creștini care umblă aiurea, o, nu, căci este scris că antichrist are ce are cu cei ce strălucesc prin minunea Mea de peste ei, pe aceia are el să-i tragă din cer, de pe cer, precum este scris, iar voi, cei care rămâneți cu credincioșie departe de pofta din lume, voi să fiți cum am fost Eu, căci Eu am avut răbdare până la sfârșit cu duhul trădării prin care Iuda și preoții și arhiereii vremii plănuiau împreună cu Iuda minciuni fel de fel ca să Mă cadă sub vină și să fie mare rătăcirea peste oamenii care se apropiaseră să creadă și să vină pe urma Mea. O, așa și voi, fiți cuminți ca Mine, stați sub scutul Meu, lăsați-i să tot amețească pe cei ascunși de voi atâta vreme chiar stând aproape, iar acum, iată-i, își dau jos cămașa de deasupra și li se vede lucrarea de lup. Voi însă știți de câți ani sunt Eu cu voi, de cât timp am biruit și biruiesc prin voi și pentru voi, iar acum și mai mult biruiesc, când am atâtea de așezat și de arătat la vedere, dacă a venit vremea lor.

Mi-am sfătuit de mult poporul cel hrănit acum din cer și i-am spus să nu umble prin lume să caute pentru el, că în lume Eu nu Mă mai duc, iar ei să nu se ducă la preoții din lume care au femeie, sau care au lumea peste ei, căci lumea nu vrea cu viață de creștin, iar preoții din lume sunt cu lumea, și am spus celor ce dau să meargă spre voia Mea, le-am spus, dacă nu dau să se ridice la rang de fii pregătiți pentru masa Mea cea înnoită din temelii, măcar să caute spre preoți care cred venirea Mea în cuvânt și duc viață plăcută Mie, numai că unii ca aceștia nu se pot arăta, nu pot fi mărturisitori de partea Mea, căci n-ar mai fi primiți la altar, ca și pe vremea cea de acum două mii de ani pentru cei care se dovedeau a crede ei în Mine, că erau pândiți și scoși din slujiri și chiar uciși, începând numărul lor cu arhiereul Zaharia, ucis între templu și altar pentru că a păstrat el ascunsă taina Mea, taina venirii Mele de atunci, iar acesta nici nu a mai apucat să se prefacă el că e de partea preoților, căci l-au și ucis, o, și tot așa fac și cei de azi de pe scaunele de sus, îi alungă pe cei harici, pe cei care au de la Mine împărțită credința cea sfântă și inimă cu simț ceresc în ea, iar celorlalți nu le este dat să creadă, căci nu a tuturora este credința, Eu așa am spus.

O, dar ce să fac cu cei care se arată de partea celor potrivnici de azi și ies și spun de rău despre minunile lui Dumnezeu, după cum sunt forțați să facă și să vorbească, chiar dacă ei nu simt să facă asta? Un om cu frică de Dumnezeu nu lovește, nu judecă pe nimeni, nu se bagă unde nu cunoaște, ba se smerește mult, și iată, frica îi cade pe mulți din cer, iar pocăința lor neștiută iese apoi înaintea Mea și îi conduce pe ei spre plata răbdării de sub cruce, iar Eu pentru mulți sunt Păstorul Cel milos și nu uit credința și jertfa lor.

Iată iar și iar las cuvânt scris și spun: Numai preotul miluit de Mine cu credință în cuvântul Meu cel de azi, numai acela mai are trecere la cer, iar ceilalți toți sunt slujitorii lui antichrist chiar dacă știu, chiar dacă nu știu ei aceasta, și de aceea spun Eu, ca să se știe apoi, că în curând catapeteasma se va crăpa pe mijloc ca acum două mii de ani pentru adevărul lui Hristos, și au rămas atunci cu Mine doi-trei slujitori dintre toți, doar atât, iar restul erau antichriști, potrivnici lui Hristos ca și cei de azi.

O, fiilor, o, fiilor care-Mi credeți venirea și v-ați ales aproape de izvorul Meu de cuvânt, o, spuneți-Mi voi Mie, cu câți oameni M-am întâlnit Eu atunci, în vremea apostoliei Mele cu cei doisprezece ucenici lângă Mine? O mulțime de oameni mari și mici, sinedriul tot, și pretoriul cu slujitorii toți, mulți de toată mâna, toți M-au întâlnit, la toți le-am dăruit din cer cuvânt în fel și chip. N-au crezut în Mine mai nimeni, ba chiar și cei ce Mi-au strigat Osana în urmă cu câteva zile, și aceia, dresați de arhierei și preoți, strigau cu sete la Pilat: Răstignește-L. M-a cunoscut însă desfrânata din Samaria și a spus ea: *«Doamne, Tu ești prooroc și știu că va veni Mesia și ne va povățui pe toți»*, și i-am spus ei: *«Eu sunt»*, și a crezut ea numaidecât că Eu sunt, căci M-a cunoscut cu inima ei curată de vicleșug și i-am iertat atunci păcatele ei și am cuprins-o în harul Meu și M-a mărturisit ea până la capătul vieții ei la împărați și la supuși, cu toată casa și cetatea ei, și s-a despărțit ea de lumea necredinței prin mucenicie și nu s-a despărțit de Mine din pricina celor necredincioși.

Iată, fiilor, iată ce fac cei de azi în frunte cu preoții de azi, căci cer aceștia capul lui Hristos aplecat și îl aleg iarăși pe Baraba, pe antichrist și pe cei care îi sperie pe toți preoții, prin cei ce îi apleacă să se lepede de Domnul, dar vine și a venit vremea cea rea pentru ei din partea celor cărora le slujesc pe întuneric, pe nevăzute, o, și ce să le facă Domnul dacă ei, dacă preoții nu se scoală pe picioare să se unească și să se dea lupta cu satana, cu antichrist, ce să le fac dacă se lasă biruiți? Strig la ei zadarnic, și nu Mă cunosc când îi strig, și zic ei că e omul și nu-Mi simt glasul Meu de Păstor.

Am vestit de mult și am arătat cum sunt puși duhovnicii României să hulească lucrarea cuvântului Meu și să fie ei crezuți că doar sunt duhovnici mari, dar aceștia nu cunoșteau și nu cunosc nimic din taina și din istoria cuvântului Meu și grăiau și grăiesc cum erau și cum sunt puși să grăiască și să hulească și ca să-i facă pe plac lui antichrist, căci antichrist e furios, se bizuie pe Dumnezeu și stă în spate, iar în față lucrează prin preoți supunându-i pentru slujire murdară, o, și am strigat și am spus: *«Mor duhovnicii României hulind cuvântul venirii Mele».* Mai rău decât aceasta, iată, cei de pe treptele bisericii îi trec pe aceștia în rândul sfinților și sunt numiți vrednici, iar pe Mine, nevrednic, dar și Caiafa era arhiereu atunci și M-a ucis de mare ce era și M-a trecut în rândul hulitorilor pe Mine, Sfântul sfinților, că nu i-a fost dat să-L cunoască pe Hristos, și tot așa se vor face de rușine și arhiereii de azi înaintea tuturor, căci nu le-a fost dat să creadă celor mari și trufași, și care conduc din vârful bisericii sub toiagul lui antichrist care lucrează pe pitite.

O, poporul Meu, te-am povățuit ani la rând și ți-am spus să nu vorbești nici de bine, nici de rău pe cei ce Mă aduc ție din cer, căci Eu Îmi port cu ei povara venirii Mele acum, la sfârșit de timp, dar iată, la mulți le este dată limba să-i tot pomenească cum le vine la gură, iar Eu n-aș fi voit să faceți voi acest păcat care bate în Mine, nu în ei, dar n-a crezut poporul Meu, iar Eu văzând așa, am spus mereu că-i văd cum se pitesc apoi și caută să mintă, o, că n-au încotro după ce fac cutremur până la Dumnezeu, și spun acum cuvânt nou să ia aminte poporul cel credincios, căci cine nu stă bine și în lumină cu cei dintre Mine și popor, unul ca acela nu stă bine nici cu Mine, nici cu ei, căci ei nu sunt de capul lor cu lucrul lor, cum sunt cei care nu sunt mulțumiți de ei, și iată, nu stau

bine cu Mine cei care nu înțeleg lucrul lui Dumnezeu în mijlocul poporului Meu.

Fiilor apăsați sub povara Mea, numai o clipă mică vă mai cer să stați înaintea Mea acum, că am încă să las o socoteală bună și de folos pentru fiii cei nemulțumiți ai acestui popor, și le amintesc lor din cuvântul dreptății Mele de acum două mii de ani când am plecat după lucrători ca să-i găsesc pe cei fără de lucru sfânt și să-i culeg vreme de o zi, de dimineață până seara, și să-i pun la lucru în vie la ceasuri diferite ale zilei și la toți le spuneam: *«Vino și-Mi lucrează și-ți voi dărui un dinar».* La sfârșitul zilei de lucru Mi-a cerut socoteală cel chemat la ceasul cel întâi, privind el clipa când împărțeam plata lucrătorilor, fiecăruia un dinar, precum ne-a fost tocmeala, și nu era puțină plata nici pentru cel dintâi intrat în vie. Eu eram, despre Mine era vorba, chiar dacă altfel am așezat spre știre pilda aceasta, iar când acela a văzut că și cel venit și chemat mai târziu a primit tot un dinar, Mi-a făcut socoteală că am socotit nedrept, și Mi-a spus: *«Eu am venit de dimineață, și tu dai tot un dinar celui venit spre capătul zilei?»* O, fiilor, trebuia să-i spun acestuia ceea ce i-am spus, căci i-am spus: *«Nu-ți fac nedreptate, prietene, căci te-am tocmit cu un dinar. Așadar, ia ce este al tău și du-te! Se cuvine ca Eu să fac ce voiesc cu ceea ce este al Meu».* Prin această pildă a Mea de atunci, și rămasă ca învățătură peste turma Mea creștină, rog pe poporul cuvântului Meu să înțeleagă ce înseamnă Dumnezeu și dreptul lui Dumnezeu, și să nu-și tot facă creștinul și de acum încolo socoteli în locul Meu, căci sunt greșite socotelile lui și sunt omenești, și voi căuta să grăiesc prin lucrătorii Mei și să deslușesc celor ce se vor strânge în zilele de sărbătoare care vin și să le spun lor cum să lucreze cu mintea lor ca să înțeleagă cerește lucrarea și dreptul lui Dumnezeu în mijlocul turmei Sale, în mijlocul poporului cuvântului Meu de azi.

Și acum pecetluim sărbătoarea de mâine a așezării primei pietre de temelie a cetății sfinte de Nou Ierusalim acum treizeci și trei de ani, căci este o amintire tristă de tot și în cer, și în cetatea Mea de jos, și trebuie să doară duhul acestei zile, așa cum Mă doare pe Mine an de an când se face această sărbătoare în cetatea Mea aici, că mare a fost ziua aceea, fiilor, mare și biruitoare cu multul pentru cer, dar apoi pomenirea ei a fost și este cu tristețe an de an, că nu-i mai am aproape pe cei cu care am pășit pasul atunci, iar rana aceasta rămâne deschisă, rămâne rană, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 iulie 2024

Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Spre cer se merge cu cruce. Treptele celor care vin la Domnul: chemați, aleși și credincioși. Învățătură pentru lucrare cu veghe. Vicleșugul și ascunderile duc la căderi. Pecetluirea celor credincioși pentru ocrotire de mânia care va veni peste lume. Veghe pentru rugăciunea de noapte. Trecerea la cele veșnice a fiicei păstorului Daniel. Întregimea trupului dezgropat al păstorului Daniel. Grăirea Domnului cu nepoții păstorului Daniel.

Fiilor, fiilor, slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh că am venit și vin la voi cuvânt pe pământ și că ați crezut și v-ați ales ai Mei și că am cui să le spun fii ai Mei! Slavă din cer și până pe pământ că vă am, că lucrez cu voi slava venirii Mele iarăși de la Tatăl la oameni, o, fiilor.

Drumul crucii l-am așezat celor ce dau să vină după Mine și le-am spus: *«Eu sunt calea»*, iar dacă ei nu vor cruce, o, să nu caute să vină, ci să rămână cum au fost, cu viața veacului acesta, căci spre cer, spre acasă, spre odihnă se merge așa cum am mers Eu, cu cruce, și apoi mulți și tot mai mulți au privit spre făgăduințe și și-au luat crucea urmându-Mi prin lepădare de sine, iar cei fără de lepădare de sine n-au stat pe drumul crucii, spre viață cu supunere, cu veghe peste ei, și iată, spun acum soarta celor cărora Dumnezeu li se descoperă în zilele acestea prin cuvântul Său, care izvorăște din gura Sa vreme de șaptezeci de ani pe pământul român, căci sunt sortați aceștia în trei. Întâi sunt cei chemați prin descoperirea care le iese în cale, prin cuvântul Meu care li se descoperă din mila Mea de ei, iar dintre ei vin, căci se aleg dintre cei chemați și vin și se apropie de izvor, de taina Mea, de mersul lor cu ea, dar nealegându-și statornicia printr-o iubire sfântă și multă și mereu, ei își pierd mersul, și nu mai rămân aleși dintre cei ce au fost chemați și s-au ales să poată cu Dumnezeu, și sunt aceștia ca sămânța care cade în pământ și care se înăbușă din pricina grijilor pământești, și scade iubirea lor, scade și cad apoi de pe calea slavei. Iar cei credincioși sunt cei aleși de Dumnezeu și aleg ei credincioșia ca Iosua și Caleb și rămân ei lucrând și rodind și zidind la împărăția cerurilor și se văd lucrând și iubind nedespărțiți de Dumnezeu și de frați până la sfârșit, până la capătul drumului crucii ca fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

O, așa era și pe vremea apostolilor Mei, cărora le-am dat să Mă poarte pe mai departe spre oameni, și veneau mulți pe drumul crucii, mulți, și de tot felul, și se făcea apoi încurcătură multă, căci erau cei chemați și se alegeau dintre ei să meargă și se iveau ispite fel de fel, și s-a făcut apoi ordine în mulțime și au spus apostolii Mei să nu vină oricum cei ce dau să vină, să nu vină să le fie lor bine sau să fie purtați de cei ce merg cu credincioșie, o, nu așa să vină cei ce vin, și au făcut apoi ucenicii Mei sortare în mulțimea care venea și se alegea pentru mers cu Domnul, o, că nu oricum se merge după Domnul, fiilor, și se merge cu viață sfântă, cu veghe peste viața ta, măi creștine, iar dacă tu nu te lași vegheat și crescut în lumina Mea, sub supunere cu iubire, tu faci apoi spărtură în turma Mea, faci dezbinare, cazi, și cad și alții prin tine, cad prin nesupunere, prin neveghe peste pașii lor, prin neascultare și prin ascunderi, cad prin nepăsare, căci lupul e flămând și umblă după pradă și trebuie veghe peste turmă, fiindcă lupul caută mereu, și iată, trei trepte sunt pentru cei ce trag spre Dumnezeu: cei chemați, apoi cei aleși, care se aleg să meargă, iar dintre cei ce se aleg alege Domnul pe cei ce rămân, pe cei credincioși pentru lucrul cu Domnul, și cu care Eu, Domnul, lucrez după planul Tatălui Meu împărăția lui Dumnezeu pe pământ, viață cerească peste turma creștină.

O, pace vouă, fiilor, pace vă dăruiesc, căci ea este mângâiere, ea mângâie, înviorează, împuternicește pe fiii lui Dumnezeu pe calea lor cu Mine! O, cum se zidește, cum se păstrează apoi pacea aceasta sfântă? Prin aplecare, prin cumințenie, prin iubirea cea pentru pace și pentru Dumnezeu. N-au pace cei ce nu se apleacă, n-au iubirea de viață, n-au lumina de lucrare, n-au iertare pentru greșeli, căci scris este despre cei fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Și cum adică aceasta, fiilor? O, fericit cel căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, că unul ca acesta nu se apleacă spre vicleșug cu limba lui ca să-și ascundă fărădelegea, căci își cunoaște păcatul și îl descoperă Domnului, iar Eu îi iert nelegiuirea, căci nu este în gura lui vicleșug și dezvinovățire, și va locui el în locul cel sfânt, căci este curat cu mâinile și cu inima și n-a luat în deșert sufletul său și n-a lucrat vicleșug între el și aproapele său și va lua el binecu-

vântare și multă milă de la Domnul, precum este scris despre cei ce urăsc minciuna și nu o lucrează pe ea, căci sunt fără de viclenie pe calea lor cu Dumnezeu.

E zi de sărbătoare, fiilor. Avem popas de odihnă pentru trup și pentru iubire între Mine și voi, între voi și Mine. Iubirea veghează și își păstrează rodul. Iubirea Mea de voi vă crește ca să vă desăvârșească și ca să fiți voi fii credincioși și să vă am la lucrul pe care Tatăl Mi l-a dat să-l lucrez cu voi și să-l așezăm pe pământ înaintea Sa, fiilor.

Chemați, aleși sau credincioși, cum a voit fiecare să se aleagă sau să fie ales spre credincioșie, așa a fost vremea Mea în mijlocul celor chemați ai cuvântului Meu din zilele acestea vreme de șaptezeci de ani. Avem acum la masă aici ceata proorocilor pentru serbarea proorocului Ilie și stăm la masă iar și iar ca în cer, fiilor. Puterea Mea din voi și de peste voi trebuie să crească, și crește prin iubirea voastră. Ce ar fi cu voi dacă Eu n-aș uda mereu de sus sămânța Mea din voi? V-ați usca și voi de grija de voi, de grijile cele pentru voi și n-ați mai fi frumoșii Mei, răsadul cerului pe pământ în vremea aceasta a ivirii de sus a împărăției lui Dumnezeu între oameni, iar voi ca fii ai ei, o, fiilor.

Ce să le spun și celor ce n-au iubit credincioșia și sunt sub sarcinile lor și-și poartă doar loruși de grijă și stau așa pe lângă maluri de o parte și de alta a râului cuvântului vieții veșnice, cuvântul Meu, care are ca lucrare formarea unui popor sfânt, care să stea înaintea Mea ca să vin, dacă a venit această vreme?

O, creștine, fiule, rău e să nu aibă creștinul cine să-l cerceteze și să-i vegheze și să-i ocrotească pașii făcuți, să nu fie de capul lui cel ce Mă află și se apropie să fie și se alege să vină după Mine! Ce mult se bucură satana când te găsește umblând de capul tău, fără vreo ocrotire, fiule. Te alegi sus, deasupra lui Dumnezeu cu mintea ta, ca Adam la începutul lui pe pământ, și care a lucrat prin mintea lui, de capul lui, deasupra lui Dumnezeu, Care avea să-l vegheze pe cel zidit. Vii și te vrei și tu fiu al lui Dumnezeu și stai cât stai și-ți iei apoi averea cea de sus și faci cu ea ce vrei și o dai pe nimic, și ajungi apoi să paști porcii lumii, gusturile trupești, slăbiciunile de tot felul, o, și poți ușor să cazi în toată tina apoi.

Grăiesc în ziua aceasta mare cu fiii acestui cuvânt, cu cei care au fost, cu cei care mai sunt încă, și grăiesc și celor cu credincioșie rămași, care stau lângă Mine lucrând și aplecându-se sub crucea Mea, purtându-Mi sarcinile și durerile și bucuriile și mersul Meu cel de azi. În cei șaptezeci de ani de cuvânt au tot aflat și au tot venit spre izvor creștini de toată mâna și au mers unii mai puțini ani, alții mai mulți ani și au plecat atrași de cele din afară, iar unii au rămas și au lucrat cu Mine și sunt fiii credincioșiei.

Iată ce le spun celor ce n-au stat și nu stau frumos în turma Mea de azi a cuvântului Meu, căci dacă vine cineva din lume și se alătură pentru creștere sfântă, după ce primește darul credinței, o, nu pentru tine vine, măi creștine, ai grijă de cele ce-ți spun Eu azi, căci îți spun cum și unde greșești și cum se greșește apoi în lanț, căci tu te apuci și faci legături între tine și cel venit sau cel găsit în turmă, și aceste legături nu sunt de la Mine, ci de la tine, o, și nu trebuiesc acestea, căci tu nu ești în stare să lucrezi ale Mele prin felul acesta al tău, și iată, lucrezi de la tine și îl deprinzi așa și pe cel ce dă să se bizuie pe tine ca pe un lucrător al Meu, și te ia drept garant al său din partea Mea, o, și nu ți-a spus nimeni să faci așa, iar Eu ți-am spus mereu să nu vorbești doi câte doi, câte trei pe margini, căci o așa lucrare nu te mai lasă să fii una cu Mine și cu frații, iar ceea ce faci tu e coborâre în lături, nu e mers cu Domnul, o, și îl deprinzi așa și pe cel ce se apropie spre izvorul Meu de cuvânt, și nu este al tău să faci aceasta, căci tu nu știi ce să faci dacă nu ai de la Mine să faci ce faci, ce lucrezi când dai să-ți faci legături cu cei ce vin sau sunt veniți aproape de izvorul Meu cu pașii lor, iar apoi faci alt păcat greu, că te ascunzi, cum îți este obiceiul cel cu vicleșug lucrat, și minți lui Dumnezeu. O, cine te-a învățat, oare, să lucrezi așa, de capul tău? O, nu e al tău să lucrezi tu cu cel ce vine sau este venit, că tu nu poți, nu știi ca Dumnezeu sau de la Dumnezeu, dacă nu te apleci ca Dumnezeu.

Nu trebuie să aibă legături de alt fel cei ce dau să lucreze de capul lor. Aplecarea și mărturisirea lui Dumnezeu prin viața cea trăită, aceasta este de ajuns ca să fii de pildă pentru cei din jur, iar între creștini nu trebuie alt fel de legături, decât cele pentru Dumnezeu, nu pentru ei înșiși, nu pentru lucruri pământești, căci acestea îi despart de Duhul lui Dumnezeu pe cei ce lucrează așa, ca Adam în rai, de capul lui. Este al Meu să fac legături sau nu cu omul care vine și el, căci Eu știu de el, Eu cunosc cine este și ce poate să ducă și ce îi trebuie pentru viața mântuirii lui din păcat. Nu tu ești cel ce știi ceea ce știe doar Dumnezeu, că au venit creștini și și-au făcut legături de tot felul pe margini, iar duhul rău îi învață de pe margini să se înstrăineze de lucrarea luminii, și iată, s-au ivit căderi, nu mântuire, căci satana e cu ascunsul, e cu dărâmarea și cu despărțirea prin ascundere, iar apoi joacă teatru de toată pomina creștinii, căci se ascund, și nu vor să se știe dedesubturile lor, căci dedesubturi se numesc cele care nu se vor a fi știute de la mijloc, și iată, fiilor care ați lucrat așa, căci ați aflat de Mine și v-ați dorit ai Mei și v-ați apropiat și v-ați făcut apoi pe margini legături împărțindu-vă necazurile, nemulțumirile, lipsurile, îndoielile, cârtirile, dorirele pământești, compătimirile, vezi Doamne, legături de tot felul, cu totul schimbate față de cele adevărate dintre fiii cerului pe pământ, iar Eu am spus: *«Căutați mai întâi împărăția cerurilor, iar celelalte toate câte trebuie vă vor fi adăugate»*, iar dacă veți asculta așa veți avea și pâine și sănătate și mulțumire și purtare frumoasă în duhul frăției sfinte, și totul în Hristos, ca frați ai Lui duhovnicești.

O, nu s-a lucrat așa, nu s-a lucrat voia lui Dumnezeu cu credincioșie. S-au purtat creștinii unii cu alții ca toată lumea care se ajută pământește, iar vorbirea doi câte doi i-a adus la mari greșeli, la ascunderi, la minciună, la clevetiri, la căderi din har, căci ce poate ieși bun din vorbirile de pe margini?

Dorești lumea și te duci de la Mine în lume, creștine, și nu stai în ea cum stătea Lot în Sodoma, că te murdărești și tu și te abați de la legile vieții, o, că e șiret duhul care-ți șoptește la ureche, duhul lumii în care te duci să stai, iar ca să te mai smulg din prăpăd ca pe Lot, din mijlocul nelegiuiților lumii, o, nu pot, fiindcă tu ai plecat de capul tău și te-ai mânjit apoi cu de toate, iar Eu cum să te mai scot dacă ai lepădat binecuvântarea de peste tine? O, de ce-ai plecat de la Mine, de ce M-ai părăsit, fiule, de ce M-ai îndurerat, copile hrănit din cer cu Dumnezeu și purtat de mânuță ca să nu cazi, ca să nu te lovești, ca să nu te pierzi printre cei răi și plini de bube negre din creștet până în tălpi?

Se vor înspăimânta cu groază până și cei buni ai Mei de cele ce vor veni peste nelegiuirile de peste oameni, o, și ce va fi, oare, cu mulțimea asta oarbă, fără ocrotire peste ea?

O, fiilor care nu v-ați deprins cu Dumnezeu peste pașii voștri, aveți grijă mare să nu muriți unii prin alții, să nu vă vătămați mersul și crucea vieții. Nu căutați să credeți că nu

veți greși fără sfatul și ochiul cel din cer peste voi. Am venit pe pământ cuvânt ca să-Mi culeg din spini oile pribege și să le adun în strungă ca să le pot purta de grijă, căci peste lume vine vaiul, iar Eu, Domnul, nu voiesc să-l las să vină până ce nu-i voi pecetlui pe cei aleși și credincioși ai Mei, nu pe cei ce se aleg singuri de partea Mea și nu stau apoi până la capătul mersului.

O, nu de la Mine Însumi vin. Vin că Mă trimite Scriptura ca să-Mi adun oile și să-Mi pasc Eu Însumi oile Mele. Iată, este scris să iau oile din mâna păstorilor care nu le pasc și nu le poartă de grijă, și să le pasc Eu Însumi. De ce, oare, e așa de greu de crezut ceea ce este scris să facă Dumnezeu? O, de ce te îndoiești, omule trufaș? Dumnezeu Făcătorul a toate, nu poate El să împlinească cele scrise?

O, împăcați-vă cu Dumnezeu, voi cei ce ați greșit mult cu mintea și cu cuvintele. Ați greșit mult, ați avut prea multă încredere în mintea voastră și ați ridicat la cer greșeli fel de fel, fiilor. V-ați făcut legături pământești, pe margini, și n-ați voit să fie știute, o, și nu e bine, e viclenie acest fel de lucrare, fiilor. Viclenia este șarpe care-i șoptește omului să nu asculte de Dumnezeu și să mintă și să se ascundă de Dumnezeu și de frați ca Adam și Eva, căci șarpele se dă bine pe lângă om cu șoapta lui până ce îl desparte de Dumnezeu, și iată, e de strigat pe vreme de noapte să aibă Domnul milă de cei care așa lucrează în jurul acestui izvor al milei Mele.

Ceasul miezului de noapte, puneți-vă pentru el deșteptător dacă vă lipsește duhul temerii de Dumnezeu, duhul veghii, și așezați-vă înaintea Mea și stați de vorbă cu Mine, fiilor, și nu cumva să treceți cu vederea întâlnirea voastră cu Mine în ceasul miezului de noapte, o, nu cumva să se întâmple asta, și vegheați, fiilor, pentru această ascultare.

Proorocul Ilie, însoțitorul Meu în toată clipa, alături de Moise proorocul pentru mersul Meu între cer și pământ, mai ales acum atât de mult, atât de mult, iată-l în sfat cu fiii cuvântului Meu, iar Eu pun peste el binecuvântarea cea pentru lucrarea lui de trezire a multora mai înainte de ziua cea mare a arătării Mele, și îi dau de lângă Mine lucrul său să-l lucreze așa cum Scriptura l-a numit pe el pentru venirea Mea cea de acum ca să întoarcă pe mulți cu fața și cu mersul lor spre Dumnezeu.

— O, Doamne, n-are cine să strige peste pământ întoarcerea oamenilor la calea vieții și la umilință multă ca să se ierte apoi păcatele lor multe și grele, că pe pământ nu are nimeni putere să strige, căci au căluș în gură cei care ar mai da să cheme la Dumnezeu lumea. Eu sunt numit de Scripturi ca să strig, iar mai întâi strig la cei care știu cuvântul venirii Tale și le spun lor așa:

O, fiilor ascultători sau neascultători, dacă neascultarea de Dumnezeu v-a tras spre păcat, dacă nu vă puteți curăți de cele adunate în chip vinovat și viclean, adică pe furiș unii de alții, pe tăcute, și dacă nu vă veți împăca cu Dumnezeu la lumină, voi nu veți putea să mai luptați împotriva căderii voastre de la Dumnezeu, că iată, ați ajuns să nu mai fiți curați cu inima unii față de alții ca frați ai lui Hristos, că aproape toți aveți ascunderi unii de alții și s-au adunat acestea și vă culcați încă pe urechea că ele nu se știu, dar ele răsuflă de fiecare dată pentru descurcarea lor, că așa lucrează încă paza lui Dumnezeu pentru voi ca să nu vă biruie rodul întunericului, cele ascunse de voi și dintre voi, căci ce știe unul nu este să știe și celălalt, o, și așa v-ați deprins să lucrați dacă așa lucrați lângă acest izvor viu, și iată, Domnul lucrează într-un fel între voi, iar voi în alt fel, măi fiilor. O, rugați-vă să nu pierdeți credința, căci voi vedeți ce rău vă este când se stinge lumina din perete în vreme de întuneric și de noapte, și nu uitați ce i-a spus Domnul lui Petru pentru vremea întunericului care venea peste cei credincioși de atunci, căci i-a spus: *«Satana v-a cerut la Mine să vă cearnă, Petre, iar Eu am mijlocit la Tatăl să nu piară credința ta».* O, fiilor, era nevoie să rămână Petru în credință ca să nu piară toți, ca să nu piardă toți lumina când va apărea întunericul lui satana.

O, fiilor, o, fiilor, nu umblați cu focul, nu scoateți sabia asupra lui Dumnezeu Cuvântul, Care vă ocrotește! Faceți-I Domnului bucurii, nu dureri, nu lacrimi! Fiți cu inimile curate, fiilor! Fugiți de vicleșug, de minciună fugiți, dar nu veți putea birui acestea, decât cu veghe peste voi, fiilor, iar când Domnul vă descoperă vouă pe cele ascunse, o, nu vă supărați, nu, ci bucurați-vă, că nu se poate să nu știe Domnul, să nu vadă Domnul cum lucrați, ce faceți, ce grăiți, iar eu de lângă Domnul vă rog pe voi acestea în ziua aceasta mare, o, fiilor.

— Eu, Domnul, cu Ilie merg, fiilor. Mergeți şi voi cu însoţire sfântă pentru paşii voştri cu Mine, că va fi o zi când te voi chema, creştine, ca să te ocrotesc de cele ce vin curând peste Sodoma şi Gomora, peste lume, peste tot pe unde se lucrează păcatul şi-ţi voi spune: *„Vino acum!”*, iar tu atunci vei avea ale tale să le lucrezi și vei rămâne de Mine, că n-ai să înțelegi ceea ce trebuie înțeles în clipa aceea, o, și rămâi, și nu vei fi scos ca Lot din foc, căci pentru Lot s-a rugat și a mijlocit Avraam și M-am dus Eu Însumi și l-am tras afară ca să dau foc cetății desfrâului, și iată, tu nu știi ce să faci cu tine și cu Mine când nu Mă primești, când te strig să vii, când nu tragi cu Mine ca să-ți asigur ocrotirea.

Și acum, iată, fiilor din cetatea Mea cu voi, iată ce vă dau! Vă întăresc mânuțele, picioruțele, zâmbetul bucuriei că sunteți ai Mei și că vă am la lucrul zidirii și ivirii împărăției Mele între oameni pe pământ, căci v-am numit cu nume mare când v-am așezat să purtați peste voi postul venirii Domnului și să vă hrăniți cu hrană de rai, curată, pregătită de mânuțele voastre tot timpul, până la venirea Mea, și să-Mi înfloriți pe pământ floarea veșniciei, căci veșnicia începe pe pământ, și cade apoi cortina dintre văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu, fiilor.

Iată, port Eu de grijă să meargă lucrul cel pentru frumusețea grădinii de la Maluri, iar voi sunteți sprijinul Meu, mânuțele Mele, puterea Mea, și sunteți purtați de îngeri și nu știți cât, și binecuvintez proaspăt lucrul Meu cu voi și pe voi, fiilor, iar și iar. Toate se vor împlini precum este scris, și de aceea așez peste voi puterile cerești să lucreze cu voi și prin voi și să asculte de ele cele ce se vor lucra în toată vremea de până la praznicul șaptezecimii cuvântului Meu pe pământul român, fiilor.

Mai pun un strop de puteri la lucrul peste voi ca să mai așez cuvânt în carte după ce ați condus spre Tatăl pe mămicuța cea cu mulți copii născuți și crescuți cu Domnul, pe fiica cea mare a păstorului Daniel, o, și este ea la cântarul vieții și a fost așteptare acolo din partea celor după trup copii ai ei, că așa e la cântar, se așteaptă mijlocitori mai întâi dintre cei din casa aceea. O, n-a fost să fie nimeni, fiilor. Toți copiii ei s-au tras până la unul spre fiii lumii, toți. Urmează acum cei după duh ai acestei mămicuțe, și am trimis dintre ai Mei din cetate ca să desfacă drumul ei și să mângâie îndurerarea ei de la pierderea copiilor ei, pe care i-a văzut acum adunați și goi de viață sfântă până la unul.

Și a fost să se umble la trupul păstorului Daniel și a fost

să vedeți întregimea lui după cincisprezece ani de la trecerea lui la Tatăl. O, iată ce înseamnă un lucrător de-al Meu, din lucrarea aceasta a venirii Mele din vremea aceasta! V-am dat mângâiere la vederea acestei minuni pentru cel ce atât de mult a lucrat pentru Mine, crezând ca nimeni altul în tot cuvântul care a ieșit din gura Mea, și a slujit el pe trâmbița Mea Verginica până la suirea ei la Domnul și a suferit prigoană tot timpul, și apoi închisoare grea și pândă de peste tot asupra pașilor lui și a mers el prin greu până la hotarul vieții și i-am dat odihna multei lui trudiri, și acum a primit-o pe fiica lui cea mare și diavolii fug și nu știu unde să se mai ascundă, căci se tem.

Acum, fiilor din cetate, faceți rânduiala cuvenită pentru această unire cu cerul a acestei mămicuțe, iar celor din casa și din neamul ei le spun așa:

Faceți Domnului rugăciuni de umilință, nu mai faceți copii, că vi-i ia satana pe toți spre bucuria lui, că nici voi n-ați iubit viața cu Domnul. O, luptați-vă să vă biruiți trupul, prin care ați căzut de la Dumnezeu, de la viață sfântă pentru o viață cu păcat! Nu vă bucurați de zilele voastre de acum, ci mai degrabă plângeți după cer, căci ați greșit amar, fiilor! O, ce veți face la cântarul vieții când veți ajunge și voi? Plâng de la voi, plânge Domnul de la viața voastră iubitoare de păcat. Sunteți pomeniți la jertfelnicul din mijlocul cetății cuvântului Meu, iar voi închideți Domnului ușa, închideți milei Domnului și nu vreți să fiți sfinți. O, veniți-vă în fire! Vă trebuie care de umilință. Voi sunteți străini de voia Mea, pe care v-am cerut-o vouă de mici. Acum umiliți-vă și rugați-vă să vă vină în inimi darul umilinței.

Și acum, fiilor din cetate, opresc aici cuvântul Meu de azi, iar voi să-Mi deschideți peste o săptămână iarăși, și încă voi scrie în carte ce este de scris în ea. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2024

Sărbătoarea Sfântului Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Ziua de naștere a omului sfânt este ziua când s-a mutat la cer. Morții și viii așteaptă rodul lucrului lui Dumnezeu de azi. Lucrarea bisericii lui Hristos: post, rugăciune, mâncare de rai, ținerea sărbătorilor pe strămoșește. Deprinderea de a grăi cu Dumnezeu și unii cu alții despre El, frații întru Hristos. Râvniți să proorociți! Duhul proorociei este Cuvântul lui Dumnezeu. Curățirea de duhul vicleniei. Dulcele între frați să fie dulcele lui Dumnezeu. Lucrările care sunt de făcut pentru aniversarea cuvântului (70 de ani). Puteri sfinte pentru lucrările care sunt de împlinit.

Vă povățuiesc pe voi din cer în zile de serbare de sfinți, o, fii ai poporului cuvântului Meu. Omul de pe pământ își serbează ziua nașterii, ziua nunții an de an, face petrecere ca omul, și așa e pe pământ, dar pentru cei din cer este altfel, căci în cer este serbată ziua când omul cel sfânt pe pământ s-a mutat la cer cu sfinții alături, s-a mutat întru cele cerești, s-a unit cu veșnicia, și este serbat de cei de pe pământ cu ziua intrării lui la Domnul lui, acasă la Tatăl, și petrece el cu cetele cerești, și are rod pe pământ lăsat, are urmași cu mersul spre cer ca și el, căci dacă n-ai din rodul tău urmași cu viață sfântă, tu n-ai semințe care să meargă mai departe pe urma ta.

Suntem la masă cu cei din cer, căci ceata mucenicilor mari are serbare măreață pentru suirea la cer a marelui mărturisitor prin credință și minuni și prin mucenicie pentru Hristos, Pantelimon, minunatul copil cuprins în harul credinței și al dragostei de Dumnezeu și de oameni, milos și blând, puternic cu dragostea până la capăt, până în cer, fiilor. Lumea necredincioasă de atunci trăia întru ale ei ca și azi, dar acest copil mărturisitor era copleșit cu totul de dragostea care rămâne și n-a mai putut fi altfel cu niciun chip, iar creștinii din vremea aceea se umpleau și mai mult de Dumnezeu și iubeau și mai mult calea spre cer și se ridica răsad nou și rămânea rod din neam în neam pentru calea creștinătății pe pământ, și așa lucrează Domnul și acum, la sfârșit de timp, că voiesc, fiilor, să ridic rod mult dintr-o dată, pe neașteptate să se petreacă această minune, și de aceea v-am așezat pe voi la lucrul cel sfânt să-l lucrați între oameni, căci lucrul cel sfânt este omul cel sfânt, prin care Eu pot să Mă desăvârșesc și să Mă arăt prin cei ce Mă poartă, o, și nu e de stat din lucrul Meu cel de azi cu voi, că morții și viii toți așteaptă după rodul lucrului Meu de azi, morții pentru învierea lor deplină, iar cei vii cu trupul așteaptă lumina și mângâierea, pe care le tot caută și nu le găsesc, căci acestea sunt în cer, și vin Eu, Domnul, vin cu ele și le dau celor ce vor crede și se vor boteza în cuvântul Meu de azi cu credința lor și cu pașii apoi, iar pentru credință vă am pe voi, fac prin voi credință pe pământ peste oameni, fiilor, dar să credeți voi deplin aceasta. Auziți?

O, iată de ce v-am așezat pe voi înaintea Mea cu postul și cu rugăciunea, ca să aveți putere din puterea Mea pe pământ fiilor, ca să biruiți pe satana și pe antichrist, o, fiilor. O, dacă Eu nu așezam peste voi mâncare de rai să mâncați tot timpul, dacă nu v-aș fi așezat să lucrați pentru voi și pentru toți cei de pe pământ clipe mari de rugăciune spre Dumnezeu, dacă nu v-aș fi cerut să stați tot timpul în voi cu viață sfântă, neamestecați cu duhul lumii în inimile voastre, și dacă n-ați avea între voi cuvântul Meu mereu de povață și de hrană pentru suflet și pentru veghe, o, n-aveam cum să-Mi împlinesc Scripturile care au mai rămas la capăt de timp. Și încă, fiilor, dacă nu v-aș fi așezat pentru ținerea serbărilor creștinești la locul lor din calendar, așa cum le-au ținut strămoșii până ce s-a încumetat antichrist să le împingă aiurea și să nu mai fie serbate la locul lor din timp, o, n-aș fi putut birui cu voi căderea din credință a bisericii, căderea cea prin căderea păstorilor de la veghea cea sfântă peste biserică și peste turmă, că au fost ei înșelați și este această înșelare de atunci și până azi, de o sută de ani este pe pământul român această cădere din credință a turmei creștine.

O, sunt pe pământ între cei ce au cale frumoasă prin munca lor creștinească, dar aceștia nu au cuvântul Meu cu care vin la voi ca să-l împărțiți și pe pământ și să ia din el toți cei care pot crede în el în vremea aceasta, că iată, fiilor, am înviat acum două mii de ani și M-am dus la Tatăl și am venit fuguța înapoi la ucenici și le-am zis lor: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ»*, așa am zis, și n-a mai avut apoi nimeni putere împotriva Mea cât am mai stat între oameni, și iată ce face puterea cuvântului Meu cel de după învierea Mea, fiilor, cel care vă călăuzește pe voi în vremea aceasta, fiilor!

Are putere mare cuvântul Meu, și cu el îi învățam atunci pe mulți și putea cuvântul Meu. I-am îmbrăcat cu puterea Mea și pe ucenici și i-am trimis să facă semne mari și minuni din loc în loc între oameni în numele Meu, pentru ca să răsară credință apoi în cei ce vor căuta spre propovăduirea lor cea despre Mine atunci. I-am deprins pe ei să știe și să creadă că sunt și voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, și am mers pe cale spre Emaus cu Luca și Cleopa însoțindu-i ca un călător și le-am dat din cer, și a avut putere cuvântul Meu pe

cale cu ei. M-am descoperit lor înviat și M-au mărturisit ei apoi începând de la Ierusalim și până peste veacuri, și iată ce mare putere poartă peste el cel care grăiește cuvântul Meu și Mă ține lângă el așa, o, fiilor!

Iată ce vă spun acum: Învățați să grăiți cu Mine și de la Mine, fiilor. Deprindeți-vă cu cuvântul Meu pe minte și pe inimă și pe buze și împărțiți-l între voi cu bogăție mare și mereu, că v-am crescut cu mare și mult cuvânt ceresc, ca să vă am rod al Meu înaintea Tatălui acum, când nimeni nu mai are grijă de Domnul înăuntrul său și în afara sa, fiilor, și aceasta este lucrarea voastră cea dintâi între toate lucrările pe care le am de lucrat Eu cu voi în vremea aceasta, că doresc sfinții să vă vadă împărțindu-Mă între voi și hrănindu-vă unii pe alții cu cuvântul Meu, ca și ei să se hrănească de la voi, fiilor.

Șaptezeci de ani de cuvânt ceresc, acum, la sfârșit de timp, din cer pe pământ, și un popor venind și plecând de lângă acest izvor, și iarăși alții venind și plecând ca și acum două mii de ani, când mulți de tot Mă urmau și tot așa de mulți așteptau să plece și era ca la ostășie când mulți așteptau să se ducă într-ale lor, iar unii cereau ostășie pe viață și rămâneau sub ascultare și sub conducător cu pașii vieții lor, și iată, așa este credința, că nu este ea a tuturora, fiilor.

O, învățați să vorbiți cu Mine toate ale voastre, toate, fiilor, așa cum lucra împăratul David, căci el Îmi spunea toate ale lui și ale poporului din trecut și de atunci de după aceea până la Mine și până la capătul timpului, căci așa lucrează pe pământ darul și duhul proorociei prin cei ce se păstrează cu însoțirea Mea ziua și noaptea pe calea lor pe pământ, iar dacă voi nu grăiți cu Mine sunteți reci, nu aveți iubirea Mea, nu luați din cer, nu luați din Mine, nu grăiți de Mine, de la Mine, ci numai de la voi.

Cuvântul Meu este duhul proorociei, măi fiilor, iar voi trebuie să râvniți spre lucrarea acestui duh precum este scris, căci acest duh înveselește pe cel ales ca David pentru Dumnezeu și-i dă duhul priceperii, duhul sfatului, duhul cuvântului cu putere grăit, duhul milei, duhul înțelepciunii cerești, duhul veghii sfinte în toată vremea, duhul dragostei, și mai ales duhul dreptății lucrurilor și a stărilor, în toată vremea lucrător acest duh, căci altfel vine duhul vicleniei și îl lucrează pe creștin cât nu mai știe el cum și când.

Ce este viclenia? Este păcatul în care cade cel mai ușor omul, iar Scriptura spune celui ce face acest păcat: *«Nedreptate grăiește cu limba sa mai mult decât dreptatea, căci acesta urăște învățătura și leapădă înapoia sa cuvântul Meu, căci șezând împotriva fratelui său clevetește și face sminteală și împarte vicleșug cu limba sa și gândește că voi fi asemenea lui, dar păcatele lui vor sta înaintea Mea și îl vor mustra»*, și de aceea veghează, creștine, și nu uita de Dumnezeu, ca nu cumva să pieri și să rămâi fără izbăvitor peste tine, căci minciuna este rodul vicleșugului și are de tată pe satana, precum este scris. O, e bine mai degrabă să-ți vezi fărădelegea și să ceri curățirea ei de la Mine și să-ți înnoiești inima și duhul cu umilință și cu smerenie precum este scris, ca nu cumva să-ți pierzi credința și mintea apoi și să spui apoi: Nu este Dumnezeu, nu este în acest cuvânt.

O, fiule, învață-te să vorbești cu Mine, să iei de la Mine pentru tine, să iei de la cel bogat de Dumnezeu, că nimeni nu poate avea dacă nu i se dă din cer, precum este scris, căci David a primit peste el darurile Duhului Sfânt și a călăuzit poporul și l-a ocrotit în fața vrăjmașilor și a proorocit tot timpul, și cuvintele lui erau proorocie. Eu așa popor doresc să am pe pământ acum, și să rodească el sământă de cer între oameni, o, și așa să fie, după dorul Meu să fie, și să se împlinească așa. Amin.

Iată, dacă nu este dulcele mereu între tine și fratele tău, o, nu este nici dulcele cel pentru Mine de la tine, cel între tine și Mine așa cum îți arăt Eu dulcele Meu ție, căci Eu îți grăiesc dulcele Meu, iar fără grai nu este dulcele, ci este răceala, pe care tot timpul voi s-o alungați dintre voi și să primiți în locul ei grăirea cu Mine și de la Mine, ca să vă deprindeți mereu cu Mine în voi, lângă voi și între voi, că Eu doresc cu usturime de dor să stau cu voi, să petrec cu voi, să Mă împart între voi, fiilor, iar mai mult decât această lucrare a iubirii de Dumnezeu între voi, nu este să lucrați voi, căci pe Domnul trebuie să-L lucrați voi pe pământ, o, fiilor.

Mucenicul sărbătorit azi are de la Mine grai între voi. Iată-l, ca un ucenic lucrează pentru adevărul Învățătorului său, pentru Hristos.

— O, numai pentru Tine m-am păstrat, Doamne, numai Ție Ți-am dat tot locul din inimioara mea, o, și nu mai eram eu în vremea chinurilor pentru mărturisirea Ta, căci Tu erai cu totul, Tu, Doamne, căci eu aș fi fost slab de tot, slab ca omul, dar iubirea de Tine m-a făcut Dumnezeu, m-a făcut ca Tine, și erai Tu atunci tot ce eram eu.

O, așa vă doresc pe voi lucrători cu Domnul, fii ai cuvântului de azi al lui Hristos. Mai mult, mai mare dar ca și El în voi și peste voi, nu mai încape. Așa vă dau eu să știți voi în ziua mea de serbare între cetele cerești, ziua mea de intrare în cer, iar Tu, Doamne, Tu vei împlini în ei iubirea lor cea pentru Tine, cuvântul puterii Tale împlinit în ei. Amin.

— Fiilor, fiilor, la masa Mea cerească aici cu voi şi cu sfinţii Mei, pun iar şi iar peste voi puteri sfinte pentru marea Mea lucrare cu voi, că sunteţi mici, iar lucrul e mult şi greu, că avem să gătim frumos grădina de la Maluri şi cartea cea cu încă zece ani de cuvânt al Meu cu voi, şi apoi vederea în film a venirii Mele cuvânt peste pământ în anul 1955 şi pe mai departe apoi prin trâmbiţa Mea Verginica, o, şi nu vă îndoiţi întru nimic, căci Eu veghez, fiilor. Cerul tot veghează și iar veghează și se va împlini minunat tot ce este de lucrat și de împlinit, numai voi să stați în credință și în umilință, fiilor, căci iubirea poate, ea este cu voi și ea este Dumnezeu.

Și acum vă cuprind. Harul Meu vă ține întru lucrarea sa, și pace vouă!

Ne pregătim și pentru praznicul Maicii Mele în grădină aici, o, și o privesc cu drag și-i văd așteptarea și bucuria și vom pregăti bucurie pentru ea. Cu pace vom lucra tot ce vom lucra, și de aceea, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2024

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Furtună mare peste turma creştină din partea celor fără Dumnezeu. Îndemn la veghe pentru cei din biserică, să nu păţească la fel ca acum o sută de ani. Trufia nu-l lasă pe om să se aplece şi să se îndrepte. Dispreţuirea de sine este vindecarea dragostei dintre fraţi. Greşalele se iartă prin mărturisirea umilinţei. La nunta Mirelui vor intra numai cei mici.

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt învăluit în cuvânt și stau pe nori deasupra și binecuvintez cetatea cuvântului Meu de pe pământul român și pe cei ce veghează

în ea pentru venirea Mea ca să-Mi așeze ei în carte cuvântul când îl grăiesc din nor.

Cuvântul Meu este păstor, este învățător, și cine învață din el are de sus înțelepciune și crește mare pentru Dumnezeu și pentru lucrările Sale între oameni, și așa Îmi zidesc Eu în zilele acestea pe pământ un popor peste care Îmi așez împărăția Mea, și cu care Mă împart peste pământ cuvânt ca să păstoresc cu el, ca să fiu Învățător celor ce-Mi primesc povața și se pregătesc să-Mi fie fii ascultători, și e ca la școală, și unii nu se silesc să învețe și să iasă mari pentru cer și pentru Dumnezeu, iar alții învață frumos și mult și cresc și iubesc să crească, iar Eu, Domnul, îi așez la lucrul Meu de trebuință ca să am cu cine să-Mi împlinesc Scripturile care mai sunt, și lucrez așa cum am lucrat acum două mii de ani, de Mi-am ridicat cu slava învățăturii Mele pe ucenicii Mei de atunci și am așezat cu ei împărăția Mea pe pământ și a crescut ea în mulți apoi până azi prin cuvântul Meu de Păstor și am spus atunci: *«Fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe el».* Amin.

Grăiesc atât de apropiat în zilele acestea, cum niciodată n-am lucrat așa de blând, așa de aproape, așa de duios, așa de cald, mai Păstor decât oricând ca să-Mi pot pregăti pentru venirea Mea pe cei ce ascultă cuvântul Meu și îl păzesc pe el, o, și sunt frumoși cei crescuți cu slava Mea de cuvânt, și cu care Eu Îmi împlinesc și Îmi așez pe pământ Scripturile cele de apoi, căci Îmi trebuia credință ca să fac aceste împliniri mari și așa de mari, și așa am lucrat și acum două mii de ani peste ucenicii Mei, care au crezut în Mine pic cu pic, pas cu pas, și am lucrat cu ei lucrarea Mea de atunci, cu care Tatăl M-a trimis ca s-o așez pe pământ, și totul prin credință.

În zi de praznic împărătesc Mă apropii cu slava Mea de cuvânt și-Mi las grăirea peste cei care au de vegheat turma creștină ca să nu fie ea sfâșiată fără de veste de lupi, de vrăjmașii dreptei credințe, și-i rog pe ei să se aplece la glasul Meu de Păstor și să-Mi deschidă să-i păstoresc pe ei, căci s-a stârnit furtună mare și tot mai mare și se tot apropie amenințare din partea celor fără Dumnezeu, și cu lucrare de lup care-și ascunde pielea și glasul ca să nu se știe că e lup, și dau aceștia să-Mi tragă turma dreptcredincioasă afară și să piardă ea cărarea și împărăția Mea și a ei, căci duhul geloziei e mai amar ca moartea, precum este scris, dar Eu sunt Păstor trimis de la Tatăl Savaot în vremea aceasta de ură mare a omului antichrist, care nu mai are odihnă de mult, de mult, și stă gata să-Mi zădărnicească venirea și să-Mi dărâme de la temelii toată zidirea, toată așezarea împărăției Mele, toată truda Mea și a celor lucrători cu Mine prin vremea celor două mii de ani de turmă creștinească, după datini viețuitoare ea, și iată, iau puterile cerești și, stând în mijlocul acestei slave, grăiesc și așez în scris grăirea Mea și-i fac trimitere spre cei ce au lucrare de veghe peste turma creștină și-i înștiințez ca să Mă audă că le grăiesc și le spun lor așa:

În zi de praznic împărătesc stau pe norul slavei Mele ca pe Tabor acum două mii de ani și-Mi spune Tatăl să vă grăiesc vouă, iar voi să ascultați de cuvântul Meu așa cum a lăsat El cuvânt ceresc atunci și a spus: *«El este Fiul Meu iubit, de El să ascultați!»*

Așadar, deschideți voi Scripturile și citiți în ele și vedeți cu ochii mari vremea lui antichrist și vremea voastră, după cum lucrează el peste voi, și vedeți și plata cea rea a lucrării antichristului, căruia tot timpul Eu, Domnul, îi tot ucid cu suflarea gurii Mele planurile și obrăznicia cu care el se întinde până la scaunul lui Dumnezeu și-i spun lui și acum: Ajunge!

Papa de la Roma, acest nume și cap străin, fugarul cel de acum o mie de ani din turma bisericii Mele, o, să nu fie numit acesta cu nume de tată, el și urmașii lui numiți așa, că nu e cu dreptul să fie numit așa, căci Scriptura spune să nu numiți pe pământ tată pe nimeni, căci Unul este Tată, și este în cer Tatăl, iar cei de pe pământ să se numească frați, așa este scris, nu altfel.

Voi, cei care aveți lucrul veghii peste turma creștină, fiți părinți iubitori de turmă, nu trădători, nu furi, nu lupi, așa vă învăț, așa vă păstoresc să lucrați. Nu căutați să vă deprindeți cu această lucrare vicleană, nu vă luați după satana, după tatăl minciunii, după vrăjmașul vostru și al turmei Mele. Nu vă luați după niciun cap de pe pământ, căci voi aveți în cer părinți sfinți, străbuni bravi, care v-au lăsat moștenire sfântă, și pe care voi s-o păziți de lupi apoi. Vegheați și iar vegheați ca nu cumva să pățiți și voi ca patriarhul român care n-a vegheat acum o sută de ani și s-a lăsat înșelat de antichrist și a fost culcat la pământ gardul viei Mele, căci a venit antichrist și l-a momit pe patriarh să scoată zile de sfinți din calendar și să răstoarne sărbătorile sfinților cerului și să le mute după placul lui, o, și voi nu știți soarta celui ce n-a vegheat atunci, dar o știu Eu, Domnul, și vin la voi să vă înștiințez că vă paște și pe voi prăpastia în care a fost îmbrâncit soborul bisericii de acum o sută de ani când a biruit antichrist cu pasul lui păgân și a tot biruit apoi pic cu pic, iar acum dă iar să strice și mai mult așezarea cea din părinți a bisericii Mele și să faceți frăție cu el. O, nu! Voi nu aveți Dumnezeu? Voi n-aveți strămoși și părinți sfinți? După ce cap să vă luați și să dărâmați fără de veghe?

Să știți că turma e îngrijorată pentru ceea ce dați să vă învoiți după placul vrăjmaș, căci voi vreți să dați pe Dumnezeu deoparte și să slujiți planului potrivnic, și care nu știți de unde vine, căci dați să faceți ce spun solii lui antichrist, iar voi îngăduiți aceasta când el stă pitit de voi și vă trimite vouă prin soli ceea ce ar fi să faceți. O, de ce nu vă treziți? Treziți-vă, vă spun! Lepădați din inimă și din minte păcatul trufiei, lucrarea care nu vă lasă să vă aplecați și să ascultați de la Dumnezeu.

Vă păstoresc, nu vă mustru, o, nu. Trufia voastră însă e prea multă ca să vă aplecați mintea și inima apoi, căci vă credeți cu nume mari între slujitori și nu aveți voie să vă aplecați de mari ce ați fost așezați de oameni peste oameni ca să-l girați pe cel mai mare ca voi peste voi și peste gloata oarbă cu credința și cu înțelesul adevărului lucrurilor.

Mustrarea Mea spre voi este iubirea cu care Mă aplec să vă vindec de trufia din minte, de păcatul cel mai greu, care vă ține în moartea păcatelor de moarte, șapte la număr, și pe care voi le știți așa de bine dacă sunteți așa de învățați cu ele zi de zi în orice loc ați fi și ați sta, căci trufia este lucrarea atâtor suflete care doar atâta au învățat să facă și să poată, și doar disprețuirea de sine v-ar mai putea trezi pe voi ca să doborâți prin lucrarea ei trufia din voi, și care Mi-ar da Mie loc și ființă în voi apoi.

Iată ce vă spun: Dacă voi vă veți apleca și veți schimba iarăși ca și acum o sută de ani rânduiala serbărilor sfinte, de data aceasta Paștile Domnului și toate serbările care țin de acest praznic sfânt, o, vă veți scrie singuri vina și plata ei, dar Eu, Domnul, voi repara stricăciunea prin cei de după voi, și care vor lucra după planul Meu cel tainic, iar voi veți purta rușinea cea de veci pe pământ și în cer pentru îndrăzneala de a-L birui pe Dumnezeu pentru antichrist, pe Hristos pentru Baraba, pe vrăjmașul care vă împinge pe voi acum din umbră

să răsturnați temelia bisericii Mele mai mult decât a răsturnat acum o sută de ani patriarhul vremii de atunci, și care, vai, vai lui și soartei lui de veci, că voi nu aveți de unde să știți ceea ce știe doar Dumnezeu!

În zi de praznic împărătesc vă povățuiesc cu iubire și cu milă, căci lucrarea Mea este cuvântul cu care am făcut cerul și pământul și lumea. Nu se poate să nu lucreze Dumnezeu. Dacă omul nu stă din lucrul său, Eu, Domnul, mai mult nu stau. Credința nu este a tuturora, așa este scris, iar dacă vouă nu vă este dat să credeți, iată, vă împietriți auzul și inima, și de aceea vor veni semnele lui Dumnezeu ca odinioară peste egipteni și peste faraon, sau ca acum două mii de ani peste Caiafa și mai-marii vremii de atunci și vor lucra semnele lui Dumnezeu precum este scris, căci România este țara venirii Mele a doua oară de la Tatăl ca să lucrez în ea pe pământ prin cuvânt, iar voi, cei ce aveți scaune de veghetori, sunteți împietriți, necredincioși pentru venirea Mea de azi, așa cum a fost și arhiereul cetății Târgoviște acum treizeci de ani, și care s-a luptat cu viclenie și a lovit în fiii cuvântului Meu jurându-se cu cuvânt rostit că el nu va crede cuvântul Meu nici dacă și-ar pierde amândouă picioarele, iar după ce și le-a pierdut, așa cum a proorocit cu însăși limba sa, l-am adus de pe tărâmul celălalt ca să-și mărturisească necredința și plata ei și mila Mea cea pentru el, după ce a venit strigarea la cer pentru iertarea lui cea de la Mine și pentru mărturisirea lui de lângă Mine a lucrării cuvântului Meu din vremea aceasta peste pământ, și pe care el n-a dat s-o primească și să creadă cât a stat pe pământ.

O, vindecați-vă, dar, de duhul trufiei din voi, că nu e de glumă cu dreptatea lucrurilor, și haideți spre căință pentru necredință și disprețuiți-vă pe voi înșivă, nu pe Mine, nu pe cei care Mă poartă cu viața lor în ascultare de cuvântul Meu din vremea aceasta, o, dar știți voi această virtute creștinească, după ce vă dați așa de mari cum că aveți atâta carte învățată, atâta cunoaștere ca să știți cum să loviți mai cu ură în venirea Mea cuvânt peste pământ, peste om și peste voi, și iată, chiar dacă voi vă dați mai mari ca Mine de parcă știți voi cine este Dumnezeu și unde, și că nu sunt Eu Cel ce vin spre voi cuvânt acum, când a venit vremea să vin și să păstoresc omul, căci voi doar îl duceți la groapă nepăstorit până atunci! Iată, vai vouă, cu milă vă spun! O, ar fi să ziceți și voi ca niște cuprinși de păcatele trufiei: *„vai nouă!”*, dar voi nu dați să știți de voi, ci doar lucrați acest păcat și acest vai și vi-l pregătiți fără să știți ce faceți când credeți că lucrați binele cerului de deasupra voastră, locașul lui Dumnezeu și al puterilor cerești, precum este scris.

Așadar, în zi de praznicul schimbării la față pe Muntele Tabor a Domnului Iisus Hristos înaintea ucenicilor părtași acestei descoperiri a slavei Mele atunci, v-am scris această scrisoare vouă, celor ce lucrați fără Dumnezeu și împotriva cărării spre cer a bisericii Mele, de două mii de ani așezată de Mine pe piatra ei cea dintâi, și apoi de ucenicii Mei din unii în alții, până ce a fost împlinită toată așezarea ei pe pământ prin sfinți și prin prooroci.

Luați acum aminte la cuvântul Meu de azi, și veți lua aminte vrând-nevrând, căci cuvântul Meu este adevărul Meu. Amin.

Acum, în zi de praznic al slavei Mele văzute atunci pe Tabor, vă povățuiesc și pe voi, fii ai poporului cuvântului Meu, ca și pe ucenicii Mei de atunci, iar voi luați numai de la Mine, fiilor, și nu luați de la oameni oricât s-ar arăta ei de buni și de mari și de sfinți. Eu sunt mai mult decât oamenii, o, fiilor, și e bine voi să vă hrăniți din cer cu hrană proaspătă, mestecată în gura Mea, căci oamenii amestecă pe cele ale lui Dumnezeu cu cele din mintea lor, din vederea lor, și cu cele de pe pământ, și au viclenie, oricât s-ar da ei că nu au, și nu uitați învățătura Mea, căci am spus că și proorocii lui Dumnezeu nu au de la Mine să știe unii ce știu alții, căci fiecăruia i s-a dat și i se dă după măsura măsurată de Mine, după împărțire cerească, nu omenească. Aici la voi însă sunt Eu în toată plinătatea cuvântului Meu, cântărit de Mine pentru trimiterea lui spre oameni, sunt Eu cuvântul acesta, și am așezat să fie scris cuvântul Meu, și așa Îmi ocrotesc calea și venirea cea tainică, și crede numai cel căruia îi este dat să creadă, iar celui împietrit nu-i este dată credința în cuvântul Meu, și numai Dumnezeu știe de ce aceasta.

O, fiilor, nu căutați, o, nu căutați îndreptățire să vă lucrați, că dragostea cea din fiii ei nu caută aceasta, nu se trufește cel ce are dragostea de lucrare, nu caută ale sale cel ce are dragostea, ci suferă pentru ceilalți cu răbdare sfântă. Disprețuirea de sine vă poate ajuta să puteți așa, și aceasta te coboară și îl ridică pe fratele tău dacă ai pentru el prețuire. O, să nu se mai fi auzit în veac dragoste ca aceea dintre voi, dragoste roditoare pentru cer, fiilor, și pentru care Eu, Domnul, atât de mult vă păstoresc și vă țin de mânuță păstorindu-vă de sus și de jos, iar voi să nu fiți nepăsători pentru povață, fiilor.

Iată cum să lucrați voi pentru greșalele cele asupra dragostei dintre frați: Nu se iartă greșeala din mers, ci numai prin umilință mărturisită, fiilor. În clipa de greșeală asupra dragostei, scoateți dintre voi pe cel ce tulbură dragostea și odihna ei între frați și puneți-l deoparte ca să-i fie rușine și să-și înțeleagă nevrednicia, și nu trebuie să mai lucreze, ci să stea deoparte, așa spune Scriptura, căci altfel se îngâmfă diavolul în el și nu-l lasă să se aplece și să se cumințească apoi.

Trebuie vegheat cel care tulbură dragostea și lucrarea ei, și de aceea voi să nu căutați cu dinadinsul să fiți și să stați singuri, decât după ce greșiți dragostei și să fiți puși deoparte ca să vă fie pedepsită greșeala și să vă fie vegheată apoi îndreptarea cea spre căință mărturisitoare, după ce căința se așează în inimă spre ridicare iarăși și spre îndreptarea dragostei.

Fiule, fiule, să nu te crezi prea aproape de veghetorul de peste tine, să nu-i calci peste cuvânt, să nu cauți cu îndrăzneală spre el ca să dorești și tu să fii mare, căci dragostea nu se trufește, o, fiule călăuzit și păstorit atât de mult prin cuvântul gurii Mele și prin veghetorii de peste tine. Să fii mic ca să fii mare, căci numai cel ce stă mic își lucrează mărire, nu cel îndrăznet în cuvânt și în lucrarea sa, iar altfel nu poți intra la nunta Fiului lui Dumnezeu, unde numai cei ce stau mici au bucuria acestei minuni, din pricina curățeniei inimii lor.

Nu uitați pilda lupului și a câinelui, nu uitați, fiilor! Învățați din această pildă care vă vorbește de supunere și de nesupunere, de stat în ascultare și în știre peste tine, sau de umblat aiurea fără astâmpăr, și veți fi cei învățați de Dumnezeu dacă veți dovedi notă mare și strai de nuntă, fiilor.

Acum, iar și iar așez peste voi binecuvântare pentru mersul înainte cu zidirea și frumusețea grădinii de la Maluri zi de zi tot mai sus, tot mai aproape de slava ei toată, când vom face serbare mare și vom vesti-o pe ea lucrare a lui Dumnezeu din povestea Mea cea de o sută de ani a cuvântului Meu pe plaiul pământului român, și ne vom înfățișa cu această poveste mărturisită peste pământ, și tot mai mulți se vor îndulci cu adevărul Meu și cu poporul Meu și cu minunea Mea, și tot mai mulți pe pământ vor învăța numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu* în țara românilor, cuvântul Meu

de Păstor peste voi, dar și pe voi, cei care Mă împărțiți cuvânt, și povestea sa peste pământ, fiilor, și la care voi lucrați acum s-o așezați la vedere ca într-o vedenie de dincolo de cele văzute ale lui Dumnezeu, căci Eu, Domnul, din cele nevăzute am luat și am lucrat cu ele aproape de pământ prin statul Meu cel de șaptezeci de ani în mijlocul unui popor care Mi-a cules cuvântul și mersul Meu cel greu și durerile de pe cale și credința celor care au avut parte cu Mine în acest măreț timp al slavei Mele peste pământ, în acești ani măreți ai tainei Mele în vremea aceasta, vremea venirii Mele de la Tatăl cuvânt pe pământ, și iată-vă martori ai Mei, voi, și povestea Mea cu voi și cu cei de până la voi din această poveste, dulcea poveste la care voi lucrați acum s-o așezați la vedere înaintea celor de pe pământ, povestea lui Iisus Hristos pe vatra neamului român, acum, la capăt de timp, și binecuvintez acum peste voi și pregătirea praznicului Maicii Mele, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 august 2024

Praznicul Adormirii Maicii Domnului și pomenirea Sfinților Martiri Brâncoveni

Domnul este Cel ce primește disprețul care li se dă fiilor primitori ai cuvântului lui Dumnezeu. Brâncoveanu și fiii săi, pildă de jertfă pentru mărturisirea credinței strămoșești. Domnul lucrează pentru nimicirea lucrării lui antichrist. Îndemn la veghe împotriva lui antichrist. Povețe pentru cumințenie de minte, nevorbire de rău asupra purtătorilor cuvântului. Cel ce vine la Domnul să vină pentru facerea lui. Domnul grăiește cu cei ce au plecat și lovesc.

Acest cuvânt este Dumnezeu, sunt Eu, Cuvântul Tatălui, Cuvântul Care a făcut cerul și pământul și omul, văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu.

Eu sunt acest cuvânt, cuvântul care grăia cu omul în rai, cu Moise pe munte, cu Avraam, cu Isaac, cu Iacov, cu David, cu profeții, cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani și cu toți cei care au avut darul să audă cuvânt de la Dumnezeu.

Eu sunt acest cuvânt și azi, și până la sfârșitul timpului, căci lucrarea dată Mie de Tatăl este cuvântul și împlinirea lui apoi, fără ca să treacă vreo iotă din el, ci, din contra, să se împlinească, precum este scris.

Și acum se deschide cartea cuvântului Meu din vremea aceasta și așez în carte praznicul împărătesei cerului și a pământului, mama Mea Fecioara, prin care am venit de la Tatăl pe pământ prunc născut, și am crescut om desăvârșit și am împlinit lucrarea dată Mie de Tatăl, condamnarea Mea la moarte pe cruce pentru salvarea omului care ar fi să Mă cunoască de Dumnezeu adevărat, venit de la Dumnezeu pe pământ, iar cine știa Scripturile a primit putere să creadă în ele și să se facă fiu al lui Dumnezeu. De atunci Eu, Domnul, păstoresc și zidesc tainic împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii și pe fiii ei, pe cei cărora Tatăl le-a dat darul credinței, cu care ei Îl primesc pe Domnul Făcător al lor.

Pace vouă, o, pace vouă în zi de praznic sfânt, fii ai cetății cuvântului Meu pe meleagul neamului român! Când vin la voi cuvânt în cetate Mă anunț cine sunt. Când vin la voi cuvânt vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și-Mi așez între voi cuvântul, iar voi îl scrieți în cartea Mea cu voi, căci grăiesc ca să Mă auziți și să-l scrieți, fiilor.

De ce, oare, așez Eu această deslușire a lucrării cuvântului Meu și a celor cărora Eu, Domnul, le dau în grijă grăirea Mea cea din vremea aceasta? O, pe cât de primejdios este din multe pricini să vi se dea vouă cinstire aparte din partea celor ce cred cuvântul Meu de azi, tot atât de primejdios este să vă disprețuiască, să vă defaime, să vă bănuiască, să vă învinuiască, să facă așa cu voi cei ce vă știu pe voi ai Mei. Eu, Domnul, Mă așez atunci numaidecât între voi și ei ca să primesc Eu tot ce aruncă ei în voi, căci voi sunteți cărarea venirii Mele cuvânt pe pământ, așa cum Eu v-am pregătit și v-am așezat să stați și să Mă primiți, iar dacă voi le-ați face voile ca să vă aibă de partea lor, o, voi n-ați mai putea fi cărarea Mea din cer pe pământ și aș fi fără de sprijin ca să vin să-Mi așez cuvântul pe pământ, și apoi împlinirea lui.

Hai să ne așezăm și să lucrăm în zi de praznic împărătesc pentru mama Mea Fecioara, și hai, mama Mea, să punem masă de cuvânt și de amintire a lucrărilor lui Dumnezeu pe pământ, după ce Eu am venit de la Tatăl Fiu al tău acum două mii de ani. Ai sărbătoare cu părtășie românească în ziua de amintire a venirii tale lângă Mine în cer, după ce ți-ai sfârșit mersul printre oameni, căci tot în ziua aceasta din an s-au suit la cer domnul țării, Brâncoveanu și feciorii lui și sfetnicul lui, toți mucenițiți pentru credința cea din străbuni, o, și te bucuri pentru ei, pentru iubirea lor de Dumnezeu, mama Mea.

O, auziți voi, cei ce stați în numele credinței în Dumnezeu pe scaune de păstori? Auziți mărturisirea credinței Domnului țării? El și băieții lui și-au pus capul spre tăiere și nu și-au lepădat credința cea din străbuni. Semnul lepădării de credință n-ați dat să-l cunoașteți și să vă feriți să trădați străbunii și pe Dumnezeu. Acest semn a fost făcut cunoscut prin Scripturi acum două mii de ani și iată, este scris că după acest semn urmează antichrist să lucreze, și să se arate potrivnicul cel din întuneric. O, n-ați vegheat, și nu dați să vegheați. Nu veți avea nicio bucurie, ci numai pătimire din partea acestui vrăjmaș ascuns acum.

Iată de ce Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ odată cu lovitura cea mai grea decât în toate timpurile asupra bisericii Mele din partea acestui vrăjmaș pitit încă! Vin pe pământ cuvânt și tot vin, iar suflarea gurii Mele îi tot taie calea precum este scris, și va fi nimicit prin cuvântul Meu, el și toți slujbașii lui antichriști, iar voi atunci veți purta rușinea cea mai grea pentru lepădarea de credință, pentru supunerea pe care o dovediți în fața vrăjmașului vostru ascuns, dar încă vă mai rog, vă mai cer să vă sculați cu puterea crucii Mele și să chemați la luptă puterile cerești ca să-l biruiți voi pe antichrist, nu el pe voi, nu el, auziți?

Eu, Domnul, încă vă mai strig, și îndelung vă strig, ridicați-vă ca David și retezați puterea duhului potrivnic și scoateți turma Mea de la pierzare și veți fi scrișii în cer ca Brâncoveanu, ca biruitorii fiarei. Eu cu cuvântul fac biruință ori de câte ori trebuie biruință. Biruiți și voi prin cuvântul Meu. Numai să văd că ascultați, iar Eu vi-l dau în mână pe vrăjmașul cel ascuns. Îndrăzniți și nu uitați, Eu am biruit! Biruiți și voi! Amin.

O, mama Mea, iar și iar am rostit îndemnul la luptă asupra lui antichrist. O, cât aș vrea să vrea și ei, mamă.

— O, Fiule Iisus, vin semnele cele înfricoșătoare, cărora nimeni nu le poate ține piept, niciun vrăjmaș, Fiule scump. E greu, știm, dar Tu ești Biruitorul Cel îmbrăcat în Tatăl, Care Ți-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Vrei însă și creștinii să fie biruitori și de aceea vii și-i îndemni la veghe, la luptă, căci vrăjmașul este fără de milă.

Voi, copii ai credinței, bizuiți-vă pe Domnul și îndrăzniți împotriva necredinței cu Hristos în față! Hai la lupta cea mare!

Treziți-vă, creștini români, ca să vedeți norul și să biruiți cu post și rugăciune, precum este scris, iar voi să fiți biruitori. Așa vă hărăzesc eu vouă în ziua mea de praznic sfânt.

Așa, Iisuse, Doamne, așa să se împlinească biruința cea de partea creștinilor adevărați de pe pământ. Amin.

—— O, mama Mea, Eu asta doresc și aștept: să fie adevărat creștinul, că numele de creștin nu are putere ca viața de creștin. Iată, am spus poporului cuvântului Meu să nu stea fără veșmânt de creștin, fără chipul cel dat de Dumnezeu. Omul creștin trebuie să se uite la Mine, nu la lumea cea păcătoasă. Creștinul trebuie să poarte barbă și port de creștin, nu de lume, și hrană ca în rai, nu ca lumea mâncătoare de carne și de toate cele de pe pământ, care nu sunt pentru creștinii lui Hristos, și trebuie rânduiala cea de post și de rugăciune, așa încât în vremea cea grea să Mă aibă de partea sa creștinul și să-l cunosc și să-l ocrotesc ca pe copilul Meu, că dacă-l găsesc în lume sau asemănându-se cu lumea îl las în bătaia urgiilor care vin pentru necredință, că nu e niciun păcat mai greu ca necredința, ca lepădarea de credință, mama Mea.

Mi-am pus la adăpost poporul cel pregătit prin cuvântul Meu. Îl învăț mereu să stea în ascultarea de povața Mea, căci Eu l-am pus deoparte ca să-l am sămânță nouă pentru nașterea din nou a lumii, ca pe vremea lui Noe facere nouă, mama Mea.

O, fii ai cuvântului Meu, așa vă păstrez Eu pe voi, că lumea de azi și-a ales pierzarea fiilor ei, despărțirea de Dumnezeu și putere de partea lui antichrist, care vine să-și ia rodul și să-l piardă apoi odată cu el, precum este scris.

O, fiilor, cuvântul Meu trebuie dorit de voi așa cum îl doresc sfinții și îngerii în cer, și trebuie să-l iubiți și să vă zidiți prin el, fiilor. Să Mă iubești, fiu creștin, și să nu fii rece și nepăsător de glasul Meu de peste tine, că vin de lângă Tatăl ca să te adun cum își adună cloșca puii să-i încălzească și să-i învețe să mănânce și cum să mănânce, că dacă tu nu stai sub cuvântul Meu, sub mantia Mea, te înveți să umbli și să te pierzi de sub aripile Mele și să nu-ți mai placă de dragostea cu care vin să ți-o dau și să te înveți de la Dumnezeu să iubești, fiule creștin. Cei ce M-au iubit și Mă iubesc în acest cuvânt sunt cei ce se hrănesc cu el și îl împart cu frații, iar altfel nu este iubire de cuvântul Meu.

O, dacă nu veneam pe pământ cuvânt învățător mai puteam să-Mi ridic spre credință și spre faptă un popor? Cum s-ar fi putut aceasta dacă nu dădeam păstorire celor ce veneau să Mă ia din acest izvor și să Mă creadă că vin pe pământ Păstor și împlinire de împărăție cerească prin credința celor cărora le este dat darul să creadă?

O, fiilor, nu căutați fără cruce, nu căutați mângâieri, nu poziții, nu laude, nu bucurii, nu aplecări și închinăciuni din partea lui Dumnezeu și a semenilor. Căutați facerea voastră dacă vă apropiați, că iată, mulți n-au primit-o, n-au căutat-o și au rămas pitici de tot sub duhul de sine, duhul trufiei care te face să fii nemulțumit de Dumnezeu și de frați. Facerea omului este o lucrare care nu se sfârșește niciodată. Ea îl lucrează pe om cu fiecare pas al vieții lui, dacă se împacă cu ea cel care vine la Dumnezeu, Făcătorul omului.

Nu știe creștinul să stea la facere, nu-i place facerea, umblă de colo-colo și are grijă de păcatele altora și atât. Cel ce ia pe limbă păcatele aproapelui său ca să le poarte de colo-colo, face aceasta pentru că el este atât de păcătos de nu-și mai poate socoti viața lui abătută și pierdută de pe calea vieții. Cel plin de păcate nu mai are grijă de păcatele lui, și are ce are cu ale aproapelui său, căci așa îi cere mintea lui cea fără de umilință, fără de adevăr. Frații lui Moise, Aaron și Miriam, ațâțau poporul împotriva lui Moise și au biruit, dar a pierit acel popor, pentru că Eu, Domnul, prin Moise lucram, nu prin frații lui, care îl învinuiau pe el, ridicând asupra lui pe poporul Israel. O, așa fac și cei de azi, care se cred făcând parte din poporul cuvântului Meu, dar Eu îi întăresc mereu pe cei prin care lucrez să vin cuvânt pe pământ, că din părți se lovește în ei cu viclenie pentru nemulțumiri, că așa e pe pământ, e nemulțumit, e trufaș omul care nu are lepădarea de sine, care-l face frumos ca Dumnezeu, și iată, e urât la Dumnezeu cel plin de mintea sa.

Vă rog pe voi în ziua aceasta de părintească povață peste voi, fiilor care luați din izvorul Meu de cuvânt, o, nu mai lucrați la două capete, și cu cei ce hulesc după plecarea dintre frați, și cu cei rămași pentru credincioșie lângă izvor. O, nu vă faceți singuri rost de rușine. Toate se descoperă, toate, că așa face Dumnezeu să descopere toate. Nu trage nimeni de voi nici în sus nici în jos, dar fiți cuminți, nu ridicați cuvânt de judecată pentru nemulțumirile din mintea voastră și împrumutate unii de la alții. Am tot așteptat această clipă ca să pot să vă vorbesc și să vă povățuiesc pentru cele lucrate urât de voi, de unii din voi. O, de ce vorbiți voi între voi de lucrarea cuvântului Meu? Aveți îndoială? Nu-i nimic dacă așa alegeți, dar de ce împărțiți în jur mintea voastră ca să slăbiți suflete neputincioase? Vă jucați de-a v-ați ascunselea ca să împroșcați cu otravă în părți. Sunteți atâta de greșiți, atâta de urâți din pricina lipsei de minte din cer, din pricina cârtirii, a bârfei, a necredinței, a ușurătății. Vă luați dreptul să răniți mersul spre Domnul al celor slabi și neputincioși cu firea și cu mintea și fără de statornicie pentru sfințenie. Sunteți de plâns. Vă amestecați cu cele ce nu sunt pentru voi. Vai vouă! Este cineva care a lucrat așa asupra lucrării cuvântului Meu și e acum între cei bolnavi cu mintea strânși grămadă deoparte, și vă spun aceasta ca să vă povățuiesc spre cumințenie de minte, căci acest cuvânt este Dumnezeu, o, fiilor.

E zi de căință și de povață sfântă. Umblu la statura celor care iau de la izvorul Meu de cuvânt, căci unii din ei Îmi trimit dureri. Mă uit și peste cei care s-au tras afară, că iată, nu stau cuminți ca să nu le fie rău, ba, din contra, caută să-i clatine pe cei cu credință și care caută să poată pe mai departe pe calea cea grea a crucii Mele, căci vai celor fără de cruce!

Voi, cei care ați plecat de dorul plăcerilor, o, nu vă jucați cu cuvintele gurii voastre. Eu văd că nu vă temeți, dar Eu, Domnul, vă spun vouă: temeți-vă de Dumnezeu! V-ați pierdut mintea cea frumoasă pentru că Eu am ridicat de peste voi darul credinței, căci acest dar îl au doar cei care au lepădare de sine, iar voi nu aveți, fiindcă aveți iubire de sine și nu-L iubiți pe Dumnezeu din pricina aceasta.

Vă dați la bârfă despre taina venirii Mele cuvânt pe pământ și vă jucați cu focul și nu știți ce faceți. O, cât vă dați de grozavi! Ar fi să vă uitați la voi înșivă cum ați ajuns după ce M-ați dat din viața voastră, și atât de urâți sunteți acum fără Ființa Mea în voi, fără cuvântul Meu, pe care acum îl huliți ca pe o minciună.

Plăcerile trupului sunt căderi din har, sunt despărțire de Dumnezeu, sunt plata cea rușinoasă pentru păcatul trufiei, căci cine are trufie în minte este orb pentru mustrarea de sine, orb față de umilința cea pedepsită în om pentru păcatul trufiei din minte. Necredința omoară de tot viața Mea în mintea și în fapta omului, și nu mai este creștin cel care se joacă de-a căderea din har. Vi s-a sluțit frumusețea, v-au doborât slăbi-

ciunile și nemulțumirile cu care vă tot acoperiți ascunderile și viclenia, de care aveți atâta nevoie acum și mereu. Iată, vine clipa să Mă slăvesc cu multul prin fiii poporului Meu cel lucrător pentru Mine între oameni, iar voi nu mai sunteți, și sunteți cu fiii lumii și v-ați pierdut păsarea de suflet ca fiii lumii, care, neavând ce să facă, se duc la sala de sport și-și chinuie trupul după pofta lui satana și râde tot iadul de cei pierduți și fără de lucru sfânt pe pământ. O, ce voi face cu aceștia, ce va fi, oare, cu ei?

Îmi ușurez durerea când dau să vă spun că Mă doare și ce Mă doare. Vă spun vouă, celor ce-Mi știți durerea, și de unde vine ea, și le spun și celor ce-Mi fac dureri, să le fie milă le spun.

E zi de serbare dulce și stau cu puterile cerești în uimire pe lângă voi și vă țin sub mantia Mea, fiilor din cetatea Mea cu voi. Vă rog pe voi acum să mergeți mai departe cu lucrul cel sfânt peste poporul adunat, că aș vrea, fiilor, aș vrea să știe cei care se vor alătura, că lucrarea facerii omului este ceea ce trebuie să caute cei care se apropie de taina Mea cu voi, de izvorul cuvântului Meu de Păstor din cer.

Punem masă de pomenire și avem oaspeți ai zilei pe mucenicii pentru credință, pe Vodă Brâncoveanu și pe fiii lui, pildă după care ar fi să urmeze tot neamul ortodox și să biruiască prin unire pe vrăjmașul credinței sfinte.

Mama Mea se apleacă și vă strânge aproape ca să vă dea din duhul ei vouă, celor ce stați la masa de azi a praznicului ei.

O, fiilor, primiți păstorirea Mea peste voi. Aș vrea să pot să vă iert de tot ce ați greșit cuvântului Meu, numai că va trebui deslușire întreagă a celor greșite de voi, și aplecare cu umilință. Iar cei prea greșiți, o, să nu vorbească, ci să asculte cuvântul Meu și voia Mea și hotărârea Mea față în față cu greșelile lor, o, că-Mi este greu pe pământ cu cei care greșesc fără de îndreptare, fiilor.

Acum, binecuvântată să fie masa de pomenire și de prăznuire și bucuria, chiar dacă e rănită bucuria din Noi și din voi, căci vremea așa este acum.

Voiesc, fiilor, să vă pătrundă pe voi povețele Mele de azi pentru voi, iar Eu să pregătesc mereu povețe vouă, că multă, multă facere trebuie pentru creștini ca să fie ei fii ai acestei lucrări de cuvânt.

Iar voi, cei ce-Mi așezați cuvântul în carte, feriți-vă de lovituri, de duhul din om, de tulburările care dau să vă doboare, și stați sub ocrotirea Mea, că numai Eu vă știu durerea, și numai voi o știți pe-a Mea, numai noi, numai Eu și voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 august 2024

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Rugați-vă neîncetat! Dezbinarea lucrată de vorbirea doi câte doi. Purtarea cea cuviincioasă în curțile Domnului. Învățați-vă cu sărăcia și cu puținul din toate. Îndemn la împăcare cu Dumnezeu. Creștini pedeapsă și creștini cadou. Lucrul pentru Domnul și lucrul pentru sine.

Sunt aici, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Stau nevăzut, dar sunt aici, și sunt cu oștirile cerești și stăm frumos aici, stăm cete-cete așezate de la o palmă de pământ în sus. Sunt aici, și toți cei adunați în ziua aceasta de praznic sfânt în cetatea Mea cu voi să creadă ce spun. O, n-am unde să fiu în altă parte când grăiesc peste cetate și peste cei ce cred cuvântul Meu din zilele Mele cu voi, și iată, Îmi încep cuvântul de sărbătoare cu darul cel prin cuvânt rostit și spun: Pace vouă, pace vouă, fiilor, vouă, și celor veniți la praznic pentru mama Mea Fecioara!

Pe toți îi îmbrățișez în cuvânt, iar ei să îmbrățișeze cuvântul Meu ca pe Mine Însumi, căci Eu sunt acest cuvânt, Eu și mama Mea Fecioara, care stă de-a dreapta Mea în ziua ei de serbare acum. Văd ceea ce nu vedeți voi, decât dacă vă spun Eu, și fericiți sunt și vor fi cei ce au darul să creadă și să dovedească aceasta, și iarăși, fericit creștinul care se teme de Domnul, de apropierea Mea, și de aceea iată ce vă spun: Rugați-vă neîncetat, fiilor. Cum adică aceasta? O, fiilor, vorbiți mereu cu Domnul, nu cu omul tot mereu, că arde în Mine dorul să vorbiți cu Mine toate și mult, adică neîncetat, fiilor. Dacă vorbiți cu omul nu mai vorbiți cu Mine și sunteți cu omul, și nu cu Mine neîncetat.

O, cum adică să vorbiți cu Mine? Păi dacă vorbești cu omul iei de pe pământ, iar dacă vorbești cu Mine ești cu Mine și ești în cer, căci Eu sunt cu cerul cel curat și veșnic și plin de sfinți. O, stai cu Mine în cer, că e bine în cer, iar pe pământ e rău, e valea plângerii pământul și cele de pe pământ, cu care te tot îndeletnicești de dimineața până seara, o, dar nu așa, fiu creștin, și iată, duhul creștinului adevărat creștin ar fi fost să fie Duhul Sfânt, cu Care el este dăruit încă de la botez, și Care este puterea lui Dumnezeu cu care se îmbracă în Hristos, căci am spus după înviere: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ»*, iar cel ce necinstește darul botezului și darul sfintei împărtășanii, unul ca acela prinde putere împotriva lui Dumnezeu prin acest dar, așa cum parte din creștini au stat lângă izvorul Meu ani de-a rândul și Mi-au făcut apoi numai rău prin puterea cu care au fost dăruiți prin botez și prin sfânta cuminecătură, căci Eu, Domnul, sunt puterea aceasta, iar creștinul stă cu această putere în duhul de sine, nu în Duhul Sfânt, și iată, prin creștini greșesc cei dintre popor și Dumnezeu când creștinii caută cu voia lor lângă acest izvor de facere a omului, dacă ei nu știu de ce vin și cum este să vină și să se dea lui Dumnezeu dacă vin.

O, e zi de facere multă această zi de întâlnire între Mine și poporul apropiat de izvor. Dau să lucrez din plin peste mintea și inima celor ce se adună la izvor în sărbători, căci asta este lucrarea Mea, facerea omului este ceea ce am de lucrat dacă Tatăl M-a trimis iarăși după om, fiilor. Încerc să-Mi pun la adăpost poporul cel ascultător și iubitor de Dumnezeu prin lepădare de sine, căci sunt dintre cei care vin și care lucrează dezbinarea de pe margini ca să-l ia din mâna Mea pe cel care dă să asculte de facerea Mea și se alege pentru credincioșie.

Fiilor, fiilor, și Mie Îmi este greu în fața celor atât de încurcate care au lucrat dezbinare voită între cei cu credință pentru cuvântul Meu, căci și-au băgat nasul din părți cei care au avut lucru de dezbinare cu de colo-colo cuvinte purtate pe ascuns și împărțite ca să Mi-i ia din mână pe cei ce-Mi sunt popor prin credință, dar iată, Mă scol și trag semnalul și scot deasupra pe cele lucrate pe ascuns.

Fiilor, fiilor, cei care s-au deprins cu vorbirea doi câte doi, despărțiți de ceilalți frați, aceia fac aceasta ca să facă dezbinare și răceala dragostei și ură apoi și dispreț și ascunderi, toate lucrarea diavolului ascuns, și care se folosește de inimi neastâmpărate, iar când se dă de gol lucrarea lor ascunsă se fac apoi dușmani defăimători și hulitori și împietriți asupra celor care veghează poporul, și care dau să oprească ascunderile și viclenia, și apoi greu se mai repară cei care au umblat cu dedesubturi, căci Eu, Domnul, nici pe Adam nu

l-am mai putut repara, că s-a ascuns cu fapta lui și a dat vina pe Mine apoi.

O, e zi de mare lucrare cerească în mijlocul poporului adunat aici acum, fiilor veghetori în cetate. Vorbirea doi câte doi este lucrarea diavolului și are scop ascuns, nu e din întâmplare, nici curată de păcat, căci ascunde un interes, o slăbiciune măcar, un întuneric, o neascultare de cuvântul luminii și e ca vrăjitoria și poartă în ea viclenia cea ascunsă de cei din jur, căci dusul de la unul la altul cu vorba e iscodirea cu care se merge de colo-colo, e lucrare de dezbinare, și nu sunt buni de nimic cei care caută unii la alții cu vorba.

Iar și iar spun: dau să-Mi pun la adăpost poporul ascultător dacă va da să asculte, iar cine are nevoie de creștini pentru el însuși n-are decât să-și facă, nu să-i ia pe cei pentru care Eu, Domnul, am lucrat și am răbdat cu lacrimi prin cuvânt ca să-i formez Mie. O, creștine neastâmpărat, nu căuta să-ți vinzi fără preț darurile Mele din mijlocul tău, pe fiii purtători ai venirii Mele cuvânt pe pământ.

Voi, fiilor care purtați sarcina venirii Mele din zilele acestea, cei ce vă disprețuiesc pe voi vă scot în fața celor ce vă cumpără și fac rabat și vă dau ieftin la cei care nu vă mai primesc și vă cumpără pe nimic ca să le crească lor prețul în poporul Meu, iar voi să nu mai fiți prețuiți și primiți, ci să fie ei, să aibă ei trecere ca binefăcători ai celor clătinați de pe stânca Mea, pe care am pus-o să stea și să nu fie clătinată. Ați fost și sunteți disprețuiți și nu mai sunteți primiți ca să mai puteți lucra lucrul cel de la Mine dat să-l lucrați peste creștini pentru facerea lor.

O, ce puțin este înțeleasă pentru creștini calea crucii, pe care vii ca să te mântuiești de tine însuți, nu să te simți bine, nu să te odihnești, nu să te cruți. N-au venit să se dea Domnului și nu s-au dat, ci s-au oprit pentru sine și au ales pentru ei ca Domnul să Se dea lor. Ca să te dai Domnului înseamnă să nu mai fii al tău, ci al Domnului, și înseamnă să stai la facere dacă vii, nu să te faci tot tu pe mai departe, căci omul făcut de Dumnezeu e omul lui Dumnezeu și al lucrului Lui pe pământ apoi, așa cum a fost trâmbița Mea Verginica și cei crescuți apoi de cuvântul Meu prin ea.

O, nu le-a plăcut, la mulți nu le-a plăcut facerea cea de la Mine dacă s-au apropiat de izvorul cuvântului Meu. Ei au de vorbit, au de arătat mintea lor, dorințele lor, pe care apoi să-i ajut să și le împlinească, și nu s-au dat Mie dacă așa dau să lucreze.

Iată, împart cuvânt de înviere și de împăcare cu Dumnezeu peste cei ce-Mi fac dureri și dezbinări și ispitire, căci nu cei ce-Mi veghează venirea Mea, nu ei sunt cei ispitiți, ci Eu sunt, dar Eu biruiesc ispita de fiecare dată și îl dau de rușine pe ispititor. De aceea vin acum cu sfaturi sfinte pentru cei care stau rău cu Dumnezeu, nu cu așezarea Mea prin care Eu lucrez și împart voia Mea, cu care vin de la Tatăl s-o dau spre lucru.

O, fiilor care ați venit și ați crezut, și apoi v-ați răcit de dragostea cea dintâi și ați pierdut harul ei, iată, ați părăsit credincioșia și frica de Dumnezeu și acestea v-au pedepsit pentru neascultarea voastră și au fugit de la voi ca niște îngeri goniți de la veghea cea pentru voi, iar acum vi s-a dat gura la de toate, de la voi înșivă născute, după ce v-ați rupt singuri veșmântul cel de la Mine și ați luat peste voi necredința și cuvintele ei ca acoperământ, căci vouă vă place libertatea, care v-a adus spre dorințele ei și vă tot călăuzește spre duhul lumii, care întunecă în voi înțelegerea lucrurilor și vederea cea sfântă, pe care voi le aveați câtă vreme ați stat și ați fost copiii lui Dumnezeu. O, ce să fac să vă opriți de la bârfa cea de la îndoiala și nemulțumirile voastre? Să vă dau Eu peste gură ca să vă cuminți și să nu mai dați de peste voi lucrarea cuvântului Meu pentru facerea unui popor?

Voi, cei care aveți obiceiul cel ușuratic să vorbiți mult și de toate de la voi citire și fără de folos, o, aveți grijă, fiilor, să nu cădeți sub judecata propriilor voastre vorbiri deșarte și lipsite de Dumnezeu. Cei care încă nu vreți și nu dați să vă deslipiți de duhul lumii, de cei din lume, o, vedeți ca nu cumva să cădeți odată cu bătaia de peste lume, căci Eu nu vă voi cunoaște pe voi dacă în chip voit căutați să rămâneți pe lângă fiii lumii, care sunt sub descântecele lui satana prin viața lor străină de voia lui Dumnezeu, și iată, decât să nu ascultați de cuvântul cu care Eu vin acum pe pământ, mai bine v-ar fi să plecați de pe pământ, că pe pământ nu vreți să ascultați de cele cu care vă povățuiesc ca să vă pot ocroti.

Când veniți la sărbători în cetatea Mea purtați-vă cu sfială în purtare și în vorbire, în mișcare și privire, așa cum se poartă cei din cer aici când petrec cu voi, căci Eu, fiilor, locuiesc cu îngerii și cu sfinții în văzduhul de aici, iar noaptea și mai mult ca ziua, și mai aproape, căci noaptea ne acoperă. Măsor tot timpul tot ce este aici și văd cum îi trageți pe cei de aici la vorbiri pământești, că iată, ați uitat de ce vin cei ce se apropie pentru facerea lor. O, nu uitați viața și mersul de creștin și fiți cu fața și cu purtarea creștine, măi fiilor, căci aici este planul lui Dumnezeu așezat spre lucrare, iar locul te respinge dacă dai să strici ca furul. Oriunde te-ai duce pe pământ nu ți se va da voie să umbli cum vrei peste tot, căci sunt legi și hotare și linii trase peste care nu poți să treci și să umbli. Pe cale cu Domnul îți trebuie sfială multă să ai față de toată facerea lui Dumnezeu și de locurile prin care umbli.

În cetatea cuvântului Meu nu se umblă cum vrea fiecare, o, nu. E al Domnului peste tot, iar ochiul Meu privește tot timpul și peste tot și este lege sfântă pusă aici. Nu se umblă de unul singur aici, o, nu, creștine, că nu e bine să fie singur omul niciodată, așa este scris. Când ești singur ești cu satana pe urma ta și te pândește de peste tot să te afle singur și să te învinuiască apoi că umbli în întuneric, nevăzut, și-ți dă de lucru și te învață să te ascunzi, să nu fii văzut și știut, să nu se știe ce faci, ce vorbești, cu cine și după cine cauți.

O, nu umblați ca la voi acasă prin cetate, nu se poate fără sfială față în față cu Mine și cu însoțitorii Mei! Nu se poate să vă purtați de colo-colo singuri și fără rost!

O, nu căutați fără veghe peste voi, fiilor! Nu uitați că satana l-a doborât în rai pe om și l-a câștigat luișI, iar voi vă plângeți că e greu cu Dumnezeu și că dacă ați fi știut n-ați fi venit. O, ce este așa de greu? Vă este greu cu Dumnezeu, dar cu satana cel ascuns sub voia voastră de sine nu vă este greu, și pe el îl urmați cum îi place lui, fără îngeri, fără însoțitori, ca să vă puteți apoi face voile, iar pe Domnul nu-L iubiți că vă cere să umblați în lumină, cu știre pentru toate, cu sfială în cuvânt pentru orice faceți sau vă purtați. Iată, se uită la voi neputincioși pentru voi cei de la veghe peste cetate când umblați de colo-colo și când folosiți pe aici ceea ce nu este de folosit pe cale cu Domnul.

O, fiilor, de câte ori v-am învățat să nu vă trebuiască mult și multe, că altfel voi nu puteți să fiți ai Mei. V-am învățat cu nădejde și v-am spus: învățați-vă cu sărăcia și cu puținul din toate, că nu e bine, ci e rău de tot să aveți de toate căci vă încurcă spre Domnul, fiilor, și vă slăbește dragostea de Dumnezeu și dorul de cer și de viață de sus, și pe care n-o puteți avea dacă tot căutați să aveți de toate, ba și mai mult

decât puterea voastră de a avea.

Nu-i faceți bine celui ce-i dați. Nu vă face bine cel ce dă să vă dea, și vă face rău, fiilor. O, aveți grijă să ascultați, că iată, nu știți să vă faceți bine, și se vede asta, se vede prea mult, și unul la altul vede creștinul și cade unul prin altul în slăbiciunea de a avea, de a nu se lipsi de ceea ce îl lipsește de Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, nu folosiți viclenia între voi și Mine, între voi și voi, că se simte când o folosiți, când vă este în fire să o folosiți, și aceasta faceți ca să vă dezvinovățiți ca și Cain și ca să vă atingeți dorințele care vă atrag spre păcat. O, așa de ușor vă este să folosiți acest duh rău, iar Eu vă arăt pe voi cu lucrarea voastră vicleană la cei puși de veghe pentru mersul Meu spre voi și peste pământ, dar nu le dau voie să vă arate lucrarea voastră vicleană, ca nu cumva să vă răciți și mai rău, sau să vă dezvinovățiți ca Adam, și iată trebuie rumegat cuvântul Meu la întâlniri frățești, fiilor, că altfel cad sub cuvântul Meu cei nepăsători de el, și rămân ascunși sub vină.

Trebuie împăcare cu Dumnezeu și trebuie lucrată această împăcare. Iată, celor adormiți li se fac dezlegări prin rugăciuni, iar ei nu vorbesc nimic, nu se aude nimic, că nu pot vorbi cei adormiți fără suflet în ei și nevăzuți, dar li se fac rugăciuni de împăcare cu Dumnezeu. Celor vii cu trupul li se fac dezlegări de păcate pentru împăcare cu Dumnezeu, și tot așa și ei, nici ei nu vorbesc pentru ca să-și conștientizeze pe cele lucrate rău de ei și să caute ei împăcare cu Dumnezeu pentru păcatele de toată ziua, dar ei tac și tot tac ca morții, dacă nu-i doare acum păcatul făcut.

O, cum să fac cu voi ca să vă împac cu Mine, fiilor care nu vegheați la căpătâiul vostru? O, cât va mai fi să dormiți? Timpul în care se doarme e cel mai primejdios timp pentru creștin, pentru om, pentru că nu este veghe, și de aceea Eu, Domnul, am așezat rânduială sfântă pentru veghe aici, în cetatea Mea, și peste poporul cel de peste tot al acestui cuvânt, și mai ales noaptea pentru slujire cu rugăciune ca să nu doarmă toți odată, ci pe rând, unii să se odihnească, iar alții să vegheze, să stea treji cu slujiri sfinte, și iarăși, unii să se culce, iar alții să se scoale, totul unii pentru alții și totul cu Dumnezeu, ca în cer, căci pe pământ e numai primejdie în toată clipa, și trebuie cerul ținut aproape cu toate puterile cerești, fiilor.

Tot ce v-am dat în ziua aceasta de serbare pentru mama Mea Fecioara, totul este așteptat de tot cerul să vi le dau, și iată vi le-am dat și vi le voi tot da, ca să vă ajut să vă împăcați cu Dumnezeu. Iar acum mama Mea voiește să-Mi aducă mulțumire pentru toate poveștele lucrate peste voi, și iată, mama Mea, așează lângă Mine cuvântul tău în cartea cea de azi.

— O, Fiule Iisus, o, numai naștere de sus e tot cuvântul Tău peste acest popor hrănit din cer. Numai un plâns e toată grăirea Ta pentru facerea celui ce vine lângă izvorul Tău de cuvânt.

O, ce mare mântuitor este cuvântul Tău, Fiule Iisus, ce mare putere poartă în el! Vai de creștinii care folosesc împotriva Ta puterea botezului și a sfintei cuminecături, când ei nu mai au grijă de acest mare har și cad din iubirea cea dintâi, pe care Ți-au făgăduit-o odată cu nașterea lor din Tine, Fiule scump! Lepădarea de sine este legea cea pentru cei ce se fac creștini, dar dacă ei rămân în propria lor voie, și nu depind de nimeni și-și iau deplina libertate pentru tot ce lucrează ei, o, nu pot fi ei așa ai lui Hristos, și iată greșeala celor ce s-au apropiat pe lângă cuvântul Tău și nu s-au dat lui Dumnezeu și au voit numai Tu să Te dai lor, și iată cuvânt greu de așezat în carte, iar unii din creștinii care s-au cunoscut aici cu Tine, și ei între ei apoi, unii s-au făcut pedeapsă, iar alții cadou lui Dumnezeu, și de aceea să ia aminte poporul acestui cuvânt, că e de luat aminte numaidecât, o, fii creștini, până nu-și face diavolul loc ca să vă ceară de partea lui.

În ziua mea de praznic sfânt în cer și pe pământ vă strig și vă spun cu îngrijorare: Fiilor, fiilor, intrați sub ocrotire, intrați sub mâna Domnului, că iată, ați dat-o de peste voi și singuri vă călăuziți spre nicăieri. Trebuie, dar, să prindeți puteri noi spre umilință, căci Fiul meu Iisus Hristos vine spre voi Păstor cu milă. O, deschideți-I Lui!

— Eu, mama Mea, cu milă Îmi las cuvântul peste ei și le spun lor așa: Fiilor, fiilor, nu vă mai am sub mâna Mea cea tare, decât doar pe cei din cetatea cuvântului Meu, căci numai ei lucrează de la Mine și pentru Mine, iar voi ceilalți nu-I lucrați lui Dumnezeu, ci voia voastră însivă o faceți, căci așa v-ați învățat, iar Eu nu cunosc și nu leg pe cele lucrate de voi lângă cele lucrate de Mine, și pe care voi vreți să le credeți ca de la Mine spre rușinea feței Mele, dacă n-ați voit să vă dăruiți Mie când ați cunoscut izvorul Meu de cuvânt, și iată, ați rămas tot ai voștri, dar nu puteți fi ai Mei câtă vreme sunteți ai voștri cu tot ce sunteți și lucrați voi. Așadar, așteptarea Mea după voi doare, fiilor, căci vă hrănesc de atâta vreme, și iată, în ziua aceasta v-am arătat iar și iar buba Mea dureroasă și lacrima Mea în cuvânt.

Aștept să înțelegeți cuvântul Meu de peste voi, fiilor, iar azi vă cer răbdare și trezire și primire, căci azi se lucrează peste voi și pentru voi, iar Eu, Domnul, rămân în așteptare cu nădejde că veți deschide ca să intre harul Meu în voi, dar fără adevărul cel despre voi harul rămâne încă departe cu lucrarea sa cea de la Mine vouă.

Binecuvântare mare las peste voi, fiilor din cetate, și veți lucra peste cei adunați acum aici, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh veți lucra. Eu sunt aici și vă îmbrac în Duhul Meu și pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2024

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Întoarcerea Domnului a treia oară pe pământ cu înnoirea lumii. Domnul Își pune la adăpost poporul care-și alege umilința de lucrare a lui. Ucenic este cel ce trece probele facerii omului nou. Cel care nu primește mustrarea va primi certarea. Povestea cenușăresei, cea care a primit dispreț din jur. Învățătură împotriva ascunderii și a vorbirii de rău, a judecății. Spor la lucrul de la Maluri.

În duhul sărbătorii de azi pun masă de cuvânt ceresc în cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român, ales de Tatăl Meu acest pământ încă de la facerea lumii să-Mi fie adăpost de întoarcere spre oameni pe calea cuvântului rostit de deasupra ca în toate vremurile când Eu, Domnul, am cuvântat peste pământ și am lucrat după cuvânt rostit, căci la început am cuvântat și am făcut cerul și pământul și toate, toate ale zilelor facerii și am stat pe pământ și am luat cu mâna din el și am zidit pe om, și iarăși, acum două mii de ani am stat iar pe pământ și Mi-am purtat crucea Mea cea grea și am căzut sub greutatea ei și M-am lăsat biruit prin cruce ca să pot apoi să Mă scol dintre morți și să biruiesc moartea și să-l scot de sub ea pe omul care s-a vândut ei prin neascultare și s-a dat diavolului, dar Eu am venit să-l iau pe umeri și să-l duc la Tatăl și să-I spun Tatălui că M-am dat pe cruce pentru iertarea omului căzut din rai, și iată, dragostea Mea Mă întoarce iarăși pentru a treia oară pe pământ cu

lucrarea înnoirii lumii, scrisă în Scripturi această lucrare să se împlinească, și numai din Scripturi iau și lucrez ce a mai rămas din ele, ca să Mă descopăr apoi cu împărăția Mea între oameni, și pe care tainic o întocmesc cu cei care-Mi sunt aproape credincioși și supuși mersului Meu de azi, iar crucea Mea de azi e tot mai grea, tot mai dureroasă, o, că nu este ascultare de cuvântul Meu din partea celor ce se apropie și n-au supunere cum am Eu înaintea Tatălui, o, și-Mi fac răni, și-Mi fac rușine pe fața Mea lovită și pătată de neascultarea lor cea fără de umilință, și pentru care ei se scutură cum că și alții fac, și mare și tot mai mare Îmi este jalea și mersul cu jale, căci crucea n-o iubesc cei ce-și aleg să rămână în voile lor față în față cu strigarea Mea după om.

Fiilor din cetate, așez pace peste cetate și peste voi ca să pot să-Mi așez cuvânt de veghe în carte și peste voi, că voiesc cu mare grabă să-Mi pun la adăpost poporul care nu-Mi dă peste față, și, din contra, Mă mângâie în suferința Mea cea de azi. Aici în cetate trebuie cercetat și știut tot timpul mersul poporului care trage cu Dumnezeu și, de asemeni, mersul celui ce nu trage cu Dumnezeu și să facem tot ce este de făcut pentru cei ce merg frumos, și pentru cei ce nu merg frumos după suspinul cuvântului Meu. O, trebuie veghe multă și mereu și amănunțit, ca să nu se șubrezească la mers cei ce merg frumos, și de aceea am spus că-Mi pun la adăpost poporul care-și alege umilința ca lucrare a lor înaintea Mea, ca nu cumva să se strice aluatul cel bun prin amestecare cu cei ce nu ascultă decât de ei înșiși și de voile lor, și nicidecum de sfaturile Mele, care au tot purtat în ele mersul cel fără de ascultare al celor ce au rămas și rămân în voile lor și-Mi lovesc fața fără de milă și disprețuiesc pe purtătorii Mei cu cuvinte de judecată, de învinuire, de disprețuire ca să-și facă ei loc cu mers fără de cuvântul Meu peste ei prin popor, și iată, îi scriu îngerii Mei pe aceștia cu cei ce nu cred și nu ascultă de cuvântul Meu și de împlinirile lui și din partea lor.

O, creștine care ți-e greu cu Dumnezeu și cu voile Lui, învață, fiule, calea crucii dacă te apropii lângă venirea Mea cea de azi. Nu veni dacă îți alegi voia ta, căci dacă așa vii Îmi lovești mersul și puterea, că iată, ai rămas în sângele tău și n-ai dat să înțelegi pentru ce vii dacă vii pe cale cu Domnul. Dar știi tu, oare, să înțelegi cum adică să stai în sângele tău? O, nu știi, că nu ai minte din Scripturi și nu vrei să ai, că-ți încurcă voile tale, și de aceea azi îți spun Eu că n-ai ales crucea și că nu mergi pe urma Mea și că ai rămas în sângele tău, că n-ai voit să te alegi Mie și ca să lași pentru numele Meu ceea ce te desparte de Dumnezeu și de sămânța vieții veșnice ca să fii salvator celor din care ai ieșit cu trupul și ca să mergi cu Mine dacă vrei cu Dumnezeu.

O, fiule fără de înțelepciunea lui Dumnezeu, nu poți să fii ucenicul Meu decât după ce treci probele facerii omului nou din treaptă în treaptă, și n-a fost altfel niciodată pentru cei ce rămân cu Dumnezeu. Trebuie să alegi fără murmur mustrarea și certarea și numai apoi să primești îndemnuri pentru mers, căci neprobat nu ai niciun sfârșit al răului din tine, nici început al omului nou prin cruce ca Domnul. Mustrarea este pentru fii, pentru cei ce sunt cu legitimitate fii ai Domnului precum este scris, iar dacă mustrarea nu este primită vine certarea, iar certarea e mai cu usturime, e bici pentru cei neascultători, și din care mulți se trezesc cu amar, și numai apoi își aleg viața cu Dumnezeu și urmează apoi îndemnurile sfinte, povețe pentru lucru cu Dumnezeu, credincioșie dovedită, ca unii care știu calea Mea pe pământ, căci Eu am fost mustrat în fel și chip ca vinovat de toată ziua și de toți, și am fost apoi certat prin moarte pe cruce, o, dar a venit apoi cununa Mea, învierea Mea și lucrarea cea de după ea, iar altfel nu ești nimic, ba stai zadarnic lângă izvorul Meu de cuvânt și stai vinovat și fugi de cercetarea ta și fugi de mustrare și mergi spre certare, spre bici ca pedeapsă a neascultării, a necredinței, a îndoielii și a rușinii pe care o faci Domnului prin mersul fără cruce, fără ascultare a cuvântului facerii tale.

Îți dau, fiule, îți dau ca pildă de înțelegere a tot ceea ce îți spun acum, în zi de praznic al crucii, îți dau povestea cenușăresei, căci ea a primit mereu mustrare și dispreț, și nu putea fugi din calea mustrării, și prin răbdare se vede lămurit al cui ești și ce va fi cu tine, căci cenușăreasa a primit cununa răbdării și a credincioșiei slujirii ei și a mustrării primite, iar altfel pierzi mântuirea, tu, cel ce știi că trebuie cruce pe cale, nu să te simți bine, nu să te semețești, nu să te uiți înapoi, căci cenușăreasa n-ar mai fi ajuns prințesă dacă s-ar fi întors să-și ia condurul, și s-a uitat numai înainte cu lepădare de sine și a primit ea o atât de mare răsplătire, o, și nu se poate să fii salvat decât de Dumnezeu dacă iubești ca Dumnezeu, dar ce să-ți fac, fiule, când tu fugi de mustrare și stai în voile tale pe lângă slava izvorului cuvântului Meu peste pământ? Ești vinovat și mult prea vinovat și mereu și îți trebuie mustrare mereu ca să fii al lui Dumnezeu, iar tu fugi și tot fugi și te tot pitești ca nu cumva să primești un ajutor, o mustrare pentru lămurirea ta și pentru ieșirea de sub greșeli.

O, fiilor care vă este așa de greu să vă aplecați pentru voile Mele peste voi, o, măi fiilor, nu căutați cu ascunderi de cei din jur cu cele ce faceți și sunteți! Nu uitați că diavolul este cel ce se ascunde și care vă învață să vă ascundeți. Voi fără de mustrare peste voi sunteți ai nimănui și mergeți spre nicăieri și vă dărâmați singuri casa peste voi, căci nu vă lăsați cunoscuți din pricina întunericului faptelor voastre și e primejdios acest obicei întunecat, o, și e bine umilința pentru toate greșelile și nicidecum ascunderea lor, căci v-ar mustra prea mult să vi le vedeți nești erse când toate vi se vor descoperi ca în film, și iată, mai degrabă căutați să alegeți și să spuneți: *„Acestea și mai mari decât acestea am făcut și am spus”*, dar nu vă dezvinovățiți când nu puteți dovedi cele spuse de voi pentru îndreptare, o, că e rușinos să vă dezvinovățiți, căci Cain a căutat cu ascunderea faptei lui vărsătoare de sânge, dar a venit lumina și l-a mustrat pentru neaplecare și s-a dus el apoi de la fața Domnului.

Iată, fiilor neaplecați, vă văd și vă aud cuvintele de dispreț și de judecată asupra celor ce ar fi fost să luați de la ei lucrarea mustrării pentru lămurirea voastră. O, ce veți face când va fi să vă arăt Eu, Domnul, ungerea acestor fii și felul cum au fost ei așezați de Mine la lucrul cel sfânt și atât de așteptat de cei din cer? O, ce mult vă veți rușina atunci! Acum e încă nedesluș it pentru cei ce nu știu și nu văd și nu li s-a descoperit, dar în ziua aceea vă veți spune: *„O, ce am făcut noi, și iată câte cuvinte ne apasă acum când vedem și știm ce n-am văzut și știut!”*

O, fiule care îți alegi mintea ta, îi vezi greșiți pe cei din acest popor și zici că fac și ei ce faci și tu, ca să-ți acoperi ceea ce faci după voile tale. O, câte fețe ai nevoie să folosești ca să te folosești de ei pentru interesul tău, și iată, te dai mare față de ei și dai să ai influență și dai să te ferești de ei cu planurile tale.

Îmi voi curăța calea și mersul, căci greșelile celor ce s-au apropiat lângă izvorul cuvântului Meu și nu s-au dat Mie, aceia și-au păstrat deplina libertate și Mi s-au făcut apăsare pe calea mersului Meu și îi aud mereu cum spun: *„Lasă*

că și ăla face”. O, cum să mai primești tu mustrare pentru facerea ta dacă îți tot ștergi singur fața de greșeli?

Îmi voi pune la adăpost poporul și tot ce este al Meu de peste tot, căci sunt batjocorit de cei pentru care M-am aplecat atât de mult și n-am găsit recunoștință din partea lor, ba, din contra, dispreț și duh de răzvrătire. Moise mustra aspru poporul răzvrătit și spunea cu cuvântul și cădeau la fund cei răzvrătiți. Eu, Domnul, la fel făceam ca să-Mi curăț calea. Nu-i place creștinului să se aplece așa cum Eu Mă aplec lui. N-are decât să-și aleagă câți dumnezei vrea să aibă, căci Eu sunt Cel ce mustru cu asprime pe cel ce-Mi calcă mersul și voia, iar alt dumnezeu nu are întru el izbăvire pentru om, dar aceasta o înțeleg greu de tot cei ce au iubirea de sine ca lucrare a lor, dar Eu am spus: *„Fericiți cei ce rabdă mustrarea și lămurire și încununare apoi”,* căci fără de mustrare nu se ridică omul din multele lui greșeli și nu-i sunt iertate păcatele lui.

Îmi curăț calea ca pe vremea lui Israel când cei neascultători s-au răzvrătit și i-am cumințit Eu. În zi de praznic împărătesc pentru crucea Mea cea de acum două mii de ani grăiesc de calea cea dreaptă, de calea crucii, ca să audă cei care dau să se aleagă pe calea Mea cea cu mustrare și certare pe ea, căci nimeni nu vine învățat pe această cale. O, dacă tu, creștine care dai să vii, dacă nu ieși din sângele tău ca Avraam din casa și din neamul său, nu poți fi al lui Hristos căci ești împărțit. Mustrare, certare și mântuire, toate acestea te lămuresc spre înțelepțire, iar dacă nu poți să ai parte de treptele creșterii, zadarnic vii, și iată, faci dureri, care te vor durea apoi.

O, fiilor din cetate, Îmi ocrotesc lucrarea și mersul și cetatea și toate ale Mele cu voi și pe voi, căci aplecarea Mi-a fost mare și multă și nu este recunoștință, ci este duh de judecată și de ascundere a faptelor întunericului, iar întunericul aduce primejdie, măi fiilor. Oricât se va lovi în voi și în mersul cuvântului Meu din partea celor ce se joacă atât de urât de-a duhul lumii și nicidecum nu trag pe cale cu Mine și cu voi, noi vom sta cu fruntea sus spre Tatăl și vom veghea pentru cei care rămân și care vor învăța din furtunile care bat pe neașteptate, și fericiți sunt cei ce rabdă ispitele și trec peste ele și rămân, iar cei ce se aleg cu lumea și cu lăcomia cea pentru ei înșiși, este scris în Scripturi de această alegere rea, iar noi să stăm sub mâna Tatălui o, fiilor. Am fost mereu înșelați de cei ce și-au ales doar ce vor ei, și și-au făcut rost de cârtiri apoi și de judecată peste voi, de cuvinte mânioase și de ascunderi, după ce atât de mult ne-am aplecat și ne-am umilit în locul celor ce nu știu gustul umilinței și sunt unși cu de toate cum le vine lor bine. Acum trebuie să ne ferim de lovituri și de disprețul pe față și pe ascuns și de aceea voi lucra Eu, Domnul, și voi păstra Eu liniștea de peste voi ca să pot merge cu voi, că am de mers, fiilor, și voi găsi o cale să-Mi ocrotesc poporul și pe cei cu inima curată pentru voi, și care se vor dovedi prin lucrarea lor de partea Mea, căci mai mult dacă merg așa lucrurile, după cum lucrează cei fără de călăuză pentru mersul lor primejdios pentru Mine și pentru ei, ar fi să se clatine mulți și să piară din față cei ce dau să vină spre izvorul cuvântului Meu.

Am purtat rușine vreme multă și am stat aplecați zadarnic, căci cei care nu sunt cu Mine pentru împlinirile lepădării de sine, aceia se duc în lături și se tot duc, că așa își aleg, și ne fac rău, fiilor. O, rămâneți întru iubirea Mea! Fiți îndelung răbdători, și ocrotiți ceea ce este al Meu cu voi de peste tot, căci duhul rău îi biruie cu momeala lui pe cei cărora nu le ajunge Dumnezeu, și vor și lumea, iar umilința pentru ridicarea din cădere nu pot s-o aleagă, ci mai degrabă aleg îngâmfarea, care îi tot urâțește și-i depărtează de Dumnezeu și de frați.

Eu sunt de jur-împrejur cu pază cerească și cu întărire peste voi, fiilor. Așadar, rămâneți întru iubirea Mea, ea să vă fie lucrarea, chiar dacă vă este răsplătită cu dispreț din partea celor ce nu iubesc ca Dumnezeu.

O, pace vouă, fiilor! Cu pace să lucrați pe mai departe lucrul și locul de la Maluri, căci Eu, Domnul, vă împrospătez puterile și am grijă să se împlinească frumos toată lucrarea de acolo.

Vă mângâi inimioarele întristate, că sunteți triști, fiilor, și sunteți ca Mine. Când Domnul este trist, voi nu puteți fi altfel, dar mergem, sub cruce mergem, iar crucea ne mângâie şi ne va mângâia, o, fiilor. Amin, amin. amin.

14/27 septembrie 2024

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Schimbarea calendarului acum o sută de ani. Grăirea Domnului cu preoții care au durere pentru Hristos. Domnul împlinește prin cei credincioși înnoirea lumii. Domnul îi îndeamnă pe creștini să intre în catacombe, să se aleagă de-a dreapta Lui. Proorocie pentru biruirea lui antichrist. Mustrarea îl ferește pe creștin de căderea din Dumnezeu. Vine învierea morților. Necredința în acest cuvânt este cel mai greu păcat. Binecuvântare pentru lucrul de la Maluri.

Sunt purtat pe aripi de heruvimi, iar de jur-împrejur oștirile puterilor cerești însoțesc mersul Meu pe deasupra cetății cuvântului Meu și ne așezăm de sărbătoare cu masă de cuvânt și de mare slavă a sărbătorii din ziua aceasta, căci mama Mea Fecioara are în cer și pe pământ zi de amintire sfântă a arătării ei în văzduh pentru ocrotirea turmei creștine amenințate de păgâni, și a biruit ea prigoana cea pentru creștini și a rămas scrisă această zi de sărbătoare sfântă pe pământ și în cer, iar Eu, Domnul, vin în cetate și spun:

Pace vouă, celor ce stați cu veghe și cu lucru sfânt în numele Meu în cetatea cuvântului Meu și peste pământ, fiilor, căci Eu de aici din cetate ies cuvânt peste pământ și cârmuiesc în taină mersul a toate și nu omul cârmuiește, ci numai Dumnezeu, numai El, căci omul nu poate să facă ceea ce face numai Dumnezeu, după cum vede și știe El ce trebuie să se facă și să se împlinească!

Amintesc acum despre durerea mamei Mele Fecioara, care a plâns cu sfinții acum o sută de ani în ziua aceasta, când lucrarea cea ascunsă a slujitorilor lui antichrist a izbutit să șteargă din calendarul român al bisericii străbune sărbătoarea Acoperământul Maicii Domnului din acel an și au scris ei peste țara română treisprezece zile ale sfinților scoase din calendar începând cu sărbătoarea cea de azi a Maicii lui Hristos și au fost atunci împinse afară zilele până la sărbătoarea cuvioasei Parascheva la 14 octombrie, și de atunci merg aiurea și nu mai sunt la locul lor în vreme zilele sfinților pomeniți de creștini, și sunt de atunci o sută de ani și nu s-a mai găsit reparare a acestor strămutări de zile și de sărbători. Iată însă, că am venit Eu, Domnul, și am așezat început nou și am reparat cu cei ce M-au primit să vin, cu cei credincioși venirii Mele cuvânt pe pământ, cu ei am reparat și cu ei împlinesc înnoirea a toate și a lumii, precum este scris, și fericiți sunt cei ce s-au alipit de acest izvor al cuvântului Meu, căci ei află de la Dumnezeu și cred și împlinesc voia cea de sus pe pământ, când oamenii nu-și mai părăsesc voia lor și merg spre nicăieri dacă n-au pe Domnul în față în această

întunecată vreme, vremea lui antichrist, care iată-l, se pregătește să tot strice biserica până o dărâmă de tot, o, că nu mai este cine să vegheze, nu mai sunt sfinți în biserică, nu mai sunt, iar cei care ar mai fi sunt scoși pe margine, dar Eu, Domnul, vin și le spun lor așa:

Intrați în catacombe, vă spune vouă Domnul! Trageți-vă de-a dreapta Mea și lucrați-le tainic pe ale Mele! Ieșiți cât puteți de repede din calea urâciunii pustiirii, care, iată, ia cu asalt zidirile știute sfinte pentru Domnul și îl așează în ele mare pe antichrist.

Voi, preoți cu durere pentru Hristos și pentru turma creștină și pentru voi, nu vă întristați, ba să vă bucurați că vine această vreme, fiindcă odată cu ea vine ziua biruinței și a izbăvirii din amestecătură a celor ce cred iubind pe Dumnezeu. Ascundeți-vă în Hristos, ca să nu vă prindă dușmanul sub viclenia lui acoperită sub haină de biserică, cu care vine și scoate pe Domnul de la altare, dar nu așa, că nu ei, ci Domnul fuge, că Eu nu stau alături cu trădătorii și cu vânzătorii, căci vine biruința Mea precum este scris să vină, vine slava Domnului și e pregătire mare întru cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu. Deschideți Scripturile și citiți în ele venirea Mea cea de acum și învierea celor adormiți și întâmpinarea zilei venirii Mele văzute apoi, și așteptate de șapte mii de ani să vină și să răsplătească pe sfinți și pe mucenici și să izbăvească omul și să-i dea înapoi raiul pierdut.

O, oare ce ar fi fost să scoată Domnul din zilele cerului ziua când am făcut cerul și pământul, sau ziua când l-am zidit pe om, sau ziua nașterii Mele pe pământ, sau ziua învierii Mele, sau ziua venirii Mele de acum, când am început să grăiesc peste pământ cuvântul Meu din vremea aceasta în ziua Sfintelor Paști a anului 1955, acum șaptezeci de ani prin trâmbița Mea Verginica, vasul în care Eu, Domnul, am stat cu Duhul Meu și Mi-am așezat cuvântul scris pe pământ apoi, de atunci și până azi?

O, vin împliniri mari, vin împliniri cerești, vin zilele cerului pe pământ ca să-l biruiască Domnul pe antichrist cel atât de obraznic și de neliniștit asupra lui Hristos, și trebuie să se înmulțească veghea pe pământ ca în cetatea cuvântului Meu în mijlocul neamului român, unde Eu, Domnul, Mi-am așezat tronul, de pe care cuvintez și cârmuiesc cu toiag de fier prin cuvânt peste pământ și întețesc peste tot prin cete de îngeri veghea aceasta și ocrotirea cea de sus peste pământul român, locul nașterii din nou a lumii, locul începutului facerii văzutelor și nevăzutelor lui Dumnezeu, și vai celor ce râd și nu cred cuvintelor Mele prin acest izvor, izvorul din mijlocul neamului român, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ! Amin.

Acum grăiesc cu tine, popor al cuvântului Meu, și-ți vestesc că deasupra cetății în care-Mi las cuvântul își fac exerciții ca la defilare oștirile cerești în stoluri-stoluri și se pregătesc îngerii și sfinții când Mă văd și Mă aud că se apropie ziua întâlnirii cerului cu pământul și întâmpinarea venirii Mele de cei de sus și de cei de jos și de cei adormiți, care se vor ridica vii cu trupul precum este scris în Scripturi și se vor sui cu toții spre întâmpinarea Mea.

O, fii ai cuvântului Meu, fiți pregătiți mereu. Trec stoluri de îngeri în pregătire pe deasupra voastră și se arată priveliști mărețe în pregătire. Fiți veghetori și lucrați după cuvântul Meu ca să vă găsesc lucrându-Mi Mie, fiilor, căci toți oamenii lucrează numai pentru ei, numai cele ce trec ca părerea, iar pentru Dumnezeu nu le vine în minte să trudească, să lucreze, să creadă și să iubească ei crucea venirii Mele cu slavă.

Omul nu este vrednic de Dumnezeu, dar poate căpăta miluință mare prin multă umilință pentru păcatele sale și prin priveghere apoi împotriva păcatului și a neascultării de Dumnezeu, căci cele ce faci tu, omule, pier ca năluca și n-ai parte de ele, dar cele pentru Domnul din partea ta îți dăruiesc cale spre izbăvire prin întunericul care vine, și iată-l, numai să vrei să-L crezi pe Dumnezeu când vine și te vestește din cer.

Fiilor, fiilor, stați sub acoperământul Meu, măi fiilor, stați cu toții, și nimeni să nu fie lipsă dintre voi. Stați sub omoforul mamei Mele Fecioara și stați sub omoforul celor din cer și nu mai ieșiți, că voi nu știți decât de la Mine când e gata să Mi-i salvez pe ai Mei, căci unul va fi luat, iar altul lăsat, precum am spus când s-a scris acest cuvânt. O, unde va fi atunci poporul care a auzit și a ascultat din gura Mea cuvântul acesta? O, ce va fi cu el, cu cel ce n-a mai stat să-Mi sfârșesc pregătirea pentru salvarea poporului Meu de azi?

Fiilor, fiilor, purtați Duhul Meu peste voi! Fiilor, fiilor, fugiți de duhul vostru, care vă trage de la Dumnezeu spre vremelnicie și spre plata ei! O, fiilor, purtați peste voi ceea ce sunt Eu, ca să aveți Duhul Meu! Purtați ceea ce înseamnă Dumnezeu, ca să Se odihnească peste voi Duhul Meu, Care vă face una cu Mine! Purtați-le noi pe toate, nu purtate, nu vechi, iar când le cumpărați faceți-le sfințire și numiți-le pentru Dumnezeu, nu pentru voi, ca să poarte ele Duhul Meu, darul Meu, și pe Mine cu voi și pentru voi! Când purtați duhul lumii mai sunteți voi fiii Duhului Meu? Nu mai sunteți, fiilor. O, nu cumva să nu credeți ce vă spun Eu vouă ca popor al cuvântului Meu. Credeți, fiilor, ce vă spun, că v-am înzestrat cu darul credinței sfinte în cuvântul Meu de peste voi și vă aduc din Scripturi ca să credeți până la sfârșit poveștele Mele pentru voi, căci profetul Elisei a primit peste el harul părintelui său povățuitor și i-a lăsat Ilie proorocul cojocul său peste el pe când se suia spre cer, spre Domnul cu cai și cu căruță de foc, și a purtat apoi Elisei duhul și puterea lui Ilie îndoite peste el. Apostolul Toma, iarăși, a primit peste el brâul mamei Mele Fecioara pe când ea urca spre cer, și a primit el prin ea Duhul Meu îndoit peste el și a lucrat el peste toată lumea Duhul Meu și vestirea Mea prin semne mari rânduite de Mine peste el, și mai mult decât toți apostolii a cutreierat el pământul și l-a îmbogățit peste tot cu Duhul Meu. Iară și iară vă spun despre Iosua că a purtat peste el duhul lui Moise și au căzut în fața lui zidurile Ierihonului și a intrat poporul Israel în Canaan prin puterea Duhului Meu purtat de cei aleși purtători de Dumnezeu. Apostolii au purtat peste ei Duhul Meu promis de Mine că-L vor avea peste ei după suirea Mea la Tatăl. Purtați și voi Duhul Meu peste voi, numai Duhul Meu, nu și pe al vostru, o, fii ai cuvântului Tatălui Meu, căci Tatăl, nu Eu, ci Tatăl este în Mine cuvânt!

O, fiilor, o, fiilor, nu mai dormiți așa de mult, măi creștinilor! E vremea să privegheați pentru împlinirile cele mari ale vremurilor de sub cer. Cereți-vă trezire mare și multă și dragoste multă pentru veghere, nu pentru dormit. Creștini sunt cei care veghează pentru Domnul lor, pentru Mire, o, fiilor, că vine Mirele și a venit această vreme. Lăsați cele pământești așa de multe și așa de mereu, că e de lucru pentru lucrările cerului pe pământ, și mai ales peste așternuturile voastre ca să Se așeze Duhul Meu și cuvântul Meu în mijlocul oamenilor, în mintea și în inima lor și să sune gongul împărăției lui Dumnezeu cu voi în chip văzut de toată suflarea de sus și de jos, și nu uitați, o, nu uitați că Dumnezeu este Cel ce vă spune vouă aceste cuvinte, și vai și iar vai dacă nu veți da atenție încă la cuvintele Mele de peste voi!

Greșalele vieții tale, creștine, sunt ranele sufletului tău și trebuie să fie vindecate aceste rane, că altfel ele coboară în trup spre certarea greșelilor tale nevindecate prin mustrarea Mea blândă și prin umilința ta ca să te scape de ele durerile care vin, căci Eu sunt cu mila de suflet. Așadar, îngrijește-ți greșalele și nu-l împiedica pe cel care dă să te vindece de ele, că dacă împiedici aplecarea spre vindecare tu n-ai să poți să dai răspuns lui Dumnezeu nici pentru tine, nici pentru cel greșit și împiedicat de tine spre vindecare, spre ridicare, spre nedespărțire de Dumnezeu.

Când Israel călca făgăduințele cele pentru el prin nepăsarea lui de Dumnezeu și de cuvântul Meu de peste el ca să nu-l asculte, Eu Îmi luam mâna și binecuvântarea Mea de peste el și cădea Israel rob sub stăpânire păgână sute de ani din neam în neam pentru certare, fiindcă el nu se îndrepta când greșea. Îmi luam mâna de peste el și îl lepădam, căci omul nu se întoarce, nu se umilește și cade în umilință forțată când nu se umilește.

Omul voiește și tot voiește să-l înțeleg Eu pe el, nu el pe Mine, și aceasta îi este lui numai pagubă multă și mereu, cu care el se va întâlni apoi, așa cum pățea și Israel mereu, mereu.

O, am înnoit lumea pe vremea lui Noe, dar după ce s-au dat jos din corabie sufletele salvate din potop s-au apucat ca și oamenii de până la ei, s-au apucat să aducă jertfă lui Dumnezeu cu ardere de tot, s-au apucat de mâncat și de băut. O, atât de mult M-am mâhnit când am văzut iarăși jertfă cu sânge, încât am rostit cuvânt la supărare și am spus: *«Mâncați tot ce se mișcă!»* și am adăugat cu durere, «*dar și iarba verde să o mâncați!»* Am socotit apoi cu Moise să aleg între vietăți pe cele de mâncat, căci toți oamenii mâncau carne și numai carne. N-am putut, o, iarăși n-am putut să-i opresc pe oameni de la carne, n-am putut, decât numai acum pe voi pentru hrană de rai, hrană de veșnicie cu voi, fii ai cuvântului facerii omului nou după Hristos.

Iată, creștinilor, sfat sfânt vă dau, și care vă păzește de păcatul limbii: Fiilor, vorbiți mai puțin, mai ales când inima vă este încordată și nemulțumită, căci vorbirea gurii este primejdioasă și vă bagă sub vină, fiilor. De aceea luptați-vă să nu fugiți de mustrare și, din contra, să fugiți spre ea, căci ea vă ferește de cădere de la Dumnezeu, fiilor, de certare vă ferește, de pedeapsă pentru greșalele împotriva lui Dumnezeu și ale vieții voastre veșnice. Vine ridicarea celor adormiți și se vor încheia trupurile lor, ca apoi să se întrepătrundă laolaltă cu cei ce sunt în trup, și ridicarea împreună în sus apoi pentru întâmpinarea Mea cea văzută precum este scris, dar să nu vă găsească departe de Dumnezeu această măreață împlinire, și de aceea spun: privegheați, fiilor!

O, feriți-vă de necredință, măi fiilor! Necredința este cel mai greu păcat, dar și mai greu decât acesta este păcatul necredinței în cuvântul venirii Mele azi pe pământ cuvânt, căci lucrarea Mea de azi este proorocită prin Scripturi și se numește lucrarea și vorbirea Duhului Sfânt, Care din Mine ia și aduce pe pământ spre mântuirea celor ce cred și primesc de la Dumnezeu pentru ei, și pentru Dumnezeu de la ei apoi, și iată, neumilința se mai dă bătută, dar necredința Îl desființează pe Dumnezeu din mintea și din inima omului și e cel mai greu acest păcat.

O, mama Mea, am grăit mult. Cuvântul Meu are tărie mare în ziua ta de serbare, iar Eu voiesc să te știu cu bucurie pentru lucrul Meu cel de azi, mamă.

— O, numai de bucurie am parte când Tu lucrezi peste poporul Tău și peste pământ, Fiule Iisus. Cuvântul Tău este de ajuns de fiecare dată, iar eu am stat cu bucurie și am luat de la Tine numai mângâiere în ziua mea de serbare și le dau lor în ziua aceasta mângâierea mea cea de la Tine, și le-o dau lor toată, Fiul meu scump, Iisus.

— Așadar, pace vouă fiilor! Mama Mea vă dă vouă mângâierea Mea cea pentru ea, și așa să lucrați și voi, căci voi sunteți bogați de Dumnezeu, și precum bogații de pe pământ nu pot intra în rai decât dacă-i duc acolo cei săraci, tot așa bogații în Dumnezeu trebuie să aducă la Dumnezeu pe cei săraci de Dumnezeu și de cer și să le dea lor raiul, căci Eu pentru om am făcut raiul, și pe pământ l-am făcut, și l-am așezat în cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu ca să-l pot ocroti de cei răi, iar Eu îl voi arăta curând, și raiul va fi văzut de pe pământ. Amin.

Încă și încă acum, binecuvântare și putere sfântă peste voi pentru lucrul cel mare de la Maluri, fiilor lucrători cu Dumnezeu! Se fac pregătiri în cer ca pentru defilare. Se poartă stoluri de îngeri pe deasupra și veghează și lucrează aici cu voi pentru Dumnezeu și pentru voi. Fiți bogați de Dumnezeu și fiți binecuvântați pentru lucrul vostru cu Dumnezeu! Fiți tot timpul binecuvântați, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2024

Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Grăirea Domnului cu antichrist și cu poporul român. Slujitorii de altare dau mâna cu antichrist. Cel mai de preț este cel ce face voia lui Dumnezeu. Iubirea îl vindecă pe om de el însuși. Cel neascultător pierde ocrotirea Domnului peste el. Îndemn pentru împlinirea povestei lui Dumnezeu cu oamenii.

Vin cu sfinții în zeci de mii, așa cum este scris despre venirea Mea. Mă trimit Scripturile să vin, și iată, vin, că a venit vremea acestei Scripturi. Se pleacă cerurile și coboară Domnul pe nori de heruvimi și umblă pe aripile vântului și-Și slobozește glasul, precum este scris, că e vreme de necredință și se leapădă oamenii de Dumnezeu și-și aleg alt împărat, pe potrivnicul Meu, pe antichrist, pe cel care după numele Meu și-a făcut nume de potrivnic, potrivnicul lui Hristos, și iată, vin și stau în luptă cu el, că a venit vremea să-l scot la iveală și de aceea vin cu sfinții și se pleacă cerurile să vină Domnul și să-Și lase glasul Său peste pământ.

În zi de sărbătoare de sfinți pentru neamul creștinesc, neamul lui Hristos, Îmi așez în carte cuvântul și merg cu el grăind și descoperind oamenilor de pe pământ venirea Mea cu sfinții ca să izbăvesc neamul creștinesc de sub vrăjmașul antichrist și să dau cu el lupta cea scrisă în Scripturi să vină și să Mă arate biruitor asupra lui, căci sunt Cel proorocit de Scripturi, Cel vestit de proorocii Duhului Sfânt ca să vin să împlinesc cele proorocite despre Mine, și am venit acum două mii de ani și am făcut lucrarea Tatălui, Care M-a trimis, și am spus atunci că iarăși voi veni și voi da lupta cu potrivnicul Meu, cu fiara cea cu multe capete, cu tine, antichrist, căci fiară ești, iar Eu sunt Mielușul Tatălui Dumnezeu și te voi sufla dinaintea Mea cu suflarea gurii Mele, așa cum este scris despre Mine și despre tine, iar tu ești fricos de tot și te faci de râs, căci și tu lucrezi după Scripturi, și nu se poate împlini pe pământ nimic în afară de cele scrise în Scripturi, că în ele a lăsat scris Dumnezeu tot ceea ce trebuie să se întâmple și

toată biruința lui Dumnezeu asupra ta.

O, ce nume ai! Ești numit după numele Meu potrivnicul Meu. Numai lângă Mine ai nume. Numele tău Mă mărturisește pe Mine și pe tine, cel potrivnic Mie. Tu ești șarpe veninos, ești împotriva cerului și a raiului încă de la început. Ești praf și cenușă în fața lui Dumnezeu. Dai să te arăți tare, dar ești fricos de tot și tremuri cu toată armata ta, căci ți-e frică de Mine, și scrie în Scripturi că ești blestemat pentru vecii. O, ce să-ți fac? Îngâmfarea nu are leac, și toți îngâmfații sunt armata ta, iar cei blânzi și smeriți ai Mei îți șterg urmele de peste tot prin bunătatea lor cea de la Mine. N-ai oaste puternică, o, n-ai, căci Duhul Meu stă împotriva ta de șapte veacuri și mai bine și-ți stârnește teamă tot mai mare. Te voi scoate la iveală și te voi dezveli de toate vopselele de pe tine și te vei arăta fără să vrei și te va vedea toată suflarea că ești potrivnicul lui Hristos, că ești dușmanul Meu și că Eu sunt Mântuitorul și Izbăvitorul omului, Eu, nu tu, Eu, Cel ce am făcut cerul și pământul și omul, Eu, nu tu, auzi?

O, vei tot auzi acest cuvânt al Meu. Te vei tot înfiora de suflarea gurii Mele, care te scoate la iveală și te umple de frică și lupți cu îngâmfarea ca să-ți acoperi frica și știi că vei fi dat de gol cu toată lucrarea ta ascunsă, cu tot întunericul ei cel împotriva vieții omului. Mă cunoști din rai, de când Mi-ai devenit potrivnic. Ești duh neputincios față în față cu Dumnezeu. Ai rămas cu duhul îngâmfării, care-ți dă puterea cea rea ca lucrare a ta. Iată, vine clipa să te arăt cu toată truda ta cea rea și veche de veacuri, că am în față lucrarea și așezarea pe pământ a împărăției lui Dumnezeu și a raiului, iar tu nu va mai fi să-Mi stai în preajmă, căci Eu sunt îmbrăcat cu puterea Tatălui în cer și pe pământ, așa cum am lăsat cuvânt acum două mii de ani, și e vremea să dovedesc acum aceasta, și e vremea Mea și vin cu ea pe pământ pic cu pic, iar tu pic cu pic cazi și te prăbușești cu toate scaunele tale, cu toată armata ta, căci așa este scris. Acest cuvânt este Iisus Hristos, Cuvântul Care grăiește peste pământ și vestește venirea Mea, iar tu piei din calea Mea, căci Eu, Domnul, îți poruncesc aceasta, în vreme ce tu dai să crezi că mai poți fi. O, nu, că vine lumina, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți și cu tronul slavei Sale, care va străluci deasupra pământului român, aici, unde Eu, Domnul, dau lupta Mea de biruință asupra lui satana cu nume de antichrist, potrivnicul lui Iisus Hristos. Amin.

O, popor român, rămâi creștin, fiu român! Voiește potrivnicul antichrist să te despartă de Dumnezeu și să crezi în el. Ești de viță bună și trebuie să veghezi tot timpul ca să nu fii prins pe neveghe sub călcâiul vrăjmașului Meu și al tău. O, rămâi la veghe, că e vreme de război nevăzut și voiește dușmanul Meu și al tău să pierzi ocrotirea Mea de deasupra ta. O, nu se poate. Mama Mea Fecioara are oaste cerească deasupra ta pentru Mine și pentru tine. Oștirile cerești te veghează zi și noapte pentru lucrarea cuvântului Meu din mijlocul tău. Ai cerul de sfinți și de îngeri de partea ta, iar Eu sunt cu tronul slavei Mele pe vatra ta și Mă împart cuvânt peste pământ ca să-l gonesc pe vrăjmașul antichrist și să te ocrotesc de momelile lui, cu care dă să-ți rupă cămășuța de creștin și să te facă păgân după legea lui otrăvită, otrava păcatului, căci păcatul este otrava care mușcă din om pic cu pic cu dulceața lui cea nimicitoare, și la care trag duhurile rele, care se hrănesc de la om.

O, popor român, ai grijă cu veghe mare să nu te vândă cei care au lucrarea de păstori peste tine, căci slujitorii de la altare dau mâna cu dușmanul Meu antichrist și n-au putere să se împotrivească. Tu însă rămâi creștin și nu tăcea pentru Domnul Dumnezeul tău și mărturisește-L pe El ca să nu pierzi de peste tine ocrotirea lui Dumnezeu pe o vreme așa de rea între pământ și cer. Așadar, nu uita, nu uita că ești creștin, nu uita să fii creștin, căci creștinul este scump de tot pe pământ, cât Dumnezeu de scump și de mare, că are de Stăpân pe Dumnezeu.

Iată, e frământătură mare și multă de jur-împrejur peste popoare și e vreme de veghe și te îndemn să stai cu Domnul la veghe peste vremea aceasta, popor român, că iată, și la tine este frământătură acum pentru cel care va fi să se suie pe scaun de domnie peste țară și nu-i nimeni cu Dumnezeu între cei care s-au înscris la sorți. O, ce voi face, oare? Eu, Domnul, stau din partea cerului Stăpân al tău și cârmuiesc Eu, dar tu, popor român, cum vei lucra? Am pe vatra ta venirea Mea cuvânt peste pământ și Mă împart peste tot și dau să strig peste popoare și să le spun că e vreme rea, că e neam ridicat asupra altui neam, precum este scris, dar mai rău decât aceasta este primejdia necredinței, căci satana voiește să biruiască peste tot și să spună că nu este Dumnezeu. O, cine ar mai fi ocrotit pământul și lumea dacă n-ar fi Dumnezeu, Cel Care a creat totul? Iată de ce vine Domnul pe pământ cuvânt! O, cum să nu vin și să-i izbăvesc pe cei iubiți ai Mei, pe cei ce iubesc pe Dumnezeu Care vine cu sfinții, precum este scris să vină și să izbăvească lumea de necredință și de întunericul cel de la necredință?

Vine Domnul! Auziți voi, popoarelor? Vine Domnul pe pământ cuvânt, vine și rostește peste voi: Pace vouă! Auziți? Voi, cei care vă vreți mari pe pământ, o, nu puteți fi mari decât dacă aveți mare peste voi pe Dumnezeu. Nu are nimeni preț mai mare ca și cel ce face voia lui Dumnezeu între oameni. Cel ce-și face voile nu are niciun preț, de vreme ce se prăbușește mereu față în față cu voile sale. Cel ce face voia lui Dumnezeu și a aproapelui său, acela este cât cerul și pământul de mare și este din Dumnezeu unul ca acesta și are preț mare. Iată, iubirea este cea care vindecă omul de el însuși, iubirea aduce pacea între popoare, iubirea înseamnă Dumnezeu pe pământ cu oamenii, și de aceea vine Domnul cuvânt pe pământ, și pământul își cunoaște Făcătorul și Îi face primirea, chiar dacă oamenii pe pământ sunt reci cu Dumnezeu.

O, fii ai cuvântului Meu, am grăit cu potrivnicul Meu și vă am pe voi martori ai cuvântului Meu peste pământ. Toți oamenii sunt slabi și se clatină în vremea aceasta, iar celui ce i se pare că nu poate, e din pricina duhului îngâmfării lucrător peste oameni, căci oamenii nu citesc Scripturile așa cum trebuie citite, și în care este atâta har, atâta învățătură de credință și de mers pe cale cu Dumnezeu. O, n-au oamenii rădăcini în Scripturi și de aceea sunt slabi și se lasă sub înșelarea omului antichrist și-și împart iscodiri, clevetiri vremelnice și pierdere de timp și de minte din cer.

O, fiilor, e mult de învățat despre statul omului în Dumnezeu și cu Dumnezeu. Vine omul la Dumnezeu și nu stă până la capăt pe calea cea sfântă și stă cât stă și începe să se clatine, căci nu are rădăcini în Scripturi și nu știe să se ferească de păcatul despărțirii de Dumnezeu, de duhul lumii, care-l ademenește pe cel nestatornic.

Când omul cade în greșeli este semn că a pierdut de peste el ocrotirea lui Dumnezeu prin păcatul neascultării de sfatul cuvântului Meu, așa cum a pățit Adam în rai până să piardă de peste el ocrotirea Mea, căci după ce s-a trufit el asupra Mea L-a dat pe Domnul de peste el și a căzut pradă lui satana, care l-a văzut despărțit de Dumnezeu și s-a apropiat și

l-a ispitit spre neascultare și s-a făcut atunci satana potrivnicul Meu, ca și omul care L-a dat pe Dumnezeu de peste el, și iată, păcatul este semnul că omul a părăsit ocrotirea Mea de peste el.

Și acum, fiilor din cetate, iar și iar vă îmbrac cu putere de sus pentru lucrul Meu cu voi. Nu uitați că puterea voastră este din Mine, nu de la trupul vostru, care acum se dăruiește pentru lucrarea și înființarea grădinii de rai de la Maluri, locul în care Eu, Domnul, am coborât și Mi-am început pe pământul român grăirea Mea prin trâmbița Mea Verginica în anul 1955.

Va fi mare slava aceea și va mărturisi ea pe Domnul cuvânt peste pământ, iar voi nu vă lăsați, o, nu vă lăsați spre osteneală, fiilor. Iubirea Mea de peste voi să fie mărturisită de voi prin iubirea și truda cu care voi stați la datorie pentru slava Mea cu voi, pentru mărturisirea Mea cu voi peste pământ, fiilor.

O, iată, iată, se adună pic cu pic și se așează din greu filă cu filă măreața istorie a cuvântului Meu cu care stau peste pământ de șaptezeci de ani, fiilor, și de aceea iar și iar Mă aplec și vă cer vouă să vă fie dulce truda aceasta, căci trebuie lucrat cu iubire multă și cu dăruire și mai multă. Trebuie calm și răbdare, chiar dacă vi se pare greu lucrul cel care va aduce spre vedere istoria Mea cea de o sută de ani pe pământul român, dintre care treizeci de ani pentru pregătirea trâmbiței Mele, Verginica, și apoi șaptezeci de ani de cuvânt, cuvântul Meu peste pământ, fiilor, și cu care am început de la Maluri în anul 1955. Trecerea acestor ani o avem de scos la vedere și e așteptare mare din partea voastră a acestei împliniri proorocite din vreme prin lucrarea cuvântului Meu că se va lucra și se va arăta peste pământ.

O, fiilor, mai multă grijă, mai multă credință că se poate, mai multă unitate și calm, mai mult timp pentru această măreață lucrare. Feriți-vă de duh încordat, că e grea această lucrare de lucrat, și trebuie pace multă în voi și între voi. Lucrați cu iubire de Dumnezeu și cu iubire între voi, și lucrați cu dăruire și cu cuvânt de îndemn frățesc și spuneți-vă unul altuia că se poate. O, nu vă credeți neputincioși, căci Eu, Domnul, acum două mii de ani am început venirea Mea și vestirea ei și Evanghelia Mea peste pământ cu niște pescari, nu cu cărturari, nu cu învățați ca pe pământ. Aveți tot sprijinul celor din cer, care lucrează înaintea voastră pe pământ, și trebuie doar dăruirea cea de la voi. O, hai tot mai aproape de împlinirea acestei măreţe lucrări cerute vouă de Dumnezeu, fiilor! Vă dăruiesc o fire înnoită, o minte înnoită, o purtare dulce, o putere sfântă, o credinţă mare, pe toate acestea cu voi în lucrare pentru ca să aducem Tatălui această împlinire, şi ca s-o poată Tatăl împuternici peste pământ, fiilor, căci această poveste minunată Îl va lucra pe Domnul în multe inimi şi în multe locuri şi va fi vestit Dumnezeu și România Sa, țara Domnului la sfârșit de timp, și vor înțelege popoarele de pe pământ slava Mea și țara Mea de azi, spre care vor tânji mulți pentru apa cea vie din ea, pentru cuvântul Meu și istoria lui pe pământul român. Fiți, așadar, dăruitori și așezați-vă în voia lui Dumnezeu, că mare este lucrarea Mea cu voi, fiilor.

Cuvioasa Parascheva sărbătorită azi în cer și pe pământ pentru intrarea ei între sfinții cerului așează cuvânt lângă cuvântul Meu și spune ea așa:

— Slavă Ție, Doamne, lângă poporul cuvântului Tău, și să știe el de la sfinții Tăi cât de așteptată este de toți sfinții lucrarea Ta cu el pe pământ și raiul în care vei îmbrăca Tu aceste meleaguri sfinte prin care Tu ai petrecut zeci de ani, ca să pregătești apoi slava cea văzută de peste tot pe pământ și mărturisirea Ta lângă cei care au stat înaintea Ta popor al Tău ca să-Ți împlinești prin el venirea cea de după două mii de ani, Doamne, iar semnele arată aceasta, căci Tu ești cuvânt peste pământ și pregătești prin cuvânt biruința Ta și curățirea necredinței de peste tot prin arătarea Ta cu sfinții Tăi, o, Doamne, căci așa este scris să împlinești acum. Amin.

— Eu, Domnul, cu sfinții vin, iar sfinții vin cu Mine ca răsplată a dragostei lor de Dumnezeu.

Eu, Domnul, suflu tot timpul cu suflarea gurii Mele și curăț cu ea necredința de pe pământ și fac cale minunilor care însoțesc venirea Mea cu sfinții.

Și acum, fiilor lucrători cu Mine în cetate, pace vouă, mereu pace vouă! Prin dăruire și purtare dulce veți arăta voi pacea Mea de peste voi și dintre voi în tot lucrul Meu cu voi. Stați sub lucrarea Duhului Sfânt. Nu stați sub lucrarea duhului vostru, că e Duhul Sfânt lucrător prin voi, fiilor. Povestea Mea din vremea aceasta este frumoasă de tot, măi fiilor. O, lucrați la ea cu toată iubirea Mea din voi, cu toată bucuria voastră cea pentru Mine, și se va arăta ea și va aduce ea în cer și pe pământ mângâiere, multă mângâiere, multă înnoire, multă slavă, multă și tot mai multă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2024

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie

Acest cuvânt este venirea Duhului Sfânt. Crucea este pavăza și semnul poporului creștin. Cel ce greșește împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat. Durerea Domnului de la cei neuniți între ei în viața duhovnicească, cei cu iubire de arginți. Credința trebuie să fie feciorelnică. Binecuvântare pentru sporul lucrului la Maluri. Pace peste popoare.

Deschideți Domnului, fiilor străjeri în calea venirii lui Hristos! Deschideți cuvântului Meu ca să intre la voi în cetate și în carte, fiilor!

Pace vouă, o, pace vouă! Iar și iar pace vouă, fiilor lucrători cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, o, că nu mai am alții, nu mai am cu cine să Mă sprijin între cer și pământ, și de aceea pace vouă, și să iau Eu din ea, să iau de la voi ceea ce Eu vă dau vouă, ca iar și iar să vă dau și să fiu lucrător peste voi și între voi și să pot pătrunde cu cuvântul Meu peste pământ și să desțelenesc cu el învârtoșarea inimilor și a cerbiciilor, o, că nu mai au nevoie de Dumnezeu cei de pe pământ, și dau să-Mi ia locul de cârmuitor peste ei, peste toate, și nu știu ei că numai Eu, Domnul, sunt Cel ce sunt, și nu Mă poate nimeni da în lături, și numai Eu cârmuiesc peste ce zic ei că fac și că pot și ei, și aceasta pentru că numai Eu sunt Cel ce sunt, și numai Eu am acest nume!

Eu sunt Cel ce sunt, numai Eu, fiilor, și iată, iar și iar Îmi scriu prin voi în cetate cuvântul Meu peste pământ și spun așa:

Acest cuvânt așezat de Mine pe pământ în vremea Mea cu voi este lucrarea și venirea Duhului Sfânt al Treimii dumnezeiești, și fericit este cel ce nu săvârșește împotrivire sau necredință sau lovire asupra lucrării Duhului Sfânt, că acela va fi al Domnului pe veci și al veșniciei cu Dumnezeu Cel slăvit în Treimea Cea de o Ființă, fiilor, o, și nefericit va fi cel care păcătuiește cu inima sau cu limba păcat împotriva Duhului Sfânt, căci Eu am spus acum două mii de ani că unul

ca acela nu va fi iertat, căci timpul a fost în toată vremea lucrării Tatălui și lucrării Fiului, și nu mai este Dumnezeu mai mult decât această măsură lucrătoare peste oameni, și iată, Duhul Sfânt întregește lucrarea Treimii Cea de o Ființă, și trebuie să aibă capul pe umeri toți cei care au avut soarta dată de sus din cer să se întâlnească pe pământ cu Dumnezeu Duhul Sfânt, și trebuie credință fără de întoarcere, ca să nu păcătuiască nimeni fără de iertare apoi, fiilor, căci Eu am cuvântat acum două mii de ani și am spus: *«Oricine păcătuiește asupra Fiului i se va ierta, dar dacă face aceasta asupra Duhului Sfânt nu va mai avea cum să fie iertat»*, căci Domnul atâta este: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar când am spus acum două mii de ani să se boteze oamenii de pe pământ în acest nume, le-am spus ucenicilor cărora le-am lăsat de lucru după suirea Mea lângă Tatăl și le-am spus lor: *«În numele Meu veți lucra semne și minuni pentru credința oamenilor și veți merge în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh ca trimiși ai Mei».*

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, iată, voi sunteți trimișii Mei peste pământ cu lucrarea Duhului Sfânt venită din cer peste voi ca s-o împărtășiți voi peste tot în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

O, ce să fac cu cei ce nu știu acest semn și nu-l vor peste ei ca semn că sunt creștini, fii ai lui Dumnezeu între fiii oamenilor? Eu am înființat cu glasul limbii Mele acest semn al neamului creștinesc și i-am spus cruce și l-am dat ca steag al celor că Mă mărturisesc Dumnezeu și Păstor al lor. Dumnezeul Cel întreit după nume și după lucrare a așezat peste pământ semnul Său ca să pecetluiască și să-i însemneze cu el pe cei care sunt ai Săi între oameni ca fii ai lui Dumnezeu, și am grăit prin strămoșii cei sfinți ai Duhului Sfânt și am arătat fiilor iubitori de Dumnezeu semnul Sfintei Treimi ca să-l așeze ei peste ei și am spus să-și îndoaie spre podul palmei cele două degete mici ale mâinii drepte, iar pe celelalte trei să le țină strâns unite și să arate cu ele numele lui Dumnezeu peste ei și să le așeze pe frunte pentru Tatăl, apoi pe piept pentru Fiul, și apoi în dreapta și în stânga pe umeri pentru Duhul Sfânt și să pecetluiască apoi numele Treimii dumnezeiești peste ei rostind cuvântul amin.

O, am spus acum aceasta ca să audă cei neștiutori cuvânt din cer prin care Dumnezeu le spune celor fără de cruce peste trupul lor că numai poporul cel cu cruce este mărturisitorul care lucrează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar ceilalți rătăcesc și trag spre rătăcire pe mulți, și se războiesc cu Dumnezeu și cu crucea și cu cei purtători de cruce, căci crucea este pavăza și semnul poporului creștin de pe pământ și este steagul de biruință lăsat din cer pentru fiii lui Dumnezeu. Amin.

E zi de sărbătoare, fiilor, și stau deasupra voastră cu ceata mucenicilor veniți de pe pământ la cer biruitori prin cruce împotriva necredincioșilor și idolatrilor, împotriva împăraților păgâni, o, și am sărbătoritul zilei de azi pe mucenicul Dimitrie și vin la voi cuvânt în zi de sărbătoare de sfinți și așezăm sfat de trebuință pentru mersul Meu cu voi în numele Duhului Sfânt, cu Care Dumnezeu Își întregește întreita Sa lucrare spre sfârșitul cel măreț al Său peste pământ, și spre începutul cel nou despre care scrie în Scripturi că va fi, iar voi să nu mai aveți altceva de lucrat, decât această slavă a Mea cu voi, fiilor, și de aceea vin Eu mereu și vă întăresc mereu trupul și duhul cu puteri cerești, căci sunteți puțini de tot sub această sarcină, o, că am avut atâta popor vreme de șaptezeci de ani de cuvânt, dar n-au putut creștinii să se dea Mie ca lucrători, căci ei aveau ale lor de purtat, iar Eu am așteptat cu duhul durut de dor să veniți voi lângă Mine și să vă ajut să lepădați toate pentru numele Meu, ba și pe voi înșivă, ca să nu aveți voi nimic al vostru decât pe Dumnezeul Cel întreit lucrător și să-Mi dați Mie prețuirea și iubirea ca să lucrez Eu cu ele pentru cele ce mai sunt de împlinit, în vreme ce pe pământ toţi îşi văd de ale lor, dar noi lucrăm şi mergem spre biruința Mea cu voi, și de aceea am spus să se ferească cei care au cunoscut venirea Mea de azi, să se ferească să dea în voi cu îndoială sau cu duh de judecată. Să se ferească de păcatul limbii i-am învăţat pe toţi, o, că nu mai e vremea iertării acestui păcat asupra Duhului Sfânt, cu Care Eu Domnul lucrez prin voi în vremea aceasta, şi mai degrabă să se grăbească toţi spre duh de umilinţă şi de păreri de rău pentru nedragostea şi neînţelepciunea lor, pentru tăgăduirea pregătirii cea pentru sfinţi la sfârşit de timp, pentru întârzierea lor aşa de mare prin nepăsarea de Dumnezeu, o, fiilor.

Șaptezeci de ani de cuvânt ai Duhului Sfânt, șaptezeci de ani de nepăsare a celor ce nu s-au grăbit să-Mi fie lucrători la greu, familii de creștini care nu stăteau înaintea Domnului toți odată la orele de rugăciune sub același acoperiș, fără de unire sfântă la masa frățească, despărțiți între ei prin multe, tăinuind unii de alții multe, despărțiți la masa de bucate, unde Mă chemau să binecuvintez dacă Mă mai chemau ca frați laolaltă prin rânduieli sfinte ca în cer. Ba mai rău și mai rău ca aceasta, aveau pungi mai multe fiecare cu tăinuirile lui, iubirea de argint numindu-se această patimă ucigătoare de suflet, o, și iată despărțire între frații laolaltă sub același acoperiș și ogradă, și ce să fi făcut Eu, Domnul, în toată această vreme de la această lipsă de iubire și de despărțire între frați cu ascunderi între ei, cu fel de fel de obiceiuri și dorințe? O, cum puteam Eu să fiu una cu ei când ei nu erau una în toate și în Hristos apoi? O, ce durere, ce lungă, fiilor! Ce puțin este Dumnezeu înțeles de om! Au muncit, bieții de ei, până la ultimul bănuț să-și poarte copiii prin școli pentru trai pământesc apoi, fără drag de Dumnezeu nici părinții, nici copiii, fără milă de durerea Mea de la răceala lor de Mine, o, și ce le-a mai folosit lor credința că Eu sunt acest cuvânt dacă ei nu dovedeau prin fapte credința lor? Femeia avea o pungă, bărbatul alta, copiii la fel, și iată păcatul iubirii de argint în pasul creștinilor care au cunoscut de aproape cuvântul Meu, dar fără pas mântuitor spre Domnul!

O, fiilor, a stat aproape de poporul Meu în ultima vreme o inimă de creștin iubitor de frați ai Mei, o inimă caldă, la care Eu, Domnul, priveam mereu, în vreme ce el își strângea agoniseala muncii sale bob cu bob pentru fiul său ca să-i facă viață fără lipsuri pe pământ, și a mers așa fără răgaz până ce le-a lăsat pe toate într-o zi, căci l-am luat dintre ai lui ca să-l opresc să-și agonisească și i-am pus la lucru pentru sufletelul său pe slujitorii spre Mine în poporul Meu ca să strige ei la Mine iertarea lui și dezlegarea sufletelului lui, căci iubirea de arginți îi oprea pașii spre cer și nu găseam cum să-l ajut.

Iată, fiilor, așa au călcat mulți orânduiala cea mântuitoare între cei ce au stat aproape cu cuvântul Meu în acești șaptezeci de ani de cuvânt ceresc, căci dorințele le erau mai mari decât voia Mea din partea lor lucrată, iar călăuză nu căutau pentru ei, și așa au mers după placul lor zi după zi, pribegi printre fiii lumii, muncind doar pentru trup, spre nicăieri îndreptându-se, iar în ziua Mea cea mare Îmi vor spune ei: *„Doamne, am fost și noi cu Tine!”*

Iar și iar așez cuvânt în carte și spun iarăși: Această lucrare de cuvânt este lucrarea Duhului Sfânt al Treimii

dumnezeiești, o, și ce faci tu, care îndrăznești să lovești din părți spre ea, crezând că lovești oameni, când tu lovești în Duhul Sfânt? Dacă cei ce Mă poartă cuvânt peste pământ îți par greșiți, o, cine ești tu ca să te ascunzi sub ceea ce dai să zici împotriva lor? Oare nu Eu, Domnul, sunt Cel Care am grijă de ei, Eu, și nu tu? Iată, dacă te ascunzi sub cuvinte cu care lovești înapoi ca să ieși tu bine pentru clătinarea ta, o, uită-te bine la cei clătinați prin vreme, că toți cei care au făcut ca tine lovind înapoi, aceia au căzut de pe calea cea cu mers a cuvântului Meu povățuitor prin vreme grea, și toți cei care au judecat ca tine nu sunt alții decât cei care au lovit înapoi pentru nestatura lor, pe care ar fi putut să și-o îndrepte dacă trăgeau spre vindecare.

Iată, îndoiala înjumătățește biruința și mersul pe cale cu Domnul. Cel ce-și clatină mintea, și apoi credința, amețește apoi, căci neascultarea de cuvântul Meu aduce neîmplinirea creștinului pentru Mine și cade și altul prin cel care cade și se ia unul după altul cum s-a luat Eva după șarpe în rai și a făcut ea călcarea cuvântului Meu, prin care a căzut și Adam apoi.

O, fiilor, o, fiilor care stați sub Duhul Meu, credința voastră trebuie să fie feciorelnică, fiilor. Oricât ar greși creștinul, el trebuie să aibă grijă să nu i se întineze credința și puterea ei și curățenia ei cerească, iar dacă altfel se întâmplă în inima creștinului cunoscător de Dumnezeu în acest cuvânt, iată, precum a căzut omul care s-a făcut potrivnic lui Dumnezeu în rai, așa s-a întâmplat și cu cei desprinși din brațul Meu părintesc în toți acești șaptezeci de ani de cuvânt și și-au rătăcit mintea cu împrumutatul unul de la altul spre despărțirea lor de Mine, făcându-se unul altuia șarpe care îndeamnă spre neascultare din creștin în creștin, și iată, minune mare ar fi fost acum să fi avut Eu mulți fii la împlinirile cuvântului Meu spus din vreme pentru vremea aceasta a slavei Mele cu poporul cel ascultător, iar noi mergem prin greu și trimite Domnul îngeri în ajutor vouă, căci aveți lucru mult de lucrat, așa cum Eu vă dau, precum și Mie Mi-a dat Tatăl când M-a trimis să lucrez pe pământ pentru mântuirea multora, o, fiilor.

Și acum, cât despre frământăturile de pe pământ între oamenii care se cred mari și mai mari în vremea aceasta, citiți din psalmii care spun că Domnul spulberă sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și disprețuiește sfaturile căpeteniilor, și numai sfatul Domnului rămâne veșnic din neam în neam, prin neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, ales spre moștenire Luișì.

Mucenicul Dimitrie se mângâie cu dragostea cuvântului Meu și ia din el dragoste și vă dă vouă din ea și vă dăruiește tărie sfântă vouă, iar Mie Îmi mulțumește sfios pentru cuvântul Meu cel mare în ziua lui de serbare între sfinți și-Mi dă toată întâietatea, iar el rămâne rugător Mie pentru cei ce ascultă între voi pe Dumnezeu pe pământ, fiilor.

Acum Eu, Domnul, binecuvintez grija voastră pentru lucrările Mele cu voi la Maluri, iar voi puneți inimă lângă inimă și putere lângă putere prin harul Meu de peste voi, și lucrați, fiilor, cu har mare, că iată, vremea ține cu noi, dar noi să cerem Tatălui aceasta, iar voi îmbrăcați-vă bine și lucrați încălzindu-vă cu Mine și cu îngerii, o, că așa este frumos, să poată Dumnezeu, fiilor.

Iar voi acum va fi să vă faceți un picuț de timp și pentru așezarea praznicului sfinților arhangheli în cetate, la care masă vin cei adormiți de la Adam și până la voi, vin, fiilor, cu duhul plin de dor, vin și se încălzesc și Mă așteaptă să vin cu cea din urmă suflare a gurii Mele și care va suna întâlnirea cea mare și marea mângâiere, fiilor.

Trimit cuvânt peste popoare și le spun lor: Pace vouă, popoarelor!

Pace vouă, celor ce sunteți între popoare sub steagul crucii lui Hristos, și care mărturisește prin semnul ei pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt!

Pace și biruință sfântă peste popoarele purtătoare de semnul sfintei cruci!

Pace și popoarelor care nu sunt potrivnice celor ce sunt cu Dumnezeu în lupta lor cu necredința de pe pământ!

Vine praznicul Nașterii lui Iisus Hristos, vine și strigă peste tot, strigă Domnul: Pace vouă, popoarelor! Lăsați jos armele de război și luați crucea, semnul biruinței neamului creștinesc de pe pământ în lung și în lat, căci dacă n-ar fi creștinii crucii pe pământ, o, n-ar mai fi nici pământul și nici ce este pe el, căci creștinii sunt sufletul pământului pe pământ.

O, pace ție, poporul Meu prin care Eu, Domnul Iisus Hristos, trâmbițez în lung și-n lat glasul cuvântului Meu peste pământ!

Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2024

Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Cel ce are doică crește pentru cer. Fiii ascultători să aibă grijă de Domnul cum are grijă mama de pruncul ei. Fiți frumoși prin duhul duioșiei! Domnul îmbrățișează România! Sărbătoarea cea de șaptezeci de ani de cuvânt va uni cerul și pământul în slavă. Despre ferirea de vorbire cu femeie și umblatul singur în cetate. Cei adormiți, uciși în război, primesc răscumpărarea, viața veșnică. Domnul caută să scape de osândă pe cei atrași în cursa necredinței.

Vine Domnul pe pământ cuvânt, însoţit de cetele îngereşti şi de puterile cereşti şi de sfinţii Săi în zeci de mii. Vine Domnul însoțit de îngerul Său, Mihail arhanghelul.

Să se deschidă porțile cetății cuvântului Meu de pe plaiul neamului român, țara Mea de la sfârșit de timp, țara întoarcerii Mele de la Tatăl ca să-Mi așez pe ea împărăția Mea și să se ducă vestea până la margini că Eu, Domnul, am o țară și un popor crescut de cuvântul Meu, de doica cea din cer, căci fără doică nu Mă mai cunoaște omul de Părinte din cer și-și face voia sa ca orice copil răsfățat de părinți, și din care Eu nu pot să-Mi fac un ucenic Mie, dar dacă el are doică ea îl ține de mână și-și pune inima în mâna ei și crește viguros și are cine să-l vegheze și să-l călăuzească pentru pașii lui frumoși pe calea cea cu slavă pe ea.

Pace ție, cetate a cuvântului Meu, și pace vouă, celor ce vegheați pentru Domnul în cetate! Îngerul Meu, Mihail arhanghelul, sună și merge înaintea Mea ca să intru în cetate și în carte, fiilor. O, dacă fiecare ființă are împărțit înger de veghe dintre îngerii lui Dumnezeu, Eu, Domnul, cum ar fi fost să nu am înger? Îl învăț pe creștin să nu uite de îngerul său, care îi scrie înainte și în urma sa pașii toți, faptele toate, gândurile și cuvintele, și care nu se pierd pe nicăieri și merg la Dumnezeu prin îngerul cel păzitor din partea Mea.

O, pace vouă, celor ce v-ați adunat în zi de praznic sfânt vestit de Mine să se așeze aici în cetate pentru îngeri, și pentru cei trecuți cu trupul vreme de șapte mii de ani și mai bine, și care sunt chemați aici acum, la pomenirea lor de la masa aceasta pentru ei, o, că mare așteptare este peste ei să

vin Eu să le gătesc izbăvirea cea de veci și veșnicia cea dulce cu Mine! Iată-i, se uită după voi, după ai lor de pe pământ, după o salvare, căci cei după trup ai lor de pe pământ, unii iubesc cerul și lucrul cel pentru cer și pentru cei plecați din neamul lor, iar alții iubesc pământul cu cele de pe pământ, și iată, unii devin rugători în cer pentru ai lor de pe pământ dacă au rudenii unite cu cei din cer, cu sfinții și cu ascultarea de Dumnezeu, iar alții din cei plecați așteaptă de pe pământ rugăciuni și n-au mângâieri și bucurii, dacă ai lor de pe pământ sunt pământești și despărțiți de cer, de dragostea de Dumnezeu și de sfințenie, că iată, omul se iubește pe sine și stă departe de dragostea cea de sus.

Aici, în cetate, se apropie cerul de pământ și se lucrează de sus și de jos izbăvire mare, și de aceea nu uitați, fiilor de aici și de peste tot iubitori ai venirii Mele cuvânt spre voi, o, nu uitați să fiți cu Mine mereu, mereu. Țineți-Mă lângă voi tot timpul, țineți pe Domnul cu voi, căci dacă nu stați cu El aproape faceți multe în numele Lui, faceți din mintea voastră, din dorințele inimii voastre, și care vă pot aduce pagube grele și dureri. Când voi dați să călcați cuvântul Meu de peste voi și faceți ca voi, o, voi nu mai luați de la Mine, nu vă mai place să fiți și să lucrați după plăcerea Mea, și vă simțiți stingheri de Mine când dați să faceți ca voi, și nu ca Domnul, și mai degrabă alegeți să călcați peste voia Mea pentru voia voastră, și nu Mă mai vreți cu voi și lângă voi, și vă pitiți de Mine ca Adam.

O, creștine care Mă știi pe Mine în acest cuvânt, ia aminte ce-ți spun, că mulți au venit și au auzit și au crezut, dar n-au priceput deplin ce înseamnă această lucrare de cuvânt și s-au jucat în mintea lor între credință și necredință și și-au pierdut puterea cea de sus pentru ei. Îți va curge lacrimă durută pentru tot timpul tău cel rece lângă izvorul Meu de cuvânt, că numai cuvântul Meu va mai putea mângâia lacrima ta. Mila Mea e mare în vremea aceasta de slavă a Mea pe pământ, iar tu vei sta în fața multora care vor gusta din acest izvor și te va durea vremea ta rece când vei vedea harul și darul Domnului peste cei atât de fierbinți, care vor veni din cele patru zări și vor gusta din venirea Mea în izvor de cuvânt și vor afla cât l-am strigat pe creștin, cât am stat de aplecat ca să-l învăț tot timpul, cât am așteptat să-l fac ucenic vrednic de slava Mea, de iubirea de Dumnezeu, iar el a fost rece și n-a voit doică pentru dragostea lui, care înseamnă viață, căci numai dragostea va rămâne în viață, numai ea.

Grăiesc față în față cu oștirile îngerești. O, cum să fac să zidesc în creștin duhul duioșiei și să se vadă acest duh prin cuvinte dulci și duioase, prin milă și ajutorare, prin căldura inimii, prin simțământul frățesc și părintesc între semeni, ca să pot Eu să locuiesc între cei cu felul Meu de a fi viețuitor laolaltă cu frații?

O, fiilor ascultători, să învețe toți să aibă grijă de Mine ca de un prunc al lor. Aceasta voiesc. Cum mama nu poate să-și ia gândul de la pruncuțul ei mic, și numai la el își ține și își duce gândul când nu este lângă el din pricina multor griji purtate, tot așa și voi să aveți grijă de Mine, fiilor, ca să fiți mereu cu Mine, ca să fiu mereu cu voi. Vă învăț să fiți ca Mine, să fiți cum sunt Eu pentru voi și cu voi. Cum pruncul nu știe de mama lui și de gândul ei, dar se liniștește doar în brațele ei, tot așa și voi, nu știți cât vă am Eu în gând și în grijă, nu știți, ca și pruncul care nu știe când îl poartă mama lui în gândul ei prin multa ei duioșie pentru el, fiilor.

O, vă învăț să fiți duioși, să fiți ca Dumnezeu, să fiți frumoși prin duhul duioșiei așa cum sunt îngerii, fiilor. Omul are cruzime în inimă de multe ori, și are asprime și duh de judecată asupra semenilor, dar Eu sunt duios ca să împart alin, să mântuiesc, să iert, să mângâi, să vindec, fiilor, numai să Mă ajute omul, să Mă aștepte, să Mă cheme, să Mă vrea aproape cu el.

Îmbrățișez în cuvânt țara Mea de azi. Pace ție, România Mea! Întăresc la hotarele tale cetele îngerești și puterile cerești. Te iubesc din Tatăl, Care te-a ales Mie să-Mi fii cărare peste pământ cu slava cuvântului Meu din mijlocul tău, și cu care Mă vestesc de la răsărit la apus.

Cobor acum binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh peste cei pe care i-am numit purtătorii acestui cuvânt peste pământ și îi întăresc în lucrul lor cel de la Mine ca să-și ducă pe mai departe lucrarea lor cea de la Dumnezeu, că iată, le ies înainte prin inimi pline de dor de Dumnezeu și le deschid cale largă să Mă vestească peste tot, că se apropie slavă mare și se vor întâlni răsăritul cu apusul, credința cu necredința, lumina cu întunericul, albul cu negrul, creștinul cu păgânul, și se va face alegerea și mulți vor lua calea pe care Eu vin și merg, iar satul Maluri, de unde Mi-am început venirea și lucrarea ei, va primi pe meleagul cel mic al lui iubirea multora, o nouă iubire, păstrată tainic de Domnul, Care S-a coborât peste acest sătuț în anul 1955, și căruia Eu, Domnul, îi gătesc acum slava cea profețită să se arate și va fi totul românește, o, că nimic nu este mai dulce ca tot ce este românesc, și va fi frumos ca la începutul lumii și va fi la Maluri sărbătoare dulce și mare mângâiere împărțitoare de pace peste țară și peste pământ, și tot ceea ce va fi în ziua aceea pentru șaptezeci de ani de cuvânt, se va numi Cuvântul lui Dumnezeu, scris peste tot, peste fire, peste oameni, peste inimile lor, peste flori, peste păsări, peste ape, și totul va tresălta și se va vesti peste pământ slava cuvântului Meu și a sărbătorii lui pe pământul român. Se vor întâlni răsăritul cu apusul în ziua aceea de slavă. Cerul și pământul se vor îmbrățișa atunci. Totul va fi sfânt și tot o dragoste, căci sfințenia se naște din dragoste, și toți cei care vor crede și vor iubi cu adevărat vor fi sfinți, vor fi prin dragostea de Dumnezeu, și mulți vor spune fericiți: *„Întoarce, Doamne, fața Ta de la păcatele noastre, și șterge toate fărădelegile noastre, căci noi Te iubim”*.

O, am strigat ani la rând și am tot spus: *«Fugi din lume, fugi de lume, fugi, poporul Meu!»* Lasă să te caute lumea pe tine, dar să te caute pentru că ești al Meu, martorul și vestitorul Meu, nu pentru ca să stai tu în lume și cu lumea, ci pentru ca să vadă lumea la tine iubirea ta de Dumnezeu, bucuria vieții, căci iubirea de Dumnezeu este bucurie, este slavă.

Fiilor, fiilor, feriți-vă de vulpi, feriți-vă de femeie, de vorbirea cu femei feriți-vă, căci ele nu vă feresc, că ele taie capul proorocilor și creștinilor! Feriți-vă de moartea cea prin femeie, că de șaptezeci de ani mor creștinii prin femeie, și femeia e ca iadul pe pământ! O, feriți-vă de umblatul singuri, mai ales prin cetatea Mea singuri, feriți-vă de aceste ascunderi blestemate, că bate la ochi neorânduiala care-i prieșt diavolului, iar Eu, Domnul, nu pentru diavol am așezat cetate mare peste pământ, ci pentru cetele cerești și îngerești și pentru cei cuminți și ascultători. O, nu uitați că Eva a luat sfat de la diavolul, de la șarpe, și a scos de la Dumnezeu pe Adam și au căzut ei de la Dumnezeu luând cuvânt străin pentru pașii lor, căci diavolul a mințit-o pe ea că nu vor muri dacă vor călca cuvântul Meu, iar minciuna a clătinat credința și credincioșia celor doi, o, și așa lucrează până la capăt femeia, spre căderea multora de la Dumnezeu, iar Eu vă spun: înțe-

lepțiți-vă, fiilor, înțelepțiți-vă prin cuvântul Meu de peste voi!

O, iată ce vă spun: Se bucură cu mare bucurie cei adormiți și chemați la masa îngerilor pentru pomenirea lor. Tot neamul celor adormiți de la începutul lumii și până azi, toți au venit la pomenirea lor, alături cu cetele cerești și îngerești. Eu, Domnul, le împart mângâiere și înviere, iar cea mai frumoasă ceată este ceata lui Verginica, trâmbița Mea, și mulți se uită acum aici la masă și mare bucurie au pentru cei după trup ai lor, și care au ținut calea și n-au căzut de pe ea.

Se alătură cetelor celor adormiți morții din războaiele din zilele acestea, căci Eu, Domnul, primesc din cetatea de aici cereri pentru ei și se mângâie duhul lor prin frumusețea Mea și a celor cerești, cu care Eu poposesc cu sărbătoare și cu slavă de cuvânt peste pământ.

Mângâiere, mângâiere, cuvânt dulce și plin de putere, acest cuvânt îl așez peste dureri, peste tristeți, peste dragostea dintre frați, ca să învețe toți de la Mine duhul duioșiei și rodul lui cel sfânt, și pace vouă la masă frățească, fiilor! O, luați mângâiere și fiți ca îngerii lui Dumnezeu, măi fiilor!

Și acum iar și iar binecuvântare și putere și sprijin din cer și de pe pământ vă dau pentru lucrul cel nou de la Maluri. Fiți o inimă toți cei puțini pe care Eu, Domnul, Mă sprijin la lucrul cel sfânt pentru arătarea grădinii de rai peste locul în care Eu, Domnul, am coborât acum șaptezeci de ani și am stat pe piatra casei și Mi-am început prin trâmbița Verginica slava cuvântului Meu peste pământ ani de-a rândul, după ce multă vreme am pregătit-o pe ea ca să Mă țină și să trec prin ea cu cuvântul gurii Mele, și care vine pic cu pic la arătare și va strânge laolaltă sufletele iubirii de Dumnezeu, sufletele care așteaptă, fiilor, iar voi cereți Tatălui să sprijinească truda voastră cu vreme prielnică pentru lucrul de acolo, o, dar nu vă temeți de frig, de nimic să nu vă temeți, căci toate vin și se așează frumos și cu slavă mare, iar Eu sunt la cârmă, sunt lângă voi și v-am învățat în ziua aceasta pe voi să Mă țineți lângă voi și să nu uitați aceasta în toată vremea lucrului vostru cu Mine pentru slava Mea cu voi, fiilor.

O, am de lucru cu îngerii Mei să liniștesc limbile celor ce dau să clatine credința unora dintre cei ce s-au alăturat și n-au vegheat să nu ia de la șarpe sfat pentru credința și ascultarea lor. Vom căuta să mai smulgem din foc pe cei care Mă vor primi să-i povățuiesc, ca să învețe să aibă doică pentru ei, căci cei după trup se dărâmă unii pe alții ca Adam și Eva, pierzând pe Domnul și raiul și credința, iar cei după duh născuți au doică și cresc pentru Mine și rămân ai Mei și vor fi numărați cu cei cărora li se va împărți bucuria cea mare când va veni odihna, după ce lucrul Meu cu voi se va sfârși cu slavă și îl vom dărui Tatălui, de la Care vom primi premiul alergării, mângâierea, marea și multa mângâiere, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2024

Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Domnul grăiește cu România în vreme de cumpănă, când se hotărăsc cârmuitorii care vor fi aleși în fruntea ei. Grăirea Domnului cu neamul român în zilele alegerii cârmuitorilor țării. Lepădarea de credință este fața lumii de azi. Primejdia lupului în haină de miel, lovitură pregătită de antichrist.

Sună trâmbițele îngerilor deasupra pământului şi neamului român, şi toate puterile cereşti îşi iau locul la veghe proaspătă şi ţin pe Dumnezeu Cuvântul pe aripile lor şi cort ceresc se aşează acum peste ţara română ca să nu se clatine ea acum sub lovituri duşmane venite spre ea, căci în văzduhul tău, popor român, sunt multe uşi şi multe ferestre ivite din ascuns, prin care intră şi iese şi iarăşi intră duhul minciunii în multe feţe şi culori şi cuvinte şi dulciuri otrăvitoare fel de fel, toate sub numele lui Dumnezeu, al Celui ce stă pe cruce acum cu tine, căci pe cruce este soarta ta acum, o, şi tu nu ştii, şi crezi că vine pacea, iar Eu, Domnul, stau lângă tine cuvânt şi te povăţuiesc să cercetezi duhurile şi să nu deschizi duhului viclean, care şi-a subţiat şi şi-a îndulcit glasul, împrumutând din limba lui Dumnezeu ca să-i deschizi şi să te înhaţe ca pe iezişorii cei înşelaţi de glasul lupului, şi, deschizând, au fost sfâşiaţi în dinţii celui viclean.

O, deschide-Mi acum! Sunt Fiul Tatălui Savaot şi vin cuvânt la tine în zi de praznic împărătesc pentru mama Mea Fecioara, sub a cărei ocrotire stai tu încă de la naşterea ta şi a Mea între neamurile pământului, popor român. Cort ceresc dau să aşez acum deasupra ta, căci tu ai numai uşi şi ferestre deschise prin văzduh de peste tot, şi te pândesc duhurile rele care intră şi ies şi iarăşi intră ca să te înşele şi ca să te înhaţe, o, că nu mai ai pereţi în jur şi înăuntru ca să te ocrotească şi eşti ca o mieluţă gata de înhăţat de duhul şi glasul cel îndulcit al lupului viclean. O, cum să fac acum, cum să fac să te ajut te întreb? O, cum să te ocrotesc de căderе, cum, dacă tu ai da să nu auzi când vin şi-ţi grăiesc când Mă apropii să te vestesc să veghezi lângă Mine pentru soarta ta de azi şi de mâine? O, pace ţie! Eu, Domnul Dumnezeul tău, Eu, Iisus Hristos, Eu îţi aduc acest cuvânt şi har. De mult te strig ca să stai de partea Mea, aşa cum Eu sunt de partea ta de două mii de ani, ca să te cunoască duhul cel viclean că eşti a Mea, şi nu a lui. Te veghez cu toate puterile cereşti, cu tot ce am în cer ca să nu te pierzi, ca să nu pierzi harul lui Dumnezeu de peste tine. Te-am strigat mereu cu duh duios, cu glas mângâios, şi te-am rugat să stai de veghe lângă Mine pentru tine şi ţi-am tot spus după ce am ieşit deasupra cu cuvântul Meu cel de şaptezeci de ani aşezat de gura Mea pe vatra ta şi ţi-am spus că antichrist şi servii lui ascunşi te pândesc de peste tot ca să te doboare şi să nu mai fii a lui Dumnezeu, căci acest duşman ascuns ştie bine că tu eşti fata Mea frumoasă de la sfârşit de timp şi că am în tine cină de cuvânt de şaptezeci de ani mereu proaspăt. I-am spus puterii ascunse a omului antichrist, să plece i-am spus acestui duh viclean şi să nu se încerce cu Mine şi cu tine. O, vezi de ce i-am spus aşa?

Mă fac cuvânt pe vatra ta ca să-ţi grăiesc acum, popor român, căci încercarea este grea peste tine, dar fii cuminte şi ascultă-Mă, căci glasul Meu nu te înşeală, iar tu scoală-te la veghe, scoală degrab! Stăpânul firii te cheamă şi te povăţuieşte din cer acum, când stai în cumpănă. O, nu-ţi trebuie pace, iubito, căci pacea pe care ţi-o făgăduieşte omul cel ascuns şi primejdios prin ascundere şi viclenie nu-ţi poate da pacea. Nimeni nu poate aduce pacea, nimeni, decât Eu, Fiul lui Dumnezeu, Păstorul tău Cel plin de milă şi de veghe peste tine, căci sufăr pe cruce văzându-te şi stau cu tine pe cruce ca să-ţi binecuvintez învierea de fiecare dată când duhul duşman dă să te doboare fiindcă eşti a Mea în vremea aceasta de sfârşit, că Mi-am făcut în tine iatac şi ies cuvânt peste tine şi peste pământ şi Mă slăvesc cu slava Mea cea de la sfârşit de timp pe vatra ta.

O, duh viclean, o, de unde te-ai ivit, pe unde ai intrat ca să împrăştii vicleşugul tău amar peste pământul şi neamul român sub nume de trimis al lui Dumnezeu? O, de unde vii şi pe unde ai sărit şi cât ai lucrat ca să te arăţi acum ca salvator, cum te dai că eşti? Ai umplut de nelinişte şi de nedumerire

acest pământ şi neam, cum că eşti trimis al lui Dumnezeu. O, Eu nu vin aşa, şi este scris în Scripturi cum vin. Eu vin cu norii, nu sar pe deasupra. Eu intru pe porți zidite de Mine, nu de om. Eu cuvintez din Tatăl și sunt Sfântul Tatălui, iar tu iubești păcatul, pe când Eu voiesc să fac om după chipul și asemănarea Mea pentru împărăție cerească, nu pământească, nu ca aceea care piere odată cu ridicarea ei. Eu nu sunt ca omul, căci omul este potrivnicul Meu prin îngâmfarea lui, și de aceea du-te pe unde ai intrat, și du-te, căci ești duh viclean! Acesta este cuvântul lui Dumnezeu cel pentru tine, pentru duhul cel viclean. Amin.

Iar tu, popor român, ia de la Dumnezeu ca să nu cazi vrăjmașului viclean în cursă. Nu da crezare oricărui duh, și cercetează duhurile, așa învață Scriptura! Dacă vei greși acum, nu-Mi voi lua ocrotirea de peste tine, dar vei purta vina, care te va face să suferi nemângâiată apoi. Așadar, ia de la Dumnezeu și ai grijă de semnele Mele cele dintru începutul bisericii Mele pe pământ, căci Dumnezeu nu Se sprijină pe cei îngâmfați și vicleni, și care își ascund lucrarea ca să-i poată înșela pe cei cărora le întind cursă. Apa tulbure nu e bună de băut, nu se vede prin ea nimic, și iată, așa vine cel ce dă să vină în numele Meu, și de aceea te vestesc ca să știi, căci nu pot acum să-ți grăiesc cum ar fi să-ți grăiesc, dar te rog cu aplecare, ia sfatul Meu, cu care Eu, Domnul, veghez de deasupra ta în zile de grea încercare și ispită peste tine ca să dai înapoi. O, nu, ci scoală-te la veghe și ascultă de duhul înțelepciunii cu care-ți stau Eu înainte prin cei care-ți aduc de veste că vrăjmașul cel ascuns dă să te culce jos!

Acum iată povața Mea: Sculați-vă la veghe pentru țară, voi, cei care stați acum pe scaunele de sus ale țării! Nu lăsați țara spre îngenunchere! Așa vinovați cum sunteți față de Dumnezeu și de țară și unii față de alții, ridicați-vă să țineți țara pe picioare atât cât se poate de la voi, iar Eu, Domnul, voi sta și voi veghea și vă voi ajuta din cer! Adunați-vă strâns uniți în clipele acestea grele, iertați-vă unii pe alții, umiliți-vă unul în fața altuia și lucrați salvarea acestui neam dacă sunteți pe scaune, ca nu cumva să se meargă înapoi, ci numai înainte! Puneți umărul toți ca să nu cadă țara. Nu căutați încă doar binele cel pentru voi dacă dați să stați pe mai departe pe locurile de veghe, și pe care n-ați vrea să le pierdeți, și va fi așa doar dacă veți asculta acum sfatul cel din cer pentru voi, căci a intrat pe ferestre și pe uși neștiute și nevăzute duhul cel înșelător îmbrăcat în blană de miel, căci pereții sunt culcați la pământ, iar voi nu sunteți veghetori pentru neam. Vin Eu, vine Domnul și vă îndeamnă la veghe ca să vă fie vouă bine, și nu rău, iar altfel vă veți clătina dureros.

Așadar, fiți înțelepți și biruiți primejdia, ascultând de cei mai înțelepți dintre voi și care iubesc țara. Nimeni să nu vă înșele sub numele Meu cu lucrarea lui ascunsă. Iată, vin Eu, nu mai este să vină cineva în numele Meu. Vin Eu, și am venit și am stat în sfat cu voi în zi de praznic împărătesc pentru mama Mea Fecioara, prunca cea mică adusă de părinți la templu și dăruită Domnului ca să Mă nasc Eu din ea Prunc sfânt pe pământ și să lucrez atunci și apoi și acum, căci Eu sunt Alfa și Omega și sunt Cuvântul Tatălui Savaot peste pământ, și Mă trimit Scripturile și de aceea vin.

O, mama Mea, mamă Fecioară, am grăit peste neamul român în zi de praznic sfânt pentru tine, în amintirea zilei când ai fost dăruită lui Dumnezeu ca să crești și să te faci cărare a venirii Mele pe pământ, mamă. Binecuvântată să fie această zi, când Eu, Fiul tău Iisus Hristos, M-am făcut cuvânt de veghe pentru neamul român, lovit acum de vrăjmașul antichrist, de duhul minciunii, duh viclean și prins în fapt pregătind durere și clătinare și dezbinare peste fiii neamului român.

Binecuvintează și tu acum de lângă Mine lupta Noastră pentru ocrotirea pământului şi neamului român, mama Mea.

— O, har, har peste ea, peste ţara în care Tu, Fiul meu Iisus, Îţi slobozeşti cuvântul venirii Tale iarăşi de la Tatăl pe pământ! Sunt aşezată de Tatăl ca să veghez peste ţara cuvântului Tău de azi și să fac scut între ea și vrăjmașii Tăi și ai ei. Iubesc cu duioșie cerească acest pământ și neam încă de la nașterea Ta și a lui pe pământ ca popor. Iubesc cu mare umilință de duh cuvântul Tău, care se scrie de șaptezeci de ani pe pământul român, și a cărui istorie iese acum din taină spre slava Ta din mijlocul acestui neam, care Te are de Dumnezeu al său de două mii de ani.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa veghez eu această vatră, pe care se scrie de atâta timp cuvântul lui Dumnezeu, glasul Fiului meu Iisus Hristos, Păstorul celor născuți prin acest cuvânt și crescuți pentru sfințenie între fiii oamenilor, între pământ și cer acum!

Voi veghea, Fiule Iisus. Întărim veghea deasupra meleagului român ca să eliberăm iar și iar acest neam de sub duhul înșelător, care bântuie peste tot împotriva Ta și a neamului creștinesc, duh care este pedepsit și descoperit când se încearcă să pătrundă unde Tu Îți așterni în zilele slavei Tale de acum cuvântul venirii Tale de la sfârșit de timp, o, și fericiți sunt și vor fi cei care Te primesc cu inima și Te iau în ei și nu se smintesc cu necredință, căci lepădarea de credință, aceasta este acum fața lumii, chiar și prin cei care acum, iată, în numele Tău sar pe deasupra ca lupul care-și subțiază glasul cu cuvânt împrumutat ca să înșele și să șteargă de peste oameni împărăția Ta, dar slavă Ție și împărăției Tale, căci Tu, Fiule Iisus, ai toată puterea dată de Tatăl în cer și pe pământ, și Tu împărățești și veghezi și cârmuiești și păstorești cu milă, când nimeni nu mai are grijă de cei de pe pământ, nimeni, ci numai Tu, Doamne, numai Noi, cei din cer, și binecuvântați să fie cei care se bizuie pe Dumnezeu și pe cerul Său de sfinți și de îngeri, căci puterile cerești îi au pe ei sub pază pe pământ!

— O, mama Mea, ferice de cei care nu trăiesc de capul lor între oameni pe pământ! Ferice de cei care au Stăpân al lor pe Dumnezeu, mamă! Am grăit neamului român cuvântul Meu ca să audă duhul cel ascuns, care sare pe deasupra ca un fur, și să se rușineze cu toată lucrarea și armata sa.

Cuvântul Meu stă de veghe peste neamul român și cârmuiește corabia română. Eu sunt Cel ce sunt. Rușinați-vă mult, voi, cei care iubiți și lucrați minciuna și deșertăciunea ei!

Și acum, ridică-te la glasul Meu, popor român, și nu greși când duhul cel vrăjmaș sub haină de miel te ademenește ca să te biruiască de partea sa. Nu-ți trebuie ție salvator dintre oameni. Eu sunt în mijlocul tău și te port de mânuță prin cuvânt și-ți ocrotesc pașii și credința prin întunericul vremii cea fără de credință în zilele Mele cu tine pe pământ. Mereu, mereu te voi veghea, te voi striga, te voi trezi și te voi păstori Eu Însumi, Eu, Dumnezeu Cuvântul, Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Mereu, mereu aștern pe meleagul tău cuvântul Meu, venirea Mea cuvânt pe pământ, popor român. O, pace ție în vreme de cumpănă pentru soarta ta acum!

Pace vouă, fii români! Nu părăsiți duhul înțelepciunii, nu dați înapoi! Întăriți între voi pacea, iertarea, umilința și credința cea din străbuni, căci prin credință vin toate și toate

se împlinesc și toate vin de la Dumnezeu, numai de la Dumnezeu, o, neam român. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2024

Sărbătoarea Sfintei Mare Mucenițe Ecaterina și a Sfântului Mucenic Mercurie

Domnul a lucrat și va mai lucra împoptriva lucrării lui antichrist pe vatra neamului român. Îndemn la veghe pentru neamul român. Satana i-a scris cu păcat pe cei care au căzut în lațul duhului viclean. Necredința în acest cuvânt al Domnului îi dezrădăcinează pe creștinii îndoielnici.

În zi de duminică Mă las cuvânt peste pământ și intru în cartea cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani pe vatra neamului român, căci trebuie duhul mângâierii să-l așez peste rane, peste cei răniți, și care-și caută nădejde că vine mângâierea, că se va depărta durerea, și că va veni din nou mila Mea, biruința Mea cea pentru ei, pentru cei care așteaptă această minune în vreme de grea încercare acum.

Sunt Cuvântul Tatălui, sunt Domnul Iisus Hristos și-Mi așez peste acest neam grăirea Mea cea de azi. Sunt Mielul lui Dumnezeu, sunt Cel adevărat, nu cel cu limbă de miel împrumutată, și cu care înșeală pe mulți.

Pace ție, pământ și neam român! N-am lăsat să fii îngenuncheat de vrăjmașul cel viclean și ți-am dat iar și iar mâna ca să nu cazi, și ți-am trimis cuvânt din cer ca să Mă audă de deasupra ta dușmanul tău cel mincinos, căci duhul minciunii este lucrarea acestui viclean necunoscut de tine, țara Mea cea de azi. O, primește-Mă și cheamă-Mă să stau lângă tine și cu tine și ferește-te de cel necunoscut, și învață din pățanii și lasă înțelepciunea cea de sus să-ți cuprindă duhul și lucrarea. Ai fost la un pas de îngenunchere, ai fost trădată și fără de ocrotire, dar Eu sunt Domnul Dumnezeul tău și am lucrat din cer în al unsprezecelea ceas și am cuvântat peste cei de pe scaune să se unească strâns și să te ocrotească de căderea după puterea pe care o au, iar Eu de sus voi lucra mai mult cu toate puterile cerești și cu marii tăi strămoși te voi sprijini și vom birui, iar cuvântul Meu rostit lucrează apoi.

O, țara Mea de azi, e de stat la veghe, căci vrăjmașul cel cu glas de miel încă pândește, încă lovește în tine cu glas de salvator. O, nu! Așa vorbire împrumutată este vrăjmașă ție și merge în față cu numele Meu, dar Eu, Iisus Hristos, nu am nimic în lumea aceasta, și nici ea în Mine și zadarnic se folosesc de numele Meu cei ce dau să-și facă loc înalt peste tine și le spun lor acum așa, le spun ca pe pământ: Iisus Hristos este Dumnezeu, și nu candidează pentru scaune cum faceți voi cu voi, înșelând atâtea suflete că sunteți cu Hristos. O, nu mai faceți, nu mai faceți acest păcat! Dacă tot spuneți că sunteți creștini, vezi Doamne, și că aveți Dumnezeu în cer, o, nu-L târâți pe jos pentru interesele voastre, nu-L batjocoriți, amestecându-L cu duhul vostru viclean, și cu care trageți pe mulți spre voi și pentru voi! O, cât voi mai răbda ocara cea de la voi? O, dacă te duci să capeți trecere și loc înalt peste oameni, du-te tu, căci ție îți trebuie mărirea pe care o cauți, nu Mie, iar tu ești înșelător când te folosești de Dumnezeu pentru mărirea ta, și ești atâta de fricos din pricina duhului viclean, cu care tot dai să-i amețești pe cei plăpânzi, cum că tu le vei fi salvator.

Ți-am spus mereu și iarăși îți spun, duh viclean: Du-te și ia-ți lucrarea minciunii tale de pe meleagul neamului român! Înfricoșează-te, tu, și toți servii tăi și toți cei care rătăcesc ca și tine rătăcind pe mulți! Ai făcut durere și nedumerire în neamul Meu român, dar tot ce faci se întoarce spre tine, că iată, vin Eu și trezesc la veghe acest neam. Așadar, ascultă de cuvântul lui Dumnezeu, tu și apropiații tăi, și fiți cuminți și dați-vă în lături, căci Eu sunt venit de la Tatăl ca să ridic spre slavă cerească acest pământ și neam. Du-te, și nu te uita înapoi, căci vei fi judecat de faptele tale, de batjocura adusă numelui Meu cel sfânt, Iisus Hristos, și pe care îl las peste cele grăite și scrise pentru tine acum. Amin.

Și acum, pace ție, neam român! În zi de duminică așez cuvântul Meu înaintea ta, iar el lucrează, căci are putere mare, precum este scris. O, nu cumva să mai ațipești. Nu se poate fără de stat la veghe, că iată cât de ușor deschizi celui viclean, care-și face loc cu limbă de miel! O, ai grijă, și nu uita ce i-am spus Eu poporului Israel acum două mii de ani, și care nu M-a primit când am venit din cer să-l păstoresc și să-l izbăvesc și să-l slăvesc, căci până să Mă pună pe cruce le-am spus: *«Dacă vine un altul în numele Meu, pe acela îl primiți, dar pe Mine nu».* O, ai făcut și tu acest păcat acum, dar Eu am venit numaidecât și am vegheat pentru tine și am împiedicat pașii celui necunoscut de tine, și căruia tu i-ai deschis atâta de ușor, și-ți spun acum că-ți trebuie păstor, că iată ce faci când ești de capul tău și când vine furul pe întuneric și sare pe deasupra și nu-și arată fața cea ascunsă sub blană de miel, căci așa este lucrarea cea păgână a lui antichrist, care omoară totul în cale prin lucrarea sa vrăjmașă Mie. Acum vei da încet, încet de adevărul Meu cel despre lupul care a trecut pe la tine și te-a dus cu vorba, iar tu l-ai crezut trimisul lui Dumnezeu și ai greșit deschizându-i, și este suferință multă acum peste acest neam și crește ura între frate și frate, între părinți și copii, și este teamă și învrăjbire între frați și aceasta este lucrarea duhului rău.

Vin Eu să mângâi, vin Eu Păstor din cer, vin la tine, popor român și te cuprind în Duhul Meu și stau de vorbă cu tine însoțit de toate puterile cerești pe vatra ta și-ți cuvintez de deasupra, din nori, și sunt înconjurat de heruvimi și serafimi, care-Mi țin deasupra tronul din care-Mi las peste tine cuvântul.

Iată lucrarea îngâmfării, și pe cei care cad în capcana acestui duh din iad ieșit! Omul viclean se învelește cu multe cuvinte și fețe, dar este fricos și se ascunde sub minciună tot timpul ca să poată prinde în dinți pe cât mai mulți, dar iată, este prins, căci așa este soarta celui viclean, e ca și vorba cea din români care spune: *„El se jură că nu fură și l-am prins cu rața-n gură”*.

Și acum grăiesc iar și iar poporului cuvântului Meu și celor ce-l cunosc și îl cred și îl iau de la Dumnezeu și le spun lor:

Fiilor, fiilor, aveți grijă de voi, că iată, dintre voi, dintre cei mai aproape și dintre cei mai de departe cu împlinirea cuvântului Meu, dintre cei credincioși acestui cuvânt și dintre cei îndoielnici încă, iată, ați fost destui care ați căzut în acest laț al înșelătorului și v-ați încântat de vorbirea lui împrumutată și v-ați aplecat și i-ați deschis să intre și de aceea am spus: Vai de cei ce sunt de capul lor, vai de cei ce n-au pe Domnul de Dumnezeu al lor!

Cu durere spun acum că a ajuns cu multul această durere de la voi între cei din cer, că v-ați purtat cu necredință, fiilor, și iată, zadarnic dați să spuneți că stați de partea cuvântului Meu, devreme ce atâta de greșit și de urât ați căzut sub sabia limbii duhului înșelător al omului ascuns și necunoscut. O, de unde a venit, v-ați întrebat? Iată cât de ușor ați crezut în cel ce vine ca un fur sub numele Meu!

O, atât de greu dați să credeți ca să vă întrebați cu Mine

apoi, dar nu, ați făcut de capul vostru cei care ați greșit acum cu cuvântul Meu în față, dar vin Eu și stau de veghe din partea Tatălui Savaot, că a apucat satana să vă scrie acest păcat, pe care singuri l-ați scris cu mâna voastră, fiilor. O, ce faceți acum? Cum vă veți pocăi, cum vă veți curăți de acest păcat?

Fiilor, fiilor, căutați-vă căință și păreri de rău pentru depărtarea voastră de Mine, căci stau pentru voi cuvânt între cer și pământ ca să vă scot de la satana, de la duhul înșelării și al minciunii și al fărădelegii de pe pământ, căci v-a scris vrăjmașul, iar voi sunteți reci cu Dumnezeu și vă luați după mintea voastră și a cui vă iese înainte ca să vă atragă, o, și nu vegheați lângă Mine pentru voi.

O, fiilor, ce să fac acum? Să vă las sub acest păcat? V-a încântat duhul viclean, care era la un pas să culce jos neamul român. O, tot așa veți lucra pe mai departe? Oare, nu aveți pe Domnul prin acest cuvânt, cu care să vă întrebați în vremi de primejdie? Duhul Sfânt este acest cuvânt, cu care Tatăl Mă trimite și cu care dau de șaptezeci de ani să-Mi cresc o mânuță de fii și să am un popor al Meu.

Iată, cei care cunosc și împlinesc sau nu cuvântul Meu și credința cea pentru el, s-au rupt în două cete acum, când duhul viclean a sărit pe deasupra și s-a arătat ca trimis al lui Dumnezeu, amețind atâtea suflete și învrăjbind peste tot, o, și e tulbure acum duhul neamului român.

Stau de veghe cu puterile cerești și îngerești deasupra. Credința și necredința sunt în luptă pe ascuns. Îndemn la căință și la umilință mare pe cei care știu cuvântul Meu de Păstor, dar s-au clătinat sub acest vânt primejdios, și care a lăsat în urmă multă stricăciune.

Îndemn pe cei care rămân ai acestui cuvânt și le spun să-și întărească ei credința și statul lângă Mine aproape, căci necredința față de acest cuvânt este păcatul care dezrădăcinează pe cei care cad în acest păcat. Așadar, primiți îndemnul Meu acum și cercetați-vă pașii și cugetul, pentru că voiesc pe cât se mai poate să șterg de la satana pe cele cu care de bunăvoie v-ați scris și v-ați lăsat înșelați, iar dacă Eu, Domnul, nu veneam ca să zădărnicesc pașii celui atât de prefăcut, clătinând pe mulți, o, avea să fie multă stricăciune, multă jale, multe lacrimi zadarnice apoi, că iată ce ușor se lasă omul încântat de duh străin.

Am cu Mine ceata mucenicilor și a mucenițelor din cer, căci sunt sărbătoriți mucenicul Mercurie și mucenița Ecaterina. Și unul și altul au biruit pe antichrist cel din vremea lor și s-au ridicat biruitori și mărturisitori ai lui Hristos. Așa să fie poporul cuvântului Meu cel de azi, așa să lucreze și el, căci Duhul Sfânt este în acest cuvânt, numai să fie credință în inimi, și apoi biruință.

Ia aminte, poporul Meu de azi, și stai de-a dreapta Mea, fiule, ca să-i punem jos pe vrăjmașii Mei și ai neamului român! Cei ce vă alegeți de partea Mea acum, nu vă mai clătinați de pe un picior pe altul, căci vremea e târzie și bate de peste tot vântul și lucrarea lui antichrist, omul fărădelegii, și care, iată, îmbracă haină și nume de creștin, dar el vine înaintea Mea ca să doboare de partea lui tot ce mai poate. Așadar, vin Eu și stau la cârmă pentru cei ce se aleg Mie, vin Eu și păstoresc ca să-i scot pe mulți din cursa întinsă ca să ucidă ea pe mulți.

Ia aminte tu, popor român, dă de la tine neveghea, căci dușmanul încă se încearcă împotriva ta! Pace ție, și așează-te în duhul păcii acum și rămâi la veghe cu Mine ca să biruim mereu, că mereu se ivesc încercări!

Vindecare trimit pentru cei din neamul român care se ridică cu duh de căință și de veghe pentru neam și țară și pentru ei înșiși. Sfinții azi sărbătoriți intră în luptă lângă Mine pentru ocrotirea neamului și pământului român.

Voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, v-ați făcut timp și ați stat de veghe cu Mine și ați văzut că Eu, Domnul, lucrez, nu ei, nu cei ascunși ca să doboare acest neam. Ei fac doar ce am Eu de lucrat în planul luptei Mele cu balaurul cel cu șapte capete, căci Eu sunt Mielul Tatălui, potrivnicul lui antichrist, care dă să vină cu un ceas înainte în numele Meu, dar aici se arde. Aici în neamul român el dă de ungerea Mea, de muntele Meu cel binecuvântat și se sfărâmă în el, precum este scris, iar țara Mea română rămâne frumoasa Mea, fata Mea frumoasă de la sfârșit de timp, și toți sfinții îi pregătesc și îi lucrează veșmântul ei cel frumos pentru slava Mea din mijlocul ei, și curând, curând vom așeza cu slavă această sărbătoare cerească pe vatra acestui neam, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2024

Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, cel întâi chemat

Grăirea Domnului cu neamul român și cu cârmuitortii lui în vreme de furtună stârnită de antichrist. Cum trebuie să fie cârmuitorul neamului român. Domnul alungă pe vrăjmașul antichrist de pe meleagul neamului român.

Eu sunt Cel ce sunt. Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul, așternut picioarelor Mele. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Mă trimite Tatăl Savaot cuvânt pe pământ, însoțit de oștiri cerești, iar din gura Mea iese sabie ascuțită pentru vrăjmași, iar pe cei ce plâng strigând la cer îi păstoresc cu cuvântul, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu.

Se bat lumina cu întunericul, adevărul cu minciuna, credința cu necredința și de aceea vin pe pământ cuvânt, și atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt, și lucrez peste tot, iar cei necredincioși nu văd, dar cei ce cred venirii Mele văd împlinirile cuvântului Meu, care face lumină, odată grăit ca să fie scris pe pământ, și împărțit apoi.

Încă o dată Îmi las auzit glasul peste pământ în vremea aceasta, ca pe vremea lui Moise în Sinai ca să-i călăuzesc din cer pe cei din robie, iar Moise grăia cu Mine și-Mi ducea cuvântul spre popor și eram Păstorul acelui popor.

Sunt deasupra cu oștiri cerești și suntem purtați pe nori de heruvimi și de serafimi. Am însoțitori pe cei doisprezece ucenici ai Mei, că e sărbătoare în ziua aceasta pentru întâiul Meu chemat la apostolie în vremea aceea, apostolul Andrei, și a așezat el acum două mii de ani cămășuța de botez întru Hristos peste neamul român, neam care acum, la sfârșit de timp, este chematul Meu ca să-Mi facă pe vatra lui primirea ca să vin cu acest cuvânt pe pământ, și sunt șaptezeci de ani de când Îmi scriu pe acest meleag cartea venirii Mele din vremea aceasta, cuvântul Meu peste pământ ca să păstoresc cu el neamurile și împărații lor și să împlinesc cele scrise pentru acest timp.

O, neam român, pace ție! Lucrez de deasupra ta, lucrez mai mult decât în toate vremile de până acum, căci se apropie cu grabă învierea morților, ridicarea sfinților, care Mă întreabă mereu: *„Doamne, până când?”*, iar neamul creștinesc făgăduiește de două mii de ani credința aceasta și spune tot timpul: *„Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie”*, iar aceste împliniri se apropie cu grabă, odată cu puterea cuvântului Meu, căci am spus acum două mii de ani: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ»*, și iată, vin cu pu-

tere de cuvânt, căci așa este scris.

O, neam român, o, țara Mea de azi, bate spre tine furtună duhul cel viclean al vrăjmașului antichrist, și nu știe ce-l așteaptă, dar Eu am rostit mereu cuvânt peste el și am spus că se sfărâmă în muntele Meu cel sfânt, el, și toată armata lui ascunsă, căci Eu sunt Mielul Tatălui, și este scris să vin să Mă lupt cu această fiară învelită în blană de miel și s-o prăbușesc cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul care iese din gura Mea ca sabia cea ascuțită pentru acest vrăjmaș, care se teme de numele Meu și dă să vină el mai întâi sub acest nume, dar Eu, Domnul, merg în urma lui și îi zădărnicesc planurile ascunse și de aceea a fost să vin cuvânt pe pământ, și odată cu lucrarea lui antichrist vin, și vin să-l biruiesc, căci este mincinos și este hulitor când dă să lucreze în numele Meu.

Grăiesc acum cu voi, cu cei ce stați încă mari la cârma neamului român, neamul Meu cel ales la sfârșit de timp. Mă uit de deasupra, zi și noapte Mă uit la voi cu jale, căci încă vă vreți cei mari, voi, cei de până acum. O, nu vreți, oare, să deschideți ochii? Uitați-vă și voi la voi, și unul la altul. Nu se vede că vă iubiți țara și neamul, de pe scaunele de ocrotire peste acest neam, nu se vede aceasta pe fețele voastre, în purtarea și lucrarea voastră. Se vede doar că vă țineți de scaune ca să nu le pierdeți.

Ați dezamăgit atât de mult acest popor, care era gata, gata să se lase înșelat de vrăjmașul apărut cu glas de salvator. O, nu voiți încă să căutați între voi pe cei ce sunt în stare să aducă o nădejde nouă și să cârmuiască cu înțelepciune corabia Mea, țara cuvântului Meu de azi. Îi țineți în spate pe cei care pot mai bine, căci stați în față cum că sunteți voi fruntașii. O, nu așa! Primiți sfatul Meu de Păstor, fiilor, că vin să vă păstoresc, căci văd că voi nu socotiți primejdia care s-a ivit gata să culce la pământ poporul român.

Fiilor, fiilor, aveți grijă să nu greșiți iar și iar. Dacă voi nu vegheați, voi lucra Eu și îngerii Mei și vom veghea pentru soarta acestui neam, amenințat sub săgeata vrăjmașă acum. Iată ce este acum în țară din pricina neîncrederii care a căzut peste acest popor, condus atâta vreme doar de cei care îi țin în spate pe cei mai bravi pentru scaunele de veghe.

O, fiilor, o, fiilor, nu după ochi, nu după dorințe, ci după priceperea sa trebuie așezat cârmuitorul peste popor. V-am povățuit acum câteva zile să vă strângeți pentru veghe și să vă lăsați sub duhul înțelepciunii, prin umilință și credință că Dumnezeu este Dumnezeul vostru, numai să nu vă gândiți la voi mai mult decât la binele care ar fi să se așeze după adevăr peste acest neam.

Pe cine să alegeți voi, vă tot întrebați? O, acela trebuie să știe să vorbească în limbile de pe pământ, ca nu cumva să fie cel care tălmăcește spre pagubă și bâjbâind, căci la cârma unui popor, și mai ales a neamului român în vremea aceasta grea, nu trebuie om pe jumătate pregătit față în față cu orânduielile de azi peste pământ, și trebuie să cunoască el bine pe cele dinăuntrul poporului și pe cele din afară, și apoi trebuie lângă el sfatul celor mai înțelepți între fiii neamului, și de aceea trebuie să vă descopere Domnul vouă măsura cea bună pentru cel care între voi va fi știut de popoare înțelept, drept, plin de credincioșie pentru neam și țară, veghind el cu iubire în toată vremea ziua și noaptea, și prin acestea să poată Dumnezeu să stea și să poată să biruiască pentru acest popor cu ocrotirea Sa.

Iată de ce privesc peste voi cu toate oștirile cerești! Stăm de veghe de deasupra ca să biruim pe orice vrăjmaș care s-ar încerca să tulbure de la mijloc sau din părți.

O, aplecați-vă, fiilor! Priviți cu Mine și căutați-l pe cel mai înțelept și mai dăruit între voi pentru popor, că vremea cea rea cere numaidecât aceasta, dar mai ales umiliți-vă în fața poporului descumpănit atât de mult, ca nu cumva să greșească iarăși așteptând o izbăvire să vină, iar când să vină ea, să nu fie în locul ei laț și robie, căci pe nicăieri nu se mai veghează peste țară, și iată de ce vin Eu, vine Domnul cu puterea Sa, cu cuvântul puterii Sale și cu oștiri cerești luptând și biruind pe orice vrăjmaș s-ar mai ivi.

O, cum să vă mai grăiesc, oare? Nu vă mai îndemn să credeți și să-Mi ascultați sfatul, căci cuvântul Meu spre voi lucrează el prin ființa lui așezată în cartea Mea cea de azi și alungă vrăjmașul, cerându-i socoteală pentru călcarea lui pe pământul lui Dumnezeu.

O, țara Mea, o, neam român, ia de la Dumnezeu, ca să nu greșești! Îți trebuie acum lege ocrotitoare și bine întărită pentru tine, ca să nu mai poată intra vrăjmașul antichrist să ceară loc de veghe peste tine pentru el, că mulți ar da să ceară de la tine acest loc înalt și să-l dai, dar cel necunoscut e cursă pentru tine, e vrăjmaș, e viclean, iar tu nu veghezi cu trezie și iei sfat vrăjmaș, și nu știi cui deschizi.

Te voi ține de mânuță, popor român, te voi păstori, te voi veghea ca să nu cazi iarăși în greșeală, ca să nu te dai pe mână vrăjmașă, dar caută spre cuvântul Meu cu care suflu peste tine ca să te înviorez și să te păstoresc, iar peste vrăjmaș suflu cu putere ca să-l depărtez, ca să-l culc jos și să-l biruiesc, căci este scris în Scripturi că Eu, Domnul Iisus Hristos, îl voi birui cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul Meu, cu certarea Mea, și îi spun mereu: Du-te, duhule vrăjmaș, du-te de peste pământul și neamul român, căci Domnul locuiește cu tronul cuvântului Său pe acest meleag, iar tu teme-te de suflarea gurii Mele și te depărtează, că vine împărăția cerurilor spre oameni, și se pregătește în cer și pe pământ această slavă și viața veacului ce va să fie, căci Duhul și mireasa Mirelui zic: Vino, vino, Doamne! Amin, amin, amin.

Iar voi, cei veghetori pentru venirea Mea pe pământ cuvânt peste cetatea Mea cu voi, așezați-vă înaintea Mea și deschideți cartea cuvântului Meu ca să-l scrieți în ea și să-l puneți pe cale ori de câte ori glasul Meu vine la voi ca să-l împărțiți și ca să lucreze cuvântul Meu, iar acum voi sta cu voi în sfat și vom așeza masă de praznic sfânt în cetate, căci sunt zile de hram, zile de biruință a lui Hristos prin lucrarea Mea cu voi, când acum treizeci și trei de ani M-am scris pe pământ cu zidirea și pecetluirea grădiniței cuvântului Meu și am ieșit deasupra cu taina lui Dumnezeu din mijlocul neamului român, și voi sta în sfat cu voi și cu poporul cuvântului Meu, cu cel care a fost, cu cel care mai este, și cu cel care se naște și caută sub slava cuvântului Meu și a împlinirilor lui, și de aceea vă dau puteri noi, vă dau ca să pot prin voi, ca să Mă scriu cu voi pe pământ pentru slava care vine, slava Mea de la sfârșit de timp, iar voi sunteți martorii Mei, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2024

Sărbătoarea Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Parabola semănătorului care seamănă sămânța. Primejdia îndoielii, slăbirea credinței. Cuvânt pentru trezire din nepăsare. Binecuvântare pentru vestirea lucrării. Limba română, limba de la începutul lumii.

Mă aplec cu duhul duios și cuprind în ziua aceasta în cuvântul Meu pe toți cei care Mi-au

fost, și pe cei care sunt, și pe cei care se nasc acum pentru împărăția Mea în ei și cu ei, pe cei cu nume de popor al cuvântului Meu, poporul care a stat cu Dumnezeu în sfat ceresc pe pământ, după ce Eu, Domnul, am scos în calea lor izvorul Meu de cuvânt, cu care să le fac strigarea, și apoi să se aleagă ei sau nu de partea lui Dumnezeu, luându-și crucea ca fii ai lui Dumnezeu între cei de pe pământ în vremea celor șaptezeci de ani de când Eu, Domnul, vin de la Tatăl ca trimis al Său iarăși, ca să-Mi culeg un popor al Meu pentru zilele slavei Mele, tot mai aproape să sosească ea, și să-l am pe el martor pentru tot ce am cuvântat și am împlinit și împlinesc între cer și pământ din Scripturile împărăției cerurilor, din lucrarea lui Dumnezeu între oameni.

Petrecere sfântă și masă de cuvânt aștern în cetatea cuvântului Meu, căci zilele de amintire cerească grăiesc despre Mine acum în mijlocul unui popor lucrător. E zi de hram în cetate și am cu Mine la masa amintirilor pe cei din cer lucrători cu Mine în mijlocul poporului însoțitor al Meu vreme multă pe pământ cât am stat în mijlocul lui cu slava cuvântului Meu, care cheamă și mângâie și crește și zidește pentru Dumnezeu un popor.

Am de o parte și de alta la masă pe trâmbița Mea, pe Verginica Mea, vasul prin care Mi-am hrănit acest popor scris la masa Mea de cuvânt, și am apoi pe apostolul Andrei și pe cei trei ierarhi, prin care Eu, Domnul, am binecuvântat și am așezat din cer lucrare întărită pe piatră ca să pot să merg însoțit de purtătorii de Dumnezeu, de cei din cer și de cei de pe pământ, și am în amintirea cea de azi pe cei pe care acum treizeci și trei de ani i-am avut martori ai zidirii și pecetluirii grădiniței cuvântului Meu și ai bucuriei acestei împliniri din ziua aceea a cerului pe pământ lucrător.

Cuprind în îmbrățișarea Mea ziua aceea și stau cu ea la pieptul Meu de Păstor. Mă uit pe cale peste anii de după această împlinire și văd vie și adevărată grăirea Mea cea de acum două mii de ani, și care poartă numele de parabola semănătorului.

O, fiilor de atunci și de apoi și de acum, o, fiilor, vă am la masa cea de azi pentru amintiri, fiilor. Ce frumos este cuvântul pe care Eu l-am spus atunci: *«Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa, și pe când el semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum și a fost călcată în picioare și a mâncat-o păsările cerului. O altă parte a căzut pe stâncă, și cum a răsărit s-a uscat, căci n-avea umezeală. O altă parte a căzut în mijlocul spinilor, care au crescut odată cu ea și au înecat-o, iar o altă parte a căzut în pământ bun și a crescut și a făcut rod însutit. Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Unii au auzit, dar diavolul a luat cuvântul din inima lor ca nu cumva să creadă ei și să fie mântuiți. Alții au primit cu bucurie, dar cuvântul n-a prins rădăcină și au crezut până la o vreme, până ce a venit spre ei ispita ca să-i încerce și au căzut prin ea. Alții au auzit, dar și-au văzut de drum, și s-a înăbușit cuvântul sub grijile vieții și sub plăceri, și n-a ajuns sămânța la coacere, iar alții, pământ bun fiind ei, au auzit cuvântul și l-au ținut într-o inimă bună și curată și au făcut rod întru răbdare»*, o, și de aceea am adăugat atunci și am spus: *«Luați seama la felul cum ascultați cuvântul, căci celui ce are i se va mai da, iar celui ce nu are i se va lua și ce i se pare că are».*

O, iubiții Mei însoțitori cu care am venit în ziua aceasta cu masă de cuvânt ceresc, suntem martori ai mersului cuvântului Meu și ai celor care au avut parte de această sămânță semănată de Mine acum, la sfârșit de timp. Petrecem amintiri sfinte și ne așezăm în carte cu cuvântul acestor amintiri.

O, ce frumoși sunt și rămân cei ce nu cad, ce frumoși! O, fiu creștin, ce frumoase îți erau inima și iubirea și purtarea când credeai, căci te zidea credința! O, ce urâtă îți este inima, ce urâtă amestecarea din ea, după ce ai pierdut pe îngerul credinței din inimă și ai luat de pe afară pe cele care te-au golit de Dumnezeu și de voia Sa peste viața ta! Pace multă au cei ce iubesc legea Mea și nu se smintesc, așa este scris în Scripturi! Vai de cei ce se smintesc ca să nu mai creadă! Sminteala aduce despărțire de Dumnezeu.

Se supără omul pe Dumnezeu ca Adam în rai. Au ascultat de glasul cel străin al șarpelui și au călcat peste cuvântul lui Dumnezeu pentru ei și i-a cuprins apoi teama pe cei din rai și s-au gândit să nu spună, ci să se ascundă, o, și s-au ascuns de Dumnezeu, dar nu s-a putut aceasta, căci Dumnezeu i-a strigat ca să audă ei și a zis: *«Adame, unde ești?»*, iar el a răspuns: *«M-am ascuns, căci sunt gol. Am auzit glasul Tău și m-am temut și m-am ascuns».* O, din pricina neascultării s-au ascuns și au căzut ei apoi de la Dumnezeu.

Am pus la încercare pe cei care au rămas cu Mine prin încercări, și așa Mi-am încercat creștinii care au avut parte de cuvântul Meu din zilele acestea, și mulți s-au poticnit și s-au despărțit de Mine. Acum două mii de ani am poruncit furtunii să bată și să clatine prin valuri tulburi barca ucenicilor Mei ca să Mă pot arăta din mijlocul furtunii venind spre ei pe deasupra apei mării, căci ei nu mai nădăjduiau să scape din valuri, dar Petru și-a pus în lucrare credința că Eu îi voi izbăvi venind, și că nu e vorba de vreo nălucă venirea Mea spre ei peste valuri.

O, fiilor, e primejdioasă îndoiala. Se duce la fund cel ce se încearcă cu acest vrăjmaș, care vine când credința slăbește. Nu trebuie Dumnezeu pus la încercare decât prin credință și prin lucrarea ei, iar altfel se plătește greu acest păcat.

O, de atâtea ori M-am arătat adevărat prin acest cuvânt! De atâtea ori am biruit după planul Meu, iar creștinii uitau și uită! Când dai să uiți, o, nu te clătina degrab, ci mai bine stai cuminte cu răbdare și adu-ți aminte de câte ori M-am dovedit adevărat prin cuvânt împlinit, de câte ori, o, popor nestatornic.

O, măi copil creștin, tot ce faci tu pe pământ prin dorințele tale nu dăinuie această facere, ci doar rămâne ea martor împotriva ta înaintea lui Dumnezeu, Cel neiubit de tine. Împărăția cea cerească însă dăinuie cu toată lucrarea ei și mărturisește ea pentru tine înaintea lui Dumnezeu.

Vă umplu de cuvânt, fiilor. Aceasta este hrana de azi pe masa Mea cu voi. Vă umplu de Duhul Sfânt ca în toată vremea cuvântului Meu de peste cei ce Mi-au fost și Îmi sunt popor. Așa sunt Eu cu ai Mei până la sfârșitul timpului, așa cum Mi-a fost făgăduința cea mare, rostită atunci ucenicilor Mei, căci le-am spus: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*, și iată-Mă cu ei mereu la masă de cuvânt și lucrând tot timpul în mijlocul cetății cuvântului Meu aici, pe pământ! Nu înțeleg cei mari. De mari ce se țin că sunt, de aceea nu înțeleg, iar Eu sunt cu cei mici, și care au parte de Dumnezeu peste ei.

O, ce mult am voit să-i am pe toți până la sfârșit, și niciunul să nu piară! Nu Mă strigau, nu Mă căutau, nu Mă mai căutau cei care se lăsau spre despărțire de Dumnezeu și de popor. Aș fi căutat să-i întorc în staul dacă M-ar fi căutat să-i înviorez, să-i despart de necredință și de faptele acestui păcat. Poporul Israel s-a despărțit de Moise și l-a judecat cu ură, dar el s-a despărțit de Mine, nu de Moise. Poporul de azi s-a despărțit de cei care aveau să le fie sprijinitori din partea

Mea, dar acest popor s-a despărțit de Mine, nu de purtătorii Mei. Aș fi ieșit să-i caut, să-i înviorez pentru calea cu Mine, dar n-au căutat să se întoarcă la dragostea cea de la început, și care i-a ajutat atunci spre Dumnezeu.

Mă prinde durere fără de leac pentru cei ce s-au jucat de-a nestatul lângă Dumnezeu. Nu va fi să aibă ei parte să scape de răspunsul pe care-l au de dat lui Dumnezeu pentru părăsirea credinței în cuvântul Meu, și care i-a scos pe ei din păcat când M-au cunoscut în acest cuvânt sfânt.

Dau să-i scot din nepăsare pe mulți, o, că mulți au trecut pe dinaintea tronului cuvântului Meu și s-au răcit apoi, ca unii care au scăpat într-un pustiu și n-au mai dat de pășunea Mea cu flori de rai și iubesc ei pustiul lumii.

Stau și privesc peste toți cei șaptezeci de ani de creștini hrăniți din izvorul Meu de cuvânt, și care zac în nepăsare pentru răspunsul care au să-l dea lui Dumnezeu din dreptul acestui cuvânt. Am așezat o viață dulce și frumoasă pentru cei care rămân și-Mi sunt popor, numai să se fi statornicit ei cu purtarea cea sfântă și dulce între ei și Dumnezeu, între frate și frate, dar duhul îngâmfării și al doririi de sine, iată-l, îl stâlcește de tot pe creștinul cel fără de minte pentru lucrul cel sfânt al vieții veșnice, care începe cu fiecare zi, cu fiecare răsărit al vieții omului pe pământ. Viață veșnică voiesc să așez prin statul Meu cu un popor al Meu pe pământ, și să vin apoi să îmbrac totul în nestricăciune, precum este scris să lucrez, și să le fie înghițită moartea și s-o înghită pe ea biruința, după Scriptura care grăiește așa.

Nu dau să ia cuvântul la masă cei cu care am venit și stau la masă cu voi aici în cetate, fiilor. Toți vă privesc cu nesaț, toți v-au așteptat și vă așteaptă, îi așteaptă pe cei mici, pe cei din urmă. Zilele amintirilor sfinte ale lucrărilor cuvântului Meu sunt mângâiere mare pentru cei din cer lucrători cu Mine prin lucrarea cuvântului Meu.

Iată, Mă vestesc de la margini la margini și Mi-am trezit vestitorii cei dăruiți de Mine să vestească, iar ei s-au ridicat și Mă așează înaintea oamenilor cu slava cuvântului Meu și au foc în inimi ca să prindă viață vestirea Mea peste mulți. Binecuvântată de mii de ori să fie lucrarea vestirii cuvântului lui Dumnezeu peste pământ și peste multe inimi, căci foc am venit să arunc pe pământ și să se aprindă el în mulți!

O, fiilor, o, fiilor, să crească nădejdea! Să crească puterea iubirii, să crească în mulți credința că Dumnezeu este acest cuvânt și că am venit să Mă împlinesc în mulți! Niciun pas clătinat, ci numai cu Mine în orice pas, și vom lucra și vom pregăti serbare dulce la Maluri, fiilor, și mare va fi frumusețea acestei serbări și rodul ei! Hai cu nădejde! Să se scoale cu credință multă cei care și-au muiat mersul, o, că nu e greu cu Dumnezeu, ci e frumos să ascultăm de glasul Lui și de împlinirile așezate peste viața acestui popor în pregătire pentru slava lui Dumnezeu, care vine pic cu pic, vine și se mărturisește pe sine prin martori.

O, Verginica Mea, o, trâmbița Mea, câtă mângâiere strângi acum din cuvântul Meu de azi, o, câtă! E ziua ta între sfinți, și trebuie să așezi în carte îndemn și să chemi la viață poporul cel înțepenit pe cale. E zi de amintire dulce și cuprinde în ea trei zile: ziua pecetluirii grădiniței cuvântului Meu, apoi ziua apostolului cel întâi chemat, Andrei, și ziua ta de intrare între sfinți, o, trâmbița Mea. Ia trâmbița din mâna îngerului Meu și sună și trezește Duhul ca să-i trezească El pe cei amorțiți!

Sun, Doamne, sun! Sună trâmbița iarăși, sună Verginica peste poporul cel hrănit din cer!

O, împăcați-vă cu Dumnezeu, voi, cei care dați să vă opriți din mers! Nu veți putea să vă ascundeți ca Adam, căci Domnul vă strigă cu șoapta Lui duioasă și vă îndeamnă la lucru sfânt. Se deschid cărțile și se mărturisește prin ele cuvântul lui Dumnezeu care a stat de vorbă cu voi și s-a scris în carte. Căutați să fiți frumoși, o, că vă urâțesc de tot îndoiala și necredința apoi, acest păcat așa de greu peste cei care cad pedepsiți prin el, prin necredință.

Sun, Doamne, sun, că vin zile și împliniri mărețe, proorocite în toată vremea acestei lucrări de cuvânt că vor veni și se vor arăta cu slavă în cer și pe pământ. Tu ești cel de-al șaptelea înger și vei spune: *«Săvârșitu-s-a taina lui Dumnezeu!»*, și apoi toate se vor așeza la dreapta și la stânga, după lucrarea lor.

Pace peste poporul cuvântului lui Dumnezeu! Pace Ție, Doamne, și împlinirilor Tale mărețe din vremea aceasta, iar suitele de sfinți și de îngeri se poartă cu Tine de la răsărit la apus și înapoi și vestesc cu putere împărăția lui Dumnezeu, căci Domnul vine pe pământ cu împărăția Sa! Amin.

Vin și tot vin, și este fericit Tatăl pentru biruința Mea peste timpurile de sub cer, și toate oștirile cerești pregătesc slava Mea cea văzută de la margini la margini curând, curând.

Întăriți-vă duhul și mâinile și picioarele, fiilor mici cu care am rămas și cu care lucrez pentru ziua slavei Mele. Cereți Tatălui, și veți primi de la El în numele Meu și veți împlini voi pe cele venite să se arate. Voi așeza lucrare de ordine pentru frumusețea zilelor de serbare la Maluri și Mă voi scrie în carte cu șaptezeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român.

Amin, amin zic vouă: limba cu care cuvintez în vremea aceasta peste pământ este limba cu care Dumnezeu și omul și toată facerea au grăit la început, și apoi în rai, și așa se unesc începutul cu sfârșitul, căci vine începutul pe pământ, și iarăși începe Dumnezeu, și totul ca la început, și are ca început pământul și poporul român, totul ca la început, și iarăși prin cuvânt.

La început a fost cuvântul, și cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era cuvântul și toate prin cuvânt s-au făcut, iar acum, la sfârșit, iarăși începe Dumnezeu, și începe ca la început, și numele Lui se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.* Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2024

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Grăirea lui Dumnezeu cu România și cu cei de la cârma ei care o țin sub povară. Domnul cu oștirea Lui Se luptă cu antichrist și cu armata lui ascunsă. Domnul, ocrotitor și biruitor pentru țara română. Locul facerii omului cel dintâi zidit. Binecuvântare pentru ieșirea cu vestea Nașterii Domnului.

Sunt îmbrăcat în haina milei. Sunt Fiul Tatălui Savaot, sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul Tatălui, și grăiesc peste pământ deasupra neamului român și țin de marginile acestui meleag cu toate puterile și oștirile cerești și cu toți strămunii cei sfinți ai acestui neam, căci atunci când nimeni nu mai poate, poate Dumnezeu, pot cei din cer.

O, țara Mea de azi, nu mai pot să nu-ți grăiesc de deasupra ta tot timpul, căci tu nu mai poți pentru tine, și iată, când tu nu mai poți, pot Eu, chiar dacă nu se dau bătuți cei ce te țin îngenuncheată pentru pofta lor de putere și de bani, căci

trufia, acest demon ascuns în om, îi mână spre duhul prostiei și al dorirorilor trecătoare pe cei care nu se pot ascunde sub fața binelui și a dreptății ca să nu fie ei citiți ca slujitori ai trufiei, dar Eu, Domnul, sunt pe urma lor și le întorc planurile și dau să-i rușinez, numai că odată cu aceasta dau să am grijă de tine, țara Mea de azi, că la tine Mă trimite tot cuvântul ceresc acum, la sfârșit de timp. Suflu peste tine ca să simți duhul și sprijinul cel din cer, căci tu acum te zbați ca peștele pe mal, dar Eu te țin în Duhul Meu fără ca tu să știi, o, că nu pot să te las în vremea ta de neputință. Ești scrisă în Scripturi cu nume mare. Țara strălucirii este numele tău, căci Tatăl Savaot te-a descoperit proorocilor prin acest nume măreț, iar ei au scris de la Dumnezeu lucrarea Mea și a ta din zilele acestea, și sunt mulți între cei de la vârfuri care pricep și știu aceasta prin suflarea și descoperirea cea de la Dumnezeu, ca să le fie mare uimirea când Eu, Domnul, voi trage pânza de tristețe de pe fața ta și-ți voi descoperi frumusețea și podoabele cele pentru tine păstrate în Tatăl încă de la începutul facerii, căci pământul tău a fost primul petec de uscat ieșit din ape la facerea lumii și vorbeam cu Tatăl pe pământul tău ca să facem om după chipul și asemănarea Noastră și am luat apoi din lutul tău și am zidit trupul omului, l-am zidit cu mâna și i-am dat viață din viața Mea suflând peste el și s-a făcut omul ființă vie, o, și nu poate Dumnezeu uita această iubire, iubirea cea de la început a lui Dumnezeu, și iată, ești și acum, la sfârșit de timp, și se leagă începutul cu sfârșitul pe meleagul tău și grăiește Dumnezeu cu tine ca la început când te-a zidit și te-a făcut frumoasă să fii și te-a înzestrat cu graiul Său la facerea ta, și iată, în același grai și limbă grăiește Dumnezeu peste pământ acum, căci limba ta este limba lui Dumnezeu la facerea lumii, iar Eu, Domnul, îți spun această taină ca să descopăr peste tot și să se audă peste pământ grăirea lui Dumnezeu și limba cu care Se împarte peste pământ de la margini la margini ca să audă popoarele venirea Mea, cuvântul care izvorăște din tronul lui Dumnezeu pe limba neamului român.

O, pace ție, țara Mea de azi! Te cuprind în cuvântul Meu din anul 1955 și până azi, și Mă scriu curând curând pe meleagul tău cu șaptezeci de ani de cuvânt, iar cartea aceasta se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu și stă ea mărturie a întoarcerii Mele de la Tatăl la oameni pe plaiul poporului român.

Te-am vegheat mereu, te-am scos de sub povară și de sub apăsarea dușmană ori de câte ori dădea ispita să te biruiască. Ești cea de la început și ești țara Mea de azi și de aceea stau deasupra ta și grăiesc peste pământ pe limba ta, limba lui Dumnezeu la facerea lumii. Te veghez și azi mai mult decât oricând prin vremi și-Mi stă potrivnic antichrist cel de azi, cel ivit cu lucrarea sa acum două mii de ani când M-au trecut prin moarte pe cruce slujitorii lui și când a fost biruit atâta de cumplit, căci Eu am înviat și sunt viu în vecii vecilor, precum este scris să fiu, iar duhul lui antichrist stă neastâmpărat pe urma Mea, orb și fără de rușine bâjbâind de colo-colo și tot dând să-Mi șteargă urmele de pe pământ și din inimile celor ce Mă au de Dumnezeu al lor între oameni. Iată-Mă, stau cu el în luptă cu sabie ascuțită și tai tot timpul atacul dinspre el și stau de veghe pe urmele lui, căci a venit vremea să-l scot la iveală și să-i descopăr fața cea ascunsă și duhul cel fățarnic, căci dă să lucreze cu împrumutatul când vede că omul caută după Dumnezeu, după scăparea cea din cer, o, și nu poate antichrist birui nici cu fățărnicia că el este cu Dumnezeu ca să-i câștige lui pe cei ce merg cu Mine pe cale, dar fiindcă este atâta de fricos și de amenințat, stă în luptă cu armată ascunsă, dar îl vestesc că oștirile cerești fără de număr însoțesc pe Fiul lui Dumnezeu, Care vine și stă în luptă cu fiara precum este scris, și împlinește scripturile biruitorilor fiarei și Se slăvește Domnul pe vatra neamului român, pe care Își așează în carte cuvântul prin care-Și mărturisește venirea și lucrarea Sa.

Amin, amin zic vouă, celor ce încă țineți în genunchi și sub povară țara și neamul român, aplecați-vă sub duhul dreptății lucrurilor și lăsați țara să se ridice și să-și vindece ranele! Sunt îmbrăcat în haina milei și pentru voi, dar dacă nu vă umiliți, după ce ați supt vlaga acestui popor de când vă țineți de scaunele de sus, o, nu veți scăpa de răspuns înaintea dreptății lui Dumnezeu.

V-am trimis sfat din cer să lucrați ridicarea de jos a neamului român, pe care de atâția ani îl goliți de putere și de nădejde. Vă lăudați că sunteți primii, că sunteți fruntașii după tragerea la sorți, dar după cât sunteți la număr sub același duh viclean, iată, sunteți jos, nu sunteți primii, ba din contra, dar țineți încă sub voi soarta de mâine a neamului român și s-a întâmplat durere, că au intrat la masa sfatului țării oameni primejdioși, tocmindu-și alegători ca să pătrundă aceștia pe scaunele țării, și iată, din pricina voastră a fost rușinată și lovită țara și a fost îngenuncheat neamul român, iar acum stați tot voi, vreți tot voi, o, și nu dați să vă luați vina, și de aceea e greoaie ridicarea pe picioare a neamului român, căci pe cei înțelepți îi tot lăsați în lături, iar voi nu aveți înțelepciune, de vreme ce vă hrăniți cu lăcomia de a fi în față. Așadar, dacă nu vă veți apleca sfatului din cer vă veți pierde locurile pe care stați de la voi dorire și zbatere, căci nu sunteți voi cei care să faceți bine acestui neam, care a tot picat în jos din pricina voastră de când voi stați peste el ca să nu pierdeți locurile de sus.

Iară și iară vin spre voi și vă îndemn spre aplecare. Stau deasupra cu strămoșii cei sfinţi ai neamului român şi care lucrează de sus pentru vindecarea ranelor acestui neam.

E veghe cerească peste tot pe pământul român. Se luptă deasupra oştirile cereşti pentru ridicarea şi slava acestui neam. Când cei de pe pământ nu vor, vin cei din cer şi pot ei, poate Dumnezeu şi oştile de sfinţi, iar ispita se va stinge căci poate Dumnezeu. Amin.

În zi de praznic sfânt pentru ierarhul Nicolae am grăit iar şi iar cuvântul Meu deasupra pământului român şi a fost aşezat în cartea sa.

Pace ţie, neam român! Grăirea Mea cea pentru tine stă mereu deasupra ta şi te veghează şi dă în lături piedicile şi merge Domnul şi biruieşte prin cuvânt şi prin puterea Sa, numai să-Mi fie scris cuvântul.

O, merge Domnul, merge și lucrează cu cuvântul. Mergi și tu, popor al cuvântului Meu, mergi și mărturisește cuvântul Meu acolo unde el este trimis, căci tu Îmi ești martor.

Mergeți, fiilor din cetate, mergeți cu vestea nașterii Domnului și mângâiați din partea Mea pe cei care vă iubesc pe voi pentru numele Meu de peste voi. Mergeți cântând colinde și bucurați din poartă în poartă inimile celor ce vă așteaptă în cete-cete cu vestea nașterii Mele. Vă trimit să împărțiți bucurii și nădejde și vă sprijin în mersul Meu cu voi și Mă arăt cu voi cu slavă, iar voi aveți grijă să fiți frumoșii Mei cei ascultători, căci ascultarea înseamnă crucea cu care voi urmați pe Domnul, precum este scris, căci am scris pentru cei cu care voi fi și voi lucra și le-am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze»*, o, și cine este cel care Mă urmează dacă nu cel care îmbrățișează ascultarea cu care el merge după Mine cu

cruce, căci fără cruce nu poate nimeni să rămână cu Dumnezeu, iar crucea înseamnă ascultare, o, fiilor, și înseamnă fiii lui Dumnezeu care-Mi dau Mie viață peste viața lor și care Mă au de Dumnezeu al lor.

Binecuvântată să fie ieșirea voastră cu vestea nașterii Mele, fiilor! Gătiți-vă frumos, căci voi împărțiți mângâierea Mea, iar Eu și sfinții Mei, Eu și oștirile cerești vă privim de deasupra, vă facem loc și mers și Ne mângâiem de la voi.

Fiți tot o mângâiere între voi, și peste pământ, fiilor! Așezați-vă înaintea Mea mereu, mereu și cereți biruința Mielului lui Dumnezeu să vină, căci este scris să vină ea.

Pace vouă! Cu pace să lucrați și să umblați și să-L împărțiți pe Dumnezeu! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, purtați cuvântul Meu, purtați cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, o, fiilor! Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2024

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Vine nașterea din nou a lunmii. Domnul lucrează deșteptarea oamenilor, iar antichrist îi ține robi. Cine nu se supune este uns de farmece și descântece. Domnul e lipsit de om, lipsit de mângâiere. România, țara Noului Ierusalim. Venirea Domnului cuvânt scrisă în Scripturi. Binecuvântare pentru mers cu colindul în oraș.

Deschideți Domnului, fiilor străjeri pentru intrarea Mea în cetatea cuvântului Meu din vremea Mea cu voi! Mărturisesc slava cerească însoțitoare Mie când Îmi fac coborârea ca să-Mi așez cuvântul în cartea Mea cu voi.

Pace vouă, o, fiilor! Duhul mângâierii Îmi dă putere, dar și vouă vă dă ca să vin cuvânt la voi și ca să stați voi înaintea Mea și să Mă primiți ca să fiu pe pământ cuvânt. Frumusețea cerească de deasupra cetății Mele cu voi ori de câte ori Mă adun cu sfinții și cu voi la masă de cuvânt în cetate, această măreție poartă în ea slava care va să se arate peste pământ curând, curând, spre mărturia lucrării Mele cu voi, că vine nașterea din nou a lumii și vă am martori acum, așa cum îi am martori ai Mei pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și care Mi-au purtat mărturia peste timp până azi, că iată, nu s-a mai oprit vestirea Evangheliei Mele și merge ea fără de oprire și grăbește Scriptura care spune că odată cu vestirea de la margini la margini a Evangheliei Mele se grăbește și sfârșitul celor zidite de omul care-și tot obosește ființa pentru cele ce nu vor rămâne înaintea nașterii din nou a lumii, căci cu voi aduce Domnul pe pământ această împlinire și-Mi sunteți martori, fiilor.

Pace vouă iar și iar, fiilor! Peste pământ se pomenește praznicul nașterii Mele de acum două mii de ani, dar care a fost dat mai înapoi de la locul lui din vreme, căci e omul stăpân pe pământ, iar omul este potrivnicul Meu de șapte mii de ani, și numai cei care au de la Dumnezeu harul să cunoască și să creadă, numai aceia văd și înțeleg lupta duhului potrivnic față în față cu Dumnezeu, ca și acum o sută de ani când a lovit crunt în taina bisericii străbune și s-au scos atunci din calendar locul și timpul sărbătorilor cerești și au rămas toate strâmbe apoi, și tot așa merg și azi, căci omul fățarnic are ce are cu taina lui Dumnezeu, cu biserica lăsată de Mine pe pământ acum două mii de ani ca început al împărăției lui Dumnezeu, și pentru care s-a scris atunci prin Scripturi glasul celui ce strigă: *«Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor, împărăția lui Dumnezeu!»*

Am cu voi și prin voi împărăția Mea și lucrarea ei, fiilor. Cei care n-au înțeles pe Dumnezeu din pricina lipsei harului de sus, aceia nu s-au dat Mie împărăție, căci nu s-au putut lipsi de sine ca să rămână cu Mine până la sfârșit. O, de ar fi ei judecați ca unii neînțelepți! Aceasta însă nu se va putea, pentru că judecata e după fapte, așa este scris. Faptele bune și faptele rele vor fi de partea sau împotriva fiecăruia dintre cei ce au aflat și au crezut de la Dumnezeu și au rămas sau nu apoi împărăție a lui Dumnezeu pe pământ.

O, fiilor, mare și nestăvilită Îmi este dorința să grăiesc peste pământ cuvântul Meu. Sunt plin de cuvânt, iar cuvântul Meu se naște de pe pământ și din cer, odată cu cele ce vin și rămân pentru sau împotriva fiecăruia dintre oameni, odată cu cele ce vin și trec, dar rămase scrise că au fost și că au trecut ca părerea și rămâne fapta și mărturisește ea.

Am așezat pe pământ deșteptare nouă peste oameni, ca să pot să fiu drept față de judecata lucrurilor și faptelor. Lucrez și azi, pentru ca să se deștepte cât mai mulți, dar duhul cel potrivnic al omului antichrist își desfășoară otrava sa din plin peste fiii oamenilor și ține rob neamul omenesc și îndeletnicirile lui. Numai cei ce se apleacă să-și lucreze umilință, numai aceia au de la Dumnezeu trezirea și prilejul să vadă că Dumnezeu este și cheamă și înțelepțește spre umilință de duh pe cei ce rămân, căci numai Dumnezeu va rămâne, El și moștenitorii Lui, El și martorii Lui, o, și câți ar vrea cei dintre care au pierdut calea Mea cea de azi cu poporul cel hrănit din cer, câți ar vrea iarăși să mărturisească adevărul venirii Mele pe pământ cuvânt în vremea aceasta când Eu, Domnul, lucrez din greu cu toate puterile cerești să-Mi zidesc Mie un popor și să-l am al Meu înaintea Tatălui, acum, când se apropie să spun și să scriu: *«Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Cine este nedrept, să nedreptățească pe mai departe. Cine este spurcat, să se spurce încă. Cine este drept, să facă mai departe dreptate. Cine este sfânt, să se sfințească încă. Eu vin curând, iar plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui, și fericiți sunt cei ce-și spală veșmintele lor ca să aibă parte și stăpânire peste pomul vieții, și prin porți să intre în cetate, iar afară câinii și vrăjitorii și desfrânații și ucigașii și cei ce se închină la idoli și toți cei care lucrează și iubesc minciuna!»,* și am adus acum să fie scrisă iarăși această Scriptură, și pe care nimeni n-o mai deschide și n-o mai citește ca să ia din ea viață și înviere și stăruință sfântă pentru cele ce vor rămâne și vor despărți binele de rău, credința de necredință, și fiecare va primi după cum este fapta lui.

O, fiilor, trece omul, căci nu vrea să rămână. Numai Eu nu trec, și îi spun omului aceasta. O, dar cum să-i spun dacă el are ale sale, cu care se îndeletnicește? Numai la voi, numai cu voi sunt viu și mărturisitor, și rup de pe masă de la voi și dau să împart din Duhul Meu peste tot, doar-doar va mai avea loc bun de rodire sămânța Mea, că iată vremea Semănătorului Care Își seamănă sămânța Sa! Lucrarea cuvântului Meu este această sămânță, pe care Eu, Domnul, o las peste pământ cu voi. Duhul cel potrivnic însă se vede amenințat și iese și el cu ale sale la arătare, iese cu multul, nu ca Mine în taină, iese și așează înaintea omului marfa lui, momeala cu care farmecă pe cei de pe pământ, căci cine nu ascultă de cuvântul lui Dumnezeu și nu se supune cu credință și iubire, unul ca acela este uns de puterea farmecelor și descântecelor cu care duhul rău îi îndeletnicește pe oameni ca să le lucreze pe acestea și să le arunce unii asupra altora, căci omul îngâmfat își merită rodul îngâmfării și vine peste el acest rod amar și îi înfășoară mintea și voința și face omul voia diavolului, o, și așa pățesc

toți cei care nu caută după Mine în toată clipa ca să-i păzesc pe ei de cel rău, de diavolul să-i feresc.

Am cu sărbătoarea lui între sfinți pe ierarhul Spiridon, pe mărturisitorul Meu înaintea celor care căutau cu orice preț să răstoarne cumva adevărul cel despre Dumnezeu, Cel mărturisit de sfinți, căci cei care căutau să-l biruiască pe arhiereul Spiridon erau așa de pământești de nu puteau să se uite și în sus la Dumnezeu, dar se dădeau ei slujitori ai lui Dumnezeu și doreau să fie ei sfinții Mei. Eu însă aveam între ei pe cel ce-Mi slujea Mie, și nu luișI, și M-am slăvit prin el înaintea necredincioșilor îmbrăcați arhierei pentru slujire la altar, o, și așa îi povățuiesc Eu, Domnul, pe cei care au ochi de văzut cu ei, și urechi de auzit cu ele, iar pe cei care nu au, o, nu Mă pot da lor, căci nu Mă văd și nu Mă aud, și rămân aceștia cu vrăjmașii.

Grăiesc cu voi, că nu mai am cu cine, fiilor. Grăiesc cu voi, căci sunt îndurerat. Caut mângâiere, și nu găsesc, căci omul este mângâierea Mea, că de aceea l-am zidit, și l-am dorit asemenea Mie să fie, duios și blând, smerit și mângâietor. O, fiilor, căutați să-Mi pătrundeți suspinul, măi fiilor. Mă mângâi când vi-l pot mărturisi. Îmi lipsește mângâierea, Îmi lipsește omul. Pentru el am făcut toată facerea la început. Pentru el am venit iarăși pe pământ acum două mii de ani și am fost pus pe cruce pentru el. O, pentru el și acum vin. Cercetez pământul a treia oară și fac aceasta cu cuvântul venirii Mele. Cuvântul cel din zilele Mele cu voi sunt Eu, și trebuie să vin și am venit, și este scris în Scripturi că numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. O, cum de nu citesc măcar cei înțelepți, măcar ei să citească atent, ca să înțeleagă dacă citesc. Nimeni nu poate să sprijine grăirea Mea cea de la sfârșit de timp, cea de azi, nimeni, decât cei ce Mă găsesc în Scripturi cu această venire, dar cine este cel care mai citește și să și înțeleagă? Îmi stă împotrivă îngâmfarea omului, care trece din pricina duhului îngâmfării.

Caut spre cei mari prin duhul umilinței de duh. O, ce durere! Lumea se distrează în zile de amintire a lui Dumnezeu pe pământ. Am dat ploaie pe pământ ca să mai opresc dezmățul din zilele care amintesc pe Dumnezeu oamenilor. Trimit acum ploaia în cămările ei ca să ies cu voi între oameni și ca să Mă mărturisesc lor prin voi, o, fiilor.

Mă doare că nu au rămas cu Mine cei cărora le-am dat din cer atâta vreme și i-am crescut și i-am ținut în dragostea Mea șaptezeci de ani de mers al Meu cuvânt peste pământ. Au venit spre izvorul Meu mulți, și tot atâția M-au și părăsit. O, de ce, oare, a fost să fie așa? Cine ar putea să-Mi spună și să grăiască cu Mine despre această durere? Mă mângâi de ea când o mărturisesc. Eu pe pământul român am așezat această lumină cerească și stau cu ea înaintea oamenilor ca să vadă ei pe Dumnezeu și să se aleagă Lui.

Aș grăi și mai puțin, ca să nu-l plictisesc pe omul cel grăbit pentru sine, o, și aș grăi și mai mult decât grăiesc, ca să-l îmbrac în înțelepciunea iubirii de Dumnezeu pe om, căci i-am spus: *«Să-L iubești pe Dumnezeu din toată ființa, și din duhul și trupul tău, și apoi pe aproapele tău, și numai apoi pe tine însuți, omule»*. O, de aceea aș grăi mult și tot mai mult, căci Eu sunt iubire, și despre iubire dau să-i grăiesc omului. Eu sunt iubirea cea de la început și iau din ea la sfârșit și o semăn pe pământ bob cu bob, cuvânt cu cuvânt, și dacă vine secerișul, să am și Eu ce secera, nu numai satana, care Mi-a înăbușit sămânța cu neghina lui.

Binecuvintez ieșirea voastră cu duhul mângâierii cu care vă trimit în mijlocul oamenilor, o, fiilor! Aștept cu tot cerul să vină ziua cea slăvită ca să deschidem grădina de la Maluri și să pot mărturisi calea Mea cea de șaptezeci de ani și tot ce am cuvântat și am pregătit prin cuvânt, ca să fie arătată truda Mea și mărturisitorii de lângă Mine, și cu care M-am sprijinit de pe pământ în vremea aceasta când plâng cu cuvântul, o, fiilor.

Vine vremea mângâierii, vine, și a venit și vine! Am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului. Îi iau cu Mine pe ei și pe cei care au ieșit din ei lucrători cu Dumnezeu, și Mă arăt la sfârșit în soborul lor și între voi, fiilor, iar cetatea Mea cu voi e popasul Meu și al sfinților Mei pe pământ.

O, Mi-e dor de România cea de la început, cea din zilele facerii, când pe acest petec de pământ grăiam și împlineam și toate veneau spre vedere. O, cum să nu grăiesc iar de pe acest meleag ca să vină spre vedere cele rostite de Mine? Noi le facem pe toate, așa este scris. Noul Ierusalim este această țară și numele ei cel nou, precum este scris în Scripturi, numai să deschidă omul cartea și să citească în ea cu Dumnezeu, nu singur, căci vai celui ce lucrează de capul lui pe pământ, vai!

O, fiilor, așa sărbătoresc Eu cu sfinții, așa, grăindu-vă la masa Mea cu voi și cu ei, iar ei se mângâie și așteaptă clipa nedespărțirii dintre pământ și cer, și ce frumos va fi, ce frumos, fiilor!

Hai, că vă doare, hai, că sunteți plăpânzi, iar apăsarea cu care Mă las peste voi vă apasă trupul cel plăpând de om, fiilor! O, hai, că trebuie să vă întăriți unii pe alții și să pregătiți frumos și slăvit arătarea Mea cu voi între oameni, fiilor!

Fiți pilda împărăției lui Dumnezeu între cer și pământ, că voiesc să se îndrăgostească lumea cea rătăcită și să-L caute pe Dumnezeu și mângâierea cea de la El, fiilor, și, în sfârșit, fiți și rămâneți ai Mei, fiți după chipul și asemănarea Mea, și pentru care fiecare va fi să lucrați mult și mereu, mult, fiilor, mult, că multă este și venirea Mea la voi, și de la voi se mângâie sfinții, care M-au urmat cu viața lor pe pământ, și care, iată, vă așteaptă, îi așteaptă pe cei din urmă, pe voi vă așteaptă, pe voi, o, fiilor, pe voi. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2024